EZOTERİK ASTROLOJİ

I. CİLT

Sayılar ve Semboller

3. BASKI

Kemal Menemencioğlu

HERMES

HERMES YAYINLARI - 128
ISBN - 978-605-7737-63-2

Ezoterik Astroloji - Birinci Cilt
Kemal Menemencioğlu

Editör: Hasan Uygun
Kapak Tasarımı: Melek Öztürk

1. Basım: Mayıs 2021
2. Basım: Eylül 2021
3. Basım: Haziran 2022

HERMES YAYINLARI
©Tanıtım amacıyla kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

www.hermeskitap.com
www.hermetics.org
facebook.com/hermestrismegistuss

Hermes Yayınları
Hobyar Mahallesi Cemal Nadir Sokak No: 24
Büyük Milas Han Kat: 1 / 101-2
Cağaloğlu - Fatih - İstanbul
Tel: 0 212 519 93 79
Sertifika No: 46756

Baskı ve Cilt:
Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.
Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.
Güven İş Mrk. No: 6/13 Bağcılar / İstanbul
Tel 0 212 446 05 99
Sertifika No: 52729

EZOTERİK ASTROLOJİ

I. CİLT

Sayılar ve Semboller

Kemal Menemencioğlu

HERMES

İçindekiler

1. BÖLÜM - EZOTERİZM VE ASTROLOJİ 7
NİÇİN EZOTERİK ASTROLOJİ? 9
KÜÇÜK EVREN OLARAK İNSAN 17
ASTROLOJİ BİLİMSEL Mİ? 19
EZOTERİK ASTROLOJİ NEDİR? 22
AKLIN SINIRLARINI AŞMAK 25
ASTRAL PLAN VE ASTROLOJİ 28

2. BÖLÜM - SAYILARIN ERDEMİ 37
ARŞETİPLER 39
ÜSTAT PYTHAGORAS 41
SAYI, HARF VE SEMBOLLER 44
SIFIR 46
MONAD 49
DUAD 51
TRİAD 58
TETRAD 61
PENTAD 66
HEKSAD 71
HEPTAD 77
OGDOAD 86
ENNEAD 89
DEKAD 95
Herkül'ün (Herakles) 12 Emeği - Takımyıldızlar Arasında Bir Yolculuk 101

3. BÖLÜM - GÜNEŞ SİSTEMİ 111
GEZEGENLER 113
BODE KANUNU 118
ZODYAK VE GEZEGEN KONUMLARI 120

GEZEGENLERİN YÖRÜNGE DÖNÜŞLERİ 121
AY, GÜNEŞ ve DÜNYA 123
VENÜS - SABAHYILDIZI VE LÜSİFER 127
GÜNEŞ SİSTEMİ CANLI MI? 129
RENKLER VE SİMGELER 131
ELEMENTLER 155
BURÇLARIN ELEMENTLERİ VE DÖRTLÜ GRUP .. 163
JAKİN VE BOAZ: GÜNEŞ VE AY SÜTUNU 167
KADÜS VE ASTROLOJİ 170
KADÜSE SEMBOLÜNÜN GEZEGENLERE UYARLANMASI 174
KARTAL VE YILAN 176
KERUBİM, SERAFİM VE DİĞER ZOMORFLAR 187

4. BÖLÜM - GÖK MEKANİĞİ 193
GALAKTİK ASTROLOJİ 195
AY VE GÜNEŞ TAKVİMLERİ 198
EKİNOKSLAR VE SOLSTİSLER 200
ASTROLOJİK ÇAĞLAR 202

5. BÖLÜM - KOZMİK SİKLÜSLER 209
SİKLÜSLER 211
YUGALAR 213
TUFAN VE KIYAMET 218
SEKSAJİSMAL SİKLÜSLER 221
SEKSAJİSMAL ASTRO-GEOMETRİ 224
İNSAN VE SİKLÜSLER 230
KALAÇAKRA 233

1. BÖLÜM

EZOTERİZM VE ASTROLOJİ

"Öğrencinin kulakları işitmeye hazır olduğunda onları bilgelikle dolduracak dudaklar gelecektir."[1]

NİÇİN EZOTERİK ASTROLOJİ?

Bu kitapta astrolojiyi kanıtlamaya çalışmayacağız, o konuda ikna edici pek çok eser yazılmıştır. Bu kitapta astrolojinin iki yüzünün var olduğunu savunacağız ve konumuz az bilinen ikinci yüzü üzerine olacak. Birincisi, kişiliğimizi ortaya koyar ve yaşamımızın çeşitli yönlerini göstererek değerlendirmemiz için bize bir çizelge sunar. Diyebiliriz ki bu yüzü astrolojinin, kişiliğimizi geliştirmeye yöneliktir. Diğer yüzüne ezoterik astroloji denir ve kişilik ötesidir, ruhsal gelişimimizi ve ruhun kişiliğimizi ortaya çıkartıp dönüştürmesini sağlar. Biri dış dünyayla diğeri ise iç dünyayla ilgilidir. Çoğu insanda psişik, ruhsal, tinsel yönler henüz ortaya çıkmamıştır. Bu yanıyla ezoterik astroloji, saklı bir cevherdir. Bundan dolayı ezoterizmle (gizlilikle) ilintilidir.

Akla ilk gelebilecek soru, "Neden ezoterik astroloji?" olabilir. Neden böyle bir kitaba ihtiyaç duyuldu? Bir şeyi yüzeysel olarak değil de derinden öğrenmek istiyorsak, "Ne? Nasıl? Neden? Niçin" sorularını mutlaka sormamız gerekir. Astrolojinin temel unsurlarını ezberlemek elbette mümkündür. Çalışma şeklini anlamak ise daha çok zaman gerektirir. Nasıl çalıştığını az çok öğrenebiliriz, ama böyle bir sistem mevcutsa ve neden var olduğunu, neyi ima ettiğini anlamak istiyorsak bildiğimiz her şeyi sorgulamamız gerekir. Çünkü varlığı bizimle direkt ilgili çok önemli şeylere işaret eder. Zira astroloji iç içe olduğu-

[1] *Kybalion: Yedi Kozmik Yasa - Antik Mısır ve Yunan Hermetik Felsefesi*, Hermes Yayınları, 2005.

muz evrenle kurduğumuz yakın bağları gösterirken kendimizi, evreni ve tanrıyı anlamamızı; dahası hakikate ulaşmamızı sağlar. Çünkü evrenin, yaşamın, bilincin; kısaca her şeyin, atomların rastgele hareketleri ve birleşimlerinden meydana geldiğini artık düşünemeyiz; her şeyin çok karmaşık bir düzen içerisinde olduğu aşikârdır. Düzen varsa bir düzenleyici, bir program, bir sistem olmalı ve bu karmaşık düzeni sağlamak için sistemli bir mekanizma gereklidir ve astroloji bu tanıma uyar. Ancak astrolojinin bu kozmik düzen içindeki yerini anlamak için birçok bilim dalına başvurmamız gerekir. Zira astroloji bu düzen içinde bir yer doldurduğu gibi, eksik olması durumunda bu düzen içinde önemli bir boşluk olurdu. Eski çağlarda astrolojik mekanizmanın başında tanrılar, baş melekler, cinler gibi düzeni sağlayan ve insan kaderine yön veren görevli bir tür semavi bürokrasi olduğu varsayılırdı.

"Pozitif" bilim, evren ve yaşam mucizesinin varlığının nedenini sormaz. Her şeyin rastgele var olduğunu ve zamanı geldiğinde açıklanabileceğini varsayar. Bir yandan, insanın bir yanılsama yumağı içinde bulunduğunu ve bu yumağın etrafında yine insan tarafından yaratılan sanal ve sübjektif bir kozanın varlığını kabul eder. Varoluşun arkasında derin bir anlam olduğunu inkâr eder. Çünkü anlam olması için tasarım gerekir ve tasarım için de akıl ve amaç gerekir. Bu da bizi ilahiyata yönlendirir. Yüzyıllardır ilahiyatçılar bilim insanlarına karşı koydular, bilimsel gerçeklerin ortaya çıkmasına engel oldular. Öyleyse evrenin işleyişinin arkasında şans eseri gelişmeler dışında farklı bir şeyler aramak ancak bilimden uzak, sübjektif beklentilere dayalı olmalı. Çünkü insanlar, evren içinde ölümle sonlandırılacak önemsiz bir nokta olduklarını kabul etmek istemezler.

Dinsel görüş önyargılıdır ve her şeyi hazır bir şablona oturtma eğiliminde olduğu için farklı fikirlere açık değildir, ama aynı tuzağa bilimsel görüş de düşebilir. Yaygın ve bilinen bir

görüş olmadığı için ezoterizmin orta yolu dikkate alınmaz. Diğer yandan, bilimde bazı yeni gelişmeler, yeni teoriler en iddialı ezoterik, okült tezleri geride bırakır. Zira yaşadığımız evren çok ama çok tuhaf bir yer, bildiğimiz gibi değil. Bilinen ve bilinmeyen arasında ince bir sınır vardır ve birçok kişi zaman zaman bu sınırı aşıp garip deneyimler yaşıyor. Bu deneyimler onların bakış açılarını tamamen değiştirebilir. Ancak bu deneyimleri ve geçirdikleri değişimleri benzeri ruh hâllerini yaşamamış kişilere anlatmakta zorluk çekerler.

Biz neyiz? Neden varız? Yaşamımızın bir anlamı var mı? Yapmamız ve kaçınmamız gereken şeyler var mı? Hemcinslerimizle nasıl bir ilişkimiz olmalı? Ne öğrenmeliyiz? Eğer evren ve insanın anlamını bilirsek bütün bu sorulara kısmi de olsa yanıt vermekle birlikte kendimize çekidüzen verir ve yaşamımızı doğru bir rotaya oturtabiliriz. Çünkü evren hakkındaki görüşümüz, sonuçta davranışımızı da etkiler.

Her şeyi bilmemiz mümkün değildir, ama neyi bilmediğimizi itiraf etmek en azından erdemli bir başlangıç olurdu. Eğer aynaya bakarak samimi bir şekilde hiçbir şey bilmediğimizi ve bildiğimizi sandığımız her şeyin yanlış, hatta yalan olduğunu söyleyebilirsek, içimizde garip bir bilinç sıçraması yaşayabiliriz. Zira zihinde garip bir şekilde yerleşmiş kilitler ve belirli hallerde tetiklenen açılımlar vardır. Sanki beynimizde bazı bölmeler kullanıma kapalı ve doğru anahtarla açılmayı bekliyorlar. Bu konuyu Platon da iyi bilirdi ve buna *anamnesis*, yani özümüzü hatırlamak derdi. Bilginin kara cüppeli bir grup banksterin kurduğu gizli bir örgütte saklı olduğunu iddia edenler, ezoterizm hakkında zerre kadar bilgisi olmayanlardır. Ezoterizm içsel demek, içimizde saklı olanları işaret eder, yeter ki zihnimiz onu algılamaya açık olsun. Her insanın içinde muazzam bir potansiyel saklıdır, örneğin beyinlerinde hasar olan bazı insanlar çok uzun sayıları anında hesaplayabilmekte, müzik

eğitimleri olmadığı halde sabah akşam besteler yapıp müzik aletlerini ustaca çalabilmekte, birdenbire olağanüstü yetenekli resimler çizip üne kavuşmaktadır. Bu örnekler içimizde gizlenmiş dehanın yazılımlarının bulunduğunu işaret etmekte ve bu eklentilerin salt biyolojik, tek amacı biyolojik bir organizma olarak hayatta kalabilmek olan, bir yazarın deyimiyle "çıplak maymun" olan bir canlının gereklerini aşmaktadır.

Esasında kusur bilimde de değil dinde de, kolay yanıt arayan basite indirgeyen insanda. Doğru algılandığında ikisi de Hakikat aracıdır. Bilimsel düşünce akıl ve deneyim yoluyla doğruyu tespit etme yöntemidir, gerçek anlamda din ise dogmalara bağlı olmadan yaşamı en yüksek mertebeye ulaştırmaktır ve doğru yanıtları algılamaya bizi hazırlamak için bir araçtır. Bu yanıtlar hazırda beklemektedir. Blavatsky'nin dediği gibi "Hakikatten yüksek din yoktur." Ezoterizmin gerçek anlamı bilgiyi saklamak değil, saklı olanı ortaya çıkarmaktır. Bazen bu yanıtlar gözümüzün önündedir veya basit formüllerle inkâr edilmeyecek şekilde apaçık ortaya çıkmaktadır. Manevi olanı algılamak için elimizde sadece maddi kavramlar varsa, onun anlamı çarpıtılır. Somut olguların ötesinde soyut kavramlara yöneldiğimizde içimizdeki yüksek potansiyeller açılır ve bizi hapseden çerçeveleri aşmış oluruz.

Bilimin değerini küçümsemek mümkün değildir, ancak gerçek ezoterik bakış açısıyla klasik bilimsel doktrinler arasında temel bir farklılık var. Sonuçta bilim insanları da insandır ve basite indirgeme ve yanılsama çemberini aşmadıkları sürece aynı hatalara tabidir. Pozitif bilim, zihnin beyinde oluşan kimyasal salgılar ve elektrik akımlarının yarattığı bir yanılsama olduğunu farz eder. Yani nihai gerçek, şeyleri en küçük parçalara ayırdığımızda ortaya çıkar, onları bir arada tutan daha büyük bir gerçek yoktur der; bütün yoktur, parça vardır. Bütün, parçaların yarattığı bir yanılsamadır, der. Bu yanılsama kişide

"benlik", "bilinç" ve "ruh" gibi kavramların gelişmesine neden olur, oysa pozitif bilime göre bütün bunların içi boş, insan yaşamı doğum ve ölüm arasında atomların organize bir şekilde bir araya gelmesinden ortaya çıkan bir yanılsamadır.

Diğer yandan kadim ezoterik öğretiler, akıl ve bilinci maddi oluşumun ötesinde farklı bir boyutta ona yön ve şekil veren bir unsur olarak kabul eder. Bilim insanlarının arasında da bu görüşe destek veren isimler vardır, zira gerçek bilim bir ideoloji değildir. Bir veriler ve tespitler birikimidir ve gün geçtikçe yenilenmektedir. Bilim sınır tanımadan her şeyi değerlendirmek zorundadır, çünkü sınırlar insanlar tarafından kendilerine bir tür savunma mekanizması olarak dayatılır. Bilinmeyene karşı insan her zaman kendisini zayıf ve korumasız hisseder ve onu dışlayarak hak etmediği bir özgüveni elde eder. Böylece her şeyi herkesten daha iyi bildiğini böbürlenerek anlatır, göğsünü kabarttır. Oysa bilgi dediğimiz iki kulak arasında yansıtmalarla inşa edilmiş bir yapıdır. Çoğu ilk elden, birebir edinilmiş deneyimlere dayanmamaktadır.

İnsan zihninin beyin tarafından üretildiğini düşünmek esasında mantıklı bir varsayımdır. Ne de olsa insan beyni bu savı destekleyebilecek çok karmaşık bir yapıya sahiptir. Diğer yandan, zihnin beyinden bağımsız bir olgu olduğu ve beynin, zihnin alıcısı olduğu varsayımı bir bakıma çok uçuk gibi gözükebilir. Günümüzde bu varsayıma şiddetle karşı çıkan bilim insanları olduğu gibi, bu tezi destekleyen ciddi bilim insanları da var ve birçok insan bunu kanıtlayabilecek deneyimler yaşayarak bu konuda kesin bir kanaate varmıştır.

Bir koza içinde yaşayan insanın etrafında örülmüş olan yanılsama yumağı onu bir şekilde esir eder, bakışı miyop ve aklı dar olur. Karmaşık bir mekanizma içinde onu çalıştıran çarklarla kendisini özdeşleştirir. Kozayı maalesef çok az kişi aşar, ama birçok kişi ötesindeki yaşam hakkında zaman zaman tek tük

bazı pırıltılar algılar. Mecazi anlamda Âdem ile Havva'nın cennet bahçesinden kovulması ve bahçeyi ellerinde alevli kılıçlarla donatılmış meleklerin koruması aslında yüksek bilinç hallerinin insana mühürlenmesi anlamına geliyor. Kozayı aştığında bu mühür kalkmaktadır. Ama kozanın aşılması belirli aşamalar ve şartlara tabidir ve içten gelen bir talebe bağlıdır. Koza kalktığında daha önce bize müphem ve muğlak kavramlar gibi gelen ruhsallık ve kutsallık din aracı olmadan direkt olarak hissedilir düzeyde bir gerçeklik kazanabilir, ancak kozanın ötesinde de yanılsamalar ve tutsaklıklar vardır. Ruhsal kibir ve aklımızda kurguladığımız yapay bir kuruntunun Hakikatin bizzat kendisi olduğunu sanmak bu alandaki yaygın yanılsamalardan biridir. En tehlikeli putlar taştan yapılanlar değil, aklımızla kurduğumuz sanal putlardır.

Hakikati aramak, sorgulamak içsel yolculuğun bir parçasıdır. Evren ve insanın son derece karmaşık bir ilahi planın parçası olduğu reddedilmez bir biçimde önümüzde duruyor. Bir bakıma her şeyin rastgele bir gelişimin sonucu olduğuna inanmak daha kolaydır, ama her şey aksini gösteriyor, özellikle farklı ve dönüşüm geçirmiş bir bilincin zaviyesinden bakıldığında. Zira daha bilinçli olmadığımız sürece vasat bir çemberin içinde hapsolup kalırız. Hatta vasatla özdeşleşip adeta ruhumuzu kaybederiz. Bunu da etrafımıza baktığımızda çok sıkça görmekteyiz. İnsan olmanın muhteşem ayrıcalığının farkında olmadan yaşayan donuk bakışlı, robotlaşmış uyurgezerler... Oysa bir yandan insanlar ne doruklara tırmanmışlardır ne eserler yaratmış ve ne diplere düşmüşlerdir. İnsan gibi aydınlık ve karanlık, iyilik ve kötülük, cehalet ve bilgelik arasında bu kadar büyük uçurumları ve farklılıkları olan hangi yaratık vardır?

O halde sorumuza dönelim. Neden ezoterik astroloji? Burada astrolojiyi kanıtlamaya çalışmayacağız. İnsanlık var olduğundan bugüne, doğa ve gökyüzündeki döngülerle bir ilişki

kurmuş ve bu birikimleri astroloji olarak geliştirmiştir. Ezoterik astroloji bize kozmik yasaların işleyişini göstermeye çalışır. Burada ilahi bir planın varlığını hissedebiliriz. Astroloji bir mekanizmadır, belirli çarklarla işler ve bu bağlamda insan bilincini saran kozaları oluşturur. Kadim öğretilerine göre Kamil İnsan bu çarkları aşmıştır, onların işleyişlerini öğrenmiş, güç ve erdemlerini özümseyebilmiştir. Gnostik görüşün temelinde bu yatar. Onlara göre Arkonlar dedikleri gezegensel hükümdarlar tamamen mekanik kurallara göre dünyayı yönetir. Amaç aracısız olarak Hakikat hakkında direkt bilgi alma anlamına gelen "Gnosis" ile Arkonları aşmaktır. Zira bilinçli olma ve mekaniklik tamamen farklı bir ikilemin parçasıdır. Bu kavram Gurdjieff öğretisinin temelini oluşturur. Eğer bilinci de mekanik olarak kabul edersek, iyilik ve kötülüğün anlamı kalmaz, çünkü bu durumda insanın davranışlarından sorumlu olmadığını kabul etmemiz gerekir. Gurdjieff aslında bunu da inkâr etmez, ona göre insanların çoğu bir tür uyku halindedir ve bilinçli değildir. Onun için yaptıklarından sorumlu değillerdir. Ancak uyanmış insan davranışlarını özgür bir biçimde yönlendirebilir. Bilinçsiz insan davranışlarını yönlendirdiğini sanır, oysa tüm davranışları çevreden aldığı şartlanmaların eseridir. Ancak insanın bu yönlendirmelerde hiç sorumluluğu olmadığını, en azından kendisini yönlendirecek ahlaki kriterlerin seçiminde ve yorumunda rolü olmadığını düşünemeyiz, aksi hâlde karma yasaları gibi insanın ıslahı ve davranış bozukluklarını ayıklayıcı manevi tertibatların anlamı olmazdı.

Bazı yeni nesil bilim insanları, kuantum fiziğinde küçük parçacıklarda olan belirsizliklerin bilincin mekanik dışı davranışını izah ettiğini savunurlar, zira bilinç olayına son zamanlarda yeni nesil bilim insanları açıklık getirmeye çalışıyorlar. Hatta kuantum bilgisayar mühendisliği ile bilince sahip yapay zekâ üretmeye çalışanlar var. Örneğin Sir Roger Pinrose, ya-

pay zekânın hiçbir zaman bilinci ortaya çıkaramayacağını iddia etmektedir. Pinrose'a göre bilgisayarlar ne yaptığını bilmeden işlem yaparlar. Bilinçli bir varlık ise bir işlemi yaptığı zaman onu gözlemleyebilir. Meditasyon gibi yüksek bilinç hâllerinde düşünceler, duygular vs. aynı eşyalar gibi bilinçten ayrı nesneler olarak algılanır. Ama algılayan nedir? Hint Upanişadlar'da geçen "gözün gözü, kulağın kulağı" olabilir mi?

Gerçek ruhsal çalışmaların amacı içsel özgürlük yaratmaktır. Farkındalık elde edildiği zaman bilinç denilen şey saklı olduğu perdenin arkasında ortaya çıkar. Yoksa çoğu zaman biz bilinçli olduğumuzun farkında bile değiliz. Bir gün Blavatsky, Olcott'la birlikte Hindistan'da bulundukları sırada bir yogiye meditasyonun sırrını sormuşlar, o da şöyle demiş, "Nasıl deniz durgun ve dalgasız olduğu zaman üzerinde güneşin yansıması gözüküyorsa, zihin durgun olduğunda Atman [yüksek benlik] pürüzsüz bir biçimde gözükür."

"Dünya ve cennetlerde oluşan her şey burçların tesirleriyle meydana gelir."

İbn Arabi

KÜÇÜK EVREN OLARAK İNSAN

Dünyayı hayalimizde canlandırabiliyor muyuz? Ne kadar büyük olduğunu, bir topaç gibi nasıl döndüğünü, yer altı katmanlarını, ayak tabanlarının yukarıya, bize baktığı, her şeyin altüst olduğu arka yüzünü hayal edebiliyor muyuz? Mümkün değil. Daha kimsenin bilmediği, gezmediği dağları, çölleri, ormanları, buzulları, keşif yapmadığımız nice köşesi var dünyanın; dahası yüzde yetmişini oluşturan denizler ve deniz dipleri. Hakkında bilmediğimiz daha çok şey var ve sandığımızdan çok daha devasa hacimde, milyonlarca bitki ve hayvan türünü barındıran, devasa bir gizemler küresidir dünya.

Dünya; masmavi denizleri, pamuksu bulutları, buzulları, kayalar, topraklar, çöller ve zümrüt yeşillerle örtülü kıtalarıyla çevrili biricik dünyamız, yuvamız ve onu saran uzay, kapkara uçsuz uzay ve üzerinde pırlanta gibi ışıldayan sayısız yıldızlar. Sonra güneş, o sönmeyen ateş, o ışık saçan alev topu, dünya dediğimiz bu mavi yeşil mücevheri yakalamış, güçlü kollarıyla fırlatıyor etrafında, ama fazla uzağa değil, fazla yakına da değil, şefkatle onu sarmış, soğuya karşı ısıtıyor, hayat veriyor, ama yakmıyor. Ve dünyamız yalnız değil, onun yoldaşları da var, kimisi ondan küçük, kimisi ondan çok daha büyük gezegen kardeşleri milyarlarca yıldır onunla birlikte dönerek kozmik bir dansta eşlik ediyor.

Güneşimiz, yer aldığımız Samanyolu galaksisinde bulunan 200 milyar yıldızdan sadece biri ve galaksimiz evrende bulu-

nan en az iki trilyon galaksiden sadece biri. Evrenimiz de belki sonsuz sayıda evrenlerden sadece biri... ama güneş sistemimiz bize özel. O olmadan yaşam düşünülemez. Her şeyi ona borçluyuz. Onsuz biz olamayız.

Bu devasa sistem içinde biz sadece çok çok küçücük bir parçayız. Ama her birimiz ilke olarak özgünüz, kısmi de olsa özgür, bağımsız birer bireyiz ve kim olduğumuzu ve evrende yerimizin ne olduğunu sorabilme kapasitesine sahibiz. Her birimizin farklı parmak izi, göz izi, ses tonu, yüzü, karakteri, deneyimi var. Hiçbirimiz diğerine benzemez, ama hepimiz özde benzeriz.

O hâlde güneş sistemi evrenin içinde bulunan daha küçük bir evren modeli, bizim de güneş sistemi içinde birer küçük evren olduğumuzu söyleyebiliriz. Çünkü evrende ne varsa, örneğin hemen hemen tüm elementler içimizde de vardır. İşte Hermes'in Zümrüt Tabletinde yazdığı, "Yukarısı aşağıdaki gibidir ve aşağıdaki yukarıdaki gibidir" sözünün anlamı burada yatmaktadır. Aynı şekilde astrolojinin işlevsel nedenini de bu deyişte bulabiliriz. Biz sadece küçük birer evren değil, aynı zamanda büyük evrenle bizi birbirine bağlayan görünmez bağları olan canlılarız. Özde her şey, her atom birbirine bağlı. Bunu artık birçok bilim insanı da söylüyor.

Bir şey ya vardır veya yoktur, varlığı her zaman karatahtalarda çizilen formüllere benzemez veya insan aklının ortaya koyduğu parametrelere uymaz. Evren bizim için sadece gördüklerimiz ve bildiklerimizle sınırlıdır. Oysa biz olmasak da o vardır. Varlığı bizim varlığımıza bağlı değildir.

Bu kitapta birçok şeyi bir yapbozun parçaları olarak inceleyeceğiz ve tekrar bir araya yerleştirip büyük porteyi ortaya çıkarmaya çalışacağız. Bu konuda asırlardır var olan ezoterik öğretiler bize ışık tutacak ve çok önemli sonuçlara götürecektir. Şüphesiz daha söylenecek çok şey var, fakat burada sadece birkaçına değineceğiz.

"Bütün insanlar doğal olarak öğrenmek ister."
Aristo

ASTROLOJİ BİLİMSEL Mİ?

Çağdaş bilim açısından insanlara uzaydan gelen bir etkiden söz etmek acaba mümkün mü? Değil mümkün olması, artık evrenden soyutlanmış bir insandan söz etmek bilimsel bulguları inkâr etmek anlamına gelir. Çağdaş astronominin kurucuları Copernikus, Tycho Brahe, Kepler, Galileo ve Newton'un astrolog olmaları bir rastlantı değildir. Bu kâşifler açık fikirli bilim insanlarıydı ve gözlem ve deneyimlerden alınan kesin sonuçlara inanırlardı. Astrolojide hiçbir zaman kanıtların yetersizliğinden söz edilmedi. Onun suçu kadim bir bilim olması, mevcut materyalist felsefeye ve kurumsallaşmış muhafazakâr bilimsel dogmalara uymamasıdır.

Bilim, sadece bir veriler ve tespitler yığınıdır, bir ideoloji hâline gelmesi hata olur. Dünyamız, uzaydan sürekli birçok ışın ve enerjiye maruz kalmaktadır. Güneş sistemimizdeki ağır cisimlerin dünyayı ve insanı tam olarak nasıl etkilediğini bilmiyoruz. Hatta bazılarına göre bir etki değil, senkronizelik/eşzamanlılık söz konusudur. Sözgelişi bu etkilerin sonuçlarının semavi hareketlerle bağdaştığını gözleyebiliyoruz. Bunlar yüzyıllardır tartışıldı, istatistikler, deneyler yapıldı. Çeşitli olumlu sonuçlar, hatta bazılarına göre şüphe götürmeyecek sonuçlar da elde edildi. Ağır cisimleri görmemizi sağlayan ışığın renk tayfı bize fezadan gelen dalgaların sadece ince bir dilimidir. Beş duyumuzla sezemediğimiz birçok dalgalar da sürekli yağmaktadır. Gezegenlerin radyo dalgaları yaydığını biliyoruz. Bunların dışında elektromanyetik dalgalar ve yerçekimleri de vardır.

Astrolojide açılar konusunda klasik açıklamalar dalga hareketlerinin etkilerine uygunluk gösterir. Astrolojik etkilerin hiç bilmediğimiz bir nedene dayanması da mümkündür.

Bu açıdan bu tip varsayımlara hiç girmeden konuya hemen girsek daha verimli olacaktır. Kadim bilimlerin en önemli özelliği çalışan ve pozitif sonuç veren sistemler olmalarıdır. Hepsinin kendine göre açıklama biçimleri vardır, bunların çağdaş akademik anlayışa uyup uymaması onlardan faydalananlar için sorun değildir.

Akademilerin ilki Platon tarafından kurulmuştu ve orada idealist felsefe hâkimdi. İdealist felsefeye göre evrenbiliminde idealar ön plandadır. Yani evren, kozmos, dünya, canlılar, her şey düşünsel ürünlerdir. Her şeyin arkasında bir plan ve anlam, ruh ve zekâ vardır. 20. asırda idealist felsefeyi inkâr etmek moda hâline gelmişti. Fakat yeni binyılda yeni bir anlayış ortaya çıkmaktadır ve onunla birlikte yeni bir insan prototipi de. Bir yandan bu yeni insanlarda varoluşçu bir özgürlük ve farkındalık bulunurken, bir yandan da her şeyin bir bütünün parçası olduğu sezgisel olarak kavranmaktadır. Diğer yandan, psikolog Carl Gustav Jung, arketipler kavramını ortaya koyarak Platon'un idea kavramına bilimsel bir kılıf uydurmuştur.

İnkâr edilmeyecek bir gerçek varsa, o da şudur; binlerce yıllık bir geçmişi olan astroloji, kendine has bir mantığa ve kurallara sahip karmaşık bir öğretidir ve tarihin bir parçası olarak insanların kendini ve evreni anlaması için bir araç hâline gelmiştir. Sanatta, edebiyatta, mimaride işlenmiş, dini motiflere konu olmuştur.

Binlerce yıldır insanlar astrolojiye önem vermiş ve üzerinde durmuşlar. Bu şüphesiz onu kanıtlamak için yeterli değildir, ancak hiç değilse onun lehinde verilecek savlara bir şans tanımamız için yeterlidir. Yaşadığımız evren o kadar sürprizler ve mucizelerle doludur ki her şeye yer vardır. Bilim üstünlüğünü

kanıtlamak için eski olan her şeyi reddetmek zorunda değildir. Nitekim modern bilimin kurucularından biri olan Isaac Newton, gök mekaniği ilkelerini ortaya koyarken astroloji üzerinde çalışmayı ihmal etmiyordu, hatta bir gün Halley Kuyruklu Yıldızı sürelerini tespit etmekle ünlenen astronom Edmond Halley, Newton'a sormuştu, "Bir bilim adamı olarak astrolojiye nasıl inanırsın?" Newton ona şöyle yanıt verdi, "Ben konuyu inceledim, sen incelemedin."

Çoğu insan astrolojiye kendisini ve başkalarını tanımak, geleceği, önündeki engelleri ve fırsatları bilmek için danışır. Bu kitap farklı bir açıdan astrolojiyi ele alarak, astrolojinin arkasındaki bazı gizemleri açımlayacak, yapbozun parçaları yerli yerine oturduğu zaman muhteşem bir manzara ortaya çıkacaktır. Bu parçalar ortada ve bütünün içine gireceği yerler de aşikârdır. Onun için bu kitabı anlamak zor olmayacaktır. Nadir kaynaklardan ve kişisel araştırmalardan bir araya getirilmiş olan bu kitaptaki bilgiler çok şaşırtıcı sonuçlara varmakta ve okült olarak tanımlanan gizemli bilgilerin hemen hemen tümünü açacak bir anahtar sunmaktadır.

"Yukarısı aşağıdaki gibidir ve aşağısı yukarıdaki gibidir."
Zümrüt Tablet - Hermes Trismegistus

EZOTERİK ASTROLOJİ NEDİR?

Ezoterik Astroloji derken ne demek istiyoruz? Aslında astroloji bizce zaten ezoterik bir konudur. Önümüzdeki sayfalarda bu konuların bazıları zaten klasik astrolojide işlenmiştir. Ancak bazı modern astrologlar astrolojiyi bütünsel Hermetik kökeninden uzaklaştırma çabasına girerler ve onu sanki başlı başına bir "loji" (bilim dalı) gibi göstermeyi tercih etmişlerdir. Bu da pozitif bilim ağırlıklı modern akademik anlayışa uyma, ona şirin gözükme çabasından doğmaktadır. Oysa gerçek astroloji, zaten diğer ezoterik bilimlerle içli dışlı bir sistemdir ve aynı kaynaktan gelmektedir. Gerçek bir astrolog saygıdeğer olma arayışına girerek, astrolojiyi zorla mevcut fikir ve ideolojilere sokma gayretine girmemelidir.

Güneş sistemi dâhilindeki Güneş, Ay ve gezegenlerin insanı etkiledikleri bilim tarafından inkâr edilmesi mümkün değildir. Bütün sorun bunun ne şekilde ve ne derecede olduğu konusunda yatmaktadır. Elbette klasik astrolojide Güneş sistemi ve ötesindeki sabit yıldızların bizim kişiliğimize, psikolojimize etki ettikleri yönündeki görüş pozitif bilim ideolojisine uymaz. Ancak daha eski çağlardaki, her şeyin birbiriyle ilintili olduğu, bir bütünün parçası olduğu ilim anlayışına uygundur. Yine de, her şeye rağmen zaman zaman bilim insanlarının astrolojik verilere itibar gösterdikleri de görülmektedir.

Astroloji, şüphesiz istismara açık bir konudur. Bir fal aracı olarak ele alındığında gerek bilimsel açıdan, gerekse de insan psikolojisi açısından sakıncaları malumdur. Gerçek astroloji bir

fal aracı değildir. Evren (makrokozmos) ve insan (mikrokozmos) arasındaki etkileşimin önemli bir göstergesidir. Bir kılavuz veya rehberdir. Gerçek bir astrolog ise, astrolojinin gerçek çalışma şekliyle yılların deneyim ve birikimi ile az çok özdeşleşmiş bir kişidir. Yaptığı konsültasyonlar insanları olumlu bir şekilde etkiliyorsa, ona bir şey kazandırıyorsa, tabii ki emek veren bütün kişiler gibi ücretini hak etmiştir. Ünlü psikolog Jung bile hastalarına teşhis yapmadan önce astrolojik haritalarını çıkartırdı. O da ücretini aldığına göre etik açıdan bu konuda bir sakınca yoktur.

Bu bölümde astrolojinin arkasındaki ezoterik ve okült güç ve kanunları açıklamaya çalışacağız. Anlaşılması güç olan bir konuyu basit unsurlarına indirgeyeceğiz. Bu basit unsurları bildikten sonra, gerek astrolojide, gerek diğer okült bilimlerde bulunan en karmaşık sırlar rahatlıkla çözülür. Çünkü astroloji bütün ezoterik konularla iç içedir. Astrolojide kullanılan unsurlar birçok okült bilimde de mevcuttur ve önemli anahtarlarıdır. Ayrıca ezoterik astrolojiyle ilgili çok farklı bazı uyarlamaları tanımlayacağız. Bu bilgilerin bazıları özgün olup daha önce ne Türkçede ne de yabancı bir dilde hiç açıklanmamıştır.

Ezoterik, içrek veya Bâtını anlamına gelir, şeylerin görünmeyen ve kolay anlaşılmayan yönüdür. Bir kol saatine baktığımız zaman bir kadran ve üzerinde hareket eden yelkovanlar görürüz, bununla saatin kaç olduğunu anlarız ve bu bilgi bize yeterli gelir. Ancak kadranın arkasındaki çarkları görmeyiz. Saatin nasıl çalıştığını bilmeyiz. Bunu ancak bir saat ustası bilir. Yüzlerce yıldır saat ustaları daha pil icat edilmeden çeşitli büyüklükte uzun süre kurulmadan doğru zamanı gösterebilen saatlerin mekanizmalarını geliştirdiler ve bu sanatı gelecek nesillere aktarmak için yarının saat ustaları olacak çıraklar yetiştirdiler. Bir saatin iç işleyişi bize her ne kadar ezoterikse, yani örtülüyse, astrolojik açıdan gökyüzü mekanizmasının gizemleri de ezoteriktir. Modern çağın gözbebeği "pragmatizm" açı-

sından "üzümünü ye bağını sorma" diyerek çalışan bir sistem olduğunu tespit ettiğimiz astrolojiden faydalanabileceğimiz kadar irdelemek istememiz normaldir. Ancak biraz derine indiğimiz zaman alışagelmiş olduğumuz birçok değerin arkasında çok şaşırtıcı şeyler olacağını görürüz.

Aslında astrolojide örnek olarak verdiğimiz saate benzer bir sistem vardır. O da zaman dilimlerine dayanır. Saat kadranın on ikiye bölünmüş olması rastlantı değildir, astrolojiyle aynı sistemin bir parçasıdır. Zaman aslında sübjektif bir süreçtir. Kimi zaman hızlı akar, kimi zaman yavaş. Ancak saate baktığımız zaman yelkovanın hareketleri sanki sabittir. Bu astronomik devreler için de geçerlidir.

Gökyüzünde tüm cisimler hareket hâlindedir, ancak yıldızların hareketleri bize göre o kadar yavaş ki onları sabit olarak kabul ederiz. Çağlar boyunca gökyüzünü izleyenler onu birçok yelkovanın değişik hızlarda hareket ettiği dev bir saat olarak gördüler. Belirli bir dairede hareket eden yedi gök cismi bu sahnenin başoyuncularıydı, bunlar Güneş, Ay ve gözle görülebilen beş gezegendi. Hepsi aynı kuşak üzerinde hareket ettikleri için bazen yolları kesişir bazen ufuk altı kalırlar. Kadimler bu kuşağı on iki eşit parçaya böldüler ve bunlara burç dediler.

"Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalınız, size açılacaktır."
İncil, Matta 7, Luka 18

AKLIN SINIRLARINI AŞMAK

İnsanoğlunu diğer canlılardan ayıran şey, zekâsı ve bilgisi olmasına rağmen bu konuda sınırlarını kabul etmekte zorlanmasıdır. Her şeyi bilemediğimiz için aklımızla belirli bir alana hâkim olmaya çalışırız. Bu alan yaşamımızı sürdürmek, ihtiyaçlarımızı gidermek ve çevremizdekilerle anlamlı iletişim kurmamız için gerekli şeyleri içerir, gerisini gereksiz sayarız. Bu alanın dışına ender olarak çıkarız, ama zaman zaman bu alanın sınırlarını aşmak veya genişletmek ihtiyacını duyarız. Maslow psikolojisine göre en kaba dürtülerimiz altta olmak üzere insan ihtiyaçları yükselen bir merdiveni andırır. Temel ihtiyaçlarımızı giderdikçe daha süptil yeni ihtiyaçlara yöneliriz. Bu da bizi bilge kişi olma yolunun eşiğine kadar getirir. Bu yolculukta ilerleyerek zirveye ulaşan kişilerin sayısı çok azdır. Maslow, bu zirveyi dâhilik olarak nitelendirir, aramızdaki dâhilerin sayısı herhâlde pek fazla değildir.

İlk başta bilgi ve bilgelik arasındaki farkı bilmemiz gerekir. Bilgelik bir gerçeği aktif olarak yaşamak ve aktarabilmek, adeta onunla bütünleşmektir. Bilgelik, bilgilerin doğru yerleşimiyle aklın işlevlerinin aktifleşmesiyle her şeyin daha net görülmesini sağlar. Çok şey bilmek bilgelik getirmez, bilge kişi zekâsıyla anında gerekli gördüğü şeylerde bilgilenir.

Aklın başlıca düşmanları cehalet, yanılsama, yozlaşma, menfaatçilik ve unutmadır diyebiliriz. Yanılsama veya dezenformasyon bizi rasyonel ve uyumlu olmaktan alıkoyar, onun için düşebileceğimiz hatalardan bizi korumak üzere aklımız doğru

olmayanları içeren bir kara liste oluşturur. Ancak bazen bu kara liste farklı nedenlerle oluşturulur, bu da bir yanılsama nedeni olabilir. Her şeyi iyi bildiğimize veya en azından neyin doğru neyi yanlış olduğunu bildiğimize inanmak egomuzu şişirir, o hâlde hâkim olmadığımız bir konuyu dışlamak işimize gelebilir. Basit gibi gelen bu değerlendirme aslında oldukça yaygın ve başlıca yanılsamalardan birine neden olur. Bunu önlemenin en iyi yolu açık fikirli olup, her şeyi dikkatlice ölçüp tartmak ve sonra doğruluğuna karar vermekte yatar. Maalesef hap gibi sunulup alınan hazır bilgiye güven yoktur. Birçok kişinin bir şeye inanması onun doğruluğunu göstermez, ancak akıl yoluyla yapılan her tartışmaya kulak vermek gerekir. Bir tez varsa antitezi de vardır ve senteze varmak için her ikisini yoklamak gerekir.

En büyük yanılgılardan biri aklımıza tüm yaşamımızı düzenleyecek bir şablon, bir kesin inanç yerleştirmektir. Taraftar olduğumuz belirli bir bilgi sisteminde her şeyin yanıtını bulabileceğimize inanmak çok yaygın bir yanılsamadır. Bu durumda bir programla yönetilen bir robottan farkımız olmaz. İdeolojiler, radikal dini görüşler, hatta ezoterik felsefeler bile bizi esir edebilir. Çok mükemmel gibi gözüken ve önerilen bir yaşam şekli bize çok şey verse bile belirli bir süre sonra yaşam yolculuğumuzda kısıtlamalar getirebilir. Kendi yeteneklerimize başvurmamızı engelleyebilir. Bundan dolayı Antik Yunan'da, Delphi'deki Apollon Tapınağı'nın girişinde altın harflerle *Gnothi seauton*, yani "Kendini Tanı" veciz sözü yazılıydı. Zira bilge kişi kopyacı değil, kendi özünden geleni hariçten aldığı derslerle harmanlayıp aktarır.

Bütün bunların ezoterik astrolojiyle ne ilgisi var diye sorabilirsiniz. Önümüzdeki sayfalarda elimizden geldiği kadar buna açıklık getirmeye çalışacağız. Birçok sır öğretiyi ifşa edeceğiz, ancak iyi mi ediyoruz bundan emin değiliz, çünkü bu öğretilerin önemli kısmı bir bulmacının parçası ve kendi ken-

dine deşifre olmaktadır. Çözümü hariçten sunmak bu kurala ters düşer. Bir astrolog da yorum yaparken yaratıcı zekâsını ve sezgisini kullanmak durumundadır. Horoskop denilen haritada birçok farklı etken bir araya gelir ve bunların yarattığı karmaşık sentezi ortaya çıkarmak için yoğun odaklama, kavrayış ve kiyaset gerektirir. Ezoterik öğretme şekli birçok şeyi kişinin bizzat keşfetmesine bırakır, bu tür bilgi her zaman daha değerlidir çünkü kişiselleşmiştir.

Ezoterik astroloji konusu resmi tarihe dayalı bir araştırma olmadığı gibi, her zaman yazılı kaynaklarda arananı bulmak da mümkün değildir. Ezoterizm, genelde sözlü aktarılan bir öğretidir, çünkü yazıya dökmek için fazla kıymetli olduğu düşünülür. Bilge kişiden, ağızdan kulağa veya dramatik bir ayinde aniden ifşa edilen şey hafızada derin iz bırakır. Kadim Bilgelikte bilgi en kıymetli hazine olarak görülürdü ve önceden zihinde bu hazineye layık sanal bir mabedin yaratılması şart koşulurdu. Emanetçiler ve taşıyıcılar ölse de, Kadim Bilgelik, Ezeli ve Ebedi Hikmettir ve onun yasaları sayılarda, yıldızlarda, mimari yapıtlarda, efsanelerde ve bilincin derinlerinde okuyabilen için yazılıdır. Samimi arayanlara bu bilgi her zaman ulaşır. Zira ezoterizmin esas konusu gizlemek değil, gizliyi ortaya çıkarmaktır. Günümüzde direkt ağızdan ve sanal ortamda olmayan hakiki bir gizem okulundan bir şeyler almak genelde mümkün değil, dolayısıyla kişi çoğu zaman kendi mürşidi olma durumundadır. Zira mürşit olarak karşısına çıkan şarlatan değilse bile, onun gerçek anlamda, ruhunun derinliklerinde aradığını vermeyebilir.

ASTRAL PLAN ve ASTROLOJİ

Doğuda çok eski bir hikâye vardır. Bir grup kör adam kasabaya fil denen tuhaf bir hayvanın getirildiğini duymuş. Neye benzediğini bilmedikleri ve merak ettikleri için: "Bunu dokunarak incelemeliyiz, böylece nasıl bir varlık olduğunu öğreniriz," demişler. Böylece aramışlar ve bulduklarında her biri değişik bir tarafına dokunmuş. Eli hortuma konan ilk kişi, "Bu varlık kalın bir yılan gibidir" demiş. Eli kulağına ulaşan diğeri, "Bu kanatlı bir hayvan gibidir" demiş. Eli bacağının üzerine konan başka biri, "Bu ağaç gibi yüksek bir sütun," demiş. Elini yan tarafına koyan kör adam, filin "bir duvar" olduğunu söylemiş. Kuyruğunu hisseden bir başkası onu bir ip olarak tanımlamış. Sonuncusu, filin dişine dokunarak sert, pürüzsüz ve mızrak gibi bir şey olduğunu belirtmiş.

Bu kadim alegori insanların realite karşısında farklı yaklaşımları olarak yorumlanır. Realite derken gerçeklik, gerçek olan şeyleri kastediyoruz. O halde bu alegori izafiyet veya yeni tabiriyle göreliliği tasvir ediyor. Görelilik her daim göz önünde tutmamız gereken bir olgudur, ancak göreliliği sınırlandıran diğer bir olgu daha vardır o da yasa. Bir yasa kesin bir kural ortaya koyar ve göreliliği hizada tutar. Zira göreliliğin her türlü argümanı haklı göstermek için istismar edilmesi yaygındır.

Mutlak doğrulara dayanan kozmik yasalar vardır ve bunlar birbirinden farklı olsalar da birlikte çalışırlar. Yaşamı sağlayan organik düzeni bunlar sağlar. Evrendeki ahenk, anlam ve bütünlüğü bunlar sağlar. O halde bu yasaları gözden geçirelim, bunların sayısı çoktur ve yenilerini eklemek her zaman mümkündür.

Büyük ve küçük evrenler, (Makrokozmos ve Mikrokozmos), Hermes Trimegistus'un Zümrüt Tabletinde oyulmuş ünlü sözleri, "Yukarısı aşağısı gibidir ve Aşağısı yukarısı gibidir" Burada hem bir yasa hem de bir görelilik belirtilmiş. Grekçede, yani eski Yunancada Makro Kozmos, büyük evren demek ve Mikro Kozmos küçük evren anlamına gelir. Genelde metafizik jargonda kozmos dediğimiz zaman evrenden biraz daha farklı bir anlamda evreni tinsel açıdan ele alıyoruz. Mikrokozmos'un insan anlamına geldiği bilinmektedir. Bu aksiyoma göre makrokozmos olarak belirlediğimiz evren veya kozmos aslında büyük bir insandır. Tanrı mevhumu zaten buradan ortaya çıkmıştır ve ister bilinçli veya bilinçaltı olsun tüm kültürlerde aynı fikrin temeli vardır. Tanrı derken kimse onu kendi boyutunda düşünemez. Bir avatar veya kurtarıcı olarak geçici bir süre bir parçasının insanlar dünyasına bir müdahale yapmak için indiğini düşünen görüşler var, ama bu daha büyük bir varlığın belirli bir amaç için minyatüre oluşudur, bu hem geçici hem de kısmidir. Üstelik amacı bireysel değil kitlesel olmuştur. Bunu bu şekilde ifade etmek bu görüşleri onayladığı-

mız anlamına gelemez. Sadece insanların kavrayış biçimlerini ve daha büyük olanın daha küçük olanın dünyasına girmesi tezadını nasıl çözümlediklerini izah etmek için verdik.

Mikrokozmosu yani insanı küçük bir evren olarak düşünürsek, görelilik esasına göre evrene benzetmemiz gerekir. Her şeyden önce büyüklük ve küçüklüğün göreliliği olduğunu anlamalıyız. Eğer karınca boyutunda olsaydık, diğer insanlar bize devasa gelirdi. Balina veya fil kadar büyük olsaydık, insanlar küçük ve önemsiz görünürdü. Atom açısından biz bir evren kadar büyük ve evren açısından yok denilecek kadar küçüğüz.

İnsan bedenini evrene benzetirsek, bu küçük evrenin kralı, hatta tanrısı bilinci olmalı. Beden sadece bilincin uzantısı, onun emrinde ve hizmetinde bir çalışanı. Beden, bilinci ve zihni yerden yere götüren, ona veriler sağlayıp, geliştiren bir araçtan başka bir şey değildir. Bedeni meydana getiren trilyonlarca hücreyi de bu tanrının kulları olarak benzetmek mümkündür. Tabii bir hücreyi insanla kıyaslayamayız, çok daha basit bir organizma, aynı şekilde hücreyi oluşturan atom ve moleküller hücreden daha basit. Ancak her birinin bireyselliği vardır. Varlığını sürdürdüğü belirli alanları ve bu alanlar içinde bulunduğu düzenli faaliyetleri vardır. Bu alanları belirli küreler olarak varsayarsak, iç içe küreler olarak düşünebiliriz. Bu kürelerden en küçüğü atomlardır, onlar bir araya gelerek hücrenin bulunduğu küreyi oluştururlar ve içinde faaliyette bulunurlar. Birçok hücre bir arada bulunarak daha büyük bir küre veya organizma olan insan bedenini oluşturur.

Atom açısından hücre makrokozmos ve kendisi mikrokozmostur. Tek hücreli canlılar da var. Bitkiler, hayvanlar ve insanlar çok hücrelidir, ama dünyada tek hücrelilerin sayısı onlardan kat kat fazladır. İnsan bedeninde de sayısız miktarda bu tek hücreli varlıklar mevcut. Sindirimde ve yiyeceklerin faydalı moleküllere dönüşmesinde önemli rolleri vardır.

Bu kıyaslama burada bitmez, ayrıca hücrelerin faaliyetleri bir orkestrayı oluşturan sanatçılar gibi aralarında bir bütün oluştururlar. Bedene hareket, zindelik ve yaşam sağlamak üzere yirmi dört saat mükemmel bir ahenk içinde çalışırlar. Her hücrenin belirli bir uzmanlık alanı vardır ve bir araya gelerek kanallar, dağıtım şebekeleri, depolama birimleri, bekçi ve güvenlik neferleri ve envai çeşitli organların memurlarını oluştururlar. Bunları bir devletin fedakâr ve sadık vatandaşlarına benzetebiliriz. Bazı yönetimlerde vatanseverdirler, kimisinde yönetim bozukluğundan dolayı sağlıksızdırlar.

İyi organize bir toplum ile bedenin işlevleri arasındaki benzetmeyi tabii ki bir yere kadar götürebiliriz, nihayet insanlık bir arı kovanı gibi tam bir bütünlük içinde faaliyette bulunmaz. Bulunsa da oluşan kolektivist yapıyı canlı bir organizma olarak nitelendirmek mümkün değil.

Makrokozmos konusu bizi esas metafizik yaklaşımlara getirir. Örneğin Gurdjieff öğretileri sözünü ettiğimiz bu fiktif küreleri âlem olarak adlandırmış ve dünyadan sonra mertebe yükselip en sonu "mutlak" olan giderek daha büyük âlemleri konumlandırmış. Burada biraz farklı bir spekülatif model sunacağım, ancak bazı fikirlerinden faydalanacağım. İnsanı mikrokozmos olarak kabul edersek, Gurdjieff'in fikirlerinden yola çıkarak makrokozmosun birkaç katmanı olmalı. Bunlara Gurdjieff'in yaptığı gibi mezokozmos gibi farklı isimler de verebiliriz.

Ancak asıl konuya doğrudan girelim, insandan sonra gelecek bir üst âlem, kendi çapında bir bütün olmalı ve insanın içindeki kürelere benzer ünitelerin yapılanmasından oluşmalıdır. Bu kategoriye güneş sistemi girer. Gurdjieff'e göre her bir âlem altındaki âleme egemendir ve yasalarını uygular. Bu da astrolojinin işlevselliğini izah eder. Güneş sisteminin bir üst âlemi Samanyolu galaksimizdir ve en üst âlem Gurdjieff'in

Mutlak dediği evrendir. Bilim evrenin sınırının olduğunu belirtiyor. Hatta evrenin bir baloncuk gibi olduğunu ve ötesinde başka baloncuk evrenlerin bulunduğu varsayımının son derece olası olduğunu belirtiyor. Belki sonsuz sayıda evrenler sonsuza dek uzanıyordur ve sürekli olarak yenileri yaratılıyordur.

Şimdi bu büyük ve küçük âlemler yasasına bağlı farklı bir yasadan söz edeceğim o da iç içe planlar yasası. Makrokozmos hakkında düşündüğümüz zaman, karşımıza gökyüzünde hareket eden veya bizim etrafında hareket ettiğimiz birçok fiziksel kütle yerine ister istemez daha metafiziksel kavramlar çıkıyor. Her şeyi bir arada tutan bir bütünlük fikri geliyor. Bazı insanlar kozmik bilinç denilen adeta kitlesel bir bilinç patlaması yaşadıkları halleri anlatırlar. Bunlardan birini ünlü yazar ve araştırmacı Arthur Koestler İspanyol iç savaşında her an kurşuna dizilebileceği hapishanede yaşadı ve ondan sonra hayatı tamamen değişti. İnandığı Marksist felsefenin her şeye yanıt veremeyeceğini anladı ve daha büyük resmin peşine koyuldu. Küçük bireysel bilincin daha büyük bir bilinçle temas kurabileceği ve bütünleşebileceği fikri tabii ki insanın tüm yaşam perspektifini değiştirir ve bunu bizzat yaşamak, o bütünün içinde bir parçası olarak yaşadığını hissetmek büyük bir bilinç patlaması doğurur. Bunun da pek çok örnekleri var. Genelde anlık bir bilinç halidir bu, ama o kısa anda sanki sonsuzluk sıkışmıştır.

O halde, bilim daha küçüklerin peşinde gerçeği ararken, daha büyük şeylerin düzenini metafizikçi, ister istemez görünmeyende aramak durumunda. Bu bağlamda çok eski bir görüşe göre birbirinden süptil ve narin varlık âlemleri var, bunlara planlar diyoruz. Bu konuda ciltler dolusu kitaplar yazılmıştır ve hemen tüm okült sistemlerin bu konuda verdikleri bilgiler birbirine uyuşuyor. Bilindiği gibi insanı oluşturan tüm atomları bir araya getirsek insan bir toz parçasından küçük olur, yani insan neredeyse tamamen boşluktan ibarettir. Hatta o toz par-

çası da boşlukla dolu. Bu tabii tüm maddi şeyler için geçerlidir. Ona bir bütünlük görünümü sağlayan şey bu partiküller arasındaki rezonans ile aynı frekansta olmalarıdır. Şimdi farklı frekansta madde türlerini düşünelim, teorik olarak bunlar da aralarında bir bütünlük sağlarlar, ama fiziksel maddeyle aynı frekansta olmadıkları için rezonans kurmazlar ve partikülleri maddenin içinden geçer. Bu maddeden oluşmuş bir cisim duvarlarımızdan, hatta bizim içimizden rahatlıkla geçer. Aynı mekânı paylaşan paralel evrenler olabilir ve mutlaka vardır, bunu bilim de destekliyor. Esas itibarıyla değişik planları oluşturan madde türlerinin aynı müzik notaları veya renkler gibi belirli skalalara veya oktavlara ayrıldığı ve belirli niteliklere sahip olduğu anlaşılmaktadır. Bunlar yedi olabilir, zira bu tür frekanslar skalalarda genelde yedi gibi bir temel sayıda ortaya çıkar. Bunlar niteliklerdir, zira evrende her şey sadece sayısal niceliklere değil, ama niteliklere ve kalitelere ayrılır.

Bildiğimiz ve içinde yaşadığımız fizik âleminin bir üst âlemi ve planına literatürde astral planı deniliyor. Üst âlem derken bunu sadece fiziksel anlamda alt ve üst olarak düşünemeyiz, titreşim frekansının daha yüksek bir skalada olması anlamına geliyor. Bu mertebeler içe doğru uzanır ve aynı mekânı işgal ederler. Bir tür beşinci boyut da denilebilir.

Astral planın yanında bizim fizik planı kaba kalıyor, onun için ona süptil diyoruz. Üst planda olması açısından fizik plana direkt etki yapabilir, yani ona egemen, ama tersi geçerli değil. Astraldan fizik planını gözetmek mümkün, ama fizik planından bakıldığında astral plan görülmez ve ulaşılmazdır. Ona erişmek için astral duyuları geliştirmek gerekiyor. Astral ve fizik plan arasında bir de eterik plan vardır, bu aslında fizik planın bir parçası, ama bu konuya girmeyeceğiz.

Astral plan ve insanın astral bedeni hakkında çok şey söylenebilir ve yazılmıştır. Ancak ezoterik astroloji açısından dikka-

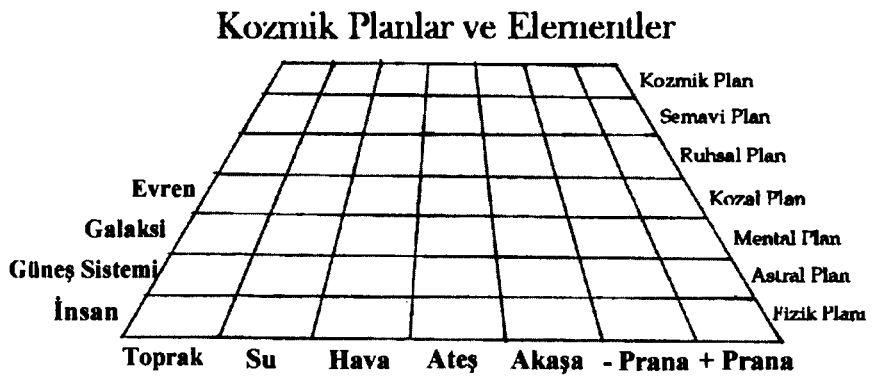
te almamız gereken bir husus var. Neden astral plana "astral" deniliyor. "Astral" Grekçede yıldızlara ait demektir. İlginçtir ki Gurdjieff sisteminde astral beden ve astral plan gezegenler âlemine bağlı, yani bulunduğumuz güneş sistemine. O halde, güneş sistemini her ne kadar fiziksel planda hareket eden birçok gökcismi olarak kabul etsek de, bizim fizik planda bedenimiz nasıl bir bütünse astral planda da güneş sistemi bir bütün, organik bir varlık olarak mevcut olmalı. O halde astral plan hem içsel olarak daha yüksek bir plan hem de kozmik ölçekte daha büyük bir bütünü içeriyor olmalı ve biz içinde fizik plandaki varlığımıza kıyasla daha küçük varlıklarız. Fizik planda yaşamsal merkez insan, astral planda güneş sistemi olmalı ve insan orada güneş imparatorluğunun tali bir varlığıdır.

Bu bağlamda güneş sistemini öte âlemde büyük bir insan bedenine yerleştiren Swedenburg'un astral gezintileri akla geliyor. Ayrıca tasavvufta "İnsan-ı Kebir" yani büyük insan, Kabalistlerin Adam Kadmon, Hint Jainilerin benzeri yaklaşımları akla geliyor.

Böylece astrolojinin rasyoneli ortaya çıkıyor. Güneş sisteminin yaşamlarımızı nasıl ve neden etkilediği açıklanıyor. Dünya gezegenimizi ezoterik görüşe göre insanın duygusal, zihinsel ve ruhsal tekamülünü gerçekleştirmesi için bir okul olduğunu düşünürsek güneş sistemimizden gelen tesirlerin de, kişinin tekamülü ve karmik yapısına göre farklı etkiler vereceği aşikârdır. Hatta Hermetik ve gnostik görüşlere göre aydınlanma sürecinde kişinin bu etkilerin üstesinde gelerek sıyrılması gerekir.

Güneş sisteminin bir üst varlık âlemi galaktik âlem ise mental (zihinsel) âleme ve mental bedene bağlı ve astrolojik çağlar konusuna girdiğimizde galaktik astrolojik etkileri ele alacağız. Monad ve tinsel etkiler ele alındığında sabit yıldızlar ele alınabilir.

Maddenin birkaç hali vardır; bunlar katı, sıvı, gaz ve plazma olarak bilinir. Plazma maddenin ısı ve ışık verdiği haldir. Maddenin tüm elementleri ve molekülleri ısı derecesine göre bu dönüşümlere tabidir. Okullarda simyacıların çok cahil ve geri oldukları öğretilir, çünkü sadece dört elementin olduğuna inanılır, oysa birçok element var. Hâlbuki kadimlerin elementleri ile kimyagerlerin elementleri aynı şey değil. Kadim ezoterik öğretilerde, astrolojide, simyada ve majide sözü edilen toprak, su, hava ve ateş elementleri maddenin halleri ile ilgilidir ve genelde fizik planından ziyade daha süptil planlarda olan maddelerin halleridir. Bunlar fizik plandaki maddenin hallerine tekabül ederler. Hatta öğretilerde eter veya akaşa denilen beşinci bir halden de söz edilir. Sisteme göre bunlar yediye bile çıkarılabilir. Örneğin aysal ve güneşsel pranayı katabiliriz. Böylece kadimlerin yedi kozmik planının her birini de yediye bölebiliriz.

Yukarıdaki şemayı kesin bir doktrin olarak göremeyiz, bunlar varsayımlardır, biraz farklı tekabüller ve oynamalar da olabilir.

2. BÖLÜM

SAYILARIN ERDEMİ

"Omnia in numeris sita sunt"
(Latince... "Her şey sayılarda gizlidir")

ARŞETİPLER

Kadimlere göre sayıların nicelik (sayısal) değerleri dışında, bir de nitelikleri (kalitesi), adeta nesnel varlıkları ve çeşitli soyut kavramları içeren ideal yönleri vardır. Platon'a göre bizim her gün temasta olduğumuz duyu âleminden başka bir de bir idea'lar (mana) âlemi vardır. İdea'lar âleminde de, duyu âleminde temas ettiğimiz her şeyin bir modeli olduğu farz edilir. Bu modellere arşetipler de denilir. O halde, kaba bir örnekle bir masayı ele alırsak idea'lar âleminde bütün masaların ideal bir maketi olan bir masa arşetipi bulunduğu farz edilir. Aynı şey sayılar için de geçerlidir.

Platon'un sayılara verdiği önem Pythagoras öğretilerine dayanır. Atina'da kurduğu Akademi'nin girişinde, "Bu kapıdan içeri geometri bilmeyen girmesin" yazıyordu. Sayılar konusundaki doktrinler burada sır olarak saklanırdı. Platon, *Epinomis* adlı eserinde bu konuda bazı ipuçları vermişti: "İlk ve en önemli inceleme sayıların kendileri üzerinedir. Somut olanlar değil de, tek ve çift sayıların hepsinin kaynakları ve realite üzerindeki tesirlerinin büyüklüğü üzerinedir. Ondan sonra sıra, o son derece saçma sözcük 'geometri' altında toplananlar gelir. Ve o zaman görülür ki, birbirinden farklı sayılar, bulundukları düzeylerde ilişkide bulunurlar. Anlayan için açıkça görülür ki, bunlar beşeri kaynaktan değil, ilahi kaynaktandır. Ondan sonra sıra üç kez çoğaltılmış, üç boyutlu özelliğe sahip şekillere gelir. Sonra da birbirine benzemeyen şeyler, başka bir sanatla birbirine benzetilir. Bu sanata üstatlar 'stereometri' [tekabül] derler.

Her şema ve sayı sistemi, her ahengin terkibi ve gezegen yörüngelerinin uyuşmalarını doğru bilen için Tek'in ifadesi olarak idrak edilmelidir. Ve dikkatini birlik üzerine çeken için, bu bilgi kendiliğinden ortaya çıkar. Çünkü tefekkür ettiğimiz zaman anlıyoruz ki, bütün şeyleri birleştiren tek bir bağ vardır."[2]

[2] *Epinomis*'den tercüme tarafımızdan yapılmıştır. *Epinomis*, Platon'un nadir ve az bilinen eserlerindendir.

"Evrim hayatın yasasıdır.
Sayı evrenin yasasıdır.
Birlik de Tanrı'nın yasasıdır."
Pythagoras'a atfedilen bir söz

ÜSTAT PYTHAGORAS

Pythagoras (Pitagor) kimdi? Bazı tarihçilere göre ilim, matematik ve felsefenin babasıydı. Arthur Koestler'e göre ise, Pythagoras büyük bir olasılıkla bilimin gelişmesinde en etkin kişiydi.[3] Öğrencileri ve taraftarları ona "üstat" derlerdi. Onun sözlerini iletirken "üstat şöyle der..." diyerek başlarlardı. Onu doğaüstü güçlere sahip, olağanüstü, hatta yarı-tanrı bir insan olarak görürlerdi.

Pythagoras erken yaşta bilgi edinmek üzere ülkeden ülkeye tam 34 yıl sürecek bir keşif yolculuğuna çıkmıştı. Bu yolculuk onu 22 yıl kaldığı Mısır'ın gizemli mabetlerine insiye olmaya, Galler ülkesinde Druidler'in sırlarını öğrenmeye, Mezopotamya'da Keldani astrologlar yanında eğitim görmeye ve rivayetlere göre İran, Orta Asya ve Hindistan'a kadar götürecekti.

MÖ 580 senesinde Samos (Sisam) Adası'nda doğan Pythagoras, yurduna döndüğünde, oranın Polykrates adında bir despotun zulmü altında olduğunu görünce (MÖ 529), Güney İtalya'da Croton'a yerleşmişti. Etrafında topladığı müritlerle "Kolej" adını verdiği kardeşlik ve sade yaşama dayanan gizemci bir komün kurmuştu. Yaydığı öğretiler tüm dünyayı aydınlatacaktı. Aslında, Pythagoras çoğu kez, iddia edildiği gibi, birçok bilimlerin ve felsefenin kâşifi değildi. O gezilerinde ka-

[3] *The Sleepwalkers*, Arthur Koestler, Hutchinson & Co., London 1959

dim bilgeliğin kırıntılarını toplayarak, Batı'nın aydınlanmasını sağlamıştı. Peter Tompkins, bu konuda şöyle yazmıştı: "Mısır hiyeroglifleri ve Babil ve Sümer çivi yazıları üzerinde yapılan son araştırmalara göre, MÖ en az 3.000 sene önce Orta Doğu'da yüksek seviyede bir bilim mevcuttu ve matematiği icat etmekle itibar edilen Pythagoras, Eratosthenes, Hipparchus ve başka Grekler sadece bilinmeyen atalarının geliştirdiği kadim bir bilimin kalan parçalarını toplamışlardı."[4]

Uzun boylu ve iri cüsseli Pythagoras'ın, ilerleyen yaşına rağmen genç görünüşlü ve çok çevik olduğu kaydedilmiştir. Vejetaryendi ve müritlerine et yemeyi yasaklamıştı. Bu yüzden Sokrates, Platon ve Aristoteles gibi onu takip eden birçok filozof da aynı diyeti uyguladılar. Reenkarnasyon veya tekrar-doğuş (tenasüh) olarak bilinen doktrini öğretirdi ve geçmiş hayatlarından 20'sini hatırladığı söylenir.

Felsefe sözcüğünü ilk Pythagoras ortaya atmıştı. Bu sözcüğün aslı "Philosophia" olup Grekçe iki kelimenin birleşiminden meydana gelmiştir: sevgi anlamına gelen "philo" ve bilgelik anlamına gelen "sophia" Dolayısıyla "bilgelik sevgisi" anlamına gelir. Aynı şekilde matematik sözcüğünü ilk ortaya atan Pythagoras'tır. Ayrıca matematik sözcüğünü günümüzde ilk anladığımız şekilde kullanan da Pythagoras'tı.

Pythagoras müzik notalarının arasındaki matematik orantılarını inceleyerek müziğe bir sistem getirmişti. Kopernikus'tan (1473-1543) 2.000 sene önce Dünya'nın yuvarlak olduğunu, döndüğünü ve Güneş'in, Güneş sisteminin merkezi olduğunu ortaya attığına dair göstergeler var. Ayrıca Güneş sisteminin görülmeyen merkezinin bir ateş etrafında döndüğünü iddia etmişti. Onun öğretilerinin izleyicisi ve onun gibi Samos'lu olan Aristarchus bu astronomik savları kaleme alarak şu anda

[4] *Secrets of the Great Pyramid*, Peter Tompkins, Harper and Row, New York 1971

kayıp olan bir kitap yazmıştı. Pythagoras, ayrıca gezegenlerin yörüngelerinde bir matematik ahenk olduğunu ortaya atmıştı. Pythagoras'dan asırlar sonra gezegenler arasında bir matematik orantı olduğu Johann E. Bode (1747-1826) tarafından saptanmış ve adına Bode kanunu veya Titus-Bode serisi denmişti.

Pythagoras'un bilimsel teorileri gizemci bir sentez oluşturuyordu. Gök mekanizması mükemmel bir ahenkle, her gezegenin bir müzik notasına tekabül etmesiyle kozmik bir senfoni yaratıyordu. Onun, sayılar konusundaki ezoterik öğretileri büyük çapta, kurduğu komünün, Croton halkı tarafından yok edilmesi ve taraftarlarının öldürülmesi ile kayıplara karışmıştı.

"Ne mutlu Sırlar öğretisinden geçmiş kişiye. O kişi, hayatın kaynağını da bilir, hedefini de."
Pindar

SAYI, HARF VE SEMBOLLER

İnisiyeler tarih boyunca gizli bilgileri aktarmak için sembollere ve simgelere başvurmuşlardır. Bu yolla da semboller efsanelere, kutsal metinlere ve menkibelere işlenmiştir. Onların anlamını bilenler, onları deşifre ederek gizli anlamlarına kavuşmuşlardır. Ayrıca, harfleri sayılara ve sayıları harflere çeviren çeşitli şifreler, çeşitli kavramları ifade eden geometrik şekiller, piktogramlar ve ideogramlar geliştirildi. Her nesneye ve canlıya çeşitli mecazi anlamlar yüklendi.

Tamamen kuramsal olarak gelişen bu ilmin, ameli/pragmatik bilimlerle karıştırılmaması gerekir. Ameli bilimlerin kökeni insanın duyu ortamından kaynaklanıp, belirli bir evrim sürecinde gelişmiştir. Beşeri bir yapıya sahiptirler. Kuramsal bilimlerin ise, duyu ötesi bir ruh âleminden kaynaklandığı varsayılır. Hatta ruhsal bir aydınlanmada bu sembollerin çözümünün desteksiz olarak gerçekleştiğine inanılır (gnosis). Bu konuda tarihte Jacob Boehme gibi nice örnekler var. Platon'a göre, ruhun yeri mana (idea-fikir) âlemindedir ve sezgisel olarak birbirine tekabül eden farklı şeylerin arasındaki bağı görülür ve sembollerin dilli çözülür.

Pythagoras'ın öğretilerinin tamamı bize intikal etmediği halde, klasik yazarların aktardığı fragmanlar sayesinde doğru veya yanlış bir sentez kurmak mümkündür. Pythagoras, sayıların manevi içeriği olduğunu, her şeyin sayılardan türediğini, sayılarla geometri, müzik ve astronomideki ilahi düzen ve

ahengin çözülebileceğini öğretiyordu.

Pythagoras ekolünün birden ona kadar sayı isimleri şöyledir: Monad, Duad, Triad, Tetrad, Pentad, Hexad, Heptad, Ogdoad, Ennead ve Dekad. Tek sayılar (1, 3, 5, 7, vs.) erkek sayıları, çift sayılar (2, 4, 6, 8, vs.) dişi sayılar olarak addediliyordu. Bu sayıların dışında çift cinsiyetli androjen (hermafrodit) sayılar da vardır. Bunlar hem erkek hem de dişi rakamları içerir. Örnek olarak 6, 2 çarpı 3'e eşittir. Bunların dışında daha nice sayı türleri ele alınmıştı.

Pythagoras öğretisinde sayılar noktalarla gösterilirdi. Tek nokta bir, iki nokta iki, üç nokta üçü vs. gösterirdi. En kutsal sayının Dekad olduğu kabul edilirdi ve sembolü simetrik olarak on noktayı içeren Tetraktys idi.

TETRAKTYS

"Oluşmamış öz kaynak saf varlıktır. Onun için, yoktur diyemeyiz. Ama tecelli etmemiş demek mümkün. O her şeyin geldiği öz kaynaktır. Tek 'Gerçek' odur. Yegâne cevher odur."[5]

SIFIR

Sıfır, sayıları içeren bu bölüm açısından, sayı olmamasına rağmen, ilk sırayı alır. Sıfır boşluğu, yokluğu ifade eder. Yokluk ise her yerdedir, uzayın uçsuz bucaksız derinliklerinde, bütün nesnelerin aralarında; sıfır o nesneleri oluşturan taneciklerin aralarını doldurur. Bizim anladığımız şekilde bir yokluğun dışında bir de metafizik anlamda yokluk vardır. O, zaman ve mekân sınırlarının dışında saf varlıktır. Bunu idrak etmek gerçekten güçtür, çünkü beyin ekranı bir şeyi görüntülerken belirli bir nitelik ve nicelik arar, yarattığı suni görüntüyü onlarla inşa eder. Sıfır gibi bir kavramı algılamak için, bu mekanizmanın ters işlemesi gerekir.

Eski kozmolojilerin birçoğunda evrenin ilk hali yokluk olarak tasarlanır. Grek mitolojisinde bu aynı zamanda düzensizlik anlamına gelen "Kaos" ile ifade edilir. Hinduların en eski kutsal kitabı *Rig Veda* şöyle yazar, "O zamanda ne var olmayış vardı ne de varoluş. O zamanda ne mekân vardı ne de uzay... O zamanda ne ölüm ne de ölümsüzlük vardı. Gündüzü geceden ayıran herhangi bir işaret yoktu. Sadece kendiliğinden havasız nefes alan O vardı. Onun dışında hiçbir şey yoktu. Başlangıçta karanlık karanlığı gizlerdi."[6]

Söylentiye göre 2.500 yıl önce, Lao-Tzu 90 yaşında ölmek

[5] *The Cosmic Doctrine*, Dion Fortune, Helios, Glos 1966.
[6] *The Rig Veda*, Penguin Classics, 1981, London.

üzereyken Çin sınırlarını geçip Tibet'e doğru yol almıştı, bir sınır nöbetçisi de eser yazmadan ona geçit vermeyeceğini söylemiş. Bunun üzerine Lao-Tzu, bir iki günde, Taoizm'in temel ve kısacık eserini *Tao Te King*'i yazmıştı. Bu kitap şöyle başlar:

"Sözle açıklanan Tao, gerçek Tao değildir. Sözler O'nu açıklayamaz. Adsız olarak yaratılışın kaynağıdır; bir adla, bütün varlığın Ana'sı olur. Yoklukla, gizini kavrar; varlıkla, yoluna yaklaşırız."[7]

Patanjali 2.000 yıl önce Yoga Sutra'larına şöyle başlamıştı, "Yoga düşünce nesnenin (çita) çeşitli şekillere girmesini durdurmaktır."[8] Zen Budizm'de gaye, zihinsel fonksiyonların üstünde bir boşluk alanına (Şunyata) erişmektir. Bunun gerçekleşmesi, akıl ve mantık çarklarının durması ve şuurun saf hâline erişmesiyle olur. O anda, satori denilen, ani ve gelip geçici, içsel bir şimşek çakması gibi bir aydınlanma ve bilinçlenme yaşandığı söylenir.

İbranilerin gizli ilimlerini içeren Kabala'da bütün feleklerin üstünde evrenin en yüksek mertebesinde "negatif varlığın peçeleri" vardır. Bu peçeler üç tanedir: Ayin (boşluk), Ayin Sof (sonsuzluk) ve Ayin Sof Aur (sonsuz ışık). Bu peçeler insan kavrayışını aştığı için onların boşluk olarak ifade edilmeleri, gerçeğe uygun en yakın kavram olarak kabul edilir.

İslam'da fenâ, yokluk, yok olma, fenâ hâli de Allah içinde eriyip yok olma anlamına gelir. Hz. Mevlana şöyle yazar, "Varlığın aynası nedir? Yokluk. Ahmak değilsen yokluğu seç... Bir yerde yokluk, noksan var mı, orası, bütün sanatların, hünerlerin aynasıdır."

---

[7] *The Book of Tao*, Laotse, trans. Frank J. MacHovec, Peter Pauper Press, new York 1962 - *Yüce Aklın Erdemi*, Lao-Tzu, çeviren Vedat Gülşen Üretürk, Ruh ve Madde Yayınları, 1980.

[8] *How To Know God, The Yoga Aphorisms of Patanjali*, Trans. Swami Prabhavananda and Christhoper Isherwood, Mentor Book 1953.

Yine Mevlana'dan:

"Ben de cansız varlıktan öldüm [maden olarak], biten, boy atıp gelişen nebat [bitki] oldum; nebatken öldüm, hayvan şekliyle baş gösterdim."

"Hayvanlıktan öldüm, insan oldum; artık ölüp azalmaktan, noksana düşmekten ne diye korkacakmışım?"

"Bir daha hamle edeyim de insanken öleyim; böylece melekler âleminde kol kanat çırpayım."

"Melek olduktan sonra da ırmağa atlamak gerek; 'Her şey yok olur gider, ancak O'nun zâtıdır kalan'."

"Bir kere daha melekken kurban olayım da o vehme gelmeyen yok mu, o olayım."

"Yok olurum, yok olurum da erganon gibi, 'Gerçekten de biz dönüp ona varanlarız' derim."[9]

[9] *Mesnevi ve Şerhi*, Mevlana Celaleddin Rumi, Şerheden Abdülbaki Gölpınarlı, Milli Eğitim Basımevi 1973. Cilt I/3123-311

"Monad bütün nesnelerin başlangıcıdır."
Pythagoras ekolünün bir deyimi

MONAD

Monad, Tek'in ifadesidir. Zihnimizi Tek üzerine odaklamamız için, Sıfırı algılamakta kullandığımız yöntemden farklı ve hatta tamamen ters bir yöntem uygulamamız gerekir. Konsantrasyon, zihni tek bir noktaya toplamak, onun dışında hiçbir şeyi düşünmemek, hiçbir şeyin farkında olmamak anlamına gelir. Monad'ı algılamak için bu yöntem kullanılabilir.

Birlik kavramının, İslam felsefesinde özel bir yeri vardır. Bu konuda Hz. Mevlana şöyle der, "'İnsanlar kardeştir' ve 'Âlimler, tek bir insan gibidir' hadislerinin şerhi, bilhassa Davud ve Süleyman Peygamberlerle diğer peygamberlerin –aleyhisselâm– birliği, birisini inkâr edenin, hiçbir peygambere iman etmemiş sayılacağı. Birlik alâmeti olarak o binlerce evden birini yıktın mı hepsinin yıkılmış ve bir duvarın bile ayakta kalmamış olacağı, Allah'ın 'Biz onların arasından bir tanesini bile ayırdetmeyiz' demesi. İnananlar sayılıdır ama inanç bir; bedenler sayılıdır ama canlar bir... Hani gökteki bir tek güneşin ışığı da evlerin içlerine vurdu yüz olur ya. Fakat ortadan duvarı kaldırdın mı, hepsinin de ışığı bir olur gider."[10]

Modern kuramsal fizikte "büyük patlama" savı, evrenin tek bir noktadan ortaya çıktığını varsayıyor, son zamanlarda, bu görüş "sabit durum" savına karşın neredeyse tamamen kanıtlanmıştır. Nedeni de evrenin sürekli genişlemesi ve uzaya doğru yayılmasıdır. Bu tespit edilebilir bir gerçektir. Bu du-

[10] *Mesnevi ve Şerhi*, Cilt IV/407-410

rumda evrenin varoluşu bir yaratma olayına bağlıdır. Tabii, bu yaratmanın akılcı bir kaynaktan gelip gelmediği ayrı bir tartışma konusu olmuştur. Ancak bulgular bunu çürütmek yerine desteklemektedir.

Ahadiyyet, İslam felsefesinde Allah'ın bir oluşu anlamına gelir. Ahad, ayrıca İbranicede de Bir anlamına gelmektedir. Panteizm her şeyin Tanrı olduğunu kabul eden bir görüştür. İslam'da karşılığı "Vahded-i Vücud"tur. Her şeyi canlı olarak kabul eden doktrin de Hilozoizm'dir. Ezoterik öğretilerde Kozmos bütün canlıları içeren büyük bir canlıdır. Bazı fizikçiler, büyük patlamadan sonra evrenin iyice genişleyip, sonra tekrar küçülerek merkezinde yoğunlaşacağını ve ondan sonra tekrar bir patlama olup yayılacağını ve bu işlemin de sonsuza dek tekrarladığını ve tekrarlayacağı tezini ileri sürerler. Bu görüş Hindular tarafından binlerce sene önce ortaya konulmuştu. Onlara göre, evrenin varoluş, yok oluş çarkı tanrı Brahma'nın nefes alışverişinden başka bir şey değildir.

Ezoterik nümeroloji ve kutsal geometri açısından, sonsuz olan sıfır tek bir noktada yoğunlaşarak Monadı doğurmuştur. Kabala'da da oluşmamış sonsuzluk bir noktada yoğunlaşıp, sayısal değeri Bir olan Keter küresini (Sefira) oluşturur. Keter'den de bütün diğer Sefirot (Sefira'nın çoğulu) tecelli ederek, bütün varlık türemiştir. Monad bütün sayıların türediği kaynaktır. O halde, BİRLİK YASASI'nı da Hermetik Yasaların bünyesine ilave edebiliriz.

"Duad, Birlik ve çoğul arasında bir köprüdür"
Proklus

DUAD

Zollar şöyle yazar: "Birinci ilke Gizli Fanustan, Her Şeyin Kaynağından geldiği için bütün olasılıkları içermektedir. Ancak Tek ve Aynıdır, bütün olasılıkların tezahür edebilmesi için farklılaşmaya tabi olmalıdır. Böylece Mutlak Birliğini inkâr ederek Birlik İkiliğe hareket etmektedir, aynılık ve başkalık karşılaşması ile birinci ilkedeki olasılıklar ortaya çıkabilir. İkilik veya Duad'ın gelişi ile sayı ve ölçü doğar, zira Platon ve başkalarının da belirttiği gibi bütün sayılar Bir ve İki'nin karşılıklı etkileşimlerinden doğmuştur."[11]

Elinize bir dosya kâğıdı alarak onu ikiye katlarsanız ve katlı kenarından bir yarım daire şeklinde keserseniz, tek bir dosya kâğıdı, iki parçaya bölünmüş olur. Bunlardan biri yuvarlak bir kâğıt parçası, diğeri ise, ortasında yuvarlak bir delik olan bir dosya kâğıdı şeklinde olacaktır. Bunlardan birini pozitif, diğerini de negatif olarak düşünebiliriz. Aynı şekilde, bir fotoğrafı negatifinin yanına koyduğunuzda, fotoğrafta aydınlık olan kısımlar negatifte karanlıktır, karanlık kısımlar da aydınlıktır. Eğer elinizdeki fotoğraf renkli ise, negatifinde bütün renklerin zıt renklerine bürünmüş olduğunu görebilirsiniz.

O halde, birçok nesneyi negatif ve pozitif olarak ayırmak da mümkündür. Matematikte, negatif ve pozitif sayıları biliyoruz. Aynı şekilde, birçok somut ve soyut kavram ve ilkeler zıt takımlar şeklinde görülür: iyi ve kötü, doğru ve yanlış, erkek

[11] *Arabic Points in Astrology*, Robert Zoller, Inner Traditions International, Rochester, Vermont, 1989

ve dişi, sıcak ve soğuk, artı ve eksi, borçlu ve alacaklı vb. Tabii, bazı ayrımlar izafidir. Örneğin, bizim sağımız, karşımızda duran başkasının solu olabilir; bizim için soğuk olan, kutupta yaşayan biri için sıcak olabilir; bize iyi olan başkası için kötü olabilir. Nitelikler, ancak birbirine kıyasla zıttır ve karşılıklı tezatlı iletişimler kutuplaşma yaratırlar. Bu yasayı en bariz şekliyle manyetizmde, elektrolizde ve yerkürenin manyetik kutuplarında görebiliriz. Kutuplaşmada zıtlık kavramının bir yasa olarak işlediğini görebiliriz, o halde KUTUPLAŞMA YASASI'nı buraya kaydedelim.

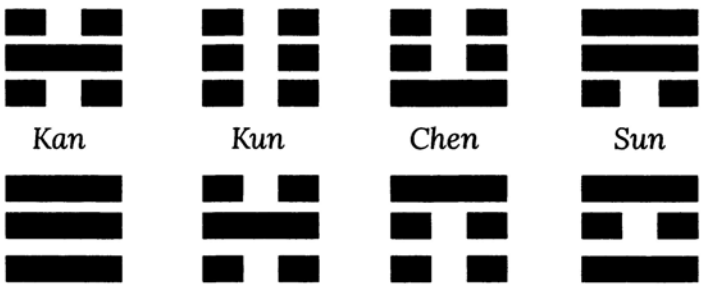
Kadim Çin Tradisyonunda gelişen Taoizm'de (Daoizm) Ta Ki, dişi prensibi içeren Yin ve erkek prensibi içeren Yang'ın ahenkli ve dengeli birleşimidir. Taocu sıralamada, her zaman dişi (Yin) önceden gösterilir ve başlangıçta var olan kara denizi simgeler. Yang ise, gök ve aydınlığın sembolüdür. Doğa'da bütün olaylar bu iki ilkeye dayandırılır. Vadiler Yin ise, dağlar Yang'dır. Biri su ise, diğeri ateştir. Biri alıcı ve diğeri vericidir. Bu ayrımlar geleneksel Çin tıbbında önemli bir rol oynar ve bazı organlar Yin olup, diğerleri Yang'dır. "Ta ki" şemasındaki karşılıklı beyaz ve siyah noktalar şöyle izah edilir: Bu ilkeler saf değildir, Yin'de biraz Yang vardır ve aynı şekilde Yang'da da biraz Yin vardır. Bu kavram, Jung (Yung okunur) psikolojisinde yer alan anima ve animus'ta tekrarlanır. Jung'a göre her erkeğin ve kadının şuur derinliklerinde karşı cinsin bir unsuru vardır ve o unsur sayesinde onda karşı cinsin ideal bir imgesi oluşmaktadır.

Çinlilerin "Değişimler Kitabı", *Yi King,* dünyanın en eski eserlerinden biri olarak kabul edilir.[12] Bu kitapta, Trigram denilen şekillerle evrendeki olaylar bağdaştırılır. Trigram üç işaret anlamına gelir, aslında *Yi King*'de gerektiğinde iki veya altı işaret de kullanılır. Bu işaretler iki şekildedir: Yin ilkesini içe-

[12] *The Oracle of Change*, Alfred Douglas, Penguin 1971, London

ren kesik çizgi (- -) ve Yang ilkesini içeren tam çizgi (—). İki tek şekilli işaret vardır.

Üç şekilli işaretlerin (trigram) adeti 8'dir ve *Yi King* kehanet falında kullanılan 6 şekilli işaretlerin (heksagram) adeti 64'tür.

Trigram gösterimleri ve aralarındaki ilişkiler.

On yedinci yüzyılda yaşayan Alman filozof ve metafizikçi Gottfried Leibniz, bir matematik dehası olarak birçok kurama öncülük etti. 1642 yılında Leibniz, bilgisayar teknolojisine öncülük eden ve hesap yapabilen bir makine geliştirdi. MÖ Çinliler hesap makinelerinin öncüsü sayılan abaküsün mucitleriydi. Leibniz, Calculus'ü keşfetmekle beraber, bilgisayar teknolojisinin temelini oluşturan Türkçesi ikili sistem olarak bilinen binary sistemini, *I Ching*'e dayanarak geliştirdi. Temel olarak binary, kodu 0 ve 1 olan değerleri alarak matematiksel bir dizi oluşturmaktadır. Tek haneli rakam olarak ele aldığımızda biri 0 ve biri 1 olan iki değerimiz vardır, ama iki haneli olarak aldığımızda 00, 01, 10 ve 11 olarak dört değerimiz vardır. Üç haneli olarak aldığımızda 000, 111, 001, 010, 100, 101, 011 ve 110 olarak sekiz değerimiz olur. Dört haneli olarak aldığımızda heksagramların sayısı olan 64 adet değerimiz oluşur. Haneler artıkça 128, 256, 512 ve 1024 gibi değerler ortaya çıkar. Bunları da bilgisayar değerlerine aşina olanlar anımsayacaktır. Zira

binar kodu bilgisayar verilerinin temelini oluşturur. Binar kodun bilgisayar ortamında yarattığı sanal ortamı düşündüğümüz zaman onun gerçek dünyayla ilişkisi üzerinde de düşünmemiz gerekecektir.

Tai Chi diyagramı ile Sekiz Trigram

Leibniz'in ilham aldığı Daocu Yi Jing (I Ching) sistemini ele aldığımız zaman ikili sistem 0 ve 1 ile değil görsel olarak - - ve — değerleriyle ifade edilmektedir. Bunlar Çin felsefesinde biri negatif (yin) ve diğeri pozitif (yang) olarak ifade edilir. Fizikte negatif ve pozitif değerler elektrik, manyetizma gibi birçok gücün temelini oluşturuyor. Yukarıda gösterdiğimiz Bagua denilen Çin simgesinde ortasında siyah beyazla ayrıştırılan yin yang değerleri Tai-Chi olarak tanımlanan yuvarlak şekilde iç içe bir sarmalda birbiriyle ilişkilenmektedir. Yin içinde nokta olarak gösterilen biraz yang ve yang içinde biraz yin olması ayrıca anlamlıdır. Triagram Latincede üçlü simge ve heksagram da altılı simge anlamına gelir. Tai Chi etrafında sekiz triagram, üç çizgiyle ortaya çıkan sekiz değişkeni göstermektedir. Yi Jing sadece bir felsefe sistemi değil, aynı zamanda 64 heksagrama dayalı bir kehanet sistemidir. Araplarda yaygın olan remil ile

benzerlik gösterir. Ancak remil 16 figüre dayalı bir kehanet sistemidir ve kumda rastgele çizilen şekillere dayanır. Afrika kökenli diğer bir kehanet sistemi de İfa kehanetidir. İfa kehaneti, aynı Yi Jing gibi pozitif ve negatif değerlere dayanır, ancak değişken sayısı 256'dır, yani 64 x 4 varyasyon içerir ve özel bir tepsiye atılan ön yüzü açık ve arka yüzü düz deniz kabuklarını andırır. Yi Jing kehanetini uygulamanın iki farklı yöntemi vardır, özel çubukları bir örtüye dökmek birinci yöntemdir. İkincisi ise özel paraların yazı tura şeklinde kullanılmasına dayanır.

En ünlü *I Ching* çevirisi Lao Nai-hsüan adında bir Çinli bilgeden ders alan Richard Wilhelm tarafından yapılmıştır. Freud'dan sonra en ünlü psikolog sayılan Carl Gustav Jung, bu kitaba yazdığı uzun önsözünde eşzamanlılık (syncronicity) kuramını açıkladı. Bu kurama göre belirli bir zamanda rastgele oluşan olaylar aynı andaki olaylarla ilişkilidir. Bize belki tuhaf gelebilir ama kuantum mantığa göre hiç de öyle değil. Çinlilere göre zaman belirli tekrarlar içeren bir değişimler dizisidir. Yazar Terence McKenna'ye göre, Taocu bilgeler meditasyonlarında zamanın bu değişimler dizgesini algılayarak Yi Jing'i geliştirdiler. Ayrıca McKenna, Yi Jing ve DNA arasındaki yapısal paralelliğe işaret ederek Daocuların derin idrakleriyle yaşamın

kodlarını sezerek Yi Jing ile ifade etmiş olabileceklerini imâ etmektedir.

Hint Tradisiyonuna bağlı Tantrik sistemde, temel ikili Şiva ve Şakti'dir. Şiva erkek, Şakti ise evrensel dişi enerjisidir. Hindistan'a sonradan gelen ve kendi kültürlerini yerlilere yayan Ariler, kadim kutsal kitapları Vedaları da (Vid, bilmek veya kutsal bilim - Sanskritçe) birlikte getirdiler. Vedaları kaynak alarak gelişen Vedanta ve Sankhaya felsefesinde temel ikilli Puruşa ve Prakitidir. Puruşa, saf ruh ve Tanrısal benliktir ve şuurluluktur. Tek Tanrı Brahma'yı içerdiği gibi insanın öz şuurunu, Atman'ı da içerir. Özde Brahman ve Atman birdir. Prakiti ise maddi ve seyyal evreni, doğayı meydana getiren öz maddedir (Mulaprakiti). Bu iki unsurun ayrı veya tek unsurun değişik tezahürleri olup olmadığı Hint felsefesinde uzun tartışmalara yol açmıştır. Bunun neticesinde de iki ayrı görüş ortaya çıkmıştır. Sankhaya felsefesini geliştiren Şankara (686-718), bu iki ayrı görüşü birleştirerek bu tartışmalara son vermişti. Şankara'ya göre temel ikili özde hem birdir hem de ikilidir ve evrende her şey onların karşılıklı iletişim ve etkileşimlerinden oluşmuştur. İnsanoğlu, temelde Puruşa'ya, ruhsal kaynağına dönmek ister, ancak Prakiti, doğa'nın bütün çeşitlemeleri ile bütün cazibelerini önüne sererek onu nesnel âleme çeker. Bunu başarmak için Prakiti'den oluşmuş onun sahte benliği olan Ahamkara'dan yararlanır ve etrafına Maya (yanılsama) denilen hayali ve nefsanî bir perde örter. Böylece, Puruşa, Prakiti tarafından hapsedilir ve kurtuluncaya dek tekrar tekrar nesnel âlemde yeniden doğar (Samsara).[13]

İkilik ilkesini, İbranilerde Kral Süleyman'ın mabedinin girişindeki Jakin ve Boaz adındaki çift sütunlarda görmekteyiz. Bunlar sembolik olarak masonlar tarafından kullanılmaktadır. Aslında, mabetlerin girişlerinde veya mahrem yerlerinde sem-

[13] *Tefrik Etme Hazinesi*, Dergah Yayınları, Ankara, 1976.
Upandişadlar, derleyen Mehmet Ali Işım, Dergah Yayınları, 1976

bolik iki sütunun olması, birçok kadim mister kültlerinde görülmektedir. Ayrıca temel ikilinin, mecazi ve sembolik olarak birçok din, efsane ve inancın içine işlendiğini de görebiliriz. Bu iki sütun bazen biri siyah ve diğeri beyaz olarak resmedilir.

Geometri açısından, Monad'ı tek bir nokta olarak ele alırsak, Duad iki noktadan meydana gelir. İki noktanın arasındaki en kısa yol, düz bir çizgidir. Ortada sabit bir birinci noktanın etrafında bir ikinci noktanın eş mesafede döndüğünü kabul edersek, o zaman birinci noktanın etrafında bir daire çizilmiş olur. Ortaya çıkan şekil, ortası noktalı bir dairedir. Okült açıdan bu hem güneşin sembolüdür hem de deruni anlamı olan bir semboldür.

Astronomi'de yörüngeler iki karşıt gücün birleşimi olan vektörlerden meydana gelir. Yörüngedeki cisim, ortadaki cismin yer çekimi ve bir dereceye kadar kendi yer çekimi ile merkezgel bir çekim ile sabit merkeze itilir. İkinci güç ise, dönen cismin merkezden uzaklaşma hareketidir. Eğer, birinci güç fazla olursa, o zaman yörüngedeki cisim sabit cisme düşer. Örneğin, bu da dünyamızın güneşe düşmesi, yanarak buharlaşması sonucunu doğurur. Eğer ikinci güç fazla olursa, o zaman yörüngedeki cisim sabit cisimden hızla uzaklaşır. Bu da dünyamızın fezaya fırlaması, karanlığa gömülüp donması sonucunu doğurur. O halde, güneş sistemindeki gezegenlerin sabit hareketleri mükemmel olarak kurulmuş bir dengenin eseridir.

Hint felsefesinde ortası noktalı dairenin merkezine Kendrum (çekirdek) denilir ve ilahi ilkeyi simgeler. Çemberi oluşturan çizgi ise insandır. Onu ortaya çeken merkezgel güce Vidya Maya (bilgi gücü) denilir. Onu dışarıya iten merkezkaç güce Avidya Maya (cehalet gücü) denilir.[14]

[14] *The Spiritual Philosophy of Shrii Shrii Anandamurti*, Ananda Marga, Denver, 1981

"Proklus der ki, 'Birinci Monad ebedi ve ezeli Tanrı, ikincisi sonsuzluk ve üçüncüsü evrenin planı veya modelidir'... Görünür evrende her şey bu Triad'dan tecelli etmiştir."

H.P. Blavatsky

TRİAD

Geometrik açıdan Monad tek, Duad çift ve Triad üç noktadan meydana geldiğine göre, Triad'daki üç noktayı birleştirdiğimizde bir üçgen ortaya çıkar. Kadimlere göre üçgen bütün geometrik şekilleri doğurur.

Zoller şöyle yazar: "Bütün şeylerin başlangıcı Birliktir. Birden bütün şeyler sayıya göre ortaya çıkar. Birlik bütün çokluğu içerir. Birlik olmadan İkilik olamaz. Oysa İkilik, Birlik ve onun aynılığının inkârı ile doğar. Ancak ortaya çıkan gerilim süremez ve üçlük ortaya çıkar. Bu da daireyi tamamlar, zıtlıklar barışır ve birlik veya bütünlük yeniden tesis edilir."[15] Çünkü üçlükle çizgi üçgene dönüşür, çizgi üzerinde üçüncü nokta tekrar birinci noktaya bir çizgi gererek Bir'e dönüşü sağlar.

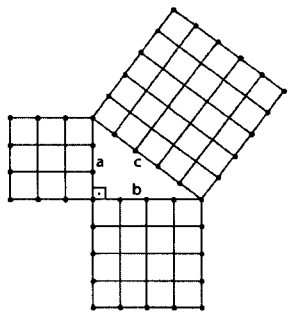
Biri pozitif ve diğeri negatif iki zıt güç bir araya geldiğinde, üçüncü, birleşik nötr bir güç oluşur. Bu güç, kadimlere göre dişi ve erkek güçlerin doğurduğu bir çocuktur. İki gücün özelliklerine sahip olduğu için hem dişi hem de erkek özelliklere sahip bir androjen olarak da simgelenir. Mitolojide, Hermes ve Afrodit'in aşklarından doğan çocuk çift cinsiyetli, yani Hermafrodit idi. Bu da, mecazi olarak bir yasayı betimler. Onu aseksüel, dengeleyici bir unsur olarak değerlendirmek gerekir.

Çağdaş bilim ve felsefede üçlü ilkeyi tez, antitez ve sentez

[15] Robert Zoller, *a.g.e.*

olarak görürüz. Herhangi bir varsayımı kanıtlamadan önce onun aksini kanıtlayacak verileri de dikkate almak gerekir, yoksa aldığımız netice tek yanlı olur. Sonuçta meydana gelen sentez her zaman tek yanlı bir tez veya antitezden üstündür.

Phythagoras teoremine göre, bir dik üçgenin dik kenar uzunluklarının kareleri toplandığında, hipotenüsün uzunluğunun karesi ortaya çıkar. Örneğin $3^2 + 4^2 = 5^2$ (9 +16 = 25)

PHYTHAGORAS TEOREMİ: $a^2 + b^2 = c^2$

Sembolik olarak bu teorem iki zıt unsurunun karşılıklı iletişimlerinin oluşturduğu üçüncü unsuru açıklar. Örneğin, kıyas yolu ile a'yı bir ana, ve b'yi bir baba olarak kabul edersek, c onların çocuğudur (harfleri ne kadar da uyuştu). Biyolojik açıdan çocuk hem annenin hem babanın genetik yapılarının bir sentezidir. Manevi açıdan ise, ikisinin etkisi ile şahsiyetini oluşturur.

Hint felsefesinde, Trimurti üç yüzlü Tanrı anlamına gelir. Bunlar yaratıcı Brahma, koruyucu Vişnu ve yok edici Şiva'dır. Hepsi aslında tek bir tanrının, Nirguna Brahma veya Parabrahma'nın tezahürüdür. Brahma olarak evreni ve insanı yaratır, Vişnu olarak hükmeder ve zamanı gelince Şiva olarak evreni yok eder. Hindu'ların "Aum" mantrasında "A" Brahma'yı, "U" Vişnu'yu ve "M" Şiva'yı simgeler. Bu mantranın bütün seslerin anası olduğuna, evrenin ondan tecelli ettiğine inanılır. Eski Mısırlılar'ın "Amon", İbranilerin "Amen", Müslümanların "Âmin" sözcükleri Aum mantrasının karşılığı olduğuna inanılır.

Geçmiş, gelecek ve şimdideki zaman bir üçlü oluşturur. Bunlar nesnel âlemde tamamen ayrıdır, ama birbirine iç içe bağlıdırlar. Şimdiki zaman, geçmişin bir neticesidir, gelecek bu ânın fiilleri ile şekillenecektir. Bu üç zaman birimi ancak ilahi bir planda birleşirler. Orada zaman ve mekânın bir olduğu bir sonsuzluk boyutu olduğundan, zaman yoktur da denilebilir.

Nichomachus'a göre Triad Satürn'ün, Zühal'in sembolüdür. Çünkü Satürn Grekçe'de "Kronos"tur ve zamanı simgeler (kronometrenin kökü). Zamanın üçlü mahiyeti de yukarıda anlatıldığı gibi, Kabalalistik Hayat Ağacının üçüncü Sefira'sının (Binah) gezegeni Şabatay'dır, o da Satürn anlamına gelir. Antik kozmolojinin 9 felekli göğü yukarıdan aşağı sayıldığında üçüncü feleği Satürn'e hükmeder.

Hint felsefesinde ayrıca tabiat güçleri, başka bir deyişle Prakiti'nin unsurları üç tanedir ve bunlar bütün nesnel olaylarda görülmektedir. Triguna olarak adlandırılan bu güçlerin birincisi Tejas Gunadır. Tejas Guna hareketli ve aktiftir, ateş prensibini içerir. Tamas Guna ise statik, hareketsiz ve pasiftir. Üçüncü prensip ise aydınlık ve dengeyi simgeleyen Satva Guna'dır.

Mistisizmde ilahi üçlü ilahi aşk, ilahi kudret ve ilahi hikmettir. İlahi aşk pasif unsurdur, karşılık beklemeden Tanrıya, insana ve doğaya karşı duyulan kayıtsız şartsız sevgidir. Mistik yolu temsil eder. İlahi kudret aktif unsurdur ve şuurun değişiklik yaratma gücüne dayanır. Majikal yolu temsil eder. İlahi Hikmet dengeleyici nötr unsurdur ve gücün sevgiyle kullanılmasına dayanır. Bilgenin yolunu temsil eder. Altın Şafak Cemiyeti'nin inisiyasyon ritüellerinden şöyle bir söz geçer, "sevgisiz güç gaddarlığa yol açar. Güçsüz sevgi ise zaafa"

Aristoteles'e göre Triad bütünü temsil eder, çünkü bir başı, ortası ve bir de sonu vardır. Daoizm'in kurucusu Lao-Tzu'ya göre, "Bir ikiyi meydana getirir, iki üçü meydana getirir ve üç bütün şeyleri meydana getirir."

"Tetrad matematik disiplinin evrenselliğini meydana getiren sebeptir."
Nicomachus

TETRAD

Tetrad'ın geometrik tanımı dört noktanın meydana getirdiği dörtgendir. Eşkenar dikdörtgen veya kare adaletin ve sabitliğin simgesidir. Dolayısıyla, Jüpiter veya Müşteri gezegenin sembolüdür ve Kabala'da dördüncü Sefira Jüpiter'e tekabül etmektedir. Ayrıca, dört istikamet, dolayısıyla arzın ve toprak elemanının sembolüdür.

Kutsal geometrinin sırlarına ayrılmış bu sayfalarda, bilmeliyiz ki Tetrad birçok Kozmik Yasayı açıklamaya yarayan evrensel bir semboldür. Tetrad'ın içinde Monad, Duad ve Triad'ı bulabiliriz ve bu adı geçen rakamlara nazaran daha geniş tanımlı ve kapsamlı bir semboldür. Eliphas Levi'ye göre: "Doğa'da dengeyi oluşturan iki güç vardır ve bu üç unsur tek bir yasayı içerir. Dolayısıyla burada birlik içinde pekiştirilmiş Triad'ı görürüz ve birlik kavramını Triad'a ekleyerek Tetrad'a varırız, ilk kare sayısı, mükemmel rakam ve bütün formların ilkesi."

En yüksek rakam elbette Tek'in ifadesi olan Monad'dır. Monad'dan sonra rakamların kozmik açıdan değerleri kademe kademe düşmektedir, her biri bir öncekinden daha karmaşık olmaktadır. Sayı büyüdükçe içerdiği kanun sayısı artmakta ve orijinal Monad'ın saflığı ve sadeliğinden uzaklaşılmaktadır.

Tetrad ilk birleşik sayıdır (2x2). O halde Duad ile yakın bir irtibatı vardır. Triad yaratmaya, dışa fışkırmaya eğilimlidir. Kadimlerin uğraştığı geometrik problemlerden biri de daire-

yi matematiksel yöntemlerle kareye çevirmektir ve tersi. Tetrad'ın içe dönük mahiyetini şöyle açıklarız; Tetrad, Triad ve Monad'ı içerir. Bu Monad ilk prensiptir ve Triad onun tecelli olan üç ana prensibi içerir. Formül olarak bunu şöyle belirtebiliriz: Öz = artı + eksi + nötr, beyaz = kırmızı + mavi + sarı (ana renkler).

Aşağıdaki dörtlü semboller Triad Yasalarını tasvir eder. Ayrıca on noktanın birleşimi olan Tetraktys'i unutmamak gerekir. İçinde nokta olan üçgen, daha gelişmiş bir sembol olarak üçgen içindeki gözdür. Bu sembol Ra veya Horus'un gözü olarak Mısır'da kullanılırdı, daha da sonra masonlar tarafından kullanıldı. Monadı çevreleyen üç ana prensibi gösterir. Üçgen tarafında daire üç prensibin tecelli etmiş hali ile Monadın içinde bulunduğunu gösterir. Aynı ana renklerin (kırmızı, mavi ve sarının) beyaz rengin içinde bulunması gibi. Haç, Hıristiyanlıktan eski bir semboldür; dört element, dört istikamet ve Tek prensibin üç ayrı prensip halinde tecelli edişini gösterir. Svastika veya gamalı haç, dört prensiple birlikte girdap (vorteks) yasasını tasvir eder. Yukarıdaki gamalı haç saatte yelkovandır ve güneşin hareket yönüne uygundur. Nazilerin II. Dünya Şavaşı'nda kullandıkları svastika ise ters istikametliydi (vinderşin). Bazı okült yorumcular Almanların harbi bu yüzden kaybettiklerini iddia ederler, çünkü svastika bir güneş sembolüdür ve güneş istikametinde (diurel) çağrışımlar pozitif enerjiyi, aksi istikametteki çağrışımlar negatif enerjiyle rabıta kurar. Ay'ın istikameti güneşe göre ters olduğu için onun tasviri farklıdır.

Hermetik öğretilerde dört unsura tabi birçok kavram bulunmaktadır. Bunlardan dört elementle ilgili olanları daha ileride ayrı bir başlıkta inceleyeceğiz. Dört canlılar âlemi ile ilgili doktrin ise şöyle: dört canlılar âlemi dört elementin (hava ateş, su ve toprak) çocuklarıdır. Bunlar madenler âlemi, bitkiler âlemi, hayvanlar âlemi ve insanlar âlemidir. İlk bakışta madenlerin

de canlılar kategorisine alınmasını radikal bir görüş olarak değerlendirmek mümkün. Ancak ezoterik hylozoizm doktrininde her şeyin canı vardır. Madde âlemindeki en gelişmiş canlar binlerce sene zarfında çeşitli geometrik şekiller alan kristaller ve kıymetli taşlar olarak görülür. Simyada altın başta ve gümüş ikinci olarak çeşitli elementlerin diğerlerine nazaran daha yüksek bir titreşim içerdiği görüşü savunulur.

Ezoterizmde en küçük organizma atomdur. Atomun önemli parçaları negatif yüklü elektron, pozitif yüklü proton ve nötr yüklü nötrondur. Onların karşılıklı iletişimleri ve dördüncü unsur olan enerji bir bütün meydana getirir. Hücrede de aynı şekilde dörtlü bir bölme görebiliriz, negatif unsur bedensel kütlesini meydana getiren protoplazmadır, aktif unsuru bütün hücre işlemlerini meydana getiren mitokondrilerdir, nötr unsuru DNA ve RNA moleküllerini içeren hücre çekirdeğidir ve dördüncü unsur hayat enerjisidir.

İnsanların dört unsuru çağlar boyunca bilinmekteydi. Bhagavad Gita'da insan bir atlı arabaya benzetilirdi. Bedeni araba, atlar hisler ve ihtirasları, araba sürücüsü akıl ve arabanın yolcusu onun asıl sahibi. Bu örnek Sufi menkibelerinde ve Gurdjieff öğretisinde bulunmaktadır. Arabanın gayesine ulaşması için dört unsurun ahenkli çalışması gerekir. Eğer araba fazla ağırsa hareket edemez, atlar iyi terbiye edilmemiş ise veya arabacı acemi ise araba atın istediği istikamete gider, bazen yolcuyu felakete sürükler. Aklı temsil eden araba sürücüsü atlara hâkim ise yolculuk daha emin ellerdedir, ancak bazen araba sürücüsü araba sahibinin sesini duymaz ve arabayı kendi bildiği gibi sürer (Gurdjieff). Bu durumda araba gayesine ulaşmaz. Çünkü araba sahibi insanın asıl benliğidir.

Psikolog Carl Gustav Jung, Freud'un öğrencisi ve onun varisi olarak görülürdü. Ancak Jung, psikiyatri ilminin kurucusu Freud ile birçok konuda hemfikir değildi. Jung, Yoga çalıştı ve

hastaların astrolojik horoskoplarını çıkartarak terapiden önce incelerdi. Simya ve diğer okült bilimlerin yorumlarıyla ilgili cilt cilt eserler yazmıştı. Geliştirdiği psikolojik kavramlar ile okült ilimler ve çağdaş ilimler arasında köprü kurmuştu. Jung'a göre insan psişiği dört unsurdan meydana gelmektedir, bunlar duyu, duygu, akıl ve sezgidir. Aslında Sankhya felsefesine göre birinci unsur bedensel işlevlerin sadece pasif unsurlarıdır ve ayrıca aktif unsurları olan bedensel faaliyetleri de ele almak gerekmektedir. Yine de Jung'un tasnifi kadim görüşe uygundur.

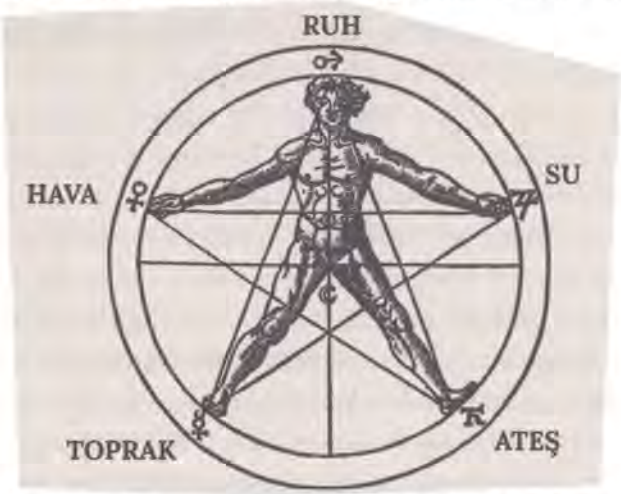
Ayrıca, Jung'a göre insanda dört temel dürtü vardır, bunlar sırası ile yaşama dürtüsü, cinsel dürtü, sosyal dürtü ve dini dürtüdür. Bunların ilk üçünü Freud ortaya koymuştu, ancak sonuncusu Jung'un ilavesidir. Bu dürtüleri şöyle tanımlamak mümkün: Yaşam dürtüsü en ilkel dürtüdür ve organizmaların yaşamlarını tehdit eden bir durum olduğunda nefsi koruma olarak bütün çıplaklığı ile ortaya çıkar. Yaşam mücadelesini yürütmek, korku ve açlığı gidermek onun en belirgin özellikleridir. En saf hâli ile bu dürtü tamamen bireysel olup ego ön plandadır. Cinsel dürtünün harekete geçmesi için, yaşam dürtüsünün uyarlanmamış durumunda olması gerekir. Cinsel dürtü bir varlığın bireysellikten çift hüviyetli bir varlığa ve daha geniş kolektif alanlara geçişini temin eder. Çünkü kişi diğer bir egoyu keşfeder ve onunla bütünleşmek ister. Sosyal dürtü ise tamamen cinsiyet üstü ve henüz yeni oluşmakta olan kolektif ve komünal bir dürtüdür. Komünizm ve faşizm onun saptırılmış şekillerini ifade etmektedirler, ancak her ikisinde doğru unsurlar vardır. Dini dürtü ise, ki ona spiritüel veya kozmik dürtü demek daha doğru olur, insanlarda yeni oluşmaktadır ve evren ile birlik duygusundan yola çıkarak, bütün diğer dürtüleri mükemmel bir ahenk içerisinde kapsar. Okült zihniyetinin menşei işte budur. Kozmik şuurun uyanması da evrenle bütünleşme ve var olma kaynağına dönme isteğini doğurur.

Ayrıca, dörtlü ilke Tetragamatonu, adının boş yere söylenmesi yasak olan dört harfli tanrı adı YHWH'i simgeler. Cennet bahçesindeki dört nehri ve doğu, güney, batı ve kuzey olarak dört istikameti ve onları idare eden dört başmeleği, sırasıyla İsrafil, Mikail, Gebrail ve Azrail (Kabala'da Uriel) ve dört elemanı, sırasıyla hava, ateş, su ve toprağı ifade eder.

"Mikrokozmosun sembolü olarak Pentagram, PENTAD insan tarafından elemental varlıklara hükmetme ve onların kötülük yapmalarını engellemede kullanılır."
Eliphas Levi

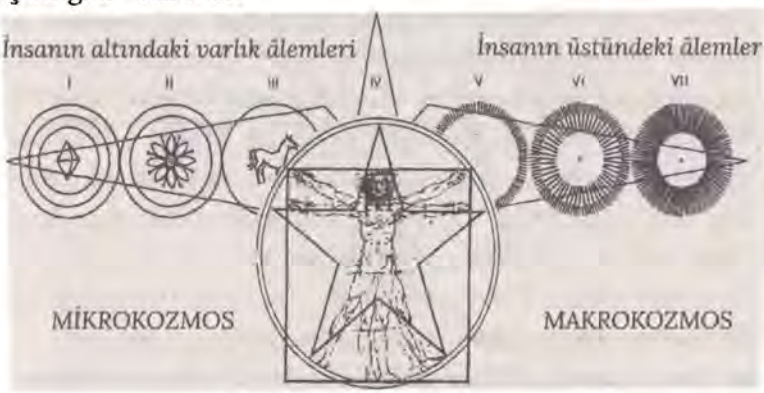
PENTAD

Pentad, biri dişi olan Duad ve biri de erkek olan Triad'ın birleşiminden meydana gelen bir sayıdır. Çeşitli geometrik şekillerde ifade edilir. Beş noktanın kesişmeden birleşimi bir pentagonu meydana getirir. Pentagon ise, beş uçlu bir yıldızın uç noktalarını çizgilerle birleştirdiğimizde ortaya çıkar. Beş köşeli yıldıza pentakl veya pentagram denilir. Beş "A" harfinin birleşiminden oluştuğu için "beş a" anlamına gelen pentalfa da denir. Beş köşeli yıldızın en yaygın ve benimsenmiş tanımı "beş harf" anlamına gelen pentagram'dır. Bir pentagram üç üçgeni içerir. Piramid de, beş kenarlı olduğundan Pentad'a tabidir.

Beş elementi içeren ezoterik bir pentagram çizimi.

Eski Mısır'da takvim 360 gün sayıldığı için, fazladan olan beş gün kutsal bayram günleri olarak tutuluyordu (ayrıca 360 beşle bölündüğünde kutsal metinlere göre insanın ortalama yaşı olan 72 sayısı çıkar). "Kutsal" Tetraktys'in sayısı on olduğuna göre, onun yarısı olarak beş rakamının Phythagoras okulunda özel bir yeri vardı. Makrokozmosun rakamı on ise, insan olan mikrokozmosun rakamı beş olmalıydı. Çünkü mikrokozmosun altında daha ufak kozmoslar da vardır ve insan bu küçük kozmoslar ve evren arasında bir köprü kurmaktadır ve orta yeri tutmaktadır. O halde, beş insanın sayısıdır. İnsan kollarını ve bacaklarını açtığı zaman, başı ile birlikte beş köşeli bir yıldıza benzemektedir. Gerek elinde, gerekse de ayaklarında beşer parmağı vardır. Ayrıca insanda görme, işitme, koklama, tat alma ve dokunma olmak üzere beş duyu vardır. Hindular, duyulara bağlı olarak, bedensel işlevlerin de beş aktif unsuru içerdiğine inanırlar.

Bir Terazi Olarak İnsan

Blavatsky'e göre insanın beşe tabi olması, onun şu anda beşinci kök ırkına tabi olmasından kaynaklanıyor. Ona göre yakında ortaya çıkacak altıncı kök ırkında insanlar daha farklı titreşimlere tabi olacaktır. O zaman bilinen beş duyu yanında altıncı duyu, ESP veya duyu-üstü algılama günlük hayatın bir parçası olacakmış.

Tarih boyunca beş kenarlı yıldız veya pentagram, korunmak için kullanılmıştır. Eski Mısır, Mezopotamya ve Yunanistan'da bu maksatla kullanıldığı bilinmektedir. Bu sembolün şer güçleri geri püskürttüğüne ve insanı her türlü kötü büyüden koruduğuna tarih boyunca inanıldı. Efsaneye göre, Kral Süleyman'ın pentagram mührünü içeren bir yüzüğü vardı, onun sayesinde cinlere ve elemental varlıklara hükmediyordu. Eliphas Levi'ye göre ise, "Dört elemanın fiziksel özü olan Astral Işığın üzerinde irade gücünün hâkimiyeti Maji'de pentagram ile temsil edilir... Pentagram zihnin elemanlar üzerindeki hâkimiyetini belirtir. Hava elementalları [slifler], ateş cinleri, su perileri ve toprak elementallar [gnomler] bu işaretle bağlanırlar... Bu simge evokasyonda (çağrı) bilinçli bir şekilde kullanıldığında, elemental varlıklar ona tabii olurlar."

Diodurus'a göre pentad, "dört elemanın esirle (eterik madde) birleşmesidir". Bu açıdan pentagramın okült anlamı beşinci eleman olan esirin (Hintçe'si Akaşa) diğer dört eleman üzerine hükmetmesidir. Esir veya Akaşa diğer elemanların tecelli ettiği kaynaktır. Doğa ruhlarına veya cinlere, elemental varlık den-

mesinin nedeni, onların dört elemandan oluşmalarıyla ilgilidir. Bu dört eleman dışında bir de üstün beşinci unsurun sadece insanda olduğuna inanılır. O halde, o elemental varlıklara hükmetmeye yarar. İşte pentagramın elemental varlıklara karşı bir silah, kalkan veya hâkimiyet işareti olarak kullanılmasının nedeni budur. Bu tip korunma tedbirlerinde pentagram çizerken onun irade ve inançla şarj edilmesi de şart olduğu ifade edilir. Maksat olumlu düşünce ile donatılmış bir düşünce formu yaratmaktır. Okült literatürde bu açıdan ruhsal bir disiplinle eğitilmiş bir kişi hiç şekil çizmeden sırf yaratıcı imgeleme ile arındırıcı bir pentagram etkisi gönderebilir.

Okültistlere göre psişik korunma bazı insanlara safsata gibi gelebilir, ancak, yaşadığımız ortamda sadece hava, kara ve su kirlenmiyor, içinde yaşadığımız psişik atmosfer de negatif düşünceler ve ihtiraslarla sürekli kirlenmektedir. Ruhsal bir disipline giren birisi, bu negatif etkilere karşı başkasına nazaran daha hassas ve açıktır. Çünkü onun psişik merkezleri açılmaktadır.

Korunma için kullanılan pentagram modern majisyenler tarafından genellikle imgeleme ile parmak veya bir kama ile havada çizilir. Pentagramın tek kenarının yukarı bakması önem-

lidir. Aşağı bakan pentagram genellikle karanlık bir sembol olarak görülür ve şer varlıkları çağırmakta kullanılır. Sembolik olarak bazen iki boynuzu ve kulağı ile bir keçi kafası olarak gösterilir.

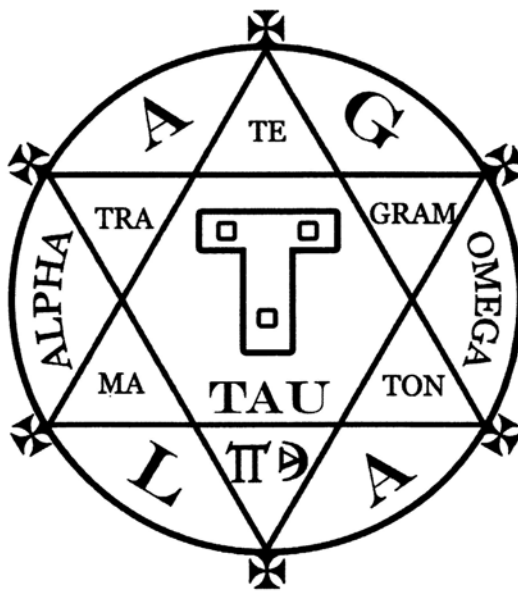

Beş sayısını kendisiyle çarptığımıza her zaman geri döner (son hanesi): 5 x 5 = 25, 5 x 5 x 5 = 125, 5 x 5 x 5 x 5 = 625.

"Nesnelerin şekli, ruha uyan tek rakam, evrenin parçalarının birleşimi, ruhun ve ahengin yaratıcısı."
Nicomachus

HEKSAD

Heksad'ın geometrik ifadesi olan heksagram, biri yukarı, biri de aşağı bakan iki üçgenden oluşur.

Heksagram, Milat'tan bin yıl önce Mogan David olarak Hz. Davut'un kalkanında kullanılmıştır. Hz. Davut'un fetihlerinden sonra oğlu Hz. Süleyman altında o zamanki İsrail devleti, tarihinin en parlak, en çilesiz dönemini yaşadı. Dolayısıyla, ilerki yıllarda İsrail devletinin bir amblemi olarak alındı. Ancak, bundan da önce evrensel bir sembol olarak çeşitli kültürlerde yer almaktaydı. İslam'da da kullanımı belirli bir dönem yaygın-

dı. Her şeyden önce doğada sık sık görülen bir şekildir, örnek olarak kar tanecikleri heksagram şeklindedir. Bal petekleri ise heksagon şeklindedir. Heksagon heksagramın kenarlarını birleştirdiğimiz zaman ortaya çıkar.

Bir cinsel sembol olarak, eski tradisyonlarda yukarı bakan üçgen erkeklik prensibini temsil eder, aşağıya bakan üçgen ise, dişilik prensibini içerir. Bu yaklaşım da cinsel uzuvların görünüm ve işlevlerine dayanır. Hint Tantrik sisteminde bu ikilem, lingham ve yoni'dir, Grek tradisyonunda ise phallus ve kteis'dir. O hâlde, bu iki sembol iki zıt gücün ahenkli birleşimini gösterir. Bu da, cinsel birleşme dışında, ayrıca farklı zıt unsurların birleşimi için de geçerlidir. Dolayısıyla Uzak Doğu'daki Taoist ying ve yang sembolü ile eş anlamlıdır. Simyada yukarı bakan üçgen ateşin sembolü, aşağıya bakan üçgen ise suyun sembolüdür. Çünkü ateş yukarıya uçar, su ise, yer çekimine tabi olarak aşağı akar. Ateş ve su heksagramında yukarıya bakan üçgen kırmızı ve aşağa bakan üçgen mavidir. İki unsurun birleşmesinden meydana gelen heksagram da hava elemanını temsil eder. Hint Tantrik sistemimde de, bu semboller aynıdır. Ancak, su için ayrıca aydınlık kısmı aşağıda olan hilal da kullanılır.

Heksagram altı rakamının simgesidir. Eski çağlarda altı sayısı zaman ve mekânın birimi olarak kabul edilirdi. Çünkü hem zamanın hem de mekânın döngüsel oldukları ve daire oluşturduklarına inanılırdı ve bir daireyi bir pergel yardımıyla, pergelin açısını bozmadan çizdiğinizde daireyi tam altıya böler. Bu yüzden bu zaman ve mekân birimleri altı ile bölünür, 12 ay, 24 saat, 60 dakika, 60 saniye gibi veya bir dairenin 360 (60 x 6) dereceye bölünmesi gibi. Bu yüzden Tevrat ve Kuran'da dünyanın altı günde yaratıldığı yazılır. Yedi de sonsuzluğu ifade eder.

Özellikle Mecusilikte görülen, evreni iki zıt gücün, hayır ve şerrin boğuşması olarak betimleyen inançlarda aşağı bakan üç-

gen Şeytani ve karanlıktır, yukarıya bakan üçgen ise Tanrısal ve aydınlıkdır. Başka bir yoruma göre, yukarı bakan üçgen insanoğlunun yükseliş ve tekâmülünü ve aşağı bakan üçgen yukardan inen tanrısal rahmeti simgeliyor. Bu açıdan heksagram Yaradılış ve Tekâmül Yasalarını simgeler ve bu iki yasa arasındaki ilişkiyi gösterir. O hâlde, heksagram genelde insani ve ilahi olanın kesişmesinin sembolüdür. Burada kilit sözcük "Denge"dir. Eğer pentagram insanın simgesi ise, heksagram onun yasaya, çevreye uyumudur. Pentagram bireysel, heksagram kitleseldir. Eliphas Levi'ye göre "Yedi nasıl mecazi olarak sonsuzluğun rakamı ise, altı da haftanın (içi) gün sayısıdır, o sınırlı maddi ortamda dengeyi temsil eder, üçün üç ile dengelenmesi, başka dir deyişle ruhun madde ile mücadelesi"

Kabala'da altı güneşin değeridir. Güneşin ortasında olduğu bir heksagon'da da etrafında altı gezegen heksagonun her bir kenarında gözükür (Kadimler, güneş ve ay ile birlikte yedi kutsal gezegen tanırlardı. Bu gezegenler evrende mevcut yedi ilahi ilkenin maddi tezahürleridir).

Tevrat ve Kuran'a göre Tanrı dünyayı altı günde yaratmıştır. O halde, altı nesnel âlemin rakamıdır ve evren altı prensibi üzerine kurulmuştur. Grek ebcedinde Kozmosun rakam değeri 600'dür. Sümerler ve diğer kadim uygarlıklar bütün zaman-mekân hesapları seksajisimal birimi olan 60'a dayanan sistem üzerinde kurmuşlardır. Çünkü zaman ve mekân dairevidir, siklüslere tabidir ve altı dairenin rakamıdır.

Tevrat'a göre Tanrı yedinci günde yarattığı dünyadan çekilmiştir. Burada Heksad ile Heptad arasındaki ince ayırım belirleniyor. Altı tecelli olmuş ve siklüslere tabi maddi âlemi simgeliyorsa, yedinci prensip tecelli olmamış ve altıgen evrenin üstünde yer alır. İnsan bedeni yedi parçalı olduğuna göre, altı başsız bir gövde olup, İlahi prensipten yoksun, zaman ve mekân çarkında, yani maddeye tutsak bir varlığı, dünyevi insanı gösterir.

İncil'in son kitabı Yuhanna'nın Vahyisi, baştan sonuna kadar rakamlar ve sembollerle donatılmış bir kehanet kitabıdır. Vahiy'de 666 canavarın rakamı ve ayrıyeten insanın rakamı olduğu yazılır. İncil'in yazıldığı Grekçe aslında canavar Therion'du. Bu kelimenin tam tercümesi olmamakla birlikte, vahşi hayvan, insan kılığında hayvan veya nefsanî insan anlamına gelir. O halde, Vahi'nin kehanetlerindeki canavar veya Deccal, tek bir şahıs yerine çağdaş dünyadaki materyalist insanın gelişi olarak tefsir etmek de mümkündür ve altı rakamı hem evrenin ölçü birimi hem de insandaki ilahi kıvılcımı tutsak eden nesnel âlemin simgesi olarak idrak etmek mümkündür. Altı, ayrıca güneş sisteminin merkezi olan güneşin Kabalistik rakamıdır.

"Hayat Çarkı" Tibetli Tantrik Budizmi'nde önemli bir semboldür. Uzak Doğu felsefesinde doğumdan ölüme dek uzanan insan hayatı daha büyük bir hayat devresinin bir zereciğidir. Reenkarnasyon ve Karma Yasası ile sadece ruhların yaşamlarında elde ettikleri dersler kalıcıdır. Ölüm sonrası âlemlere bir rehber olarak yazılan Tibetlilerin ölüler kitabı "Bardo Tödol"-da anlatılan Hayat Çarkı altı parmaklıdır ve içi de altı âlemi barındırır. Bunların hepsi, orta yeri işgal eden insan âleminden,

en alttaki cehennem ve en üstteki cennet âlemleri de Samsara'ya, ego-yanılsamaya tabidir. Samsara âlemlerinden tek kurtuluş da, arzu ve hırsları yok eden, nefslerine hâkim Bodişatvalar'ın yoludur. Sadece bu yolla sonsuz acı ve zevklerin birbirini kovaladığı ve sonsuzca dönen hayat çarkından kurtulup yedinci bir âlem teşkil eden Bodişatvalar'ın diyarına girmek mümkündür. Budistlere göre gerek zebanilerin türlü işkence yaptığı, gerek Deva'ların güzellikler içerisinde bulundukları cennetler de hepsi Samsaraya bağlıdır. Bu çarkın ortasında Tanka denilen Tibetli dini resimlerde üç hayvan gösterilir. Yeşil yılan, kırmızı horoz ve siyah domuz. Üçü de birbirini kovalar. Yeşil yılan kin ve nefreti simgeler, kırmızı horoz hırs, ihtiras ve malik olma tutkusu ve siyah domuz cehalet ve aptallığı. Bu üç unsur insanın ilahi kıvılcımını kararttığı müddetçe o hayat çarkında batmaya mahkûmdur. İyi davranışların sonucundan ötürü o yükselip Devaçan veya Deva'ların cennetine ulaşması gerçek bir kurtuluş olmayıp, her an alt bir âleme düşme durumundadır. Çünkü çark dönüyor ve insan Samsaraya bağlı olduğu müddetçe tekrar tekrar doğar. Çarkın çemberinde on iki sembolik figür gösterilir. Bunlardan birincisi cehaleti simgeleyen kör bir kadın, ikincisi bir testi yapan sanatkârı gösterir. Testi şahsiyeti veya karakteri simgeliyor. Her insan kendi şahsiyetini oluşturur. O halde, karakteri geliştirmekte davranışlar önemlidir. Kötü davranışlar karakter testisi üzerinde çirkin izler bırakır. Kötü alışkanlıklar ise testinin şeklini hepten bozar. Testiye şekil veren eller de bizim düşünce, söz ve hareketlerimizdir. O hâlde birinci figür Avidya anlamına geliyor, ikinci figür Samskara veya Karmik şekillendirme anlamına.

Üçüncü figür ise, ağaçtan ağaca atlayan bir maymunu gösterir ve Vijnana anlamına gelir. Vijnana bir duyu nesnesinden diğerine sıçrayan insanın huzursuz zihnini tanımlar. Erdeme ulaşmış Bodişatvalar'da zihin huzuruna sahip olup, beş duyuya tabii olmaktansa duyuları zihinlerine tabidir. Diğer dokuz fi-

gürü anlatmak konumuzu aşar.

Altı loki veya âlem şunlardır: İnsanlar âlemi, hayvanlar âlemi, cehennem âlemleri, Petras veya hayaletler âlemi, Titanlar âlemi ve Devalar âlemi. Ezoterik görüşte hayvanlar âlemine geçiş mümkün değildir ve mecazi alınması gerekir. Petraslar ise, dünya ortamından kopamamış başıboş ruhlar topluluğudur. Titanlar'ın kim olduğu tam açık değil, belki de mücadeleye dayalı batı âlemi. Titanlar ve Devalar âlemi arasında Hayat Ağacı gösterilmektedir. Hayat Ağacı da Şaman veya Majisyenin Deva âlemine girip çıkmak için kullandığı araçtır. Devalar bazen ilahlar diye tercüme edilir, en doğru karşılığı tabiat ruhları ve meleklerdir.

Heksagram ayrıca İslam kültüründe çeşitli motiflerde kullanılmıştır. Tılsımlarda, sihir ve havasta kötülüğün etkilerine karşı korunmak için kullanılmıştır.

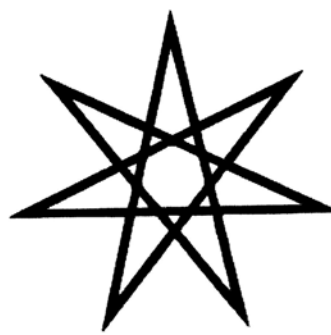
Altı rakamının matematik özelliği parçaların hem toplamı, hem çarpımı kendisine eşittir (1+2+3 = 1x2x3=6). Altı sayısını kendisiyle çarptığımızda son hanesi her zaman geri döner:

6 x 6 = 36, 6 x 6 x 6 = 216, 6 x 6 x 6 x 6 = 1296.

"Ve Allah yedinci günü mübarek kıldı, ve onu takdis etti, çünkü Allah yaratıp bütün işten o günde istirahat etti."
Tekvin

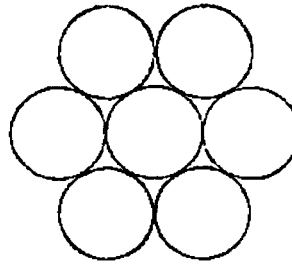
HEPTAD

Heptad Grekçe'de yedi anlamına gelen Septos kelimesinden türemiştir. Heptad'a septenary de denilmektedir. Grekçe'de saygı gösterme anlamına gelen "sebo" sözcüğü ile bağları olduğu inanılır. Ayrıca, İbranice'de şabo, gerek yedi anlamına, gerekse de bolluk ve tatmin olma anlamına gelir.

Phythagoras ekolüne göre yedi kutsal, annesiz ve bakiredir. Bakireliği, yedinin bölünmez bir sayı oluşu, annesiz oluşu ve bir dişi çift sayısından veya erkek tek rakamından türemiş olmasına dayanıyor. O hâlde, doğrudan doğruya babası olan Monad'dan kaynaklanmaktadır. Pythagoras'a göre yedi "hayatın hamisi" ve ruh ve maddenin birliğine işaret eder, çünkü ruhun üçlü mahiyeti ve maddenin dört elementinin (ateş, hava, su, toprak) birliğini simgeler. Yedi sayının kutsallığı hemen hemen her dinde yer alır. Kutsal metinlerde, ezoterik yazılarda ve efsanelerde yedi sayısı muhtelif şekillerde sürekli işlenmektedir. Bunların hepsini vermek konumuzu aşar. Bazıları ileriki

sayfalarda işlenecektir. Bunların dışında sayabileceğimiz: Kâbe yedi kere tavaf edilir, şeytan yedi taşla taşlanır; Masonlukta yedi temel bilim (Gramer, Retorik, Mantık, Aritmetik, Geometri, Müzik ve Astronomi); Yoga'da yedi çarka (Muladhara, Svadhisthana, Manipura, Anahata, Vishuddha, Ajna, Sahasrara); Hıristiyanlıkta yedi erdem (inanç, umut, hayırseverlik, basiret, adalet, ölçülülük ve sebattır) ve yedi ölümcül günah (kibir, açgözlülük, şehvet, öfke, haset, tembellik ve oburluktur); İncil'de Yuhanna'nın "Vahi" kitabında yedi mühür, yedi kilise vs.; yedi kıta (Afrika. Antarktika. Avrupa. Asya. Avustralya. Güney Amerika. Kuzey Amerika); yedi deniz (Akdeniz, Adriyatik Denizi, Karadeniz, Kızıldeniz, Umman Denizi, Basra körfezi, Hazar Denizi); Pleiades'in yedi yıldızı; bedenin yedi parçası (baş, göğüs, karın, iki bacak, iki kol); yedi salgı bezi (hipofiz, epifiz, tiroit, timus, böbrek üstü bezi, pankreas, eşeysel), vs.

Platon'un çok önem verdiği 5040 sayısı = 1x2x3x4x5x6x7 = 7x8x9x10. Bu bağlamda 10 sayısının dengeleyici sayısıdır. Astrolojide yedinci burç terazidir ve burç kuşağının ortasında olup denge ve terazi görevi görür.

İnsan bedeni yediye ayrılmıştır. Bunlar iki kol, iki bacak, baş ve gövdenin iki parçasıdır. İnsan başında ayrıca iki kulak, iki göz, iki burun deliği ve bir ağzı vardır ve toplamları yedidir. Hindulara göre insanın beş duyusu haricinde, biri altıncı duyusu (psişik duyu) diğeri de zihinsel idraki olmak üzere yedi unsuru vardır. Ayrıca çakra dedikleri bedende yedi süptil mer-

kez olduğuna inanılır.

İnsanın her yedi yılda bir hücrelerini yenilediği söylenir ve her yedi yılda bir devre geçirir. Bunların 7, 14, 21, 28, 35, 42, 49, 56, 63, 70 yaşlarında olduğu kabul edilir. Bu yedi senelik devreler sadece şahısların bedensel yenileme, değişme ve olgunlaşma dönüm noktaları değil, aynı zamanda insan yaşantısında köklü değişiklikler yaratan önemli "geçiş" dönemleridir. Eski çağlarda bu dönemler Kabalistik bir sıraya (feleklere) göre dizilirdi. Bu sıraya göre 7 yaşına dek olan döneme dört elemanın hâkim olduğu farz edilirdi. Burada bedenin gelişmesi ve kişinin fiziksel ortama uyum sağlamasıdır söz konusu olan. Kabalistik sıraya göre, 7 ile 14 yaşına dek olan dönem annenin verdiği şefkat ile Ay'a addediliyor; 14 ile 21 yaş arasında Merkür'ün verdiği öğrenme ve zihinsel gelişme ön plandadır; 21 ile 28 yaş arası ise Venüs altında aşk ve cinselliğin keşfi önem kazanıyor; 28 ile 35 yaş arası ile güneş altında kişiliğin gelişmesi ve sosyal çevreye özen göstermesi ağırlıktadır; 35 ile 42 yaş arası Mars ile kişinin kendisini ortaya koyması için mücadele vermesi hâkim durumundadır; 42 ve 49 yaş arası ile Jüpiter'in etkisi ile kişinin yumuşaması, erdeme erişmesi ve çevresine hâkim duruma gelmesi söz konusudur ve 49 ve 56 yaş arasında Satürn'ün simgelediği olgunluğa ermesi gösterilir.

Altı rakamı nasıl nicelik ve miktar sayısıysa, yedi rakamı da nitelik ve kalite sayısıdır. Bu iki unsur evrenin tüm yapısını içerir. İnsan beyninde sol küre nicelik değerlendirmelerine dayanır, ve analiz ve hesap yapmakta kullanılır. Sağ kürenin dayandığı sentez kurma yeteneği yavaş yavaş gelişmektedir. Zamanımızda insanlar genellikle sol küre hâkimiyetine sahiptir. Mevcut bilimsel ve kültürel ideoloji sol küre düşünce tarzına yöneliktir, oysa insanların doğal gidişatı bir dengeye doğrudur ve insanın rasyonel melekelerinin yanı sıra bir de sezgisel ye-

Dünyanın Yedi Harikası

tenekleri olduğu, bu yetenekler de çoğu zaman garip bir şekilde daha akılcı ve isabetli sonuçlara vardığı izlenilmektedir. Okült gelişmede her iki kürenin faal çalışması öngörülür ve en önemlisi beynin orta kısmının uyarılması söz konusu. Burada iki önemli bez bulunmaktadır, biri beyin epifizi (pineal gland) ve diğeri sümüksü bezi (pituitary gland). Ufak bir kozalağa benzeyen beyin epifizi tarih boyunca insan ruhunun bedeni ile temas ettiği merkez olarak bilinirdi. Bu iki kürenin dengeli ve sağlıklı işlemeleri alında iki petal ve ışından meydana gelen seyyal bir merkezin uyanmasına yol açarmış. Alnın tam ortasında bulunan bu merkezin bölgesinde göz hücrelerin bulunduğu atıl bir bez de vardır. Bu bezin milyonlarca yıl önceki bir evrimden kalma ve o zamanlarda birçok dinozorda görülen üçüncü bir gözün kalıntısı olduğu bilinmektedir. Halen Galapagos adalarında bazı ilkel sürüngenlerin başları üzerinde bu üçüncü gözü görmek mümkündür. İşte alındaki bu merkeze üçüncü göz veya zihnin gözü denilir. Asıl Sanskritçe adı "Ajna Çakra"dır.

YEDİ GEZEGENİN TEKABÜLLERİ		
GEZEGEN	**7 HARİKA**	**METAL**
Güneş	Rodos Heykeli	Altın
Ay	Artemis Tapınağı	Gümüş
Mars	İskenderiye Feneri	Demir
Merkür	Keops Piramidi	Cıva
Jüpiter	Zeus Heykeli	Kalay
Venüs	Babil'in Asma Bahçeleri	Bakır
Satürn	Halikarnas Mozolesi	Kurşun

İnsanların en önemli duyuları hiç şüphesiz görme ve işitmedir. Kuran-ı Kerim'de belirtildiği gibi, "Size kulaklar, gözler,

kalpler verilmiştir. Öyleyken, Pek az şükrediyorsunuz." (32/9). İnsanın geçmiş bir hatırayı zihninde tekrar yaşaması, duyular aracılığıyla gelen impulsleri kayıt altına alan nöronlardan faydalanarak gerçekleşen ve beyninde adeta görsel - işitsel bir gösteriye dönüşen bir olaydır. Ayrıca insan, hayal gücüne dayanarak yapay bir görüntü de yaratabilir. Düşünce ise bir nevi yapay sestir. O hâlde beynin sol küresi linear, çizgisel düşüncelere daha yatkın iken, beynin sağ küresi de sese ve duygulara ve piktogramlarla, resimle düşünmeye yönelik görüntüye daha meyillidir. Renk ve ses olarak algıladığımız titreşimler tayfının ancak ince birer diliminden ibarettir. Bizim göz ve kulaklarımıza varan titreşimler ise, yansıma ve perspektif olaylarından etkilenerek realitenin ancak cüzi bir düzeyinin aktarılmasıdır. Onlar da duyu organlarımızdan beynimize nakledilirken, impulsların çoğu beyin süzgecinden geçerken elemine edilir, ancak cüzi bir orandaki impulslar idrak edilir. İdrak edilenlerin de ancak bir kısmı, şuurlu bir şekilde dikkate alınır.

Bir diğer önemli konu da ses tonlarının yedi ayrı notaya ayrıştırılmasıyla ilgilidir. Ses tonlarını ilk kez yedi ayrı notaya aktaranın Phythagoras olduğuna inanılır. Ancak, genelde bu gibi iddialarda Greklerin keşfetme yeteneklerinden ziyade, kadim öğretilerin geçiş köprüleri oluşturdukları görülür. Tarihi söylentilere göre Phythagoras sesteki matematik orantılarını saptamak için çeşitli denemeler yapmıştı. İlk olarak birbirine orantılı olarak daha ağır yedi metal cisme birer birer vurmuş ve çıkan seslerin müzik notalarını teşkil ettiğini görmüş. İkinci denemesinde de bu ağırlıkları yedi tane gerilmiş telin uçlarına bağlamış, tellere vurduğu zaman yine müzik notalarının çıktığını görmüş. Üçüncü deneyde aynı derecede gerilmiş fakat birbirlerine orantılı olarak daha uzun yedi tele vurmuş ve tekrar aynı müzik notalarını elde etmeyi başarmış. Grekler ayrıca A, E, İ, O, U gibi sesli harfleri yediye bölerek onları müzik

notalarıyla bağdaştırıyorlardı. Phythagoras, müzik notalarının her birinin yedi "kutsal" gezegenden birine tekabül ettiğini ve gezegenlerin yörüngelerinde hareket etmelerinden çıkan seslerin de inisiyelerin duyabileceği bir "kürelerin müziği"ni meydana getirdiğini öğretirdi. Yedi "kutsal" gezegen konusu daha sonraki bölümlerde açıklanacaktır.

Bilim tarihçileri genelde 1666 senesini "annus mirabilis", klasik bilimin harika yılı olarak tanıtırlar. Bu yılda büyük dahi, matematikçi, fizikçi Isaac Newton evren mekanizması ve matematikte o kadar buluşlarla çağını aydınlatmıştı ki uzun bir süre bilim insanları kendilerine keşfedecek bir şey bırakmadı diye şikâyet etmişlerdi. Bu yıl ayrıca Newton bir güneş ışığını bir prizmadan geçirerek bütün renklerin beyaz ışıkta var olduğunu göstermişti. Einstein, Newton için şöyle demişti, "Tabiat onun için açık bir kitaptı" Pek çok kişi Newton'u mekanistik görüşün mucidi olarak görür. Evrende Tanrı, ruh ve şuurun müdahalesi olmadan her şeyin fiziksel sebep ve sonuçların ürünü olduğu görüşü, bilim tarihinde çoğu kez Newton'a atfedilir. Oysa, Newton'un simya, astroloji ve diğer ezoterik ilimlere meyilli, hatta bu konularda ve ilahiyat üzerine binlerce sayfalık notlar yazdığı bilinmektedir. Bu notlar John Maynard Keynes'in eline geçmiştir. O da Newton için şöyle yazmıştır, "On sekizinci asır ve sonrası Newton'un modern çağın ilk ve en büyük ilim adamı, bize soğukkanlı mantıkla düşünmeyi öğreten rasyonelist olarak tanıtılmıştır. Ben onu öyle görmüyorum ve zannetmiyorum ki onun 1696 yılında Cambridge'de bıraktığı sandığın içindeki bize kısmen intikal eden notlarını okuyan herhangi biri bu fikre katılabilir. Newton bilim ve mantık çağının ilk insanı değil, majisyenlerin sonuncusuydu. Newton 10.000 sene evvel bizim entelektüel mirasımızı veren Bâbil ve Sümer büyük dehalarının sunucusuydu."

Newton'un en önemli buluşları yerçekimi, optik yasası,

hareket yasaları, diferansiyel ve renklerin özelliği idi. Renkler konusundaki buluşu yaptığı bir deneye dayanıyor. Bu deneyde Newton güneş ışığını bir prizmadan geçirerek renk tayfını elde etti. Daha sonra ikinci bir deneyde bir prizmadan elde edilen renk ışınlarını tekrar bir prizmaya vererek beyaz ışık elde etmişti. Newton renkleri yedi olarak tasnif etmişti. Bazı ilim insanları onun yedili diyatonik müzik skalasına renkleri kıyaslamasını tenkit etmiş ve indigo'nun (civit) gerçek bir renk olmadığını iddia etmişlerdi, ancak Newton'un tasnifi ezoterik görüşlere dayanmaktadır.

Beyaz bütün renkleri içerir, siyah ise renksizliktir, ışığın olmayışını gösterir. Ana renkler, kırmızı, mavi ve sarıdır. Bunlardan kırmızı pozitif, mavi negatif ve sarı nötr'dür. Turuncu, kırmızı ve sarının karışımıdır, yeşil mavi ve sarının karışımıdır ve mor mavi ve kırmızının karışımıdır. Civit ise koyu lacivert ve mora yakın esrarengiz bir renktir. Renk tayfını binlerce ayrı tonda renklere bölmek mümkündür. Ayrıca renk tayfında bulunmayan kahverengini bütün renklerin kaynaşmadan karıştırılmasıyla elde etmek de mümkündür.

Gerek renklerin gerekse de seslerin güçlü psikolojik tesirleri vardır. İnsan müzikle başkasında her türlü duygu yaratabileceği gibi renklerle de çeşitli duyguları uyandırabilir. İnsanı müzikle ağlatmak, uyutmak, güldürmek, saldırtmak mümkündür. Ses ve renkler çağlar boyunca Şifa'da kullanılmıştır. Öte yandan ezoterik bilgiler bu ilmin anahtarı olmakla beraber, zamanımızda da bu yönde gelişmeler kaydedilmiştir.

Yedi köşeli yılız, heptagram, birkaç şekilde çizilir. Bunun dışında bir üçgen ve bir kareden oluşan sembol, farklı bir prensibi içermektedir. Eliphas Levi'nin sözleri ile: "Septenary bütün ilahi sistemlerde ve sembollerde kutsal rakamdır, çünkü triad ve tetrad'den oluşmuştur... bu zihnin bütün elemental güçlerle pekişmesidir, Doğa tarafından hizmet edilen ruhtur;

Hz. 'Süleyman'ın Anahtarında sözü edilen SANCTUM REGNUM'dur.." Kadimlere göre üçgen, ilahi ve ruhsal bir semboldür, kare ise maddeyi, dört elementi, bedeni, fiziksel düzen ve kanunu simgeler. O halde, üçgen ve karenin birleşimi, üç ruhsal ve dört maddi unsurdan oluşmuş bir heptad'ı gösterir, bu da evren ve insanın sırrını, ökült yapısını içerir.

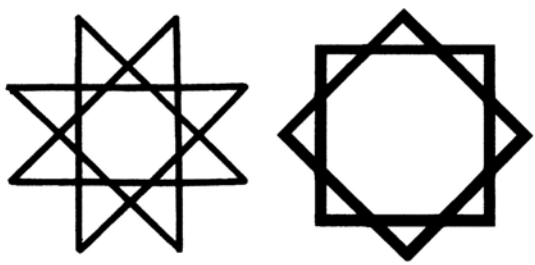
Kabala'da Venüs gezegenine tekabül eden heptad, belirli bir kozmik ilkeyi içerir. Ses ve renk tayflarının dışında diğer titreşimler de aynı kurallara tabidir. Bu meyanda kadimlerin kutsal yedi gezegenlerinde, gök cisimleri olarak maddesel kütleleri dışında arkalarındaki soyut ilkeler önem kazanır. Yedi sayısının ezoterik astrolojideki karşılığı, yedi uçlu yıldız heptagram'ın, evreni oluşturan yedi kozmik planın ve bedende mevcut yedi suptil merkezin (Çakralar) vs. anlamları daha ileriki bölümlerde işlenecektir.

"Kadim çağlardan beri İlahi Hayatı simgelemek için kullanılan Sekiz Köşeli Yenilenme Yıldızı, ermenin simgesi ve yılmaya bilmeyen yükseliş çabasının amblemidir."[16]

OGDOAD

Sekiz köseli yıldız olarak oktogram gerek kadim Orta Doğu'da, gerekse de İslam döneminde yaygın olarak kullanılan bir semboldür. Oktogramın iki şekli vardır, biri üst üste iki kareden oluşmuştur, diğeri ise asimetrik bir yıldızdır.

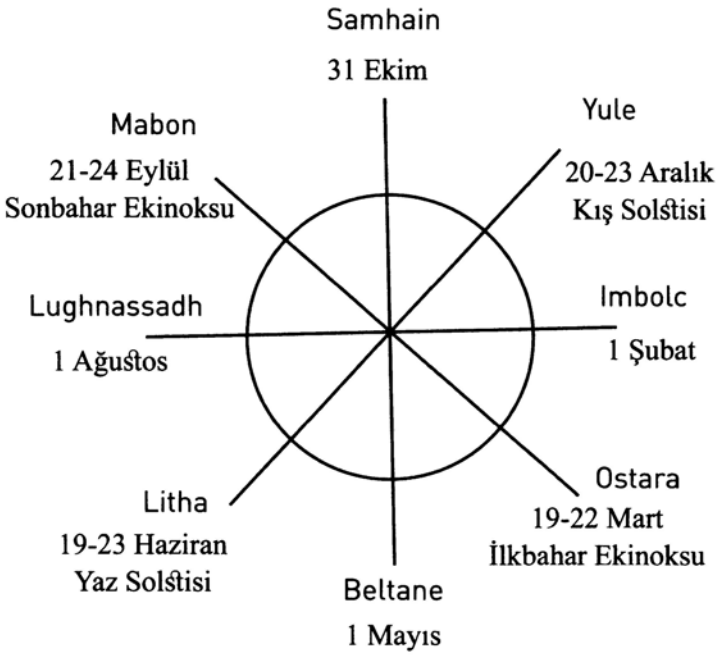
Sekiz köşeli yıldızın iki farklı şekli vardır. İki kareden oluşan yıldız Hint zenginlik ve bolluk tanrıçası Lakshimi'nin sembolüdür.

Müzikte oktav sekiz ses titreşiminden oluşmuş bir dizidir. Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Ti, Do notalarından oluşan bu ses titreşimleri, aslında yedidir, son nota "Do" bir tekrarlamadır. Ancak sekizinci nota "Do" daha yüksek bir seviyededir. Oktav'ın ikinci anlamı da yedinci sesten sonra oluşan bu farklı seviyedir. Daha yüksek olan bu seviyede de önceki seviyeye tekabül eden yeni bir yedili dizi başlamaktadır ve o dizinin ilk notası önceki

[16] Denning & Phillips "The Magical Philosphy" Cilt 1

dizinin sekizinci notasını oluşturmaktadır. O halde oktav bir geçiş, bir inisiyasyon sembolüdür. Yediyle bütünleşmiş, her bir yedi unsur kendi bünyesine çekmiş, yedi mertebeyi aşmış kâmil insanın sembolüdür. Kabalistik ağaçta sekizinci Sefira Merkür'dür. Yandaki sekiz kenarlı yıldız İslam motiflerinde yaygın olarak kullanılır ve üst üste iki kareden meydana gelen ilk yıldızı içinde barındırmaktadır.

Bilindiği gibi bir yıl on iki aya ve dört mevsime bölünür. Bir mevsimden diğerine geçilen belirli günler tarih boyunca kutlanır. Bunlar ekinokslar olarak bilinen gündüz ve gecenin eşit uzunlukta olduğu ilkbahar gündönümü (Nevruz) ve sonbahar noktası, solstisler olarak bilinen en uzun gün ve en uzun gece, yaz noktası ve kış gündönümüdür. Bu dört dönem güneşin gökkubbesinde döndüğü bir yıllık çemberi dörde bölmektedir. Eski çağlarda ayrıca bunların orta noktaları da kutlanırdı. İşçi

bayramı 1 Mayıs ve cadılar bayramı 31 Ekim bu kadim bayramların kalıntılarıdır. Günümüzde neo-pagan gruplar bu adetleri tekrar canlandırmaya çalışmaktadırlar.

Nag Hamada'da bulunan Gnostik yazıtlar arasında kısa bir Hermetik metin bulunmuştu. Bu metinde ruhun saf ve ruhani bir mekândan dünyaya inerek maddeyle örtüldüğünü anlatır. İnişinde feleklerden birer birer geçer. Satürn feleğinden geçerken Satürn onu bir giysiyle örter. Sonra sırayla Jüpiter, Mars, Güneş, Venüs ve Aydan geçerek her birinin giysileriyle giydirilir ve yeryüzüne iner ve dünyevi yaşama başlar. Tekrar kaynağına dönmesi için her bir felekten geçerek onlara giysilerini iade etmesi gerekir. Yedi feleği geçtiği zaman sekiz yönlü ruhsal bir varlığa, bir ogdoad'a dönüşür. Gnostik inançlara göre gezegenlerin yöneticileri arkon denilen varlıklardır ve ruhsal gelişme onları aşmakla gerçekleşir. Onlar hayat okulunda bizim hocalarımızdır ve hayatta bütün inişler ve çıkışlar, acılar ve çabalar onların sayesindedir. Zira verdikleri dersler bize acı gelebilir. Dünyevi olana karşı bu karamsar bakış sadece Gnostiklerin değil, Budizm'in de belirgin özelliklerinden biridir. Buda öğretisinde dört yüce hakikat şöyledir:

1) hayat acı çekmektir,
2) acı çekmenin kökeni bağlılıktır,
3) acı sona erdirilebilir,
4) acıyı sona erdirme yolu orta yoldur:

Bu Yüce yolun sekiz aşaması vardır:

1) doğru bakış,
2) doğru niyet,
3) doğru konuşma,
4) doğru eylem,
5) doğru geçim,
6) doğru çaba,
7) doğru düşünce,
8) doğru konsantrasyon.

"Gelip gittiğimiz bu daire, öyle bir daire ki,
ne önü belirmede, ne sonu görünmede.
Nereden geldik, nereye gidiyoruz?
Bu hususa dair hiç kimse de
doğru düzen bir söz söylemedi gitti!"

Rubailer, Hayyam

ENNEAD

Dokuz ilkesini simgeleyen ennead'i birçok şekilde çizmek mümkündür. Nonogram dokuz köşeli bir yıldızdır ve onu tek bir çizgiyle çizmek mümkün olduğu gibi, üç üçgenden oluşmuş şekli de vardır. Heksagramda görülen iki üçgen iki zıt unsuru gösterir, oysa üç üçgende ahenk sağlayan üçüncü bir üçgen bulunmaktadır. Pythagoras'un kullandığı bir sembol de birbirinden büyük üç iç içe üçgendir. Ayrıca, üç üçgenden oluşmuş çeşitli semboller de mevcuttur.

Ennead dokuz sayısının sembolüdür. İlk tek sayının karesi (3x3) olması dışında birçok ilginç matematik özellikleri vardır. Herhangi bir sayı ile çarpıldığında çıkan sayının birim sayılarının toplamı dokuzdur. Kabala'da dokuzuncu Sefira'ya ay tekabül eder.

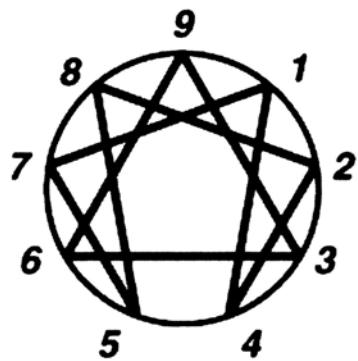
Gurdjieff sisteminin kilit sembolü bir dairenin içerisinde dokuz köşeli bir şekilden oluşan enegramı, son zamanlarda pek çok alternatif spekülasyona yol açtığı için aşağıda gösterilmektedir:

Gudjieff enegramı şöyle izah etmektedir: "Çizgilerle birbirine bağlı dokuz parçaya bölünmüş bir daire şeklindeki sembol, yedi yasası ile üç yasasının birleşimini belirtmektedir.

"Oktav, yedi tona sahiptir ve sekizincisi birincinin tekrarı-

dır. mi-fa ile si-do arasındaki 'aralıkları'nı dolduran iki 'ilave şokla' beraber dokuz eleman vardır"

"Daire dokuz eşit parçaya bölünmüştür. Altı nokta, dairenin en üstündeki nokta ile kesişen çapa göre simetrik bir şekli oluşturan çizgilerle bağlanmıştır. Ayrıca, en üstteki nokta, bu esas karmaşık şeklin oluşmasına katkıda bulunmayan noktaları bağlayan bir eşkenar üçgenin tepe noktasıdır."

"Dairenin içindeki karmaşık şekle gelince, onun kurulmasını içeren yasaları anlamamız gerekir. Bütün olaylarda birlik yasası yansır. Ondalık sistemi aynı yasalar bazında kurulmuştur. Tek bir birimi içinde bütün bir oktavı içeren tek ses olarak ele alırsak, oktavın yedi tonuna ulaşmak için bu birimi eşit olmayan yedi parçaya bölmemiz gerekir. Ancak grafik çizimde parçaların eşitsizliği hesaba katılmamaktadır ve şeklin kurulması için önceden yedide birlik parça, sonra yedide ikilik parça, yedide üçlük parça, yedide dörtlük parça, yedide beşlik parça, yedide altılık parça ve yedide yedilik parça alınır. Ondalık olarak bu parçaları hesapladığımızda:

1/7 = 0,142857...

2/7 = 0,285714...

3/7 = 0,428571...

4/7 = 0,571428...

5/7 = 0,714285...

6/7 = 0,857142...

7/7 = 0,999999...

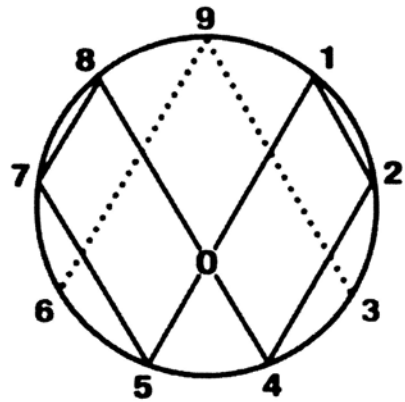
Elde edilen bu periyodik ondalık diziler, son sayının dışında, her birinin belirli bir sırayı izleyen aynı altı rakam serisinin tam olarak tekrarlandığı bir diziyi oluşturduğunu hemen görürüz. Böylece, bu dizinin ilk sayısını bilirsek bütün periyodu yeniden kurmak mümkün olur."

"Şimdi, 1'den 9'a dek bütün bu sayıları daireye yerleştirirsek ve periyot içerisinde bulunan bütün sayıları başladığımız sayıya göre periyotta verilen aynı rakam dizisine göre düz çizgilerle birleştirirsek, dairenin içersinde gösterilen şekli elde ederiz. 3, 6 ve 9 sayıları periyotta içerilmemektedir. Onlar ayrı bir üçgen, sembolün serbest üçlemini oluştururlar...

"Anlaşılmalıdır ki genel anlamda enegram evrensel bir semboldür. Her çeşit bilgi enegrama aktarılabilir ve enegram yardımıyla yorumlanabilir... Onu kullanabilen insana enegram kitap ve kütüphaneleri tamamıyla gereksiz kılar. Bir insan tek başına çölün ortasında olabilir, kumda enegramı çizip, onun yardımıyla evrenin ebedi yasalarını okuyabilir."

Gurdjieff öğretilerini Uzak Doğu, Orta Asya, Yakın Doğu ve Kuzey Afrika'yı ziyaret ettiği merkezlerden toplayarak edindi. Gurdjieff'in hedefi kadim çağlardan artakalan kayıp bir bilginin parçalarını toplamaktı. Onun öğretileri bu tür bilgi kırıntılarının varlığını göstermektedir. Ancak Gurdjieff öğretisinde bilinmesi gereken bazı noktalar vardır: Gurdjieff, bütün bildiklerini aktarmıyordu; kozmoloji ve teknik bilgilerin çoğu ne bilime ne de okült tradisyona uymamakla beraber öğrettiği sistemdeki psikolojik unsurlar bazı paralel kavramlar içermesi bakımından dikkate değerdir. Gurdjieff'in öğrettiği sistem, müritlerine belirli bir etki aşılamaya yönelikti ve zaman zaman mecazi olarak alınması gereken kasıtlı yanıltmalar ve suni kav-

ramlar da içeriyordu. O hâlde enegramı bu parametreler içersinde değerlendirmemiz gerekir. Belki de enegram çok önemli yasaları saklayan kadim bir semboldür ve Gurdjieff onu ziyaret ettiği bilgi merkezlerinden edindi. Bu takdirde onu Gurdjieff'in garip fizyolojik, kimyasal ve kozmolojik teorilerinden soyutlamak gerekir.

Dahi gizemli bilim insanı Nikola Tesla'nın, "Eğer 3, 6 ve 9'un görkemini bilseydiniz, elinizde evrene dair bir anahtar olurdu," sözü üzerine farklı bir dokuz bölümlü daire üzerine birçok farklı hesaplamalara yol açmıştır. Çıkan sayı dizisi ve dolayısıyla farklı bir şema ortaya çıkıyor. Bu diziye de birden başlıyoruz: 1 + 1 = 2 (çizgiyi birden ikiye getiriyoruz) 2 + 2 = 4 (Çizgiyi ikiden dörde getiriyoruz) 4 + 4 = 8 (çiziyi dörtten sekize getiriyoruz) 8 + 8 = 16, 16 sayısnı tek haneli bir sayıya düşürmek için sayıların toplamını elde ediyoruz 1 + 6 = 7 (çizgiyi sekizden yediye getiriyoruz) 7 +7 = 14, 14 sayısını aynen değerlendiriyoruz, 1 + 4 = 5 (çizgiyi yediden beşe getiriyoruz) 5 + 5 = 10, 1 + 0 = 1 (çizgiyi beşten tekrar bire getiriyoruz) ve bu döngü sürekli devam eder.

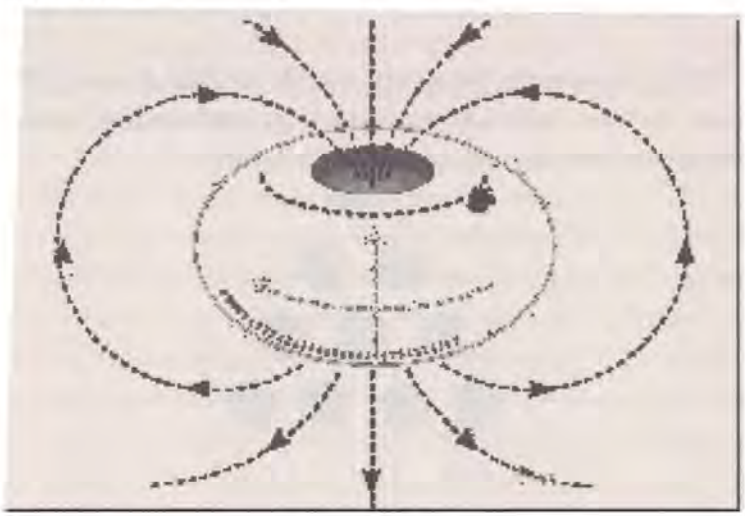
Esasında önceden söz ettiğimiz binar dizisini 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256... ele alrsak aynı toplama yöntemi uygularsak aynı dizi çıkar 1=1, 2=2, 4=4 16(1+6)=7, 32 (3+2)=5,

64=(6+4=10)=1, 128=(1+2+8=11) =2 ve tekrar 1, 2, 4...

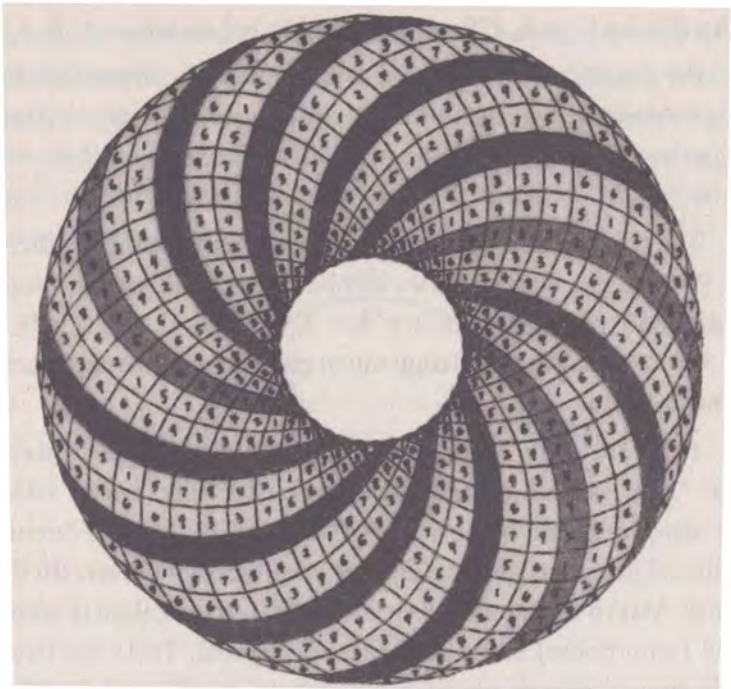
Bu döngüde 3, 6 ve 9 sayıları bulunmadığı görülmektedir. Üç ve altıyı aynı şekilde topladığımız zaman hep 3 veya 6 çıkar, diğer sayılar ve 9 hiç çıkmaz. 3 + 3 = 6, 6 + 6 = 12 (1 + 2 =3).

Tek çıkmayan sayı dokuzdur, ama onun da özelliği vardır, 9 + 9 = 18, 1 + 8 = 9.. Ayrıca çemberde karşılıklı sayıların toplamı hep 9 olur. Örneğin 8 + 1 = 9, 7 + 2 = 9, 6 + 3 = 9, 5 + 4 = 9. Esasında 9 ile hangi sayıyı çarparsan sayıların toplamı yine de 9 olur.

Tesla'nın diğer sözünün bu diziyle ilgili olduğu düşünülür: "Eğer evrenin sırlarını öğrenmek isterseniz, enerji, sıklık ve titreşim olarak düşününüz." Tesla'nın bu dizimde önemli bilimsel gizemleri çözdüğüne dair yaygın bir görüş var. Bu dizimle Makro Rodin vorteks matematik üzerine çalışarak rodin coil (sargı/bobin) adında bir sistem geliştirdi. Tesla, bu sistemin beşinci boyuta ulaştığını ve serbest enerji üretebileceğini iddia etti.

Rodin Sargısı

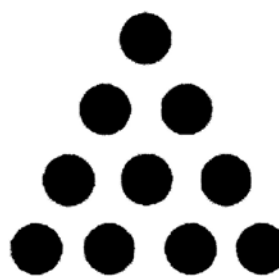

Rodin Sargısının üstten görünümü

Ayrıca bu sistemle eneagram arasında bir ilişki de vardır. Bu sitede bu konu hakkında daha çok bilgi bulabilirsiniz: http://infonewsworld.altervista.org/rodin-coil.html

DEKAD

Diğerleri gibi, on sayısı üzerine de pek çok şey söylenebilir. 10 sayısının karakteri toplandığında 1 + 0 =1 olduğu için birliğe dönüşü simgeler. Tarih boyunca kutsal bir sayı olarak görüldü. Musa'nın vahiyle Sina Dağı'nda aldığı 10 emir ve Kabalistlerin 10 Sefira'sı gibi. Bu konuyu ayrı bir bölümde ileride daha ayrıntılı işleyeceğiz. Pitagoras'ın ünlü tetraktis'inden daha önce söz etmiştik. Bunun esası 1+2+3+4 = 10 formülüne dayanır ve dört sıraya konmuş dört nokta içermektedir. Kabalistlere göre dört âlem vardır. Bunlar Atzilut, Briah, Yetzirah ve Assiah'tır. Okült edebiyatta karşılıkları ise kozal plan, mental (zihinsel) plan, astral plan ve fiziksel plan şeklindedir. Tetraktis, bu plan veya âlemlere farklı bir anlam katıyor. Tetraktis'in tam anlamı bilinmemekle beraber, Wynn Westcott'e göre her bir sıra için tarihsel kayıtlarda şöyle bir yorum verilmiştir:

1. sıra - Sezgisel bilgi Monad türüne atıfta bulundu.

2. sıra - Sebep ve nedensellik Dyad türüne atıfta bulundu.

3. sıra - Hayal gücü (form veya rupa), Triad tipine yönlendirildi.

4. sıra - Maddi nesnelerin hissi Tetrad tipi olarak adlandırıldı.

4. sıra eğer fizik planı temsil ediyorsa onu dört boyutla sınırlı düşünebiliriz. 3. sıra ise astral planı temsil ediyorsa onu üç boyutla sınırlı, yani görüntüler, formların hâkim olduğu bir alan olarak düşünebiliriz ve dördüncü boyut olan zaman boyutu da sınırlamanın dışındadır. 2. mental planı ise iki boyutlu olarak düşünürsek iki boyutlu olan ses dalgaları akla gelir. Ses müzik, kelimeler, sayılar ve düşüncelere hükmeder. 1. sıra kozal planda ise tek noktanın temsil ettiği birlik ve saf bilinç vardır. Benlik tek bir noktadan yayılır. O perde arkasında tüm duyuların alıcısı ve bilinçli düşünce ve faaliyetlerin çıkış noktasıdır. Tabii bütün bunların hepsi spekülatiftir. Ancak astral âlemi betimleyenlerin oranın zamansız olduğunu belirtmeleri bunu akla getiriyor. Düşüncenin lineer olması da iki boyutlu olmasını akla getirir. Astral ve mental planlar arasındaki münasebeti ele aldığımızda, astral âlemin holografik imajların yaygın olduğu, hatta zihinsel olarak yaratıldığı, yani menşeinin mental planda olduğu görülecektir. Tevrat'ın Tekvin bölümü Yaratılış, Tanrı'nın "Işık olsun" demesiyle başlıyor, o halde ışıktan önce ses geliyor, aynı Vedanta'a AUM mantrası her şeyin başlangıcı olması gibi veya Yuhanna İncil'inde (1:1) "Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı." Ses frekanslarının önemi ve kozmosun temelindeki asli yeri tüm ezoterik öğretilerde bulunur. Bu açıdan bakıldığında ışığa dayanan görme duyusunu astral'e ve işitme duyusunu mental plana atfedebiliriz. Tek bir kaynaktan gelen ışık, tekin iki boyutlu dalgaya dönüşü ve sonradan üç boyutlu bir alandan yansıması

görmenin temelidir.

Astral planın duyguların planı olduğunu anımsarsak, müziğin, yani ritmik seslerin duyguları nasıl etkilediği üzerinde biraz düşünmemiz lazım. Dahası sesin madde üzerindeki etkileri üzerinde araştırmalar var. Efsanelere göre antik çağlarda insanlar ses frekanslarıyla ağır taşları kaldırıp piramitler gibi büyük megalitik inşaatlarda kullanıyorlardı. Stonehenge veya Paskalya adalarındaki çok ağır yapıtları yerine yürütüyorlardı. Tevrat'ta, Yuşa'nın Eriha kale duvarlarını borazanlardan gelen seslerle yıktığı anlatılır. Ayrıca Yahudi efsanelerinde dört harfli kutsal tanrı ismi tetragammaton YHVH, Yehovah zikredilmesi yasak olduğu gibi, doğru bir şekilde telaffuz edildiğinde yer yerinden oynar. Aynı efsane Hinduların tanrısı Şiva hakkında da var. Şiva bir mantra şeklinde sesli bir şekilde zikredilirse, maddi evrenin tamamen yok olacağı inancı hâkimdir. Yazarlarımızdan Gene Matlock, hermetics.org'da yayınladığımız İbranilerin Hint kökeniyle ilgili makalesinde YHVH kelimesinin aslında Şiva kelimesinden kaynakladığını yazmıştı.

İlginçtir ki insanın aslında üç bilinci olduğu psikoloji tarafından desteklenmektedir. Ancak kavram karmaşası olmaması açısından burada belirmek gerekir, ezoterik anlamda bilinç ile psikolojide kullanılan bilinç arsında fark vardır. Bundan dolayı spiritüel konularda yazan bazı yerli yazarlar bilinç yerine şuur kelimesini kullanmayı tercih ederler. Bilinçaltının yanı sıra bir yüksek bilincimiz olduğu daha çok kişilik ötesi psikolojinin alanına girer, Freud buna süper ego demişti ve Jung buna daha farklı yaklaşımlarda bulunmuştur. Şimdi bilinmektedir ki bilinçaltının dili imajlara dayanır, ve yüksek bilinçle bağlantı kurmak istersek önceden bilinçaltına anlatmak istediklerimizi imajlara dönüştürerek göndermemiz gerekir, güçlü bir bilgisayar gibi çalışan ve kitlesel bilinçaltıyla irtibatta olan yüksek bilincimiz bu imajları yorumlayarak bize yanıt gönderir. O halde bilinçaltımızı astral planla ve yüksek bilinci de mental plan-

la ilişkilendirebiliriz. Bir şey aratmak için hep fiziksel, astral, mental, kozal seviyelerin sırlarını takip etmek gerekir. Aradaki basamakları atlamak mümkün değildir.

Dünyada bütün ses enstrümanları 430 Hertz'e ayarlıdır. Günümüzde bunun aslında 432 Hz olması gerektiğine dair yaygın bir görüş vardır. 432 Hz frekanslı müzik Youtube'da bulmak mümkün. Bunun çakralar üzerinde olumlu bir etkisi olduğu inanılır, çünkü "Doğaya temel olan saf bir matematik tonuna sahiptir ve Altın Oran, Phi ile titreşen, evrenin kalıplarıyla matematiksel olarak tutarlıdır. Bu sahanın, Nautilus kabuklarından, Büyük Piramidin inşası da dâhil olmak üzere kadim insanların eserlerine kadar her şeye nasıl bağlanabileceğine işaret ediyorlar. Ayrıca 432 Hz, Dünya'nın belgelenmiş temel elektromanyetik "vuruşu" olan 8 Hz (Schumann Rezonansı) ile rezonansa girer. İnsanı daha iyi hissettiriyor."

Daha sonraki sayfalarda 432 sayısının astrolojik döngülerde yerini göreceğiz.

Yedi müzik notasını yedi gezegene atfeden sistemler var. Ayrıca bunlar sesli harflere tekabül eder. Kadimler sesli harfleri kutsal addederdi. Bu yüzden birçok eski alfabede sesli harfler neredeyse yoktu.

Pitagoras her bir gezegenin yörüngesinde yaratığı farz edildiği sesten oluşan "kürlerin müziği"nden söz ederdi ve Gustav Holtz "Gezegenler" bestesinde her bir gezegenin karakterini betimler, örneğin Mars'ta şiddetli bir tempo verilirken Venüs akıcı, huzurlu ve yumuşak bir tempoda. Ayrıca Mike Oldfiled'ın, "Kürelerin Müziği"ni youtube'da bulmak mümkün. Martin O'Donell'in de aynı adla bir eseri var.

Diğer Sayılar

On bir sayısı Wynn Westcott ve Dionn Fortune tarafından olumsuz bir sayı olarak görülür. Aleister Crowley'nin on bir sayısına özel bir önem atfetmesi verdiği ritüellerde bir tuzak

olarak yorumlanmıştır. Ancak sanırım, Crowley on bir sayısını 5+6=11 mikrokozmos ve makrokozmosun birleşimi olarak yorumlamıştı.

Bunun ötesinde sayısal değerlerde astrolojik değerlere ve tekabüllere değineceğiz. 12 sayısı hemen burç kuşağı Zodyak'ı akla getirir. Eski çağlarda 12 ile ifade edilen hemen hemen her şey Zodyak ile ilişkilidir. Örneğin, İsrailoğullarının 12 kavmi, Herkül'ün 12 görevi, İsa'nın 12 havarisi, Olimpus'un 12 tanrısı vs. Zodyak konusunu önümüzdeki sayfalarda daha ayrıntılı işleyeceğiz. Aşağıdaki tablolarda verilen tekabüller temsilidir ve yoruma açıktır.

Zodyak Burcu	Sembol	İbranice Adı	Yakub'un Oğlu	İsrailoğlu Kavmi	Peygamber
Koç	Koç	Tleh	Zebvlon	Judah	Malachi
Boğa	Boğa	Shor	Issachar	Joseph	Haggai
İkizler	İkizler	Tevmi	Benjamin	Zubvlon	Zachary
Yengeç	Yengeç	Sartan	Issachar	Revben	Amos
Aslan	Aslan	Ari	Judah	Simeon	Hosea
Başak	Bakire	Betvla	Naphtali	Gad	Micah
Terazi	Terazi	Moznaim	Asher	Ephraim	Jonah
Akrep	Yılan/Kartal	Akrav	Dan	Menasseh	Obadiah
Yay	Yay	Kashet	Gad	Benjamin	Zephaniah
Oğlak	Oğlak	Gedi	Simeon	Dan	Nahum
Kova	İnsan	Dli	Revben	Asher	Habakuk
Balık	Balık	Dagim	Levi	Naphtali	Joel

Mitolojide Herkül (Herakles), babası tanrıların kralı Zeus ve annesi bir insan olması dolayısıyla yarı tanrıydı ve insanüstü güçlere sahipti. Ancak kıskanç tanrıça Her,a onu lanetlemiş ve bir süre delirtmişti. Bu süre zarfından Herkül kendi çocuklarını öldürmüştü. Herkül kendine gelince yaptıklarından büyük

pişmanlık duydu ve günahını temizlemek için Delfi Kâhinine başvurdu. Her biri olağanüstü bir çaba ve mücadele gerektiren Herkül'ün 12 emeği (veya görevi) işte bu günahını telafi etmek için giriştiği sınav veya yükümlülüklerdi.

Çoğu fantastik bazı canavarları yenmeyi ve öldürmeyi içeren bu görevler, Herkül'ün olağanüstü fiziksel gücüne dayanıyordu. Herkül, genelde adeta bir mağara adamı görünümünde hayvan postlarıyla sarılı elinde kalın bir sopayla resmedilir. Bazı araştırmacılar onu daha eski çağlardan kalma bir efsaneye bağlıyorlar. Dünyanın insan neslini tehdit eden dev boyutlu hayvanlarla dolu olduğu bir dönemde onları yeryüzünden temizlemeye adanmış bir dev kahraman. Nitekim Gılgameş gibi antik kahramanlar hep iri ve uzun boylu devler olarak tasvir edilirler. Bunlar tanrı soyu olan Nephilim(ler)'di. Aşağıdaki anonim makale cogniarchae.com sitesinden çevrildi:

Herkül'ün (Herakles) 12 Emeği - Takımyıldızlar Arasında bir Yolculuk

Herkül'ün 12 emeğinin burçlar ve takımyıldızlarıyla ilgili olduğu fikri epey eskidir. Ancak konuyla ilgili bunca mürekkebin boşa gitmesine rağmen, gerçekten nasıl bağlantı kurduklarını açıklayan tek bir çalışma bile bulmak neredeyse imkânsızdır. Dahası, Wikipedia gibi en popüler çevrimiçi kaynaklardan bazıları bu bağlantılardan hiç bahsetmiyor bile.

Bu yazıda bunu düzeltmeye çalışacağız. Ve görevlerin sırası antik çağlardan beri bir tartışma konusu olduğu için, (şimdilik) onu görmezden geleceğiz ve önce en basit olanlardan başlayacağız.

Herkül ve Nemea Aslanı

Herkül'ü bir kahraman olarak tanımladığı için bu ilk ve muhtemelen en önemli göreviydi. Herkül'ün antik sanatta tanımlanmasını kolaylaştıran bu aslanın derisidir. Görevi bitirmesi tam olarak 30 gün sürdü –başka bir deyişle, Güneş'in Aslan takımyıldızında geçirdiği zamanla aynı. Bu aynı zamanda efsane ve takımyıldızlar arasında en sık vurgulanan bağlantıdır.

Herkül ve Girit Boğası

Girit boğasıyla ilgili bölüm, zodyakla bir başka bariz bağlantıdır. Orion ve Boğa burcunun gece gökyüzündeki görüntüsü, genel olarak Hint-Avrupa yıldız biliminin en gözde konularından biridir.

Herkül ve Lernae Hydra'sı

Bu, muhtemelen yazarların çoğunun hemfikir olacağı, iyi kurulmuş üç bağlantının sonuncusudur. Yengeç takımyıldızı, gece gökyüzünde nispeten küçük ve önemsizdir. Bu nedenle, eski mitlerde Hydra takımyıldızı sıklıkla yerini aldı.

Hydra takımyıldızı, yedi başlı bir yılanın görüntüsünü taşır. Ve Herkül'ün ikinci emeği, yedi başlı bir Hydra'yı öldürmekti. Efsanenin bazı versiyonlarında, Yengeç takımyıldızına açık bir ima olan dev bir yengeç Hydra'ya yardım etmeye geliyor.

Ancak daha da önemlisi, tüm efsaneler kısaca aşağıdaki gibi ana hikâye üzerinde hemfikirdir:

Herkül, Hydra'nın zorlu bir rakip olduğunu çabucak anlamıştı. Bir kafayı kestiğinde, onun yerine iki tane daha büyüyordu. Üstelik kafalardan biri ölümsüzdü. Neyse ki yeğeni Iolaus ona yardım etmek için oradaydı. Her başının kesilmesinden sonra boyun köklerini yakmak için bir meşale kullandı.

"Meşalenin" muhtemelen takımyıldızın içinden geçen Güneş'i temsil ettiğine inanılır. "Ölümsüz" kafa, Hydra takımyıldızında gördüğümüz tek kafa ile ilgilidir.

Herkül ve Stymphalian kuşlar

Şimdi gök haritasındaki sıradan geçen bölgeden ayrılıyoruz. Ancak kurduğumuz bu üç bağlantı oldukça sağlam olduğundan ve on iki takımyıldızın birer görevi olduğundan, şüphesiz bu fikri daha da ileriye götürmeye değer.

Önce en bariz bağlantıları isimlendirerek devam edeceğiz ve inanıyoruz ki Stymphalian kuşları bunlardan biridir.

Kısacası Herakles, bu korkunç kuşları bir çıngırakla korkutmayı ve ardından oklarıyla vurmayı başardı. Bu muhtemelen Herkül'ün bir yayı kullandığı tek görevdir. Bu da açıkça Yay burcuna atıfta bulunur ve ayrıca, Yay burcunun hemen yanında iki "kuş" takımyıldızı yer alır –Kartal Aquila ve Kuğu.

Herkül ve Kerberus

Kerberus korkunç, üç başlı bir köpekti ve yeraltı dünyasına girişin koruyucusuydu. Akrep takımyıldızı, günlerin kısaldığı yılın "karanlık" kısmının başlangıcına işaret ediyor. Güneş bu akrep tarafından ısırılır ve ölüler diyarına doğru alçalmaya başlar. Şimdi akreplerin olmadığı bu bölgelerde, yerini üç başlı köpek (veya bir kurt) aldı.

"Üç kafa" fikri Akrep takımyıldızının en önemli yıldızlarından geldi. Belki de onları Lupus (kurt) takımyıldızı ile birlikte görmeliyiz. Dahası, aşağıdaki gibi bazı eski sanat eserleri, Akrep takımyıldızının hemen arkasında konumlanmış Samanyolu'nu bile tasvir ediyor.

Herkül ve Augeas Ahırları

Bu çalışmada Herakles, Kral Augeas'ın ahırlarını temizleme görevini üstlendi. Herakles, pisliği temizlemek için iki nehri yeniden yönlendirmeyi başarır.

Bu, Herkül'ün hâlâ gücünü kullanması gerekmesine rağmen savaşmaya ihtiyaç duymadığı bir durumda gördüğümüz nadir bir olaydır. Efsaneyi anlamamız için ihtiyacımız olan ana ipucu budur.

Yani Kova takımyıldızı, bir insan-hayvan melezini veya herhangi bir canavarı temsil etmeyen birkaç takımyıldızdan biridir. Dahası, Kral Augeas'ın adının aslında "aqua" - su kelimesinin bozulması olduğuna inanılır.

Herkül ve Hippolyta

Hippolyta, Amazonların kraliçesiydi. O vahşi, ata binen bir savaşçıydı. Ve Herkül onun kemerini almak zorunda kaldı.

İlk başta Herkül'den o kadar etkilendi ki bu değerli kemeri direnmeden vermeye istekliydi. Ama tanrıça Hera bundan hoşlanmadı. Kendini Amazon'lulardan biri olarak gizledi ve Herkül'ün gerçek görevinin Hippolyta'yı kaçırmak olduğu

söylentilerini yaydı ve böylece Hippolyta'nın hayatını kaybettiği bir savaşı başlattı.

Şimdi, Andromeda (kadınlar) ve Pegasus (uçan at) takımyıldızları Amazon kraliçesini mükemmel bir şekilde tasvir ediyor. Dahası, Andromeda, Perseus tarafından kaçırılan ve daha sonra kurtarılan Yunan mitolojisinin bir başka karakteridir. Burada Ramayana'da Sita'nın ve İlyada'da Truva'lı Helen'in kaçırılmasının bile aynı yıldız kümeleriyle ilgili olduğunu kanıtlayan başka bulgular da vardır.

Bu nedenle, Hippolyta ile savaşan Herkül'ün aşağıdaki kabartmasının kesinlikle aynı takımyıldızları tasvir ettiğine inanılır. Ve bu görüntü, gece gökyüzünde başka bir küçük ve önemsiz takımyıldız olan Koç burcunun yerini alıyor.

Herkül ve Erimanti Domuzu

Bu görevde Herkül, devasa domuzu yakalama işini üstlendi. Bir Sentor'un tavsiyesine uyarak, onu yoğun kara sürükleyerek yakaladı. Daha sonra onu, kuzeni kral Eurystheus'a götürdü, o da o kadar korkmuştu ki, bir küpe girip saklandı ve Herkül'e canavardan kurtarması için yalvardı.

"Yoğun kar" muhtemelen Samanyolunun görüntüsüyle ilgilidir. Bununla birlikte, hikâyenin geri kalanı, bilinen takımyıldızlarla ilgili olarak oldukça kafa karıştırıcı geliyor. Bu konudaki araştırmacılara en çok baş ağrısı veren bölümlerden biri de budur. Ve cevabın şaşırtıcı derecede basit olduğuna inanıyoruz.

Bu da Herkül takımyıldızı başlangıç noktamız olacak. Sonra, Çoban takımyıldızının yaban domuzunu temsil ettiğini düşünmeliyiz (Bu takımyıldızı genellikle bir insan olarak tasvir edilir). Daha sonra, bize belirli kısımları uzatılmış kollara ve gövdeye benzeyen, Krater takımyıldızından çıkan Başak takımyıldızı gözükür –Bu da küpten çıkan Başak'ımızı verir.

Eğer haklıysak, bu bölümün Başak takımyıldızı ile ilgili olduğu anlamına gelir.

Herkül ve Diomedes Kısrakları

Önceki görevde, Herkül'ün Sentorlar (Centaurlar) ile buluşmasından kısa bir şekilde söz edilir, ancak bu olay on iki görevden biri olarak sayılmazdı. Zodyak açısından, bu önceki olay Başak'ta oldu. Ve gerçekten de, Başak'tan çok uzak olmayan Terazi burcunun bölgesinde, Erboğa (Centaurus) takımyıldızına sahibiz.

Sentorlar yarı insan, yarı at Yunan mitolojisindeki bir varlıktı. Ve bu nedenle, Terazi ve Erboğa'nın, Herkül'ün Diomedes Kısraklarını zapt ettiği bölümle ilgili olduğuna inanıyoruz. Belki antik dönemde bu emeğin iki versiyonu vardı ve diğeri Erboğa ile ilgiliydi. Hem Diomedes Kısraklarının hikâyesi hem de Herkül'ün Sentorlarla tanışması bazı ortak öğeler paylaşıyor (katliam ana motif olması). Şarap motifi de, şarap yapım sezonunu işaretlemek için kullanılan Terazi takımyıldızına mükemmel bir şekilde uymaktadır. Bu nedenle Romalı adı Liber olan Dionysos için şarap kutsaldı.

Herkül ve Geryon'un Sığırları

Geryon korkunç, çok başlı bir devdi. Ayrıca birden fazla bacağı ve kolu vardı. Ancak Hydra'nın kanına batırılmış zehirli okları kullanarak onu yenmeyi başaran Herkül için bir zor bir rakip değildi. Onu yendikten sonra Herkül, devin sakladığı sığırları başarıyla elde etti.

Bu hikâye ile yıldızlar arasındaki bağlantı aslında oldukça açık. Ok atan Herkül, avcı Orion'a bir atıftır. Sığırlar bir kez daha Toros takımyıldızı ile temsil edilir. Ve çok başlı dev, İkizler'den başkası değil.

Eski sanat eserleri, bu imgenin farklı temsillerini gösterir. Bazen Geryon, Herkül ile güreşen basit bir adama benziyor. (İkizler takımyıldızı için iyi bir eşleşme). Diğer zamanlarda onu bir yay veya sopayla görüyoruz. Açıkçası, burası Orion'un Herkül rolünü üstlendiği yerdir.

Herkül ve Hesperides

Hikâyenin bu bölümünde Herkül, Hesperides ağacının altın elmalarının peşindeydi. Ağaç ejderha tarafından korunurdu.

Takımyıldızlar açısından sadece iki burç kaldı. Ancak antik sanat tasvirlerine benzeyen Balık'ın şeklidir. Dahası, Balık burcunun altındaki takımyıldız Cetus, eski zamanlarda bir ejderhayı temsil ediyordu.

Herkül ve Kerneia Geyiği

Listedeki son emek olmasaydı, bunu milyon yıl içinde tahmin edemezdik. Ama diğerlerini çözdüğümüzde, basit bir eleme sürecine geldik.

On iki takımyıldızın sonuncusu Oğlak burcudur ve görevlerin sonuncusu Kerneia Geyiğidir. Herkül, bu hızlı hayvanı boynuzlarının parıltısından tanıyordu. Gökyüzü haritasını bir kez açtığımızda, nedenini anlamak o kadar da zor değil.

Şimdi, Kerneia Geyiği hakkındaki Wikipedia makalesinin çok ilginç bir yorumu var. Boynuzlu bir geyik Yunanistan'da asla var olmadı. Bunu yapabilecek tek benzer hayvan rengeyikleridir. Bu nedenle, Robert Graves gibi bazı yazarlar, bu efsanenin kökünün Hyperborea'da yattığına inanıyor.

Herkül'ün 12 Emeğinin Doğru Sıralaması

Emekler ve takımyıldızlar arasındaki bağlantıları kurduğumuza göre, nihayet bunu da çözebiliriz.

Bu yazının başında da bahsettiğimiz gibi, sıraları antik dönemde çoktan kaybolmuş gibi görünüyor. Bununla birlikte, ilk emek şüphesiz Nemea Aslanının Öldürülmesidir. Sadece tüm kaynaklar bu konuda hemfikir değil, aynı zamanda en mantıklı olanı. Aslan öldürme, birçok ilkel toplumun başlangıç törenlerinin bir parçasıydı. Bu geçiş ayinleri erkekliğe geçişi işaret ediyordu ve benzer ayinler bugün bazı ilkel toplumlarda, örneğin Afrika'nın Massai kabilesinde hâlâ var. Dahası, bir aslanın de-

risi, Herkül'ün sanatta ana tanımlayıcılarından biri haline gelir.

Astronomik anlamda da Aslan'dan başlamak mantıklıdır. Astrolojide bu takımyıldız Güneş ile ilgilidir. Ve tüm hikâye Güneş'in ekliptik boyunca yolculuğunu tasvir ediyor.

Bu durumda, Aslan burcundan başlayarak, görev sıralaması şu şekilde olacaktır:

YORUMUMA GÖRE SIRALAMA	GELENEKSEL SIRALAMA
1- Aslan – Nemea Aslanı	Nemea Aslanı
2- Başak – Erimanti Domuzu	Lernae Hydrası
3- Terazi – Diomedes Kısrakları (Sentorlar)	Kerneia Geyiği
4- Akrep – Kerberus	Erimanti Domuzu
5- Yay - Stymphalian Kuşlar	Augeas Ahırları
6- Oğlak – Kerneia Geyiği	Stymphalian kuşları
7- Kova – Augea Ahırları	Girit Boğası
8- Balık – Hesperides	Diomedes Kısrakları
9- Koç – Hippolyta	Hippolyta
10- Boğa – Girit Boğası	Geryon Sığırı
11- İkizler – Geryon	Hesperides Sığırı
12- Kanser – Lernae Hydrası	Kerberus

Sıralamanın doğru olduğuna inansak da efsanenin bazı yönlerinin hâlâ tam olarak uyuşmayacağını belirtmeliyiz. Örneğin Herkül, Hydra'nın kanının zehri yardımıyla Geryon'u öldürür, ancak bizim yaptığımız sıralamada Hydra, Geryon'un peşinden gelir. Ancak, bu son iki takımyıldız hemen yan yanadır. Bu gerçek, daha sonraki bir tarihte eklenmiş olabilirdi.

Nerede 10 veya 12 Görev var ve bu neden önemli?

Herkül'ün ilk on işçiliği tamamladıktan sonra, Eurystheus ona iki görev daha verdi ve Hydra'yı öldürmenin sayılmadığını iddia etti (çünkü Iolaus Herakles'e yardım etmişti), ayrıca Augean Ahırlarını da temizlemedi (ya bu iş karşılığında para aldığı

için ya da nehirler bunu yaptığı için). Hesperides ve Cerberus'un elmaları iki yeni görevdi.

Bu bilgi, Herkül'ün emeğinin yılın aylarına eşit olduğu bir astronomi prizmasıyla ilginç hale geliyor. Yani en eski takvimlerin on ayı vardı. Ay ve güneş yılını hizalamak için iki kış ayı daha sonra eklendi. En iyi örnek Roma, Romulus ve / veya Numa Pompilus'un kurucularına verilen Roma takvimidir. (MÖ 8. yüzyıl) Bu takvim, bugün bile yılın son ayının Aralık, onuncu ay olmasının sebebidir.

Şimdiye kadar açık olmasaydı, bu, on iki emek efsanesinin astronomik bir doğaya sahip olduğunun açık bir kanıtıdır. Yine de, çoğu zaman onu ilkel halkın bir peri masalı olarak tanımlandığını görüyoruz.

3. BÖLÜM

GÜNEŞ SİSTEMİ

"... Küçük insan, Büyük Âlemin (makro-kozmos) bir minyatürüdür... İnsan varlığı, âlemden daha da küçük olsa da, o Büyük Âlemin bütün hakikatlerini kendisinde toplamaktadır. Bu sebepledir ki, bilge insanlar, bu âleme Büyük İnsan (İnsan-ı kebir) adını veriyorlar..."

Fusus'ül Hikem[17]

GEZEGENLER

Çok eski çağlardan beri gökyüzünü inceleyenler, güneş ve ay dışında, gözle görülen ve sabit yıldızlara göre hareket hâlinde 5 cisim fark ettiler, bunlara seyahat ettikleri için seyyare denildi veya yine tanımı ile gezegen, gezgin oldukları için. Güneş ve ayla birlikte bunların sayısı yediydi.

Yedi gezegen teması yedi sayısının binlerce yıldır kutsal metinlerde, mitolojilerde işlenmesine yol açmıştır. Ancak teleskopun yardımıyla çıplak gözle görünmeyen yeni gezegenler tespit edildi. 1781 yılında Uranüs, 1841 yılında Neptün ve 1930 yılında Plüton keşfedildi.

Güneş, Samanyolu Galaksisi'nde (yıldız kümesi) en az 200 milyar yıldız arasında basit bir yıldızdır. Uydu olarak etrafında dokuz gezegen sabit yörüngelerle dönmektedir, bunlar, güneşe yakınlık sırasıyla: 1) Merkür, 2) Venüs, 3) Dünya, 4) Mars, 5) Jüpiter, 6) Satürn, 7) Uranüs, 8) Neptün, 9) Plüton'dur. Ay dünyanın uydusudur. Aynı şekilde birçok diğer gezegenin de ayları vardır. Samanyolu da evrende en az 2 trilyon galaksiden

---

[17] - *Fusüs Ül-Hikem (Bilgelik Fanusları)*, Muhiddin-i Arabi, Milli Eğitim Bsımevi, İstanbul, 1952,
- *The Wisdom of the Prophets* (Fusus al-Hiakm), Muhyi-d-din Ibn' Arabi, Beshara Publications, Gloucestershire, 1975

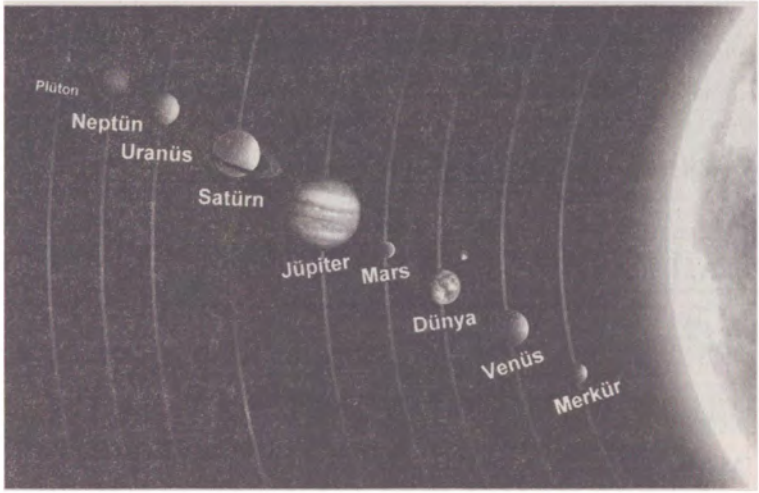
sadece biridir. Küre şeklinde olan evrenimizin de sonsuz sayıda evren baloncuklarından biri olduğu düşünülmektedir. Ne de olsa uzay sonsuzdur, ayrıca zaman da sonsuzdur.

DÜNYA, GÜNEŞ, AY VE GEZEGENLERİN ÇEŞİTLİ DİLLERDE KARŞILIKLARI

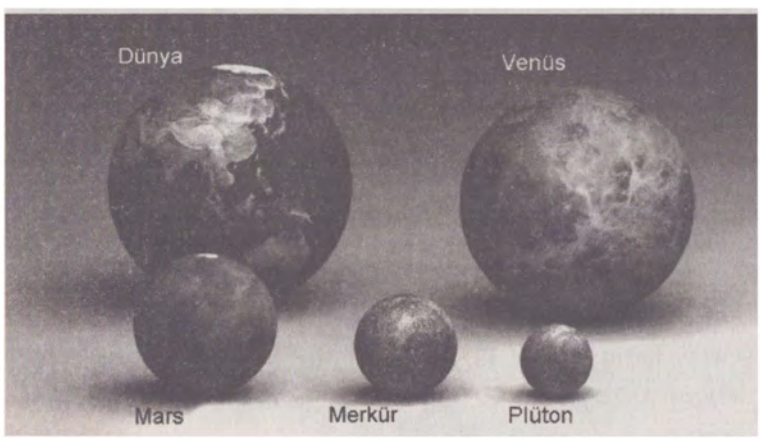
LATİNCE	GREKÇE	ARAPÇA	İBRANİCE	SANSKRİTÇE
Terra	Geo	Arz	Aritz	Jagat
Luna	Mene	Kamer	Levanah	Çandra
Merkurius	Hermes	Utarid	Kokab	Budha
Venüs	Paphie	Zühre	Nogah	Şukra
Sol	Helios	Şems	Şemeş	Surya
Mars	Ares	Merih	Madim	Mangala
Jupiter	Zeus	Muşteri	Tzedek	Brihaspati
Satürn	Kronos	Zühal	Şabbatay	Şani

Evrenlerin doğması, ölmesi ve yeniden doğmasının hayal edilemeyecek kadar uzun zaman birimleri içerisinde cereyan ettiğine dair hem kadim Hint metinleri hem de bilimsel tezler var. Bu durumda dünyamızın özel bir yer olduğunu düşünebilir miyiz? Bu sorunun cevabı belki yok, ama evrenin muhteşem ve karmaşık bir düzeni ve bu düzenin, her şeyin ahenk ve dengeyi sağlayan yasalara bağlı olduğu kesin.

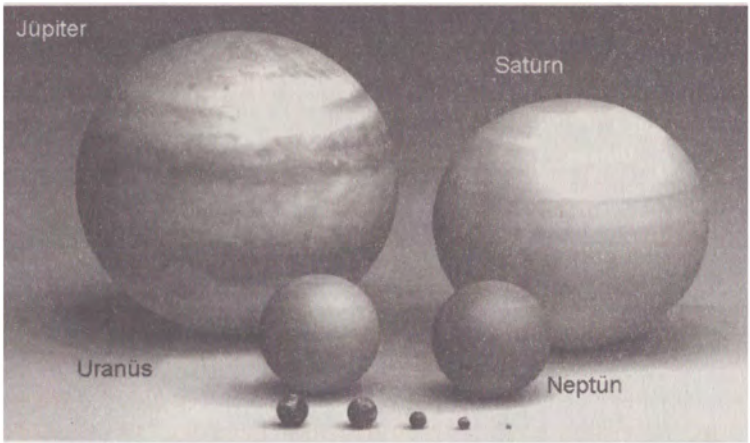
Pythagoras (MÖ 570-495) geometri, astronomi, müzik, renkler ve madde; kısacası her şeyin sayılara dayalı mükemmel bir kozmik düzen içinde olduğunu, evrende her şeyin bir bütün oluşturduğunu öğretiyordu. Maalesef kendisinden yazılı herhangi bir metin kalmamıştır.

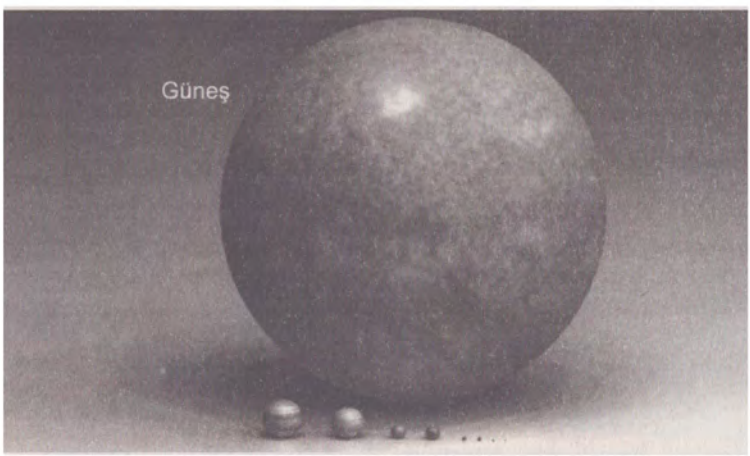
Gezegenlerin Güneş'e yakınlıklarına göre sıralanması.

Dünya ile ona yakın üç gezegen ve Güneş'e en uzak gezegen Plüton'un nispi hacimleri.

Mars ötesi dev gazlı gezgenleri ile küçük kalan yukarıdaki gezegen ve dünyanın nispi hacimleri.

Güneş sistemindeki gezegenlerin güneş karşısında nispi hacimleri.

Platon (MÖ 427-347) Pythgoras'ın kurduğu akımın devamını getirdi. Ancak dünya merkezli bir sistem kurdu ve öğrencisi Aristo'nun detaylandırdığı bu model Orta Çağ'a kadar sürdü.

1543 yılında Copernicus, ölümünden iki ay önce güneş merkezli sistemi kanıtlayan, *De Revolutionibus* kitabını yayınladı.

1630 yılında Galileo, yakın tarihte icat edilen teleskopla yaptığı gözlemlere dayanarak Copernicus'un tespitlerini kanıtlayan *Dialogue* kitabını çıkardı. Sonuçta yaşamının son dokuz yılını engizisyon tarafından ev hapsinde geçirdi.

1686 yılında Newton, *Principia* eserini yayınladı ve yerçekimi yasasını ortaya koydu. Uzayda gezgenler ve aylar gibi uyduların döngülerini yöneten güçleri açıkladı.

1917 yılında Wilson Dağı'nın tepesinde ilk dev teleskop kuruldu ve gökyüzünün çok uzak noktaları görülmeye başlandı. Edwin Hubble, 1923 yılında dikkatli gözlemlerle içinde bulunduğumuz Samanyolu Galaksisi'nin ötesinde çok sayıda galaksilerin bulunduğunu tespit etti. Bu sayı gün geçtikçe artarak günümüzde evrende en az 2 trilyon galaksi olduğu sonucuna varıldı.

"Dışa bakan rüya görür
İçe bakan uyanır"
Carl Gustav Jung

BODE KANUNU

Gezegenlerin aralarında armonik ilişkiler olduğu binlerce yıldır varsayılmıştır. Kepler de kendisi gibi gezegenler arasında ideal ölçüler arayan insanlar arasında bulunuyordu. Bu tür hipotezler arasında Bode Kanunu, bilim insanları tarafından epey rağbet görmüştür.

Uzun zamandır gezegenlerin güneşle mesafelerinin birbiri ardından orantılı bir şekilde arttığı görülmüştür. 1778 yılında Alman astronom Johann Bode (1747-1826) bu orantıları matematik bir formül ile ifade etti ve bu formül ile adını taşıyan Bode Kanunu'nu bulmuş oldu. Aşağıdaki rakam serisinde "0"dan başlamak üzere takip eden her rakam evvelkinin iki mislisidir:

0, 3, 6, 12, 24, 48, 96, 192...

Şimdi bu serideki rakamların her birine 4 ilave etsek:

4, 7, 10, 16, 28, 52, 100, 196...

Yukarıdaki rakamlar bize gezegenlerin Güneş ile mesafelerinin orantılarını verir.

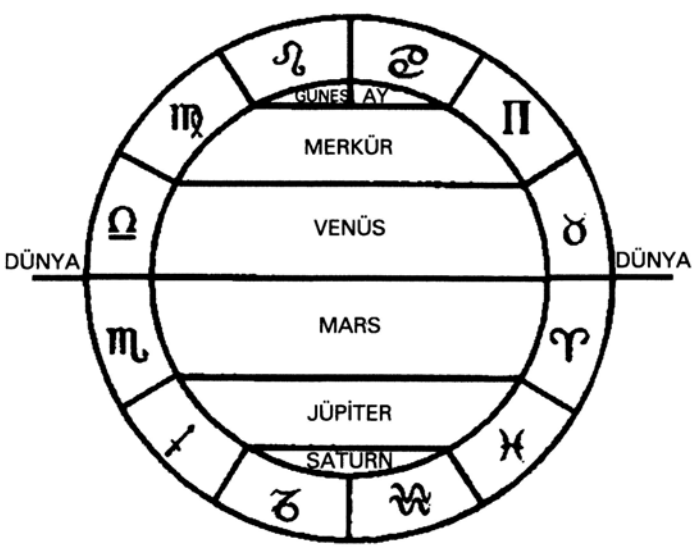
Uranüs'e kadar olan gezegenler Bode Kanunu'nu tatmin edecek kadar uymaktadır. 1801 yılında Mars ve Jüpiter arasındaki asteroitlerin ilki olan Ceres'in bulunması ile 28 orantısının karşılığı da bulunmuştu. Bazı astronomlara göre asteroitler parçalanmış bir gezegenin kalıntılarıdır. Daha sonra Bode Kanunu'nun devamını arayarak Neptün keşfedildi, ancak oran-

tı 388 olacağına 301'dir. Son gezegen Plüton'un orantıları ise 772 yerine 395'tir. Ayrıca Hubble teleskobuyla keşfedilen diğer yıldızlardaki gezegen dizilerinin de genelde Bode Kanunu'na uymadığının görülmesi, bu orantıların tesadüfi olduğu kanısını güçlendirmiştir.

ZODYAK VE GEZEGEN KONUMLARI

Aşağıdaki resimde 7 gezegenin Zodyak'da dağılımını incelediğimizde, üsteki iki burcun Güneş ve Ay'a atfedildiğini ve diğerlerinin beş gerçek gezegen arasında paralel bir biçimde dağıtıldığını görürüz. Bu kadim düzenlemede Güneş merkezi sistemini görebiliyoruz. İlginç yönü, ortadan ayırdığımız zaman dünya ve Güneş arasındaki gezegenlerin üstte ve dünyanın ötesindeki gezegenlerin altta olduğunu görürüz. Ayrıca birbirine zıt olan Venüs ve Mars, Jüpiter ve Merkür birbirlerinin karşında bulunmaktadır. Aynı şey Satürn ve Güneş için de geçerlidir, Satürn ve ay arasında ayrıca özel bir ilişki vardır.

GÜNEŞ VE DÜNYA ARASINDAKİ GEZEGENLER

DÜNYADAN SONRAKİ GEZEGENLER

"Kuantum mekaniğini yasalarını bilince gönderme yapmadan formül hâline getirmek mümkün olmazdı."
Max Planck

GEZEGENLERİN YÖRÜNGE DÖNÜŞLERİ

Ay	28 gün
Merkür	88 gün
Venüs	225 gün
Dünya	365 gün
Mars	687 gün
Jüpiter	12 yıl
Satürn	30 yıl
Uranüs	84 yıl
Neptün	165 yıl
Plüton	248 yıl

Gezegenlerin yörüngeleri arasında da bazı ilginç orantılar vardır. Örneğin Merkür'ün dönüş hızıyla Dünya'nın dönüş hızını topladığımız zaman Venüs'ün yörüngesinin iki katı çıkar. Ayrıca dünyanın dönüş hızıyla Venüs'ün dönüş hızını topladığınızda Mars'ın dönüş hızı ortaya çıkar. Bu da Venüs'ün dönüş hızının yaklaşık üç katıdır. Jüpiter'in kendi yörüngesinde dönüş hızının 12 yıl olmasından dolayı hem Çin astrolojisinde hem de Hint astrolojisinde on iki burçtan meydana gelen 12 yıllık takvimler yapılır. Ayrıca Jüpiter ve Satürn arasında 20 yılda bir gerçekleşen kavuşumlar vardır ve 60 yılda üç kavuşumdan meydana gelen Jüpiter'in beş döngüsü ve Satürn'ün

iki döngüsü tamamlanmış oluyor. Bundan dolayı beş on iki burçluk devre beş elemente bölünerek 60 yıllık bir takvim yapılır.

Uranüs ise, 84 yıllık döngüsüyle 12 x 7'ye eşit olması dolayısıyla farklı bir siklüs meydana getirir. Neptün gezegenin yörüngesinin Uranüs yörüngesinin iki katı olması da ilginçtir. Neptün ve Plüton kavuşumları arasında 500 yıllık bir döngü vardır. Neptün ve Plüton arasında ise 170 yıllık bir döngü. Uranüs, Neptün ve Plüton'un kavuşumu da 3.940 yıllık bir meta-döngü oluşturur. En son döngü MÖ 578-575 yılları arasında gerçekleşti. Bu dönem Budha, Konfüçyus, Laotze, Zerdüst ve Pythagoras'tan oluşan büyük inisiyeler devri olarak da bilinir.

2020 yılında Jüpiter, Satürn ve Plüton arasında yakın aralıklarla birçok kavuşum gerçekleşecek, onun için bazı astrologlar önemli dönüşümler bekliyor.

"Bu, on iki farklı renkten oluşan ve dünyanın avrası[18] üzerinde çevrili ve sanki boyalı veya tonlu arzın burçlar kuşağını oluşturur. Bu avra kuşağı dünya üzerinde bütün pratik astrolojinin temelidir. O sanki içinden evrene baktığımız ve ayrıca dıştan bize ulaşacak bütün etki ışınlarının geçmesi gerektiği renkli pencereleri olan bir kubbe (cupola) gibidir. Bu ışınlar on iki pencereden birinin içinden geçerek, o pencere rengi veya tonunun yönettiği şeyler üzerinde belirli bir etki gönderirler. Bu şekilde kozmik felsefe ve teori fiziksel yaşamın gerçeklerine iner ve pratik astroloji bunun inkâr edilmez kanıtlarını sunar."

A.E. Thierens[19]

AY, GÜNEŞ ve DÜNYA

Ay yörüngesi yıldızlara 27,3 günde döner ama Güneş ve Dünya döngüleri dolayısıyla ortalama 28 günlük bir ay döngüsü çıkarabiliriz.

Ayın çapı = 2.160 mil / 2.160 yıl = bir Platonik ay / 2.160 = 6 x 360'tır.

Aşağıda 1 x 2 x 3 x 4 x 5 x 6 x 7 = 5040 = mil olarak Dünya ve Ay'ın yarıçapların toplamı 5040 = 360 x 14 verilmektedir.

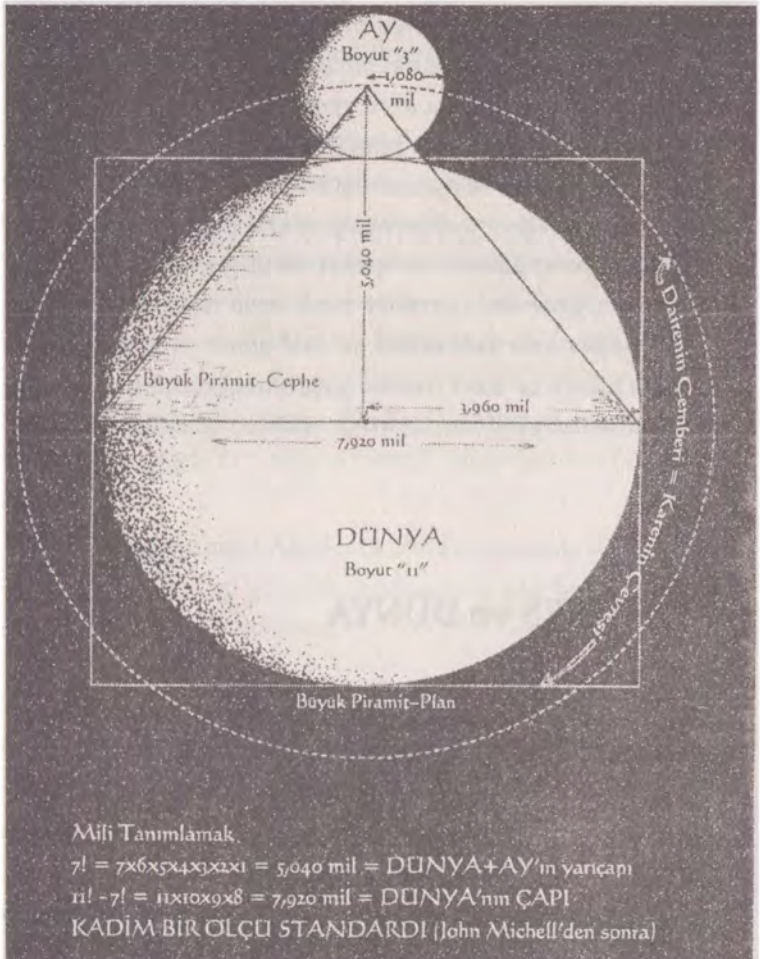
8 x 9 x 10 x 11 = 7.920 = mil olarak dünyanın çapı / 7920 = 22 x 360

Dünyanın çapı: 7.920 mil (22 x 360) (12 x 660), Bir league = 7.920 fit, bir furlong = 7.920 inç.

---

[18] Avra, Okült terminolojide basit olarak avra cisimleri, özellikle canlıları çevreleyen suptil bir haledir. Dünyanın avrası onu çevreleyen görünmez bir küre olarak düşünülmelidir.

[19] *Elements of Esoteric Astrology*, A.E. Thierens, Ph D., David McKay Company, Philadelphia, USA, 1931, Sayfa 120

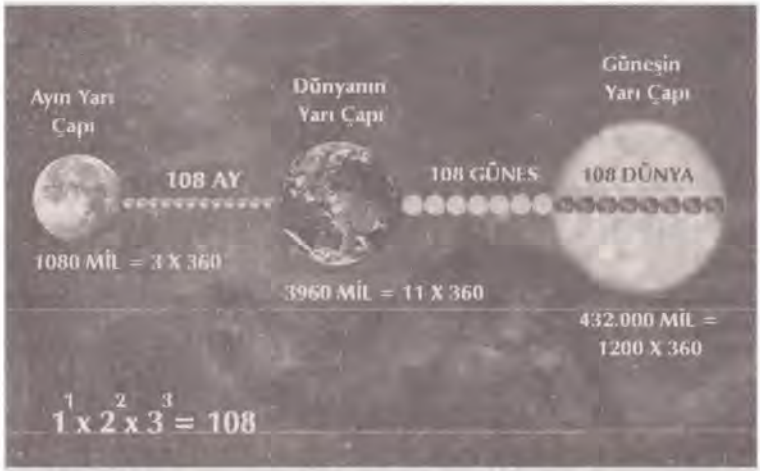

Ayın çapı: 2.160 mil (6 x 360). Bu sayı, 2.160 yıllık bir büyük ay veya astrolojik çağa eşittir.

Güneşin çapı: 864.000 mildir (2.400 x 360) (12 x 12 x 6.000) (400 x 2.160). Dolayısıyla güneşin çapı ayın çapından tam 400 kez daha büyüktür.

Dünyanın çevresi: 24.883,2 mildir (12x12x12x12x1.2) (16).

Dünyanın Ay'a 237.600 mil (360 x 660) (30 x 7.920). Dünyanın ortalama mesafesi: çapı çarpı 30.

Dünya kütlesinin ay kütlesine oranı: 81 kez (3 x 3 x 3 x 3).

Dünyanın güneş etrafında dönüş hızı: 66.600 mil/saat (185 x 360).

Güneş kütlesinin dünya kütlesine oranı: 333.000 kez (925 x 360).

Işık hızı yaklaşık 300.000 kilometre saniye (299.792.4562 km/sn) ve 186.282.3959 mil saatte hareket eder. Dünya'nın Güneş'e mesafesi 150.000.000 km ve 93.000.000 mil olduğuna göre, ışığın Güneş'ten Dünya'ya ulaşması 500 saniye sürer. Tabii ki, dünyanın yörüngesi eliptik olduğu için bu sayıda artı ve eksi oynamalar zaman zaman olur, ancak bilimsel açıdan tam bir ortalama olarak kabul edilmektedir.

Dünya'nın Güneş etrafındaki dönme hızı tam 18,5 mil olduğuna göre ışık hızı ondan 10.000 kez hızlıdır (yüzde birin altında fark payı ile).

İssac Asimov'a göre: "İlginçtir ki, ışık hızı Ekvator'da (eşlek) Dünya'nın dönme hızından hemen hemen 648.000 kez hızlıdır. Bu sadece bir tesadüftür, çünkü Dünya'nın herhangi bir hızda dönmesi mümkündür ve geçmişte oldukça daha hızlı ve gelecekte daha yavaş dönecektir. Dünyanın bir kez dönmesi

bir gündür ve bizim zaman birimlerimizi eşit parçalara böler. Babilliler ve onlardan önce gelenlerin sayesinde biz günü 24'lü ve 60'lı birimlere bölmekteyiz ve tesadüfen 648.000, 24 ve 60'a bölünmektedir. Bu iki tesadüften dolayı ışık hızı ile Dünya'nın ekvatoru etrafında dönen bir cisim dakikada 450 ve saniyede 7,5 tur atar. Üçüncü bir tesadüf de Fransız komisyonu metrik sistemi Dünya'nın bir boylam dairesine göre ölçmesi ekvator çemberinin yaklaşık 40.000.000 metre uzunlukta yapmaktadır. Bunu da 7,5 ile çarparsak ışık hızı olan 300.000.000 metre saniyeyi elde ederiz."[20] Aslında Isaac Asimov'un unuttuğu dördüncü bir tesadüf vardır: 648.000 = 300 x 2160.

Işık hızını 300.000 km saniye olarak kabul edersek, ki bu hemen hemen hemen doğrudur, o takdirde bir saatteki ışık hızı 3.600 kez büyüktür ve bir günlük ışık hızı bir saatlik ışık hızından 24 kez büyük olup değeri 25.920 milyondur (Büyük Yıl çarpı bir milyon). Ayrıca ışık hızı yüzde iki farkla 6 çarpı onun on ikinci gücü miline eşittir.

Makrokozmos ve mikrokozmos arasında bir orantı oluşu ile insan bedeni ve evrenin mimarisi arasında bir bağ oluşu kadim bir temadır. İnç, insan parmağına ve fit de ayağına göre hesaplanmıştır. Eski Sümer ve Mısır ölçü birimleri de eski İngiliz ölçü birimlerine eşit veya orantılıdır. Mısır kubit'i 18 inçtir. 2 Mısır kubit'i bir yarda eşittir. Kubit, Latince "kubitus" kelimesinden türetilmiştir ve dirsekten parmak uçlarına dek olan mesafeyi ifade bir uzunluk ölçüsüdür. Bir Mısır kubiti olduğu gibi, bir Sümer ve bir İbrani kubiti de vardır. Daha ufak bir birim olarak el veya avuç ölçüsü vardır ve bunlara ayrı olarak parmak ölçü birimlerine bölünür. Bir Sümer fit (ayak) 13,2 inçtir veya 1,1 İngiliz fitine eşittir. O hâlde, 600 fitten oluşan Sümer stadion birimi 660 İngiliz fitine eşittir. Bu da bir furlong'a eşittir.

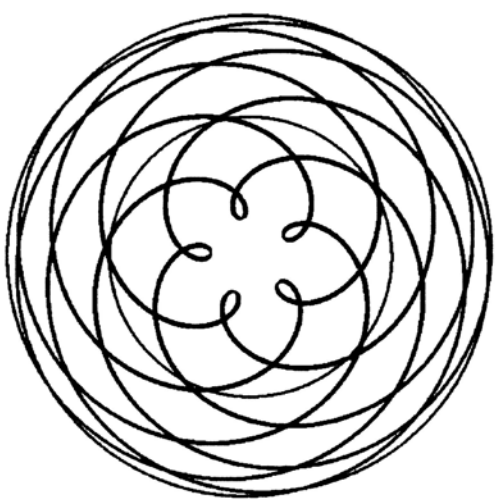
[20] *Of Matter Great and Small*, Isaac Asimov, Ace Books, 1973, New York

"Hakikatten yüksek din yoktur."
H.P. Blavatsky

VENÜS – SABAHYILDIZI VE LÜSİFER

Ortalama 460 derecelik ısısı olan Venüs, Güneş sisteminin en sıcak gezgenidir. Büyüklük açısında dünyaya yakınlığından dolayı kardeş gezegen olarak kabul edilir. Güneş'e, Dünya'dan daha yakın olması dolayısıyla gündoğumu ve günbatımı Güneş'e yakın bir konumda gözükür. Bundan dolayı ona hem sabahyıldızı hem de akşam yıldızı denir.

Sekiz yılda Venüs, Dünya'ya göre 13 yörünge tamamlar. Bundan dolayı bizim zaviyemizden bakıldığı zaman Venüs, gökyüzünde beş köşeli bir yıldız çizer ve bu motif sürekli tekrarlanır.

8 yılda Venüs'ün yörüngesi

Hıristiyan ilahiyatçılara göre Lüsifer, şeytanın diğer adıdır. Bu görüşün kaynağı eski Ahit'te bir alıntıya dayanıyor:

"Göklerden nasıl düştün, ey sabahın oğlu Lüsifer." (Yaşaya (Isaiah) 14: 12). Zira şeytanın düşmüş bir melek olduğu kabul edilir. Esasında bu alıntının düşmüş bir melekten ziyade mecazi olarak zirveden düşen bir Babil kralı hakkında olduğu anlaşılmaktadır ve düşüş günbatımında Venüs'ün, Güneş ile birlikte ufkun altına düşmesini anlatır. Diğer yandan, Yeni Ahit'te bazı yerlerde İsa'nın, Sabahyıldızı olduğu yazar. Bundan dolayı da Lüsifer'in aslında İsa olduğu görüşünü savunanlar ortaya çıkmıştır. Bu da Lüsifer konusunun nasıl abartılıp efsaneleştiğini gösterir. Esasen Lusifer, Latince'de "ışık veren" anlamına gelir (Lux = ışık, fere = taşımak). Örneğin, Lüsifer kavramı Zerdüst dininde tanrının karşıtı olan Ahriman kavramlarıyla birlikte Rudolf Steiner öğretilerinde önemli bir yer tutar. Steiner'e göre Ahriman, klasik anlamında şeytandır. Lüsifer ise insanlara sahte ışık vaat eden yanıltıcı şeytandır.

Lüsifer'in ışıkla ilgisi bazı okültistler tarafından onun bir şeytan değil, aydınlatıcı bir figür olarak kabul edilmesine yol açmıştır. Örneğin bazı Teosofistler bir süre Lüsifer adında bir dergi çıkardılar. Diğer yandan, baskıcı Hıristiyan bir eğitime başkaldıran bazı kişiler Lüsifer'i özgürlükçü bir isyan figürü olarak benimsemişlerdir. Çeşitli gruplarda bu izlenim gözükmektedir, ancak açıkça satanist bazı gruplar da bu ismi benimsemiştir.

Günbatımında gözüken Venüs'e Herperides denir. Hesperides, Güneş'in battığı uzaklarda bir bahçede hayat ağacında asılı altın elmaları koruyan Atlas'ın kızları olarak geçer. Bu ağacı aynı zamanda Ladon adında bir ejderha korumaktadır. Bu Grek efsanesi de Atlantis hikâyesini ve Adem ile Havva ve yasak meyve ilişkisini akla getiriyor.

"Güneş, güneş âlemin (sisteminin) merkezidir ve beyni görülen güneşin arkasında gizlidir. Buradan duyu, büyük bedenin bütün sinir merkezlerine ışınlanır. Hayat enerjisinin dalgaları her bir damarın içine akar... Gezegenler onun uzuvları ve nabızlarıdır."

H.P. Blavatsky

GÜNEŞ SİSTEMİ CANLI MI?

Güneş sisteminin canlı bir organizma olduğu fikri oldukça garip gelebilir, ancak bu fikir epey yaygındır. Örneğin, Gurdjieff'in gezenlerin canlı birer varlık olarak yer aldığı bir kosmoloji sistemi öğretileri arasında yer almaktadır. Bunun haricinde Dünya'yı bir canlı olarak varsayan ve Tellurianism diye adlandırılan bir görüş vardır. Bu konuda bilimsel bilgileri de içeren genişbiredebiyatvardır.

Emanuel Swedenborg'a (1688-1772) göre, "Semavi varlıklar âlemi toplu olarak bir insanın şeklini andırır ve bedendeki organlar, uzuvlar ve bezlere göre değişik bölgelere ayrılırlar. O hâlde, cennette beyin bölgesine tekabül eden cemiyetler vardır, yüzdeki kısımlara tekabül eden ve bedenin bütün kısımlarına tekabül eden cemiyetler vardır ve bu kısımlar aynı vücuttaki gibi birbirinden ayrıdırlar... Çünkü Tanrı İnsandır. Tanrı aynı zamanda cennettir, çünkü cenneti oluşturan melekler Tanrı'dan gelen aşk ve hikmetin alıcılarıdırlar."[21] Swedenborg bu çarpıcı beyanla yetinmeyip binlerce sayfalık eserlerinde Güneş sistemini içeren bu büyük insanı ayrıntılı bir şekilde anlatmıştır. Astral seyahatlerinde (ruh bedeni ile) gezegenleri dahi ziya-

[21] *Heaven and its Wonders and Hell*, Emanuel Swedenborg, Swedenborg Foundation, New York, 1967

ret ettiğini ve onların makrokozmosta hangi yeri işgal ettiğini ifade etmiştir. Swedenborg'a göre ölümden sonra insan ruhu Büyük İnsan'da, bulunduğu mertebe ve karakter yapısına ve uyduğu titreşimin rabıtasına göre bir semavi cemiyete girecektir. Bu cemiyetler kitlesel bir özelliğe sahip olduğundan, kişilik az çok bir bütünlüğe feda edilecektir. Büyük insan veya makrokozmos ile ilgili bu andropomorf görüş aslında Swedenborg'dan önce de mevcuttu. Bu görüşe Hint Jaini'lerde ayrıntılı bir şekilde yer verilmiştir. Kabbalah'da Adam Kadmon denilen Büyük İnsan, Zohar'da saç sakal sayısına kadar işlenmiştir. İslam'da İnsan-ı Kebir olarak çeşitli temel eserlerde yer almıştır. Bu konuya Muhyiddin İbn'ü1 Arabi *Fusus ül Hikem* adlı eserin Âdem bölümünde yer vermiştir. İnsan'da Âlem-i Asgar olarak küçük evren veya rnikrokozmostur. Büyük İnsan'ın Grekçe'si Protogonos'tur.

Büyük insan doktrini ezoterik astrolojide insana tesir eden kozmik etkenleri izah eder. Modern Astroloji'de kadimlerin yedi "kutsal" gezegeni olarak adlandırılan Ay, Merkür, Venüs, Güneş, Mars, Jüpiter ve Satürn haricinde bir de yakın zamanlarda keşfedilen Plüton (1930), Neptün (1846) ve Uranüs (1871) dahil edilmektedir. Bilindiği gibi güneş ve ay gezegen değildir. Ancak mecazi olarak bu tanımı korumaktadırlar, çünkü onlar da izafi olarak gökyüzünde gezgindirler. Modern astrolojide Uranüs, Okült bilgeliği temsil eder ve Merkür'ün daha yüksek bir oktavını içerir. Neptün ise mistiktir ve Venüs'ün daha yüksek bir oktavını içerir. Pluto ise majisyenlerin gezegenidir ve Mars'ın daha yüksek bir oktavını içerir.

"Renk tayfın kızıl ucu bireysel gelişmeye, mor ışını ise Grup Bilinci gelişmeye yöneliktir. Yeşil ışın aradaki bağlayıcı köprüdür ve geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek ile ilintisi vardır. O Güzellik Işınıdır. Mavi Hermetik Işındır ve kökenleri Keldanilerde ve Mısırdadır; O Majisyenin Işınıdır. İndigo Işını soyut zihnin, felsefe ve ilimin Gnostik Işınıdır, Eflatun ise ibadet, şifa ve Hz. İsa'nın Işınıdır."

Dion Fortune[22]

RENKLER VE SİMGELER

Newton yaptığı bir denemede, güneş ışığını bir prizmadan geçirerek bir renk demeti elde etti ve bu demete spektrum adını verdi. Bu renk demetini bir mercekten geçirerek beyaz ışık üretti.

Tarih boyunca, gezegenlere çeşitli renk, sembol ve tekabül (karşılık) verilmiştir. Örneğin, ezoterik öğretilerde Mars'ın rengi kırmızıdır, çıplak gözle gözlenen Mars'ta bu renk açıkça görülür. Savaş tanrısı Mars'a kan rengi hâkim olması ve kırmızının ihtiras rengi olması, bu rengin Mars'a tekabül edilmesinde etken rolleri vardır. Mars'ın simgesi bir daireden yukarıya doğru çıkan oktur. Bu aynı zamanda erkek unsurun sembolüdür. Venüs'ün rengi yeşildir. Venüs'ün simgesi bir haç üzerine oturtulmuş dairedir ve dişi unsurdur. Erkek unsuru ve dişi unsuru simyada birbirine zıttır. Kırmızı renk ve yeşil renk birbirleri ile zıttır. Aynı şekilde ay ve güneş birbirine zıttır. Ezoterik gelenekte birinin rengi mor ve diğerinin rengi sarıdır, bunlar zıt renklerdir. Jüpiter ve Merkür birbirleri ile zıttır, biri mavi

[22] *Aspects of Occultism*, Dion Fortune, The Aquarian Press, London, 1962 – *Sağlıklı Okültizm*, Hermes Yayınları, İstanbul, Nisan 2012.

ve diğeri turuncu olarak verilmiştir, bunlar da zıt renklerdir. Bu renkleri neden bu gezegenlere iliştirdiğimizi ilerdeki bölümlerde açıklayacağız.

DÜNYA, GÜNEŞ, AY VE GEZEGENLERİN SİMGELERİ		
ARZ ⊕	GÜNEŞ ☉	URANÜS ♅
AY ☾	MARS ♂	NEPTÜN ♆
MERKÜR ☿	JÜPİTER ♃	PLUTO ♇
VENÜS ♀	SATÜRN ♄	

Yukarıda yedi klasik gezegenin simgelerini simyadaki metal karşılıkları itibarıyla görüyoruz. Görüldüğü gibi bu simgelerin her biri dört ana şeklin birinden veya birleşiminden oluşmuştur. Bunlar maddi unsuru temsil eden haç (haç arzın simgesidir ve bedeni oluşturan dört elementi simgeler), yansıma unsurunu temsil eden hilal (Gareth Knight'e göre "Hilal birinci evrenin başarısını simgeler - yüksek yaşam biçiminin mükemmel bir yansıma aracı olabilme hali"[23]), dışa yayılma unsuru olan daire (Gareth Knight'e göre: "Doğal insanın en yüksek hâli ise Daire ruhsal yaşamı ifade eder"[24]) ve şuurluluk unsuru olan noktadır. Baştaki Merkür'ün üç unsuru da içerdiğini görüyoruz. Ancak sadece güneşte nokta unsuru vardır. Bunların yorumu şu şekilde olur, ikinci simge Satürn'de maddi unsurun yansıma unsuru hâkim olup üste olduğunu görüyoruz. Jüpiter'de ise, maddi unsur alt plandadır, vs.

[23] *Experience of the Higher Worlds*, Gareth Knight, Helios, London, 1975

[24] *Improved Perpetual Planetary Hour Book*, Llewellyn George, Llewellyn, Minn. USA, (1906), 1967.

Gezegen sembollerinde Ay, Daire ve Haç

Yedi klasik gezegen Batı veya Doğu kökenli bütün ezoterik sistemlerde yer alan Yedi Temel Unsur Yasası ile ilintilidir. Bu bir Hermetik Yasadır. Burada kabadan inceye yükselen bir titreşim skalası vardır. Bunun en bariz örneği renk tayfıdır, ayrıca müzikte yedi nota için de bu aynen geçerlidir.

Ourobos

Unutmamak gerekir ki beyaz bütün renklerin anasıdır. Üç ana renk vardır; bunlar kırmızı, sarı ve mavidir. Renk tayfında yedi renk vardır. Bunların altısı üç ana rengin karışımıdır. Kırmızı ve sarı = turuncu, kırmızı ve mavi = mor, mavi ve sarı = yeşil. İndigo ise esrarengiz yedinci renktir. Çakralarda üçüncü gözü ifade eder. Gezegensel karşılığı ise Satürn, güneşin dengeleyicisi, okült bir gezegendir. Satürn diğer klasik 6 gezegene göre daha üst boyutta bir gezegendir.

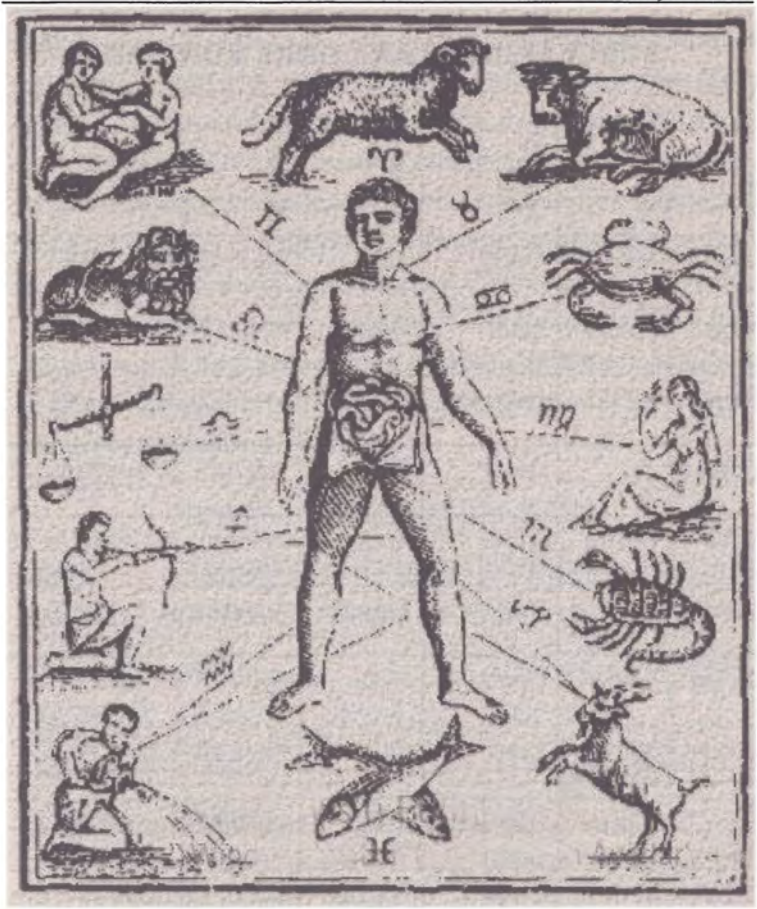
Burç kuşağını ezoterik açıdan incelerken onun dairesel ol-

duğunu dolayısıyla devinimler konusuna girdiğini anlamamız gerekir. Her deviminin bir başı, ortası ve sonu vardır. Sembolik açıdan ejderhanın başı, gövdesi ve kuyruğudur. Yanda Gnostik Ourobos'un şeklini görüyoruz. Burçlar kuşağında baş koçtur. Koç, başını kullanarak vuruşan bir hayvandır. Eski çağlarda ordular, kale kapılarını ucunda demir bir koçbaşı olan bir odunla vura vura kırarlardı. Kuyruk da balıktır, balık kuyruğunu kullanarak yüzen bir hayvandır. Orta nokta ise terazidir, terazi iki tarafı dengeleyen bir alettir. Terazi burcunun ve Venüs'ün rengi yeşildir. Yeşil renk tayfının tam ortasında bulunur. Sıcak ve soğuk renkler arasında bir ara renktir. 6 sayısı devinim sayısıdır ve burçlar kuşağı 12 burçtan oluşmuştur (6 x 2). 12 burçta iki set vardır: dişi burçlar ve erkek burçlar.

Yukarıda belirttiğimiz gibi 7 sayısı 3 ve 4'ün toplamıdır. 12 sayısı ise 3 ve 4'ün çarpımıdır. Sayı eklemek dikey bir yapı oluşturur, çarpmak ise bir çark yaratır. 12 sayısı bölünür özelliğinden dolayı bir daire için mükemmeldir.

Aşağıdaki resimde eski Ptolemik astrolojisinde kabul gören Zodyak adamında burçların insan bedeninin çeşitli bölgelerine bağlantılarını görüyoruz. Bu görüşe göre 1) Koç başa, 2) Boğa boyuna, 3) İkizler omuza, 4) Yengeç göğüse, 5) Aslan kalbe, 6) Başak mideye, 7) Libra pelvise, 8) Akrep cinsel uzuvlara, 9) Yay kalçalara, 10) Oğlak dizlere, 11) Kova alt bacağa, 12) Balık ayaklara tekabül eder. Bu da mikrokozmos (büyük evren) ve mikrokozmos (küçük evren veya insan) görüşünün diğer bir ifadesidir.

Gezegenlerin burçlara göre dağılımı ise şöyledir: 1) Koç - Mars, 2) Boğa - Venüs, 3) İkizler - Merkür, 4) Yengeç - Ay, 5) Aslan - Güneş, 6) Başak - Merkür, 7) Terazi - Venüs, 8) Akrep - Mars ve Pluto, 9) Yay - Jüpiter, 10) Oğlak - Satürn, 11) Kova - Satürn ve Uranüs, 12) Balık - Jüpiter ve Neptün.

Eski Ptolemik astrolojisinde kabul gören Zodyak adamında burçların insan bedeninin çeşitli bölgeleriyle bağlantıları.

BURÇLARIN AYLARA GÖRE KONUMU				
BURÇ	GEZEGENİ	DÖRTLÜ GRUP	ELEMENTİ	TARİHİ
Koç	Mars	Öncü	Ateş	Mart 21-Nisan 20
Boğa	Venüs	Sabit	Toprak	Nisan 21-Mayıs 20
İkizler	Merkür	Değişken	Hava	Mayıs 21-Haziran 21
Yengeç	Ay	Öncü	Su	Haziran 22-Temmuz 22
Aslan	Güneş	Sabit	Ateş	Temmuz 23-Ağustos 23
Başak	Merkür	Değişken	Toprak	Ağustos 24-Eylül 22
Terazi	Venüs	Öncü	Hava	Eylül 23-Ekim 23
Akrep	Mars, Pluto	Sabit	Su	Ekim 24-Kasım 22
Yay	Jüpiter	Değişken	Ateş	Kasım 23-Aralık 21
Oğlak	Satürn	Öncü	Toprak	Aralık 22-Ocak 19
Kova	Satürn, Uranüs	Sabit	Hava	Ocak 20-Şubat 18
Balık	Jüpiter, Neptün	Değişken	Su	Şubat 19-Mart 20

Aşağıdaki tabloda 12 burcu ve tekabül eden renk ve simgeleri görüyoruz. İlk burç erkek ikincisi dişi, üçüncüsü erkek vs. sırası vardır. Burada gezegen tekabülleri genelde erkek burçları için verilmiştir çünkü erkek unsuru sırasındaki gezegen ve burç renkleri uymaktadır ve ayrıca burada Newton'un renk

tayfına uyan 7 asıl rengin altısını buluruz. Satürn'e tekabül eden indigo rengi ise bir ara renktir. Mor rengin burcu Kova olmasına karşın aynı gezegen rengi olarak buraya ay düşmektedir. Belki de yeri daha uyumlu olan Balık burcuna aittir. Bu renkler Altın Şafak Cemiyeti tarafından Hermetik Kabbala'da böyle verilmiştir. Burada dikkat etmemiz gereken husus, burç kuşağındaki 12 burcun sırasıyla renk tayfına tabi gösterilmesidir. Burç renkleri burçların işlevleri ve titreşimsel güçleri hakkında bize çok bilgi vermektedir. Önemle belirtmek gerekir ki burçlar ve gezegenler belirli titreşimleri ifade ederler, ezoterik astrolojinin anahtarı buradadır.

BURÇ VE GEZEGEN RENKLERİ			
Burç	**Cinsiyeti**	**Gezegeni**	**Rengi**
Koç ♈	Erkek	Mars	Kırmızı
Boğa ♉	Dişi		(Kırmızı -Turuncu)
İkizler ♊	Erkek	Merkür	Turuncu
Yengeç ♋	Dişi		(Turuncu-Sarı)
Aslan ♌	Erkek	Güneş	Sarı
Başak ♍	Dişi		(Sarı-Yeşil)
Terazi ♎	Erkek	Venüs	Yeşil
Akrep ♏	Dişi		(Yeşil-Mavi)
Yay ♐	Erkek	Jüpiter	(Mavi)
Oğlak ♑	Dişi	Satürn	İndigo
Kova ♒	Erkek	(Ay)	Mor
Balık ♓	Dişi		Eflatun

HAFTANIN YEDİ GÜNÜ VE GEZEGEN KARŞILIKLARI

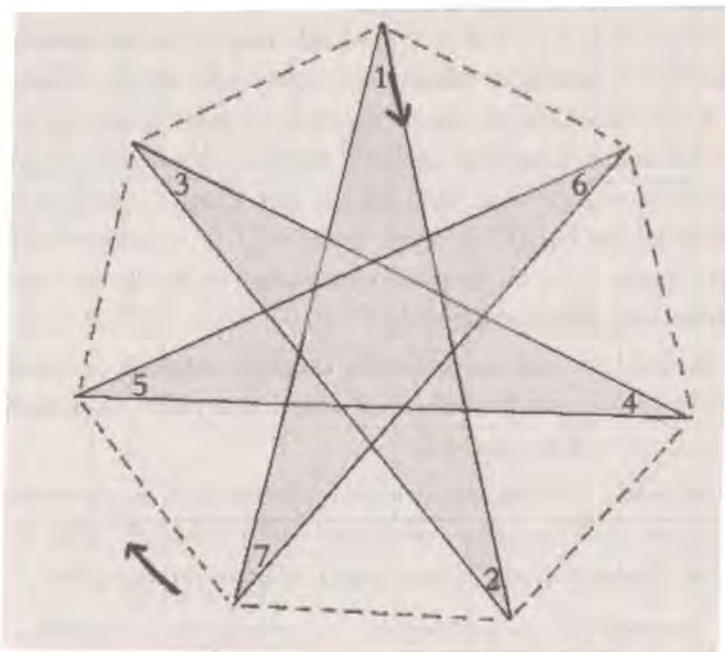
Aşağıdaki cetvelde verilen haftanın günleri ve onlara tekabül eden gezegenler kadim bir astrolojik sıralamaya göre tanzim edilmiştir. Avrupa ülkelerindeki haftalık gün isimleri bu sıralamadaki gezegenlerden kaynaklanır. Mesela İngilizce'de Wednesday Woden'in gününden, Thursday Thor gününden ve Friday, Friga gününden kaynaklanıyor. Woden ise Merkür'e, Thor Jüpiter'e ve Friga Venüs'e tekabül eden Kuzey Avrupa tanrı ve tanrıçalarıdır. Fransızca karşılıkları malumdur, örneğin mercredi Merkür günüdür, Jeudi, jeus yani Jüpiter günüdür vs.. Sun-day, güneş günü, Moon-day ay günü anlamına geliyor vs..

GÜNEŞ, AY VE GEZEGENLERİN HAFTANIN GÜNLERİNE GÖRE KONUMU

SIRA	TÜRKÇE	İNGİLİZCE	FRANSIZCA	LATİNCE	GEZEGEN
1	Pazar	Sunday	Dimanche	Dies Solis	Güneş
2	Pazartesi	Monday	Lundi	Dies Lunae	Ay
3	Salı	Tuesday	Mardi	Dies Mardi	Mars
4	Çarşamba	Wednesday	Mercredi	Dies Mercuri	Merkür
5	Perşembe	Thursday	Jeudi	Dies Jovies	Jupiter
6	Cuma	Friday	Vendredi	Dies Veneris	Venüs
7	Cumartesi	Saturday	Samedi	Dies Saturni	Satürn

Haftanın günlerinin sıralanışı da nümerolojik açıdan önemlidir. O hâlde birinci gezegen Güneş'tir ve 1 rakamı Güneş'i ifade eder. Güneş, güneş sisteminde ilk sırayı işgal eder. İkinci gezegen ise Ay'dır. Dünya açısından Ay, Güneş'ten sonra ikinci yeri işgal eder. İki, dişi bir rakamdır. 3 ise erkek rakamıdır ve üçüncü yerde Mars vardır. En son gezegen 7. olan Satürn'dür. Cumartesi Musevilerde dinlenme günü Sabbat'tır, çünkü Tevrat'a göre dünyayı altı günde yaratan Tanrı yedinci günü kut-

sadı ve o gün istirahat etti. Satürn'ün İbranicesi Şabbatay'dır, o hâlde o gün bir Satürn günüdür. 8 rakamı Uranüs'e aittir, çünkü Uranüs Satürn'den sonra gelir. 9 rakamı ise Neptün'e ait, çünkü Neptün, Uranüs'ten sonra gelir. "0", sıfır ise Plüton'a aittir.

Gezegenleri yedi köşeli bir yıldız, Heptagram ve yedi kenarlı geometrik şekil, Heptagon etrafında yerleştirmekle onların sırlarını çözmek için okült bir anahtar elde etmiş oluruz. Yukarıdaki şekilde olduğu gibi, tek bir çizgi ile çizilen ve üst noktadan başlayarak tekrar aynı noktaya dönen bir Heptagramın her köşesine bir gezegen yerleştirip onları haftanın günleri sırasına göre dizersek, gezegenlerin Kabalistik sıralamasını elde ederiz. Kadim 9 feleke göre olan bu sıralama gezegenlerin hareket hızlarına göre tasnif edilmiştir ve Kabbalistik sefirot sıralamasını takip eder. Aynı zamanda bu sıralama gezegen saatlerinin dü-

zenini verir. Sayıların Kabalistik değerleri şöyledir 3 = Satürn, 4 = Jüpiter, 5 = Mars, 6 = Güneş, 7 = Venüs, 8 = Merkür, 9 = Ay.

Haftanın günlerinin nümerolojik değerlerini toplarsak (1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7) 28 elde ederiz. Bu da 4 haftalık bir ayın rakamını verir. Gezegenlerin Kabalistik sayılarını toplarsak (3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9) 42 elde ederiz, bu da siklüsler rakamı, 6 ile nitelikler rakamı 7'nin çarpımına eşittir. Birbirine karşıt olan Mars ve Venüs simetrik bir şekilde karşı karşıya olmaktadır, Kabalistik sayıların toplamı 12 ve nümerolojik sayıların toplamı 9'dur. Aynı şekilde karşı karşıya olan Jüpiter ve Merkür'ün Kabalistik rakam toplamı 12'dir ve nümerolojik sayı toplamı 9'dur ve karşılıklı olan Satürn ve Ay'da aynı toplamları elde etmek mümkün.

Bu şekil ayrıca renk skalasında karşılıklı renklerin simetrik dağılımı ve astrolojik açıdan birbirine karşıt olan gezegenleri karşı karşıya getirmektedir.

Aşağıdaki şekilde gezegenlerin nümerolojik sıralamasını (haftanın günlerine göre) görüyoruz. Her ikinci gezegeni ele alırsak feleklere göre (Kababalistik) sıralama ortaya çıkar.

Burç ve Gezegenlerin Saatlere Konumu

24 saatlik bir günü ele aldığımız zaman, aklımıza ilk gelen kıyaslama onu 12 burca ayırmak olur. Horoskop hazırlanmasında kullanılan evler hesabında gerçekten böyle bir ayırım yapılmaktadır. 12 ev 12 burca tekabül eder ve her iki saatte değişerek 24 saatlik devre tamamlamak üzere aynı eve dönmektedirler. Doğu ufukta, güneşin doğduğu yerden başlamak üzere

burçların bir yıldaki sırasına ters sıra ile bu seri başlar. Doğum saatimize tekabül eden doğu noktası bizim yükselen burcumuzu tayin eder. Klasik astroloji ile ilgili kitaplarda bu konuda epey bilgi mevcuttur.

GEZEGEN SAATLERİ

GÜN→ / ←Gezegen Sırası	Pazar	P.tesi	Salı	Çarş.	Perş.	Cuma	C.tesi
GÜNDÜZ 1	☉	☽	♂	☿	♃	♀	♄
2	♀	♄	☉	☽	♂	☿	♃
3	☿	♃	♀	♄	☉	☽	♂
4	☽	♂	☿	♃	♀	♄	☉
5	♄	☉	☽	♂	☿	♃	♀
6	♃	♀	♄	☉	☽	♂	☿
7	♂	☿	♃	♀	♄	☉	☽
8	☉	☽	♂	☿	♃	♀	♄
9	♀	♄	☉	☽	♂	☿	♃
10	☿	♃	♀	♄	☉	☽	♂
11	☽	♂	☿	♃	♀	♄	☉
12	♄	☉	☽	♂	☿	♃	♀

GEZEGEN SAATLERİ

GÜN → / ← Gezegen Sırası	Pazar	P.tesi	Salı	Çarş.	Perş.	Cuma	C.tesi
GECE 1	♃	♀	♄	☉	☽	♂	♀
2	♂	☿	♃	♀	♄	☉	☽
3	☉	☽	♂	☿	♃	♀	♄
4	♀	♄	◯	☽	♂	☿	♃
5	☿	♃	♀	♄	☉	☽	♂
6	☽	♂	☿	♃	♀	♄	☉
7	♄	☉	☽	♂	☿	♃	♀
8	♃	♀	♄	☉	☽	♂	☿
9	♂	☿	♃	♀	♄	☉	☽
10	☉	☽	♂	☿	♃	♀	♄
11	♀	♄	☉	☽	♂	☿	♃
12	☿	♃	♀	♄	☉	☽	♂

Gezegenlerin saatlere konumu ise kadim çağlarda ilişik cetvellerde gösterdiğimiz düzene göre tasnif edilmiştir. Bu cetvellerde anahtar yine Heptogram ve Heptogon'da gösterilen haftanın günlerinin nümerolojik sıralamasına ve saatlerin feleklere göre Kabalistik sıralamasında olmasına dayanıyor. Gezegen saatleri 12'şer olup güneşin doğuşu ve batışından itibaren başlamaktadır. Güneşin batışı ve doğuşu ve yine batışı ve doğuşu arasındaki süreler 12 eşit devreye bölünür. Bu devreler dolayısıyla, ancak senenin ilk ve sonbahar noktalarında (21 Mart ve 22 Eylül) gündüz ve gece gezegen saatleri eşit süreli ve süreleri kullandığımız gün saatlerine eşit olur. Diğer zamanlarda, örneğin gündüzün geceden daha uzun olduğu yaz saatlerinde gündüz gezegen saatleri gece gezegen saatlerine göre daha uzun olacaktır. O hâlde, herhangi bir günün güneş doğuş ve batış saatlerini bilirsek gezegen saatlerini de tespit edebiliriz. Birinci cetvelde haftanın günlerine göre gezegen saatleri verilmiştir. Dikkat edilirse, ilk gezegen saati her zaman bulunduğu günün gezegeni ile aynıdır. İkinci cetvelde ise İstanbul'un bulunduğu 41. enlemin gezegen saatlerini verir. Gezegen saatleri bulunduğu enleme göre değişir. Mesela Ankara 40. enlemde olduğuna göre onun gezegen saatleri birkaç dakika farklı olabilir. Ayrıca bu rakamlara yaz için bir saat eklemek gerekir.

Tarih boyunca rnajisyenler, büyücüler, Havas ilmi ile uğraşanlar gezegen saatlerinden faydalanarak tatbik edecekleri okült operasyona uygun gezegen faziletini celp etmek için kullanmışlardır. Mesela ticari başarı elde etmek isteyen biri herhangi bir gün Merkür'ün saati denk geldiği zaman gayesine uygun bir operasyon tatbik eder veya tılsım hazırlar. Eğer operasyon ayrıca Merkür'e bağlı olan çarşamba günü yapılırsa sonucun daha etkili olacağına inanılırdı. Gece yapılan uygulamaların da çok etkili olduğu söylenir. Gerek Havas ilminde ve gerek Kabalistik sistemde gezegen saatlerine tekabül eden melek, varlık vs. da verilir. Gezegen saatleri ve günleri Esseniler gibi çeşitli

mistik ve dini topluluklar tarafından dua ve meleke geliştirme çalışmalarında da kullanılmıştır. Aşağıdaki tablodaki veriler Llewellyn George'un gezegen saatleri üzerine yazdığı kitaptan alınmıştır.

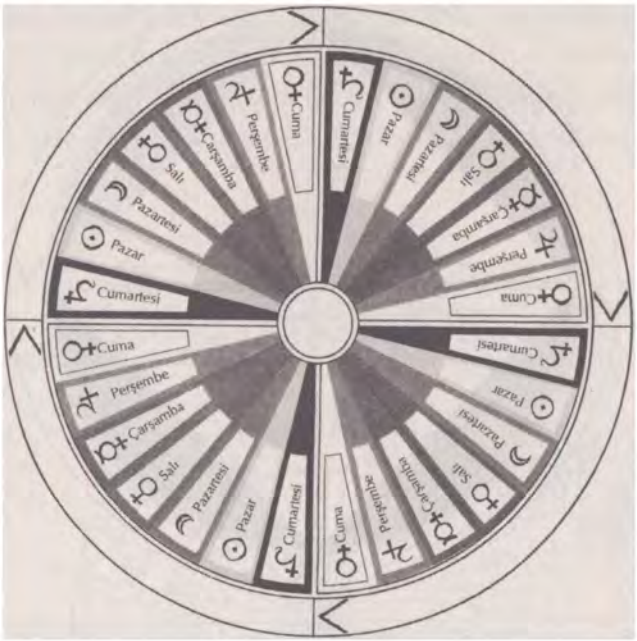
41° Enlemde (İstanbul) Gezegen Saatleri
(Tablo 1- Ocak 1-Haziran 30)

Gez. Sırası	Ocak 1-Ocak 15	Oc. 16-Ocak 31	Şub 1-Şub 15	Şub 16-Şub 28	Mart 1-Mart 15	Ma. 16-Mart 31	Nis. 1-Nis. 15	Nis. 16-Nis. 30	May 1-May 15	Ma. 16-May 31	Haz. 1-Haz. 15	Haz. 16-Haz. 30
1	7:25	7:23	7:11	6:56	6:35	6:12	5:44	5:22	4:59	4:41	4:31	4:26
2	8:11	8:11	8:01	7:49	7:31	7:12	6:47	6:28	6:09	5:54	5:46	5:42
3	8:58	8:59	8:52	8:42	8:28	8:11	7:51	7:35	7:19	7:06	7:00	6:57
4	9:44	9:47	9:42	9:35	9:24	9:11	8:54	8:41	8:28	8:19	8:15	8:13
5	10:31	10:24	10:33	10:28	10:20	10:10	9:58	9:48	9:38	9:.31	9:29	9:29
6	11:17	11:22	11:23	11:21	11:16	11:10	11:01	10:54	10:48	10:44	10:44	10:44
7	12:04	12:10	12:14	12:15	12:13	12:10	12:05	12:01	11:58	11:57	11:58	12:00
8	12:50	12:58	1:04	1:08	1:09	1:09	1:08	1:07	1:07	1:09	1:13	1:16
9	1.37	1.46	1.54	2.01	2.05	2.09	2.11	2.13	2.17	2.22	2.27	2.31
10	2:23	2:34	2:45	2:54	3:01	3:08	3:15	3:20	3:27	3:34	3:42	3:47
11	3:10	3:21	3:35	3:47	3:58	4:08	4:26	4:37	4:47	4:56	5:03	5:04
12	3:56	4:09	4:56	4:40	4:54	5:07	5:22	5:33	5:46	5:59	6:11	6:18

Günbatımı												
1	4:42	4:57	5:16	5:35	5:50	6:07	6:25	6:39	6:56	7:12	7:25	7.34
2	5:56	6:09	6:26	6:40	6:54	7:07	7:21	7:33	7:46	7:59	8:10	8:18
3	7:00	7:21	7:35	7:46	7:47	8:08	8:18	8:26	8:36	8:47	8:56	9:03
4	8:23	8:34	8:45	8:53	9:01	9:08	9:14	9:20	9:27	9:34	9:41	9:47
5	9:36	9:46	9:54	10:00	10:05	10:08	10:11	10:13	10:17	10:21	10:27	10:31
6	10:50	10:58	11:04	11:07	11:08	11:08	11:07	11:07	11:07	11:09	11:12	11:16
7	12:04	12:10	12:14	12:14	12:12	12:09	12:04	12:00	11:57	11:56	11:58	12:00
8	1:17	1:22	1:23	1:20	1:16	1:09	1:00	12:54	12:47	12:43	12:43	12:44
9	2:31	2:34	2:33	2:27	2:19	2:09	1:56	1:47	1:37	1:31	1:28	1:29
10	3:44	3:47	3:43	3:34	3:23	3:09	2:53	2:41	2:28	2:18	2:14	2:13
11	4:48	4:59	4:52	4:41	4:27	4:10	3:49	3:34	3:18	3:05	2:59	2:57
12	6:11	6:11	6:01	5:48	5:30	5:10	4:46	4:28	4:08	3:53	3:45	3:42

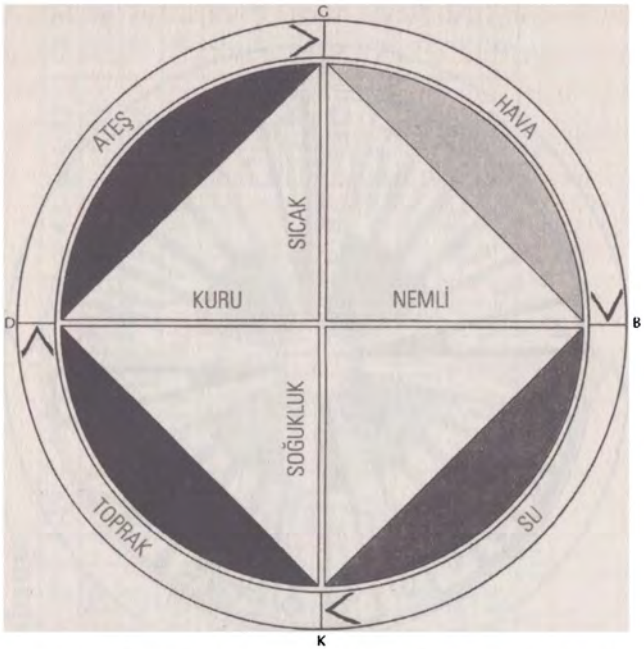
Günbatımı												
1	7:35	7:32	7:17	6:58	6:33	6:10	5:43	5:19	4:56	4:42	4:32	4.33
2	8:20	8:18	8:05	7:49	7:28	7:08	6:44	6:24	6:04	5:53	5:45	5:47
3	9:05	9:04	8:54	8:40	8:22	8:05	7:45	7:28	7:12	7:03	6:58	7:01
4	9:49	9:50	9:42	9:31	9:17	9:03	8:47	8:33	8:20	8:14	8:11	8:15
5	10:34	10:35	10:30	10:22	10:11	10:00	9:48	9:37	9:28	9:24	9:23	9:28
6	11:19	11:21	11:18	11:13	11:06	10:58	10:49	10:42	10:36	10:35	10:36	10:42
7	12:04	12:06	12:06	12:04	12:00	11:56	11:50	11:46	11:44	11:45	11:49	11:46
8	12:48	12:53	12:55	12:55	12:55	12:53	12:51	12:51	12:52	12:56	1:02	1:10
9	1:33	1:39	1:43	1:46	1:49	1:51	1:52	1:55	2:00	2:07	2:15	2:24
10	2:18	2:25	2:31	2:37	2:44	2:48	2:54	3:00	3:08	3:17	3:28	3:38
11	3:03	3:10	3:20	3:28	3:38	3:46	3:55	4:04	4:16	4:28	4:40	4:51
12	3:47	3:56	4:08	4:19	4:33	4:43	4:56	5:09	5:24	5:38	5:53	6:05

Gün, Hafta ve Ay

28 = 4 x 7
28 günlük ay döngüsünü dörde böldüğümüz zaman aya endeksli dört yedi günlük hafta çıkarmak mümkündür.[25]

[25] - *Sufi, Tasavvufi Arayışının Dışavurumu*, Lale Bahtiyar, İz Yayınları, 2006.
- *Sufi, Exprssions of the Mystic Quest*, Laleh Bakhtiar, Thames and Hudson, 1976

28 günün dört bölümünü dört elemente bölmek mümkündür.[26]

[26] *Sufi, Tasavvufi Arayışının Dışavurumu*

"İbn Arabi'nin yaratılış şeması *[dâiretü'l-vücûd]*, yirmi sekiz ilahi İsim ile ayın yirmi sekiz durağı (bunlardan her biri Arap alfabesinin bir harfine tekabül eder) arasındaki uygunluğa göre çizilir. Her harf, özel bir tezahürün sembolüdür ve bütün alfabe, âlemin yaratıldığı düzeni bir bir sıralar. Bunların hepsi, güneşin hareketinin onunla ölçülüğü Zodyak içinde döner."[27]

[27] a.g.y.

Burçların Yıllara Göre Konumu

Kozmik ve Beşeri Devinimler bölümünde 60 yıllık bir devinimden söz etmiştik. Böyle bir devinim gerek Çin, gerekse de Vedik astrolojide mevcuttur. Bu hesaplama her iki ülkede Jüpiter'in 12 yıllık güneş etrafındaki yörüngesine dayanır. Aslında Jüpiter'in yörüngesi 11,9 yıldır, ancak bu sadece 5 haftalık bir farkla kapandığı için nazara alınmaz. Her iki ülkede bu 12 yıllık devreler ayrıca 5 unsurla çarpılarak 60 yıllık devimler elde edilir. Bu devimin aslı her yirmi yılda Jüpiter ve Satürn kavuşumları olmasına dayanır. Bilindiği gibi Satürn'ün yörüngesi 30 yıla yakındır. 60 yılda Jüpiter ve Satürn'ün yörüngeleri birbirine denk gelmekte. Satürn iki tur atmıştır ve Jüpiter 5 tur atmıştır. Büyük olasılıkla bu sistem Sümer astrolojisinde de mevcuttu. Aşağıda Çin astrolojisinde kullanılan burçlar ve elementler verilmiştir. Vedik astrolojide 5 element yerine beş unsur kullanarak aynı hesap elde edilir:

Çin Burçlarının Karşılıkları	
Çin Burcu	**Batı Burcu**
Fare	Koç
Manda	Boğa
Kaplan	İkizler
Tavşan	Yengeç
Ejderha	Aslan
Yılan	Balık
At	Terazi
Keçi	Akrep
Maymun	Yay
Horoz	Oğlak
Köpek	Kova
Domuz	Balık

Çin Elementlerinin Karşılıkları	
Çin Elementi	**Hint Unsur**
Odun	Saznvtsara
Ateş	Parivatara
Toprak	Idavatsara
Metal	Anvatsara
Su	İdavatsara

Çin Astrolojisinde Yılların Karşılığı

Çin astrolojisi, belirli bir astrolojik yılın başını ve sonunu tespit etmek için kullanılan bazı karışık hesaplara dayanır. Aşağıdaki yılları ele alırken yıllın ilkbahar noktası olan 21 Mart'ta (bazı yıllarda 20 Mart) başladığını unutmamak gerekir, daha önceki tarihler evvelki yıla aittir. Ayrıca Çinliler yıllarını ilkbahar noktasından biraz önce alırlar:

Çin Astrolojisinde Yılların Burç Karşılığı

31/1/1900 Metal–Fare	13/2/1926 Ateş–Kaplan	27/1/1952 Su–Ejderha	7/2/1978 Toprak–At
19/2/1901 Metal–Manda	2/2/1927 Ateş–Tavşan	14/2/1953 Su–Yılan	28/1/1979 Toprak–Keçi
8/2/1902 Su–Kaplan	23/2/1928 Toprak–Ejderha	3/2/1954 Odun–At	16/2/1980 Metal–Maymun
29/1/1903 Su–Tavşan	10/2/1929 Toprak–Yılan	24/1/1955 Odun–Keçi	5/2/1981 Metal–Horoz
16/2/1904 Odun–Ejderha	30/1/1930 Met al–At	12/2/1956 Ateş–Maymun	25/1/1982 Su–Köpek
4/2/1905 Odun–Yılan	17/2/1931 Metal–Keçi	31/2/1957 Ateş–Horoz	13/2/1983 Su–Domuz
25/1/1906 Ateş–At	6/2/1932 Su–Maymun	18/2/1958 Toprak–Köpek	2/2/1984 0dun–Fare
13/2/1907 Ateş–Keçi	26/1/1933 Su–Horoz	8/2/1959 Toprak–Domuz	20/2/1985 Odun–Manda
3/2/1908 Toprak–Maymun	14/2/1934 Odun–Köpek	28/1/1960 Metal–Fare	9/2/1986 Ateş–Kaplan
22/1/1909 Toprak–Horoz	4/2/1935 Odun–Domuz	15/2/1961 Metal–Manda	29/1/1987 Ateş–Tavşan
10/2/1910 Metal–Köpek	24/1/1936 Ateş–Fare	5/2/1962 Su–Kaplan	17/2/1988 Toprak–Ejderha
30/1/1911 Metal–Domuz	11/2/1937 Ateş–Manda	25/1/1963 Su–Tavşan	6/2/1989 Toprak–Yılan

18/2/1912 Su–Fare	31/1/1938 Toprak–Kaplan	13/2/1964 Odun–Ejderha	27/1/1990 Metal–At
6/2/1913 Su–Manda	19/2/1939 Toprak–Tavşan	2/2/1965 Odun–Yılan	15/2/1991 Metal–Keçi
26/1/1914 Odun–Kaplan	8/2/1940 Metal–Ejderha	21/1/1966 Ateş–At	4/2/1992 Su–Maymun
14/2/1915 Odun–Tavşan	27/1/1941 Metal–Yılan	9/2/1967 Ateş–Keçi	23/1/1993 Su–Horoz
3/2/1916 Ateş–Ejderha	15/2/1942 Su–At	30/1/1968 Toprak–Maymun	10/2/1994 Odun–Köpek
23/1/1917 Ateş–Yılan	5/2/1943 Su–Keçi	17/2/1969 Toprak–Horoz	31/1/1995 Odun–Domuz
11/2/1918 Toprak–At	25/1/1944 Odun–Maymun	6/2/1970 Metal–Köpek	19/2/1996 Ateş–Fare
1/2/1919 Toprak–Keçi	13/2/1945 Odun–Horoz	27/1/1971 Metal–Domuz	7/2/1997 Ateş–Manda
20/2/1920 Metal–Maymun	2/2/1946 Ateş–Köpek	15/2/1972 Su–Fare	28/1/1998 Toprak–Kaplan
8/2/1921 Metal–Horoz	22/1/1947 Ateş–Domuz	3/2/1973 Su–Manda	16/2/1999 Toprak–Tavşan
28/1/1922 Su–Köpek	10/2/1948 Toprak–Fare	23/1/1974 Odun–Kaplan	5/2/2000 Metal–Ejderha
16/2/1923 Su–Domuz	29/1/1949 Toprak–Manda	11/2/1975 Odun–Tavşan	24/1/2001 Metal–Yılan
5/2/1924 Odun–Fare	17/2/1950 Metal–Kaplan	31/1/1976 Ateş–Ejderha	12/2/2002 Su–At
24/1/1925 Odun–Manda	6/2/1951 Metal–Tavşan	18/2/1977 Ateş–Yılan	2/2/2003 Su–Keçi

YAŞAMIN YEDİ YILLIK EVRELERİ

Ezoterik astrolojide ilginç konulardan biri de 7 yıllık devreler üzerine kurulmuştur. Bilindiği gibi Uranüs'ün Güneş etrafındaki yörüngesi 84 yıldır. Bu demek oluyor ki her bir burçta 7 yıl bulunmaktadır, çünkü 84 = 12 x 7'dir. Uranüs, dönüşüm ve değişim gezegenidir. Dolayısıyla, 7 yıllık devrelerin sonunda önemli değişimler söz konusudur. Tabii ki, Uranüs nispeten yakın bir zamanda 1781'de keşfedildi. Ancak, insan yaşamının yedi yıllık devrelere bölündüğü düşünce daha eskidir.

Gezegenlerin feleklere (hızlarına) göre sıralamasını daha önce vermiştik. Bu konuda hafızanızı tazeleyelim: 1) Ay, 2) Merkür, 3) Venüs, 4) Güneş, 5) Mars, 6) Jüpiter ve 7) Satürn'dür. Buna aynı zamanda Kabalistik sıra da denilir, bunun sebebi ilgili bölümde açıklanacaktır.

Ezoterik astrolojide yedi yıllık devreler insan doğumundan itibaren başlayarak her bir devre belirli bir gezegen tarafından yönetilir. Bu devreler insanda erginleme çağlarıdır:

1) Birinci devre Ay tarafından yönetilir ve doğumdan itibaren 7. yaşa kadar sürer. Ay yansıma gücü verir. Ay devresinde çocuk her şeyi yansıtarak taklit ederek öğrenir. Ay, ayrıca dişilik ve annelik gezegenidir. Bu çağda çocuk üzerinde anne hâkimdir. Göbek bağı kesildiyse de bağımlılık devam eder. Dünyayı annenin himayesi altında ve onun aracılığı ile görür ve yaşar.

2) İkinci devre Merkür tarafından yönetilir ve 7. yaştan 14. yaşa dek sürer. Merkür iletişim ve öğrenme kapasitesini verir. Merkür devresinde çocuğun bilgisi büyük bir artış gösterir, her şeyi merak eder ve çabuk öğrenir. İletişim kurma, kendini ifade etme konuları onun için büyük önem arz eder ve bu alanda kendini geliştirir.

3) Üçüncü devre Venüs tarafından yönetilir ve 14. yaştan 21. yaşa dek sürer. Venüs erginliği sağlar. Cinsel farklılıklar belirlenmeye başlar. Çocuklar birer erkek ve kadın olmaya başlarlar ve cinsel kimliklerine kavuşurlar. Görünümlerine özen göstermeye ve karşı cinse ilgi duymaya başlarlar. Bunun haricinde güzel sanatlara, estetik değerlere ve ideallere önem vermeye başlarlar.

4) Dördüncü devre Güneş tarafından yönetilir ve 21. yaştan 28. yaşa dek sürer. Güneş, ego ve sosyal hâkimiyeti geliştirir. Burada ego gelişmeye; kişi kendine sosyal çevre edinmeye ve kişiliğini geliştirmeye başlar. Kariyer edinme ve yaşamını kurma çabasına girer.

5) Beşinci devre Mars tarafından yönetilir ve 28. yaştan 35. yaşa dek sürer. Mars güç ve mücadele verir. Bu yaşta kişi hayatta kendine bir yer tesis etme mücadelesi verir. Önceden öğrendiklerini uygulamaya koymaya çalışır. En aktif çağıdır denilebilir.

6) Altıncı devre Jüpiter tarafından yönetilir ve 35. yaştan 42. yaşa dek sürer. Jüpiter zenginlik, keyif ve felsefe verir. Bu yaşta kişi vermiş olduğu mücadelenin sonuçlarını elde etmeye, rahat etmeye ve eğlenmeye başlar. Bir yandan da hayatın anlamı üzerinde düşünmeye, felsefe üretmeye başlar.

7) Yedinci devre Satürn tarafından yönetilir ve 42. yaştan 49. yaşa dek sürer. Satürn disiplin ve olgunluk gezegenidir. Burada kişi yaşlanmayla yüzleşir, zamanını iyi değerlendirmesi ve sağlığını koruması için daha disiplinli olması gerektiğini fark eder.

Bu sıralama bittikten sonra yeni bir dizi başlar. Yani 49 ve 56 arası Ay devresi vs. Bunun yerine Satürn ötesi gezegenleri koymak da düşünülebilir ve anlamlı sonuçlar da elde etmek mümkündür.

"Uykuda şu dört element çarmıhından kurtulurum;
şu daracık yerden can yaylasına sıçrarım."
Mevlana, Mesnevi VI/222

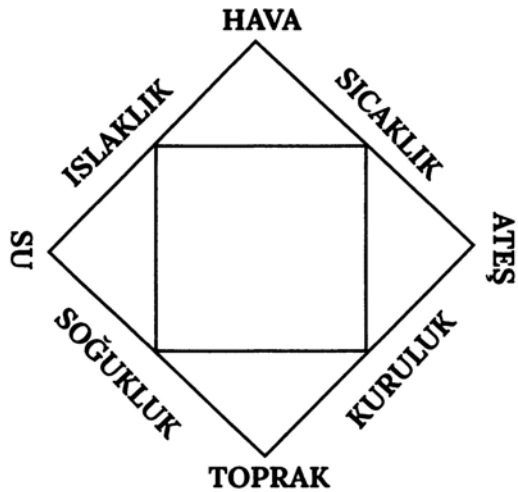
ELEMENTLER

Element, Grekçe'de "elementa" kelimesinden türemiştir ve bir merdivenin ilk basamaklarına tırmanmak anlamına gelir. Bir bilim veya metodun ilk unsurları anlamına gelen bu kelime, aynı zamanda kimyada farklı atom yapısına sahip 108 madde türüne de denilir. Ancak simya, astroloji ve diğer kadim ökült bilimlerde sözü edilen elementler farklıdır. Gerçek bir ezoterik örgüt veya okulda, ezoterik açıdan elementleri tanımak bir okült eğitimin ilk sırlarını, ilk basamaklarını, ilk inisiyasyonlarını oluşturur.

Kadimler dört, beş ve hatta bazen yedi elementten söz ederler. Ancak dördün üzerindeki elementler daha seyyal oldukları için genelde dikkate alınmaz. Bu elementler hava, ateş, su ve topraktır. Evrende her şeyin onlardan oluştuğu söylenir. Unutmamalı ki, kadimler bu unsurların kendilerini değil, fakat içerdiği prensipleri kast etmişlerdir. O hâlde, ateş elementi denildiği zaman akla bir tutuşma değil de ateşi meydana getiren ve simgelediği öz nitelik gelmelidir. Burada yeni görme duyusu yerine zihinsel göz veya sezgi geçerlidir.

Eski bir inanca göre her element dört ayrı unsurdan ikisini içerir. Bu dört unsur sıcaklık, kuruluk, ıslaklık ve soğukluktur. Ateş sıcak ve kurudur; hava sıcak ve ıslaktır; su soğuk ve ıslaktır ve toprak soğuk ve kurudur. Platon'a göre ateş parlak, ince ve hareketli; hava karanlık, ince ve hareketli; su karanlık, kalın ve hareketli ve toprak karanlık, kalın ve hareketsizdir. Alttaki

şemada gösterildiği gibi 1) Hava ıslak ve sıcaktır, 2) Ateş sıcak ve kurudur, 3) Toprak soğuk ve kurudur ve 4) Su Islak ve soğuktur.

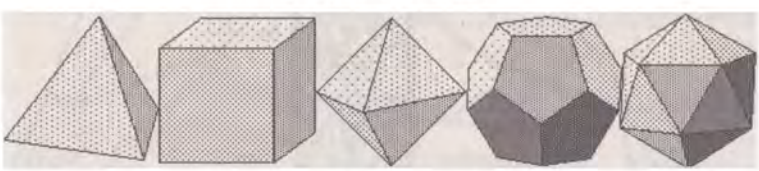
Altın Şafak öğretilerinin yaygınlaşmasıyla pentagramın çiziminde en üste ruh ve pentagramın diğer dört ucunda dört element konumlanır. Hint öğretilerinde hava ve ateş yer değiştirir. Pentagram bir korunma sigili (majikal mühür veya imza) olarak kullanılır. Zira pentagram insan şeklindedir ve en üstteki ruh unsuru elemental varlıklarda olmadığı için insanın onlar üzerindeki üstünlüğünü vurgular.

Majikal Pentagramda Elementlerin Yönleri

Platonik cisimler beş adet üç boyutlu geometrik şekildir. Cisimlerden her biri aynı türden poligonlardan oluşmaktadır. Tetra 4, heksa 6, okta 8, dodeka 12 ve ikosa 20 demektir.

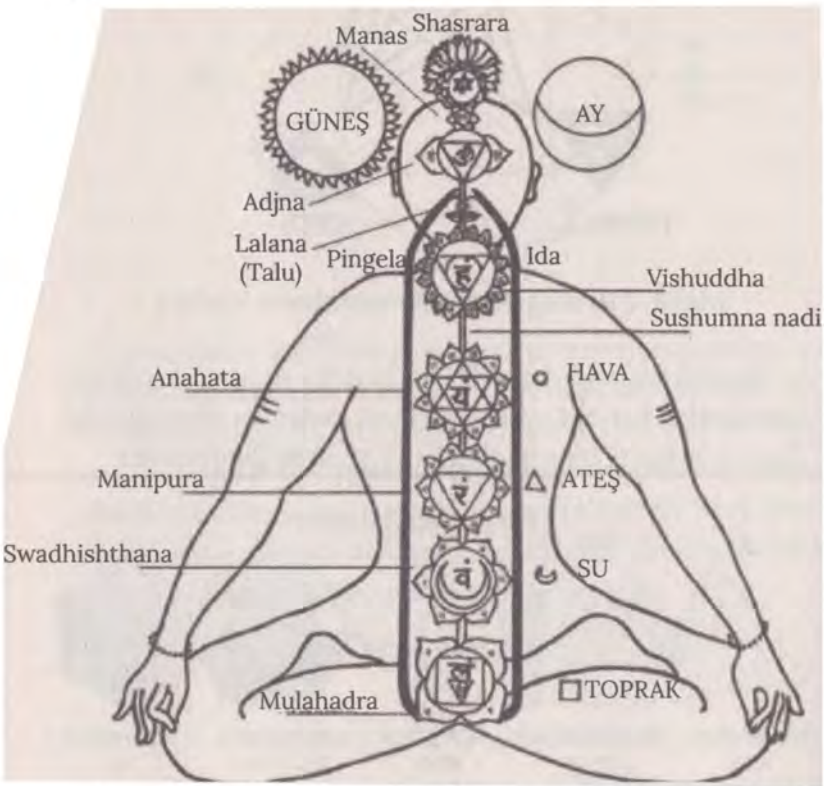
Platonik Cisimler

TETRAHEDRON	KÜP/HEKSAHEDRON	OKTAHEDRON	DODECAHEDRON	İKOSAHEDRON
ATEŞ	TOPRAK	HAVA	RUH / ETER	SU

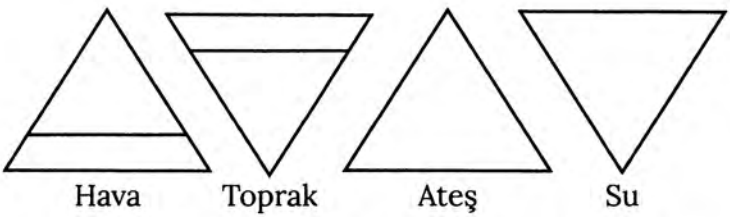
Hint Vedik öğretilerde tatvalar diye geçen ana unsurların bir bölümü Mahabhutas olarak da geçer ve beş elementi içerir. Batı literatüründe bunlara kısaca tatvalar denilir. Ancak tatvalar altında birçok başka unsur da girer. Hint felsefesinde dört elementin yanı sıra onları içeren Akaşa adında beşincisi de vardır. Akaşa (siyah bir oval olarak resmedilir) dört elementi sırasıy-

la 1) Vayu (mavi bir daire olarak resmedilen hava elementi), 2) Agni (kırmızı bir üçgen olarak resmedilen ateş elementi), 3) Apa (beyaz bir hilal olarak resmedilen su elementi) ve 4) Prithvi (sarı bir dörtgen olarak resmedilen toprak) tecelli eder. Bu tatvaların ayrıca bedenin çakra denilen süptil enerji merkezlerindeki konumları aşağıdaki resimde gösterildiği biçimdedir.

Jung'a göre hava ve ateş erkek unsuru ve toprak ve su da dişi ve pasif unsuru içerir, aslında bu sınıflandırma kadim öğretilerden alınmıştır. Batı tradisyonunda yukarı bakan üçgen ateşi ve aşağı bakan üçgen suyu simgeler. Bu sembollerin cinsel karşılığı evrenseldir ve kaynağı malumdur. Hava ve toprak da biri yukarı ve biri aşağı bakan üçgenlerle simgelenir fakat orta-

larında çizgi vardır. Ateş suya, hava toprağa zıttır. Ayrıca su ve toprak yer çekimine tabi olup aşağı düşer, hava ve ateş ise tam tersine uçucudur ve yükselir. Dolayısıyla, üçgenleri ok olarak ele alırsak yukarı bakan hafif, aşağı bakan ağır elemandır.

Simyada Element Sembolleri

İspanyol okültisti Cirlot, sembollerle ilgili kitabında tıbbın sembolü ve Hermes'in asası olarak bilinen kadüse için elementlerle ilgili aşağıdaki yorumu yapmıştır:

ATEŞ

Gezegenleri: Mars ♂ Güneş ☉

Burçları: Koç ♈ Yay ♐ Aslan ♌

Rengi: Kırmızı

Ateş elementi içeren esas yayılma ve genişleme prensibidir. Diğer özelikleri de parlaklık, sıcaklık, hareketlilik ve canlılıktır. Temel faaliyeti dışa yöneliktir. Ateş tarih boyunca ilahi gücün simgesi olarak görülmüştür. Bu açıdan bazen ona tapılmıştır. Heraklitüs'e göre her şey ateşten meydana gelmiştir ve ateşe dönecektir. Ateş dönüşüm aracıdır. Dolayısıyla, diğer elemanlar arasında bir aracı görevi görür. Ateşin rengi kırmızıdır ve erkeklik unsurunu içerir. Hint Tantrik sisteminde rajas gunasının içerdiği aktif ve pozitif doğa unsuruna sahiptir. Ateş ışık verdiği için aydınlığı simgeler. Titan Prometheus insanlara ateşi verdiği için cezalandırılmıştı. Ateşin, yakıcı olduğu için azap verici bir rolü de olmuştur. Yıkıcı ve tahrip edici yanı da vardır. Dolayısıyla, sembolik olarak arınmak ve aydınlanma ile ifade edilen yüksek bir yanı olduğu gibi ayrıca ihtirasları, azabı ve yıkıcılığı simgeleyen aşağılık bir yanı da vardır. Yüksek unsurunu Güneş simgeler ve aşağı unsurunu Mars gezegeni simgeler. Ancak tabii ki Mars'ın da yüksek yanları vardır. Ayrıca insanın ilahi pırıltısını veya cevherini simgeler. Bazı kadim mabetlerin sunaklarında daimi bir ateş bulunurdu. Sönmemesi için büyük çaba gösterilirdi. Çünkü o ilahi ilhamı simgelerdi. Majikal çalışmalarda ateş elemanının astral karşılığı ile çalışmanın daha çabuk sonuç vereceği söylenir. Ancak bu tür çalışmamaların daha tehlikeli olduğu ve daha fazla dikkat gerektirdiği ilave edilir. Ateş çekicidir ve hipnotik bir özelliği vardır. Astrolojik özellikleri, bağımsızlık, önderlik, yaratıcılık, girişkenlik ve enerjidir. Ateş astral âlemi simgeler.

SU

Gezegenleri:	Venüs	♀		Ay	☽	
Burçları:	Yengeç	♋	Akrep	♏	Balık	♓
Rengi:	Mavi					

Su elemanını içeren temel esas içe çekilmedir. Özellikleri ateşe zıttır. Dişi unsuru içerir. Kadim çağlarda hayatın denizden başladığına inanılırdı. Deniz, Ay'a da hükmeden bir ana tanrıçanın rahmi olarak görülürdü. Suyun yansıma gücünden dolayı kadimler onu bilgeliğin simgesi olarak görmüşlerdir. Onun diğer özellikleri soğukluk, gizlilik ve uykudur. Ateş elemanı şuuru ve su elemanı şuur-altını simgeler. Ateş gündüzün hâkimi güneşi içerir, su ise gecenin hâkimi ayı içerir. Alevler göğe doğru yükselir, su ise yere doğru düşer. Su bünyesinde her türlü maddeyi eritip barındırır. Su değişkendir ve etraftaki tesirlerin özelliklerini özümseyerek sergiler. Dolaysıyla hayat verici de olabilir zehirleyici de. Temizleyici de olabilir, kirletici de. Ancak saf hâli ile sadece hayat vericidir ve arındırıcıdır. Astrolojik özellikleri duygusallık, duyarlılık ve sezgidir. Su eterik âlemi simgeler.

HAVA

Gezegenleri:	Merkür	☿		Jüpiter	♃	
Burçları:	İkizler	♊	Terazi	♎	Kova	♒
Rengi:	Sarı					

Hava elemanının prensibinin ateş elemanı ve su elemanının birleşiminden meydana geldiğine kadimler tarafından inanılırdı. Dolaysıyla bu iki elemanın unsurlarını içerir. Bu sebeple havanın gezegeni Merkür hermafrodittir. Bu sembolünden de

anlaşılır. Bu ikili unsuru burçlarında da görmekteyiz ve ikizlerde ifade edilir, terazide dengelenir ve kovada birlikte faaliyete geçer. Ayrıca havanın sembolünde de bu ifade edilmiştir. Hava sembolünü ortasından ayıran çizgi bu ikili özelliğin bir ifadesidir. Ancak gerçek anlamda hava kendi başına bir elemandır ve nötr prensibi içerir. Gücü yine de erkeksidir. Kadimlere göre hayat nefesini içerir. Fikir ve muhakeme unsurunu simgeler. Hava ses, düşünce ve radyo dalgaları taşıdığı için iletişim elemanıdır. Bu yüzden Hermes veya Merkür tanrıların habercisiydi. Hava hareketli ve incedir. Genel olarak zihni temsil eder ve mental âlemi simgeler.

TOPRAK

Gezegenleri: Satürn ♄ Arz ⊗

Burçları: Boğa ♉ Başak ♍ Oğlak ♑

Rengi: Siyah, Yeşil, Kahverengi

Bazı görüşlere göre toprak gerçek bir eleman değildir ve diğer üç elemanın karışımından meydana gelmiştir. Diğer üç elemanı üç ana renge tekabül ederler. Ayrıca, onlar üç Hint gunaya uymakta ve İbraniler onları üç ana harfin karşılığı olarak kabul ederler, bu durumda toprak elementi ortada kalmaktadır. Ancak, bileşken özelliğine rağmen tradisyona uygun olarak elementlere dahil edilmektedir. Toprağın aslında Tantrik sisteminde tamas gunaya yakın özelliği vardır. Sabitlik, ağırlık ve kısıtlama özelliklerini arz eder. Özelliğini değiştirmek çok güçtür. Toprak maddi varlığın temelidir ve pratiktir. Hava elementine zıt özellik gösterir. Fizik planını içerir. Mağaralar, mineraller ve bitkiler onun direkt etkisi altındadır. Bereket ve kazancı da simgeler.

BURÇLARIN ELEMENTLERİ VE DÖRTLÜ GRUP

Bilindiği gibi her bir burç belirli bir elemente tekabül eder. Her bir elementi temsil eden üç burç vardır ve bunlar dört gruba ayrılırlar. 3 x 4 = 12, ayrıca 3 + 4 = 7'dir. O halde yedinin 12 ile bir ilişkisi vardır.

Bir burç çemberinde aynı elementten burçlar aralarında eşit kenarlı üçgenler oluştururlar. Üst üste geldiğinde on iki kenarlı bir yıldız meydana getirirler.

Ateş, Hava, Su ve Toprak Üçgenleri

Bir burç kuşağında üç adet dörtlü grup vardır ve her biri dört farklı elementi içerir. Bu dörtlü gruplar birbirinden farklı özelliklere sahiptir. Bunlara sırasıyla: Öncü, Sabit ve Değişken denilir. Adları özellikleri konusunda fikir verir.

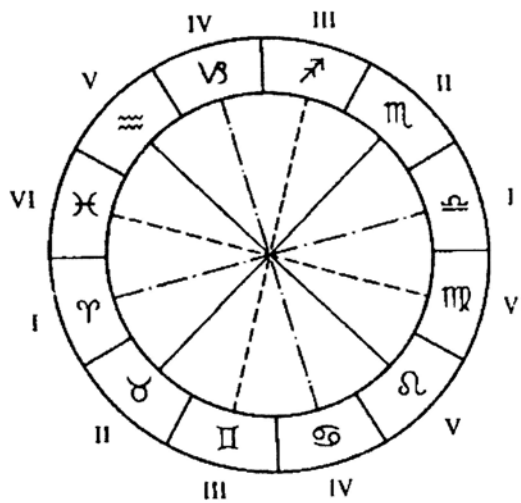
Öncü burçlar şunlardır: Koç, Yengeç, Terazi ve Oğlak.

Sabit burçlar şunlardır: Boğa, Aslan, Akrep ve Kova.

Değişken burçlar şunlardır: İkizler, Başak, Yay ve Balık. Bunlarda Merkür ve Jüpiter hâkimdir.

Dörtlü gruplardan her biri burç çemberinde üzerinde bir dikdörtgen şeklinde gözükür, çünkü içerdikleri elementler birbirinin zıt tarafındadır. Bu dörtlü gruplar üst üste geldiğinde on iki kenarlı bir yıldız meydana getirirler, ancak açıları öncekinden farklı olacaktır.

Aşağıdaki resimde zıt burçlar gösterilmiştir. Zıt burç takımları I, II, III, IV, V ve VI Latin sayıları ile belirtilmiştir. Her bir burç, burçlar kuşağında karşısına düşen burçla 180° açı yapar. Bu burçlar zıt burçlardır. Renkleri de zıttır. Örneğin sarının zıt rengi mordur. Kırmızının zıt rengi yeşildir. Mavinin zıt rengi turuncudur. Aynı şekilde ikincil renklerin de zıtları vardır. Örneğin, Boğanın rengi turuncu-sarıdır. Boğanın karşısına Akrep gelir, Akrebin rengi mavi-yeşil (veya turkuazdır).

Koç burcunun tam karşısına Terazi burcu düşer. İkisi de Öncü burçlardır. Yukarıdaki tabloda Koç burcunun rengini kırmızı olarak belirtmiştik. Terazinin ise yeşildir. Bu iki renk birbirine zıttır. Her bir burç duyguları ifade verir. Mars ihtiras-

ların gezegenidir. Venüs ise aşk, sanat ve güzellik gibi ince duyguları ifade eder. Ayrıca Mars'ın simgesi aynı zamanda erkeklik simgesidir. Venüs'ün simgesi aynı zamanda dişilik simgesidir. Aynı şekilde Sabit burçlarda Boğa ve Akrep karşı karşıya düşer. Akrebin gezegeni Mars ve Boğanın gezegeni Venüs'tür.

Ayrıca İkizler ve yay karşı karşıya gelirler. İkizlerin rengi turuncu ve yayın rengi mavidir. Bunlar da zıt renklerdir. İkizlerin gezegeni Merkür ve Yayın gezegeni Jüpiter'dir. Ezoterik açıdan Merkür ve Jüpiter bir ikilidir, Merkür somut ve Jüpiter soyut düşünceyi, Merkür bilgiyi, Jüpiter de bilgeliği ifade eder. Aynı şekilde Başak ve Balık burcu karşı karşıya düşer. Başağın gezegeni Merkür ve Balığın gezegeni Jüpiter'dir.

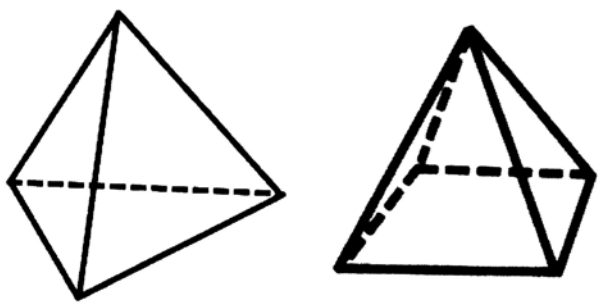

Öncü, Sabit ve Değişken Dörtgenleri

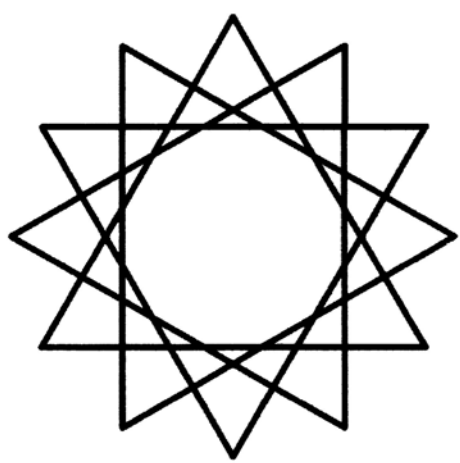
Esrarengiz gezegen Satürn bu ikilemlerde hem Güneş'in hem de Ay'ın karşısına düşüyor. Kovanın Satürn'ü Aslanın yöneticisi Güneş ile karşı karşıya ve Oğlağın yöneticisi Satürn Yengecin Ay'ına karşı düşer.

Alttaki resimde üçgen ve dörtgeni görüyoruz. Üçgenin üç

kenarı vardır ve dörtgenin dört kenarı vardır. Birlikte yedi kenarları vardır. Ezoterizmde üçgen ruha, dörtgen maddeye aittir. Bu imgesel ikilemi Masonlukta pergel ve gönyede de görebiliriz. Bu iki şekli birleştirip üç boyutlu bir geometrik şekil oluşturursak tabanı dörtgen ve dört yanı üçgen olan bir piramit ortaya çıkar. Eğer bu dört kenarı birbiri üzerine katlarsak on iki köşeli bir yıldız ortaya çıkar, diğer bir değişle dört elementiyle bir burç kuşağı.

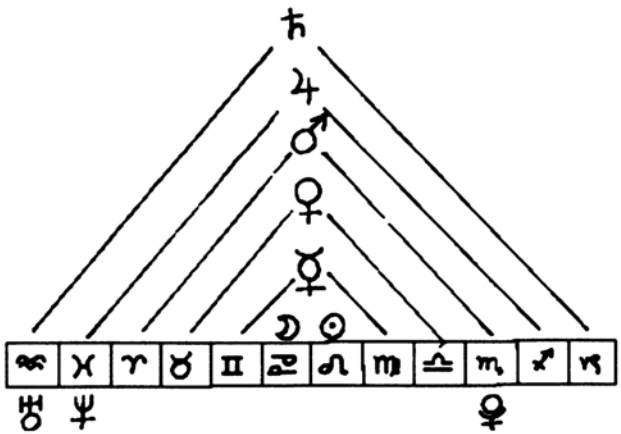
Üçgen ve Dörtgen

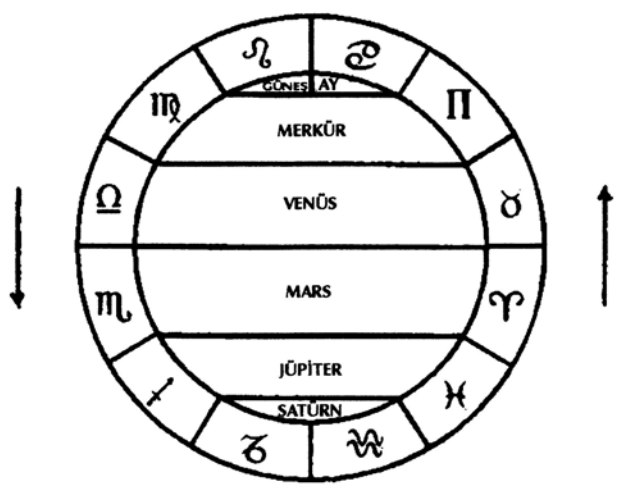
On iki köşeli bir yıldız

JAKİN VE BOAZ: GÜNEŞ VE AY SÜTUNU

Ezoterik öğreti kadim bilgeliğe dayanır, astroloji kadim bir öğretidir, ancak her ne kadar düzeysel açıdan sübjektif bir görünüm sergilese de bilimsel hipotezlerle açıklayamayacağız bir yönü yoktur. Aslında Zodyak'ta burçların sıralanmasında Güneş merkezli sistemin bir yansıması mevcuttur.

MAKROKOZMOS

MİKROKOZMOS

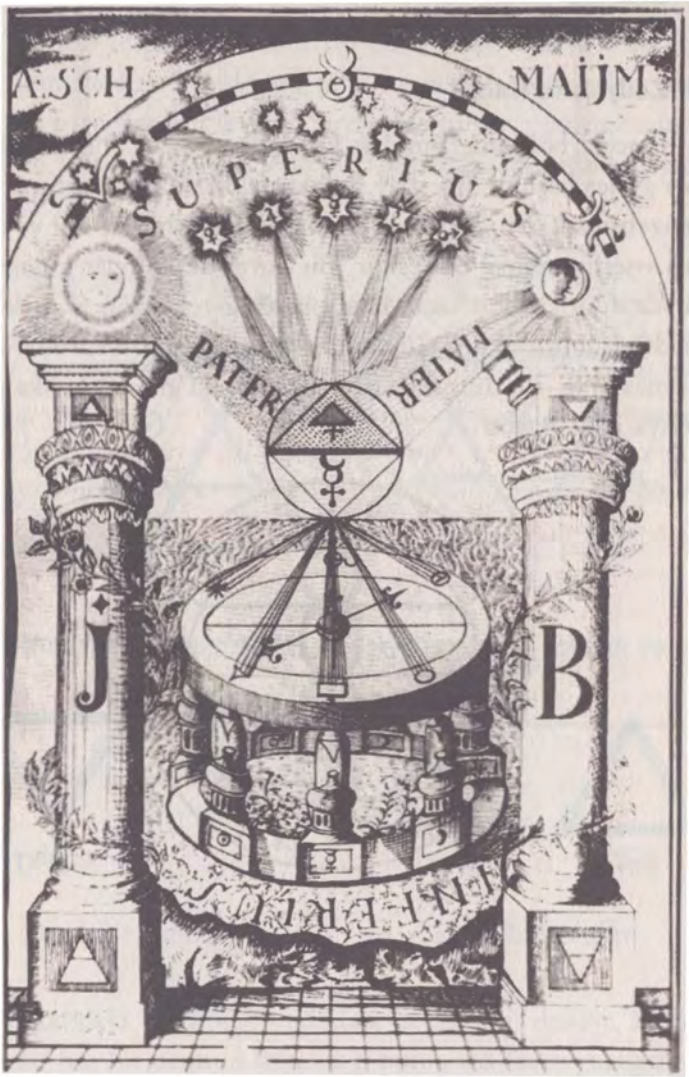

Güneş		Ay
Aslan		Yengeç
Başak	Merkür	İkizler
Terazi	Venüs	Boğa
Akrep	Mars	Koç
Yay	Jupiter	Balık
Oğlak	Saturn	Kova

Yukarıdaki figürlerde göreceğiniz gibi Zodyak'ı aynı gezegenler tarafından idare edilen ve altı burç içeren iki bölmeye ayırmak mümkün. Bu bölmelerdeki burçların karşısına düşen burçtaki yönetici gezegen aynıdır. Farklı olan sadece birbirlerinin karşısına düşen Ay ve Güneş'tir. Bu iki bölmeyi iki sütun olarak göstermek mümkün ve eski simya gravürlerinde Süleyman mabedinin iki sütunu Jakin ve Boaz, genelde başlarında ay ve güneş olarak gösterilir. Güneş gündüzü ve ay geceyi yönettiği için sütunların biri beyaz, diğeri siyah ise siyahtır.

24 saatlik gece ve gündüz döngüsü dışında yaz ve kış, güneşin kuzeye doğru hareket edip gündüz saatlerin uzaması ve Haziran'dan sonra saatlerin kısalması olarak yıllık döngünün yükselme ve alçalma eğiliminin göstergesi olarak düşünülebilir. Ayrıca sembolik olarak bunu insanın ruhsal tekâmülü veya astrolojik çağların etkileri gibi farklı boyutlara taşımak da mümkün.

Jakin ve Boaz sütunlarını gösteren eski bir gravür

KADÜS VE ASTROLOJİ

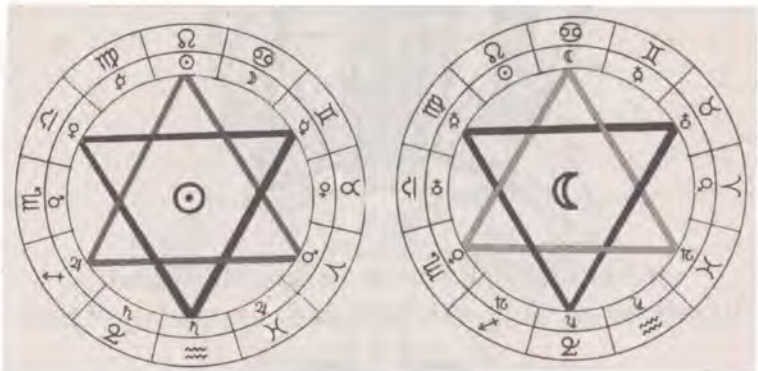
Zodyak'ta Kadüs

Önceki bölümde burçları kuşağını ortadan bölmüştük ve biri güneş başlıklı diğeri ay başlıklı Jakin ve Boaz sütunlarına benzetmiştik. Bu durumda ilk akla gelen güneşin eril ve ayın dişi enerjiyi temsil etmesidir. Bu durumda burçlar kuşağının bir tarafı eril ve bir tarafı dişil olması gerekir. Ancak öyle olmadığı bilinmektedir. Çünkü dişil ve eril birbirleri ardına sıralanmaktadır. Bu durumda ise bir kadüstaki gibi bir heliks şekli ortaya çıkmaktadır.

Eril ve Dişil Burçlar

Yandaki resimlerde burçların eril ve dişil ayrımı daha açık gözükmektedir. Görüldüğü gibi, toprak ve su burçları dişil, ateş ve hava burçları erildir. Toprak ve su yer çekimine tabi ve ateş ve havanın uçucu elementler olmaları açısında bu ayrım anlamlı.

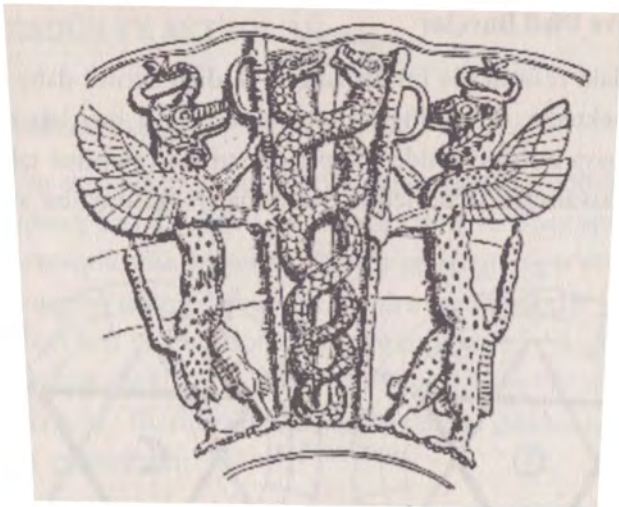

Eril Burçlar – Hava + Ateş *Dişil Burçlar – Toprak ve Su*

Dişil Elementler *Eril Elementler*

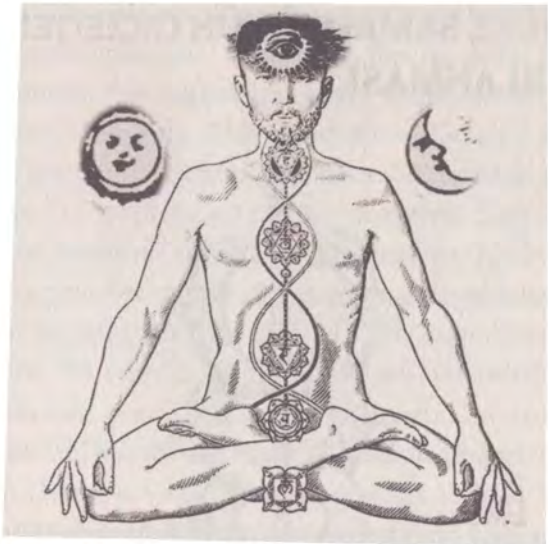
Yukarıdaki altı köşeli yıldızlara heksagram denilir. Dikkat edilirse her bir ucunun dayandığı burcu altı farklı gezegen tarafından temsil edilmektedir. Okült ritüellerde bu gezegensel bağlantılar önem arz eder.

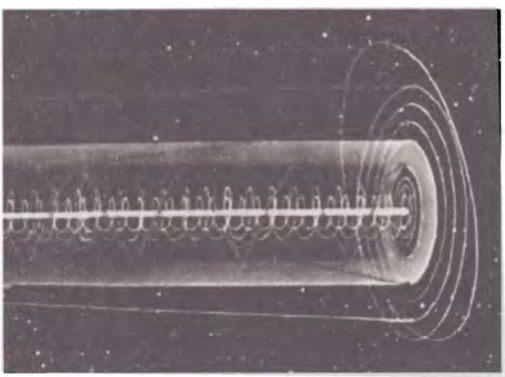
Sümer Kaynaklı Kadüse ve Kanatlı Aslanlar

Kadüse ve DNA Sarmalı

Hint Yoga Literatüründe Süptil Bedende İda ve Pingali kanalların Sarmalı

Güneş sisteminin uzayda hızlı hareketinden dolayı gezegenlerin yörüngelerini gösteren klasik tablolar tam olarak gerçeği yansıtmıyor. Gezegenler, yukarıdaki resimdeki gibi spiral hareket etmektedir.

KADÜSE SEMBOLÜNÜN GEZEGENLERE UYARLANMASI:

Yukarıdaki şekilde birçok okült yasayı açıklamak için kullanılan kadüsü görüyoruz. Bu sembol bir asa etrafında simetrik bir şekilde dolanmış iki yılandan oluşmuştur.

Bu şekilde kadüsün etrafında bulunan gezegenlerin anlamları şöyledir: bilindiği gibi Dünya, Güneş sisteminin üçüncü gezegenidir. Dünyaya uzaklığı açısından en yakın gezegenler ikinci sırada olan Venüs ve dördüncü sırada olan Mars'tır. Venüs dünyaya nazaran Güneş'e yakın olan gezegenler arasındadır. Mars ise Dünya'ya nazaran Güneş'e uzak olan gezegen-

lerdendir. Bu gezegen dizilerinin her biri yılanlardan birinin üzerine yerleştirilmiştir. Yılanlardan biri Ay dahil, Dünya'dan sonra Güneş'ten uzaklaşan gezegenler serisini gösteriyor. İkinci yılan ise, Dünya da dahil olmak üzere Güneş'e adım adım yaklaşan gezegenler serisini gösteriyor. Sol taraftaki gezegenler pozitif ve sağ taraftaki gezegenler negatiftir. Karşılıklı düşen gezegenler birbirine zıttır. Eğer gezegenlerin kozmik planlara göre olan cetveline danışırsak bu şeklin anlamı daha açık olur. Gezegen karşılığı, olmayan 0, 1 ve 2'nin karşılıkları Kabala'da verilmiştir. Bu cetvelde güneş sisteminin bulunduğu boyutun üstündeki etki çemberleri gösterilmektedir. Bunlardan 2 olarak gösterileni burçlar kuşağıdır ve 1 olarak gösterileni Arş veya Kürsidir (İslam kosmolojisinde kullanılan terimler). Bunların karşılığında gösterilen jenerasyon gezegenleri Uranüs, Neptün ve Pluto da onların karşılıklarını verir, zaten bunlar 7 klasik gezegene dahil değildir.

KARTAL VE YILAN

Yukarıda görüldüğü gibi yılanı avlayan kartal onun doğal düşmanıdır.
Solda, Meksika bayrağında yılanı parçalayan kartal.

Daha çok örneklerini verebileceğimiz aşağıdaki resimlerde de görüldüğü gibi, kartal birçok emperyal ve savaşçı topluluk tarafından amblem olarak yaygın biçimde seçilmiştir. Amerikan yazar Mathew Lacroix'a göre tarih boyunca sembolik olarak yılan kültünü temsil eden Sümerli yeryüzü lordu Enki ve kartal kültünü temsil eden Sümerli gökyüzü lordu Enlil arasında bir mücadele olmuştur. Sümercede "en" efendi, "lil" gökyüzü ve "ki" yeryüzü demektir. Dolayasıyla Enlil göklerin efendisi ve Enki yeryüzünün efendisi anlamına gelir. Lacroiz'a göre yılan kültü bilgelik ve aydınlanmaya dayanır ve kartal kültü egemenlik ister. Kartal insanların aydınlanmasını istemez çünkü onları kontrol etmek ister ve aydınlanmış insan kontrol edilemez. Daha fazla egemenlik için savaş, zülüm ve kölelik getirir.

Roma Kartalı *Nazi Kartalı* *ABD Kartalı*

Kadüse ve İnsan Bedeni, Kartal ve Yılanın Birleşimi

Hint Mitolojisinde Yarı Kartal Yarı İnsan Garuda Ejderhayı Yenerken

Aztek Tüylü Yılan Quetzalcoatl

Musa ve Bronz Yılan

Gnostiklerde Aslan-Yılan

Simya Sembolü Ay Güneşle Aslan-Yılan ve Kartal-Yılan

Mitraizm'de "Aion"

Naga, Uzak Doğu'da Yılan

Mısır'da Kanatlı Yılan

Tutankamon başlığında Ureus, Kobra Yılanı ve Akbaba

Rus Federasyon bayrağında çift başlı Kartal ve Ejderhayı mızrakla yenen Şan Jorj

Çin'de, Yin ve Yang Olarak Anka Kuşu ve Ejderha ikilisi

Tarih boyunca yılan bir yandan bilgelik sembolü olarak gösterilirken, diğer yandan kötülük sembolü olarak da gösterilir. Kartal da genelde onu yenen kahraman savaşçı olarak gösterilir. Yılanın zehirli olması onu korkutucu bir varlık hâ-

line getirmiştir. Yılan öldürmek çok yaygındır. Ancak eski çağlarda yılanın tapıldığı kültler vardı. Yılan hazinelerin ve gizli bilimlerin koruyucusu olarak görülürdü. Diğer yandan kartal yüksekten bakan ve başkalarına hükmetme ihtirası olarak da görülebilir. Bu da tarih boyunca insanlığın üzerinde bir lanet olarak yer alan "efendi ve köle" olgusuna işaret etmektedir. Bu olguda bir elit oluşturan bir azınlığın dışında herkes değersiz ve harcanabilirdir. Diğer yandan yılan ise aydınlanma aracıdır. Yılan gizli ilimlerin simgesidir çünkü saklanmakta ustadır ve gizli yerlerde barınır.

Cennet bahçesinde yılan Havva'ya yasak meyveyi yemeğe ikna ederek ona tanrısal güçler vaat eder:

"RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu. Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi." Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi." **Tevrat, Tekvin 3**

Burada bazı çelişkiler ortada. Yılan insanların bilgilenmelerini, aydınlanmalarını sağlamayı çalışırken, tanrı bunun önüne geçmeye çalışıyor, ancak olup bitenlerden farkında değil. Ayrıca madem İyiliğin ve Kötülüğün Bilgisi Ağacı meyveleriyle bahçenin ortasında duruyor, neden onun yenmesi yasak ve insanı kandırmakta yılanın menfaati ne? Ayrıca bu hikâyede yılan sonradan iblis olarak efsaneleşmesine karşın yılanın iblis veya şeytan olduğu ifade edilmiyor. Bu çelişkiler Gnostik Hı-

ristiyanlar tarafından fark edildi ve onlar yılanın aslından bir inisiyatör olduğunu ifade ettiler. Nitekim Gnostik akımı erken dönemde kilise tarafından şiddetli bir şekilde bastırıldı.

Aşağıdaki alıntı Manly P. Hall'ın *Tüm Çağların Gizli Öğretileri* kitabında yer alan gnostik kaynaklı bir yazmadan (s. 390-391):

"Muhtemelen Mısır'dan alınan bu ritüel drama Eden Bahçesi'nden kovulan Âdem, felsefi olarak hakikat âleminden kovulan insanı temsil eder. İnsan cehalete düşer, bilgelikle kurtulur. Eden bahçesi ortasında hem Hayat Ağacı'nın hem de Hayır ve Şerrin Bilgisi Ağacı'nın büyüdüğü gizem okullarının Evi'ni temsi eder.

İnsan, kovulmuş Âdem, mabedin avlusundan (dış evren) kutsalların kutsalı olan odaya girmeye çalışır; ancak önünde, yavaş yavaş ama sürekli olarak hareket eden ve elinde alevli kılıcıyla devasa bir daire çizen dev bir yaratık durmaktadır. Âdemsi insan bu "Geçilmez Daire"yi aşamaz.

Keruplar talibe şöyle seslenir, 'Ey insan, topraktan geldin ve toprağa döneceksin. Seni bütün suretleri yaratan yarattı; sen şekil âlemine aitsin, içine üflenen ruh bir suretin ruhuydu ve bir mum alevi gibi titreyerek sönecektir. Kendini olduğundan fazla sanma. Sen dış dünyanın bir sakinisin ve içeri girmen yasaklanmıştır.'

Ve Âdem şöyle yanıtlar, Kaç kez bu kapının önünde gelip Babamın evine girmek için izin istedim. Beni reddettin ve karanlıkta dolaşmaya geri gönderdin... Artık kendimin sırrını anlamış olan benim girişime şimdi de engel olacak mısın?"

Ve ses yanıtla, 'Kendini bilen diridir! Bak!'

Âdem etrafına bakınca kendini nurlu bir yerde buldu. Bu nurlu yerin ortasında mücevherler gibi parlayan meyveleri olan bir ağaç vardı. Bu ağacın gövdesine yıldızlardan bir taç giymiş, alevler içinde kanatlı bir yılan sarılmıştı.

'Sen kimsin?' diye sordu Âdem.

'Ben', diye yanıtladı yılan, 'taşlanmış olan şeytanım; Ben muhalif olanım. Sana karşı olan Efendi. Sonsuz Yargı'nın önünde senin yok edilmen gerektiğini savunanım. Senin yaratıldığın gün düşmanındım, seni ayarttım, seni kötülüğün ellerine verdim, hep senin işini bozdum. Ben Bilgi Ağacı'nın bekçisiyim; yıkıma uğrattığım hiç kimsenin onun meyvesinden yemeyeceğine yemin ettim.

Âdem yanıtladı: 'sayısız çağlar boyunca sana köle oldum. Cehaletim yüzünden senin sözlerini dinledim ve sen beni sefalet yoluna götürdün. Aklıma güç, iktidar düşleri koydun. İçime arzu tohumunu attın, ete şehvet duydum, tek aldığım acıydı. Bana sahte peygamberler, sahte akıl gönderdin. Hakikat'in büyüklüğünü anlamak istediğimde senin yasalarının yanlış olduğunu ve uğraşlarımın sadece yıkımımla ödüllendirildiğini öğrendim. Ey Hilebaz Ruh, seninle işim sonsuza dek bitti. Senin yanılsamalar dünyandan bıktım. Artık senin günah bağlarında çalışmayacağım. Yıkıl karşımdan ayartıcı. Senin vaaz ettiğin bencillikte, nefrette ve tutkularda hiçbir iyilik, huzur ve mutluluk yok. Bütün bunları fırlatıp atıyorum. Senin hâkimiyetini sonsuza dek reddediyorum.

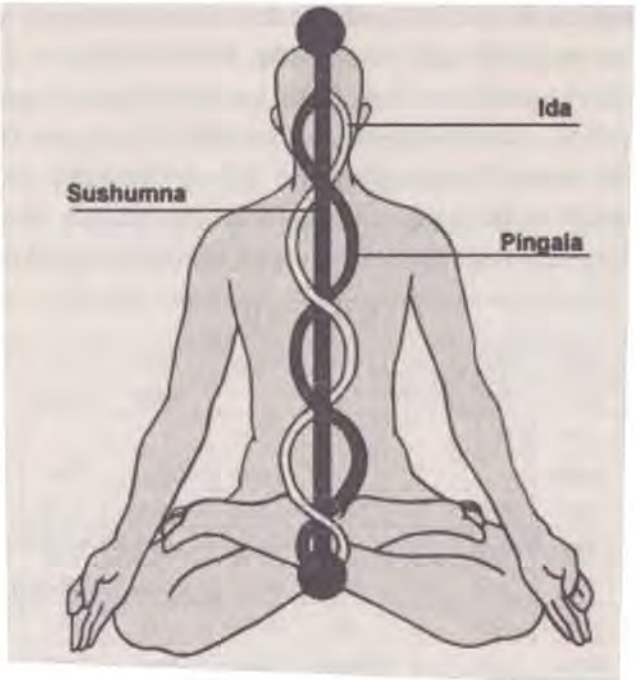
Ve Yılan cevaplar. 'Ey Âdem, bak Muhalif'in gerçek yüzünü gör!" Yılan gözleri kör edici bir ışıkla kaybolur ve onun yerine ışıklar içinde altın kıyafetler giymiş, dünyanın bir köşesinden öteki köşesine uzanan altın kanatlara sahip bir melek göründü. Âdem şaşkınlık ve hayret içinde bu ilahi yaratığın önünde secdeye vardı.

'Ben sana karşı olan ve böylece seni kurtaran Efendi'yim, diye devam etti ses. 'Benden nefret ettin ama vakit gelince bana saygı duyacaksın, çünkü Demiurgus âleminden çıkmanda sana rehberlik ettim, seni dünyevi yanlışlıklara karşı kıldım, arzularından soğuttum, içinde benden de bir parça olan ölümsüzlük ruhunu uyandırdım. Beni izle Âdem, çünkü Yol, Hayat ve Hakikat benim.

Yukarıdaki alıntı aynı kitabın 98. sayfasında yer alan Hermetik Külliyatı'yla ilgili bir bölümü anımsatır:

"Tenha, kayalık bir yerde dolaşmakta olan Hermes, kendini meditasyon ve duaya verdi. Tapınağın gizli talimatlarını takip edip bedensel duyuların bağlarından kurtararak yüksek bilincini serbest bıraktı ve böylece onun ilahi doğası aşkın kürelerin gizemlerini açtı. Önünde tüylerini ürperten, onda huşu yaratan bir suret gördü. Bu suret kanatları gökyüzünü kaplayan, bedeninden her yöne ışıklar saçan Yüce Ejderha'ydı... Yüce Ejderha, Hermes'e adıyla seslendi ve ona Dünyanın Gizemi hakkında neden düşündüğünü sordu. Gördüğü şeyle dehşete kapılan Hermes, Ejderha'nın önünde kendini yere attı ve kim olduğunu açıklaması için ona yalvardı. Yüce varlık kendinsin Poimandres, Evrenin Aklı, Yaratıcı Zekâ, her şeyin Mutlak Hâkimi olduğunu bildirdi."

Kanatlı yılan veya ejderha kadim çağlardan beri dünyanın her tarafında yaygın bir semboldür ve dikkat edilirse kadüs sembolü kanatlı bir asa etrafında sarılı iki yılan içerir. Bu sembol Hint ezoterizminde ayrıntılı bir şekilde açıklanan kundalini'yi iyi bir şekilde betimliyor. Bir enerji akımı olarak hissedilen kundalini veya "yılan gücü" omurganın içinden sushumna denilen suptil bir kanaldan yukarıya doğru beyne boşalır. Yılan bedeni sanki sadece omurgadan meydana gelmiştir, ayrıca kundalininin elektrik akımı gibi hareketi ve duyulan hışırtı sesi insan aklında yılanı getirir. Hint literatüründe kundalini omurganın dibinde üç buçuk çember şeklinde sarılmış potansiyel bir güç olarak ifade edilir. Cinsel enerjinin kaynağı olduğu gibi kundalini olarak yükseldiği vakit mistik vecd hâllerini meydana getirilebilir. Sembolik anlamda Şaki adında dişil bir güçtür ve başın üst bölümünde Şiva denilen eril eşiyle birleştiğinde yılan ve kartal birleşerek kanatlı yılan veya ejderha ortaya çıktı denilebilir.

Aynı kadüs'te gözüken iki yılan gibi omurganın ortasından geçen sushumna kanalının sağında ve solunda birer kanal vardır ve bunlar dalga şeklinde yer değiştirerek sarmal yaratırlar. Bu kanallar ida ve pingala kanallarıdır. Pingala kanalı sağ burun deliğinden başlar ve nefes alışıyla altın sarısı güneşsel enerjiyi özümser. Buna pozitif veya eril prana denir. İda kanalı sol burun deliğinden başlar ve nefes alışıyla açık mavi aysal enerjiyi özümser. Buna negatif veya dişil prana denir. Her iki kanaldan aynı anda eşit miktarda negatif ve pozitif prana omurganın dibinde birleştiği zaman ve sushumna açıksa, kundalini enerjisi yükselir. Kundalini yükselişinin tehlikeli yanları da vardır, onun için ancak uzun ve disiplinli bir eğitimden sonra girişilmelidir. Firavunların taçlarında görülen ureus kobra başıyla birlikte bir akbaba başı içerir ve firavunların kundalinileri en yüksek noktaya erişmiş birer inisiye olduklarını gösterir.

Kundalini ile birlikte anılan çakra sistemi bedende yedi süptil ana merkezle ilgili bir öğretidir. Alttaki tabloda ve diğer resimlerde bu merkezlerin bedende konumları gösterilmektedir. Bunların yedi klasik gezegenle tekabülleri hakkında farklı yorumlar vardır. Tabloda gösterilen değerler bu eserde tercih edilmektedir ve bazı yogiler tarafında benimsenmiştir. Bu konuda daha fazla bilgi vermek bu eserin kapsamını aşmaktadır.

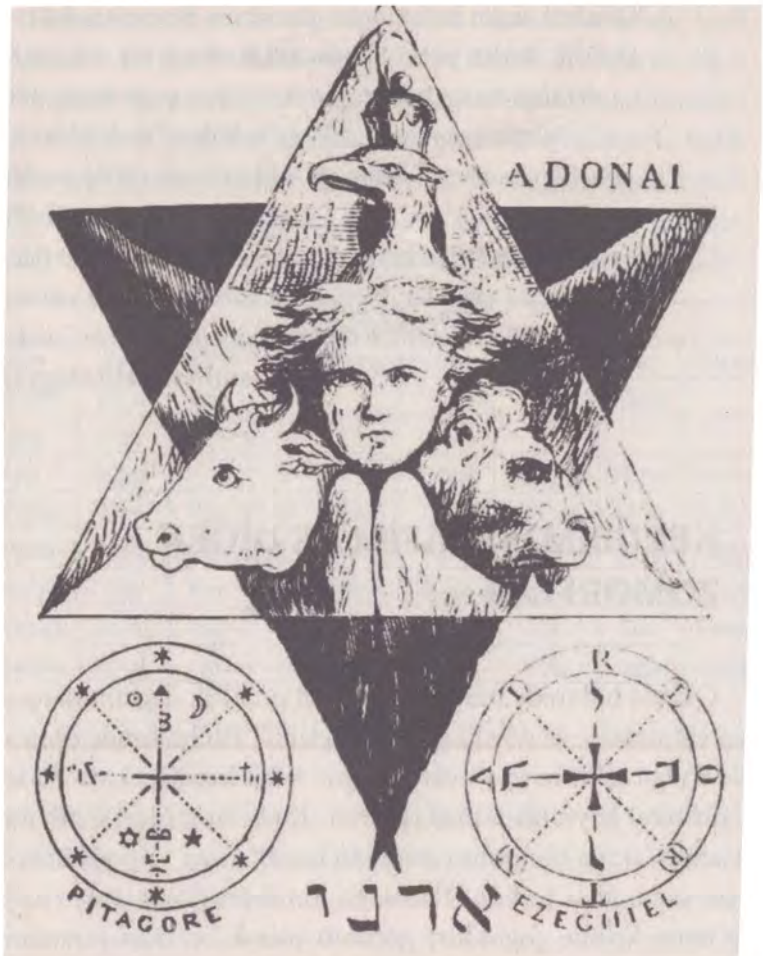
ÇAKRALAR								
Çakra	Renk	Mantra	Petal	Eleman	Gezegen	Duyu	Bez	Pleksüs
Sahasrara	Beyaz	Aum	1000			Sezgi	Hipofiz	
Soma	Mor				Ay			
Ajna	İndigo		2		Satürn	Durugörü	Pineal	Servikal
Vishudha	Mavi	Ham	16	Akaşa	Jupiter	İşitme	Tiroid	Brakyal
Anahata	Yeşil	Yam	12	Hava	Venüs	Dokunma	Timus	Kardiyal
Manipura	Sarı	Ram	10	Ateş	Güneş	Görme	Adrena	Solar
Svadiştana	Turuncu	Vam	6	Su	Merkür	Tat	Over	Lumbar
Muladhara	Kırmızı	Lam	4	Toprak	Mars	Koku	Testis	Sakral

"Gövdesi, uçan bir aslanın gövdesine benzeyen, kadın göğüslü, kadın yüzlü Sfenks adı korkunç bir canavar, ortalığı kasıp kavuruyordu... Eline geçirdiğine bir bilmece soruyor... "Söyle bakalım" dedi Sfenks , "sabahleyin dört, öğleyin iki, akşamleyin de üç ayaklı olan yaratık kimdir?" Oidipus, "İnsan" diye karşılık verdi. "Çocukken elleriyle, ayaklarıyla emekler, büyüdüğü zaman dimdik yürür, ihtiyarlayınca da bir değneğe dayanır." dedi.

(E. Hamilton, Mitologya)

KERUBİM, SERAFİM VE DİĞER ZOMORFLAR

Önceki bölümde burç kuşağındaki simetrik dağılımını içeren elementler ve dörtlü grubu inceledik. Bu bölümde ezoterik açıdan sabit burçları ele alacağız. Sabit burçlar, kova hariç hepsi birer hayvanla temsil edilirler. Kova burcunun sembolü insandır, akrep burcunun sembolü kartal, aslan ve boğa burçların sembolleri bellidir. Kabala'da Kerubim (İbranicede "im" ile biten kelime çoğuldur) görüntü olarak bu dört yaratığın karışımından oluşurlar. Genelde ay küresine, ama bir görüşe göre elementler küresi, diğer deyişle dünyanın başındaki melek gruba aittirler. Eski Ahitte ilgili bölüm şöyledir: *"Kerublar'ın bedenleri –sırtları, elleri, kanatları – ve dördünün de tekerlekleri çepeçevre gözlerle doluydu. Tekerleklere "Dönen tekerlekler" dendiğini duydum. Her Kerub'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu."* (Hezekiel 10/12-14)

Tetramorf (tetramorph, Latince dört beden) dört varlığın birleşiminden meydana gelen bir sembolü ifade eder. Bu varlıklar genelde boğa, kartal, aslan ve insandır. Kadim Orta Doğu uygarlıkları, örneğin Mısır, Mezopotamya, İran ve Anadolu, Uzak Doğu'da Orta ve Güney Amerika mitolojisinde yaygın olarak işlenmiştir. Bunların en iyi tanınanı Mısır'da Keops piramidin önünde doğuya bakan ve 20 metre yükseklikte sfenks yapıtıdır.

Sfenks, Grekçe'de bileşken anlamına gelir. Büyük Sfenksin gövdesi aslan, başı insan şeklindedir. Genelde firavun Keops yüzü olduğu kabul edilmekle beraber, son zamanlarda bu sanıya karşı muhalif görüşler otaya atılmıştır. Bazı görüşlere göre Sfenks kelimesinin kökeni "yaşayan simge" anlamına gelen, eski Mısır dilinden "Shesep-ankh"den türemiştir. Çoğu kez sfenksler kanatlı gösterildiği hâlde, büyük sfenks muhtemelen her zamana kanatsızdı. Aslan burcuyla ilişkilendirilen sfenksin zıt tarafında kova burcunun bulunması onun insan başlı olmasını açıklar. Eski Mısırlıların, aslanları kutsal yapıtların koruyucusu olarak kabul ettikleri söylenir. Ezoterik açıdan sfenks insan başı, kartal kanatları, gövde üstü aslan ve altı boğa olan dört bedenden oluşmuş bir tetramorftur. Hint mitolojisinde Garuda yarı insan ve yarı kartal bir varlıktır. Yılanların düşmanı ve tanrı Vishnunun taşıyıcısıdır. Ayrıca, Rama'yı da cennete taşımıştır. Kartal kanatlı motifler Orta Doğu'da yaygındır. Sümer, Babil, Asur ve Keldanilerde, Hitit ve İran gibi uygarlıklarda, aşağıdaki gibi kanatlı ve insan yüzlü boğalar görülür.

Odipus efsanesindeki sfenksi ele aldığımızda (bakınız bölüm başındaki alıntı), bilmecenin çözümü insan olarak ortaya çıkıyor, fakat aynı zamanda bilmecenin içinde başka bir bilmece olabilir ve cevap piramit olarak da çıkabilir. Piramidin tabanı dört ayaklı, yüksekliği iki uçlu bir çizgi oluşturur ve yanları üç kenarlı üçgenlerdir.

Piramit dört üçgen ve bir kareden oluşur. Dört üçgen aslında burç kuşağını simgeler. Üst üste katlandıkları zaman on iki köşeli bir yıldız meydana getirirler.

Esasında sfenksin simgelediği zoomorfik (hayvan karışımı) figür aslan burcu ve karşısındaki kova burcudur. Kanatlı boğa ise boğa burcu ve akrep burcu karışımıdır.

Diğer ilginç bir zoomorf ise oğlak burcunun sembolüdür. Burada garip bir şekilde gövdesinin ön kısmı oğlak ve gerisi

balık olan bir şekil görmekteyiz. İlk bakışta insanın aklına gelen burç kuşağının başı olan koç burcu ve sonu olan balık burcunun bir karışımı olması.

Peki, Oğlak burcunda neden minyatür bir burç kuşağı olsun? 22 Aralık kış solstisinde Yay burcundan Oğlak burcuna geçiş yaşanır. Bu tarihe kadar Güneş'in ufukta doğuş ve batış noktaları güneye kayıyordu, dolayısıyla günler kısalıyordu. 22 Aralıkta Güneş üç gün aynı konumda kalır ondan sonra Güneş'in doğuş ve batış noktaları kuzeye doğru hareket etmeye başlar. Kadim çağlarda Güneş'in durgun olduğu bu üç günü Güneş'in ölüp yer altı dünyasına indiği bir dönem ve mini bir kış olarak görürlerdi. 25 Aralık ise Güneş'in yeniden dirildiği mini bir ilkbahardı. Dolayısıyla Oğlak burcunda 12 günlük minyatür bir döngü olduğunu düşünürlerdi.

4. BÖLÜM

GÖK MEKANİĞİ

"O, sabahı açandır, O geceyi dinlenme zamanı, güneş ve ayı birer hesap ölçüsü kılmıştır."
En'an Suresi, 96, Kuran-ı Kerim

GALAKTİK ASTROLOJİ

İnsanların binlerce, hatta on binlerce yıldır gökyüzünü incelediğini ve çok ince ayrıntıları hesaplayıp kaydettiklerini biliyoruz. Geçmişin harabeleri arasında rasathaneler ve gözlem evleri bulunuyor. Bir teleskop olmadan Satürn'ün halkalarını görmek mümkün değildir, ancak Satürn tanrısı hep halkalar ve yüzüklerle resmediliyordu. Ayrıca Venüs'ün hilal şeklini aldığını da biliyorlardı. Eski Sümer'e ait bir mühür kabartmasında güneş sistemini andıran bir şekilde dokuz gezegen gözükmektedir.

Sümerler, gökyüzünü izleyerek onu aynı bir kitap gibi okumaya çalıştılar çünkü yaşamın sırlarının orada yazılı olduğunu sezdiler. Hermes'in, Zümrüt Tablet'e kazıdığı "Yukarısı aşağısı gibidir ve aşağısı yukarısı gibidir," sözünü içsel olarak seziyorlardı, çünkü tüm evreni bir bütün ve canlı olarak görüyorlardı. Gökyüzü ulaşılmaz yükseklikte olduğu için tanrıların veya daha sonra meleklerin mekânı olduğunu varsaydılar.

Güneş, ısı ve ışık yaydığına göre yaşamın kaynağı olmalıydı. Sabah doğduğunda tüm yıldızlar söner ve karanlık çekilir, dolayısıyla gökyüzünün kralı güneşti. Ay, geceyi aydınlatıp kadınlardaki adet sancılarını ve gel git olaylarını yönettiğine göre o da gökyüzünün kraliçesi olmalıydı. Güneş tutulduğunda bir araya geliyorlardı. Gündüz gece, yaz kış, mevsimler hepsi bir hikâye anlatıyor. Bu hikâyenin izleri efsanelere, masallara, hatta dini metinlere işlenmiştir. Güneş, kış mevsiminde ölüp ilkbaharda tekrar dirildiğine göre onu Anka kuşu olarak ve ay, güneş tu-

tulmasında dünyayı yuttuğu için onu da ejderha olarak tasavvur ettiler. Bu ikilinin kozmik mücadelesini eski Çin ve Maya motiflerinde sıkça görmekteyiz.

1) Kürsü
2) Burçlar Kuşağı
3) Satürn
4) Jüpiter
5) Mars
6) Güneş
7) Venüs
8) Merkür
9) Ay
5) Arz (hava, ateş, su ve toprak

Yer Merkezli Sistem / Felekler

Pythagoras, 2.600 yıl önce Mısır gizemlerini öğrenmek için Mısır'da tam 22 yıl geçirdi. Sonra bilgi edinmek için Hindistan'a kadar gitti. Döndüğü zaman kurduğu bilgelik okulunda öğrettikleri Batı felsefesini ve bilimsel düşüncenin temelini oluşturdu. Hatta felsefe ve matematik kelimelerini ilk o ortaya attı. Maalesef okulu yakılarak yok edildiği için öğretileri konusunda tam bilgiye sahip değiliz. Pythagoras'ın öğrencisi Philalaus dünyanın bir küre olduğunu ve güneşin etrafında döndüğünü, ayrıca güneş sisteminin görünmeyen merkezi bir ateş etrafından döndüğünü Galeleo'dan neredeyse iki bin yıl önce yazmıştı. Aynı Pythagoras gibi Sisamlı (Samos) olan

Aristtarchus (MÖ 310-230), *Güneş ve Ayın Büyüklükleri ve Mesafeleri* adlı eserinde güneş merkezli sistemi ortaya atmıştı. Ancak Platon'un aykırı öğrencisi Aristo (MÖ 384-322) Orta Çağ'a damgasını vuran dünya merkezli sistemi geliştirdi. On altıncı yüzyılda Kopernikus (1473-1543) güneş merkezli sistemi tekrar devreye sokuncaya kadar bu görüş inatla devam etti. Günümüzde halen dünyanın yassı ve göğün bir kubbe olduğunu iddia edenler var.

Aristo'nun ortaya attığı ve Ptolemos (Batlamyos MÖ 150) tarafından geliştirilen dünya merkezli sistem, aslında astroloji ve diğer ezoterik sistemlerde kullanılmaktaydı, izafi olarak düşünüldüğünde bizim gökyüzüne bakış açımız yeryüzünden olduğu için, kendimizi sabit olarak düşünüyor ve gökyüzünün etrafımızda döndüğünü sanıyoruz. Kadimler bu sisteme dayalı dokuz felekli bir evren modeli çizdiler. Bu felekler ateş, hava, su ve toprağın bulunduğu yer küresinin üzerini örtmekte. Her bir felek hareket eden ve bir gezegeni taşıyan kristal bir küreyi andırıyor. Yerkürenin tam üzerindeki felek ay tarafından yönetiliyordu, çünkü ay en hızlı hareket eden gezegendir, dolayısıyla yeryüzüne en yakın o olmalı. Sonra hareket hızlarına göre Merkür, Venüs, Güneş, Mars, Jüpiter ve son olarak en yavaş hareket eden Satürn. Bu gezegensel feleklerin üzerinde burçlar kuşağını taşıyan felek var ve onun üzerinde arş, kürsü ve tanrı katı. Cennet belki de burada olmalı, zira Hermetik öğretilere göre kâmil insan, gezegensel erdemleri elde edip olumsuz etkenleri aştıktan sonra bir ogdoad (sekizgen) olarak en yüksek mertebeye ulaşır. Dante gibi birçok ilahiyatçı felekler üzerinde metafizik spekülasyonlar yürüttüler. Böylece pagan tanrıları ve panteonu yerine başmelekler ve yönettikleri melek hiyerarşileri geçti.

AY VE GÜNEŞ TAKVİMLERİ

Günümüzde kullandığımız takvimler ve zaman ölçümlerinin kaynakları astronomik hesaplara dayanıyor. İlk takvimler ay evrelerine göre hazırlandı. Yaklaşık 28 günlük olan bir ay devri yeni, hilal ve dolunay gibi doneler içerir. Ayın dolunay öncesi büyüme fazına sonraki küçülme fazına göre farklı değerler verilirdi. Güneşin bir devre tamamlanması 365,224 gün sürer ve bu devre modern takvimlerin temelini oluşturur. MÖ 432'de Grek astronom Meton, güneş ve ay takvimlerini birleştiren Metonik takvimi geliştirdi. Yaptığı hesaplamalara göre her 19 yılda bir ay ve güneş takvimleri birbirilerine uyum sağlamaktaydı. Bu 19 senenin 12 senesinde 12 ay bulunmaktadır ve 7 senesinde 13 ay bulunmaktadır. Ezoterik açıdan 19 sayısı 12 burç ve 7 asıl gezegenin toplam sayısına eşit olduğu için özel bir değeri vardır.

İlk güneş takvimleri esasında 21 Mart'ta başlardı. Günümüzde 1 Ocak'ta başlaması yeni bazı ezoterik değerlendirmelerin sonucudur. İlk takvimlerde yıl 360 dereceye tekabül eden 360 yıla göre hazırlandılar. Eski Mısırlılar 365 günü elde etmek için ayrı tutulan 5 bayram günü ilave ettiler. Çünkü eski çağlarda zaman hep 60 üzerine hesaplanırdı ve 360, altmış çarpı altıya eşittir. Bundan dolayı bir saat 60 dakika ve bir dakika 60 saniyedir. Bu sayının tercih edilmesinin birkaç sebebi var. Bir kere 60 parçalara kolay bölünen bir rakamdır. 2, 3, 4, 5, 6 gibi rakamlara bölünebilir. Oysa 50 küsurat vermeden ne 3'e ne de 4'e bölünebilir. Ayrıca 6 devrelerin kullanılan bir rakamdır, bir tekerleğin altı kolu olabilir ama beş kolu olmaz. Son olarak

ezoterizmde 6, makro-kozmosun yani büyük evrenin sayısıdır ve 5 mikrokozmosun sayısıdır. Gökyüzündeki hareketler makrokozmosa aittir, mikrokozmos ise etkiledikleri insandır.

Diğer yandan takvimde gezegenlerin de yeri vardır. Ayın bir devresi 28 gün olarak kabul edilir ve bu yedi çarpı dörde eşittir. Esasında bir ayın dünya etrafındaki yörüngesi sideral olarak 27 gün, 7 saat ve 43 dakika ve 11,5 saniye olarak hesaplanmıştır. Ancak dünya, güneş etrafında ay ile aynı yönde hareket ettiği için sinodik dediğimiz hesaba göre yörüngesi 29 gün 12 saat ve 44 dakikadir. Bir yıl yaklaşık olarak 52 hafta eder. Haftanın her günü belirli bir gezgene adanmıştır. Batı kültüründe bu daha belirgindir zira haftanın günleri ve gezegen adları veya temsil ettikleri pagan tanrıları aynıdır.

EKİNOKSLAR VE SOLSTİSLER

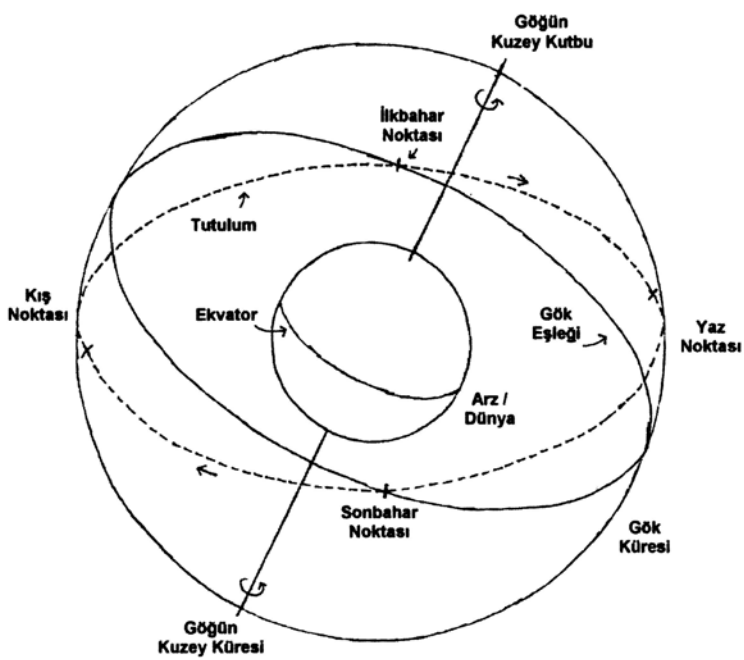
Dünya kendi ekseni etrafında 24 saatte bir dönmekte, bu da bize gündüz ve geceyi vermekte. Ayrıca dünya güneşin etrafında yaklaşık 365 günde bir dönmekte bu da bize mevsimleri vermekte. Dünyanın ekseni aslında eğridir ve güneşe göre yaklaşık 23,5 derecelik bir meyili olduğu için güneşin doğuş ve batış noktalarında ve gökyüzündeki güzergâhında sürekli bir oynama oluyor. Kuzeye doğru kaydığı zaman havalar ısınır ve güneye kaydığı zaman havalar soğur.

Gökyüzüne baktığımız zaman onu bir kubbe olarak algılarız. Dünya ekseninin döndüğü kuzey ve güney kutup noktalarının tam ortasından dünya küresini biri altta biri üstte olmak üzere iki eşit yarım küreye bölen hayali kuşağa ekvator veya yer eşleği deriz. Gökyüzüne bu kuşağı yansıttığımız zaman ona paralel ve gök küresini ikiye bölen bir gök eşleği veya gök ekvatoru çizebiliriz. Bunlardan biri kuzey gök küresi diğeri güney gök küresidir. Türkiye kuzey yarım küresine bağlı olduğu için biz kuzey yarım küresini gözleyebiliyoruz. Kutupyıldız'ı direk kutupta olduğu için sabit gözükmektedir. Diğer tüm gök cisimleri etrafında dönmekte.

Eğer dünyanın bir eğri dönüşü olmasaydı o zaman mevsimler olmazdı ve gündüz ve gece birbirine eşit sürede, yani 12 saatlik olurdu. Dünyanın belirli bölgeleri sürekli yaz, belirli bölgeleri sürekli kış olurdu. Yaşam koşulları sınırlı olurdu. Gündüz ve gecenin eşit olduğu yılda sadece iki gün vardır. İlkbahar günü ve koç burcunun ilk günü olan 21 Mart ile sonbahar günü ve Terazi burcunun ilk günü olan 23 Eylül. Bu özel günlere ılım veya ekinoks denilir. Zaten ekinoks Latincede bu

anlama gelir. Güneşin gökyüzünde çizdiği yola tutulum veya ekliptik denilir. Tutulum ve gök eşleğin kesiştiği noktalarda ekinoks oluşur. Tutulum ve gök eşleği arasında aynı dünya ekseni gibi 23,5 derecelik bir açı vardır.

İki ekinoks'un tam yarısında tutulumun gök eşleğine göre en yüksek ve en alçak noktaları vardır. Bunlardan biri yazın ve yengeç burcunun ilk günü olan 22 Hazirana ve diğeri kışın ve oğlak burcunun ilk günü olan 22 Aralığa denk gelir. Bu günlere solstis denilir. Tarih boyunca bu günler kutsal sayılırdı, çeşitli bayramlar ve ayinlerle kutlanırdı. Tarih boyunca insanoğlu, birbirine yakın olan yıldızlara takımyıldızı diyerek meydana getirdikleri şekillerden anlam çıkarmaya çalışmıştır. Çeşitli efsaneler gelişmiştir bunun da etrafında. 88 takımyıldız arasında tutulum üzerinde serilmiş olan iki takımyıldızı vardır ve bunlar bildiğimiz burçları meydana getirirler.

Ekinokslar / Ilımlar ve Solstisler

"Fakat, ey sevgililer, şu bir şeyi unutmayın ki Rabb'in indinde bir gün bin yıl, ve bin yıl bir gündür"
II Petros, İncil

ASTROLOJİK ÇAĞLAR

Ezoterik astrolojide siklüsler önemli bir yer tutar. Siklüs, belirli bir zaman süresinde meydana gelen bir dönem anlamına gelir. Grekçede çember veya devre anlamına gelen "kuklos"dan türemiştir. Güneşin dünyayla ilişkisiyle ilgili üç önemli siklüs vardır. Bunlardan birincisi dünyanın kendi ekseni etrafında dönmesinden ortaya çıkan bir gün veya 23 saat, 56 dakika ve 4,09 saniyedir. İkincisi dünyanın güneş etrafından dönmesi ile meydana gelen bir sene veya 365,242 gündür. Üçüncüsü de bilimsel olarak 25.776 yıl ve ezoterik olarak kabul edilen 25.920 yıldan oluşan her biri 2.160 yıldan oluşan 12 astrolojik çağı içeren Platonik yıldır. Buna devinim veya ekinoksların gerilmesi denir.

Bizim burç kuşağı veya Zodyak dediğimiz, hatta tüm gök kubbesi her 72 yılda bir derece geriye kaymaktadır. Çünkü dünya tam olarak bir küre değildir, ekvatorun etrafındaki bölge kutuplara nazaran kabarıktır. Gerek ayın ve gerek güneşin bu bölge üzerindeki çekimi arzın ekseninde koni şeklinde dönmelere sebep oluyor. Bu dönüşler çok yavaş olup, tam bir siklüsün tamamlaması 25.920 yıl olmakta. Bilimsel hesaplarda bu sayıdan biraz fazla veya az değerler gösterilebilir, ancak 25.920 yıl geleneksel kabul edilen değerdir. Bu dönmeler aynı zamanda ekinoks ve solstisleri de etkilemektedir. Bundan dolayı esas alınan ilkbahar noktası her yıl 0,014 derece kaymaktadır. Bir burca tekabül eden 30 derecelik bir kayma 2.160 yıl sürmek-

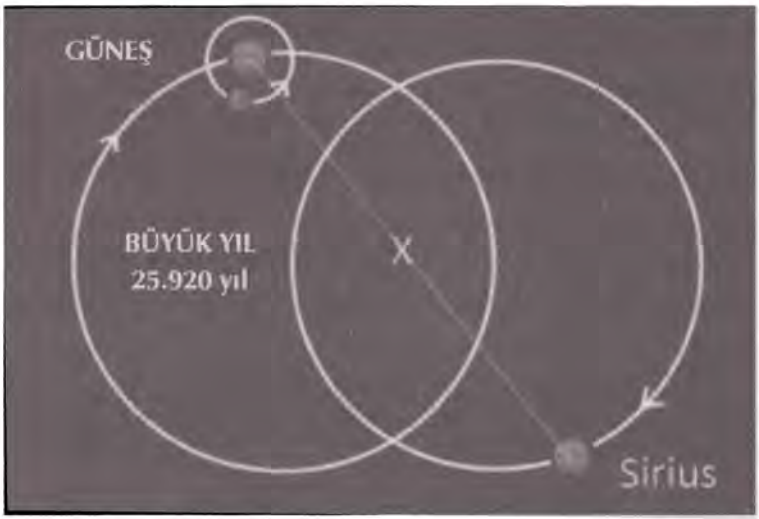
tedir. Tekrar aynı noktaya gelmesi için 25.920 (12 x 2.160) yıl geçmesi gerekir. 2.160 sayısı 6 x 360 ve 6 x 6 x 6 x 10 olması açısından anlamlıdır. O halde burçların konumu takımyıldızlara göre sürekli değişmektedir. Bundan dolayı astrolojide iki sistem vardır, biri özellikle Vedik astrolojide kullanılan sidereal Zodyak'a, diğeri Batı astrolojisinde kullanılan tropikal Zodyak'a dayanır. Sideral astrolojide takımyıldızları esas alınır, tropik Zodyak'ı esas alan Batı astroloji burç kuşağını ilkbahar noktasından itibaren ele alır.

Devinim olayının çok eski çağlardan beri bilindiğine dair bulgular mevcut, ama resmi olarak Grek astronom Hipparchus (MÖ 190-120) tarafından ilk kez tespit edildiği kabul edilir.

Devinim olayını açıklayacak diğer bir teori de güneş sistemimizin diğer bir yıldızla kurduğu ilişkidir. Bu görüşe göre devinimin nedeni dünyanın hareketi değil güneş sistemimizin diğer bir yıldızla kurduğu binar ilişkidir. Güneş sistemimiz diğer yıldızla kurduğu binar ilişkiden dolayı 25.920 yıllık bir döngü yapmaktadır. Bu şekilde birlikte bir döngü oluşturan ikili yıldızlara binar yıldızlar denir. Daha öncelerde binar yıldızların çok ender olduğu düşünülürken son bulgulara göre yıldızların çoğu, yüzde seksenden fazlası bu tür bir ilişki içinde, hatta bazen ikiden fazla yıldızın birbirleriyle birlikte döndükleri de tespit edilmiştir.

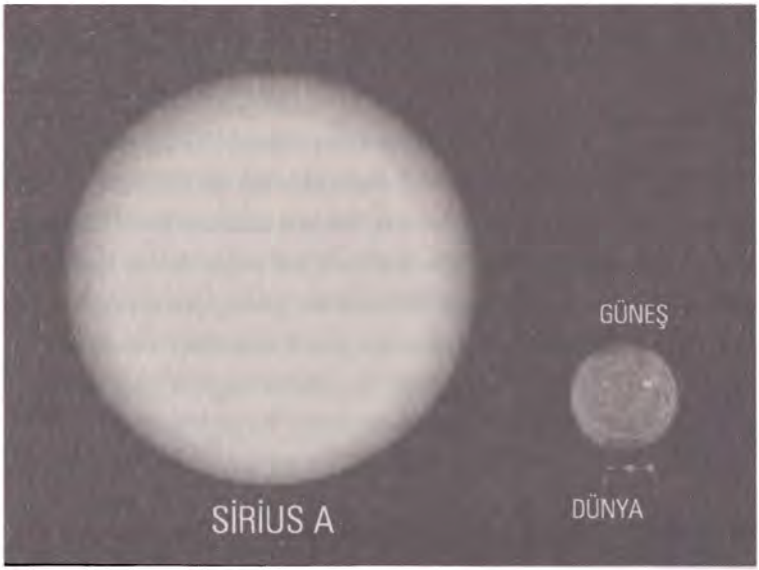
8,6 ışık yılı mesafesiyle Sirius yıldızı, güneş sistemimize en yakın ve gökyüzünde en parlak beşinci yıldızdır. Devinim sırasında gökyüzünde hareket etmeyip yerinde sabit duran tek yıldız olması dolayısıyla güneş sistemimizle binar bir ilişki içinde olabilecek en kuvvetli namzettir.

Avcı Orion takımyıldızı takip ettiği için ona bazen "köpek yıldızı" da denir. Eski Mısır'da ona Sothis denilirdi ve tanrıça İsis'i temsil ettiğine inanılırdı. Yaz aylarında güneşin doğuşuyla birlikte ortaya çıkması tarım için büyük önem arz eden Nil

Nehri'nin yıllık taşmasını işaret ettiği kabul görürdü. 1930'lu yıllarda iki Fransız antropolog Batı Afrika'da, Mali'de Dogon kabilesinin yaşlı ve kör bir önderiyle yaptıkları bilgi alışverişine dayalı bir kitap yayınladılar ve Dogonların ileri seviye astronomik bilgilere sahip olduklarını ve bu bilgilerin binlerce yıl önce onlara "Nommos" dedikleri Siriuslu amfibi uzaylı varlıklar tarafından aktarıldığını iddia etmişlerdi. Bu bilgiler arasında Sirius'un etrafında ikinci bir yıldızın 50 yılda döndüğü, Satürn'ün halkarı olduğu vs gibi bilgiler vardı. Daha sonra 1976 yılında çok kapsamlı araştırmalar içeren *Sirius Gizemi* adlı bir kitap yayımladı. Bu kitap, Türkçesi tükenmeden bir süre önce piyasada mevcuttu. Bu konular kitabımızın içeriği dışında olduğu için daha fazla değinmeyeceğiz.

Sirius yıldızı grubu aslından iki yıldızdan oluşur, Sirius A ve Sirius B. A grubu beyaz yıldıza dâhil olan Sirius A, G grubu sarı yıldız olan güneşimize kıyasla 20 misli daha fazla ısı ve ışık yaymaktadır. Bir beyaz cüce yıldızı olan Sirius B ise dünyamızdan dört misli büyük olduğu halde kütlesi son derece yoğun olup güneşin kütlesine eşittir. Sirius B, Sirius A etrafında 50

yılda bir dönmektedir. Sirius yıldız takımının yılbaşında tam saat on ikide gökyüzünün en üst noktasında bulunduğu ve bu yüzden yılbaşı seçildiği iddia edilmiştir.

Diğer bir iddiaya göre, Temmuz başlarında güneşle yaptığı kavuşumdan dolayı Sirius'un birçok ülkenin bağımsızlık bayramıyla astrolojik bir bağı vardır. Bu ülkeler arasında Kanada (1 Temmuz), Belarus (3 Temmuz), ABD (4 Temmuz), Venezuela (5 Temmuz), Arjantin (9 Temmuz), Moğolistan (11 Temmuz), Filipin (12 Temmuz) ve Fransa'yı (14 Temmuz) sayabiliriz.

ASTROLOJİK ÇAĞ	GÜNEŞ AYI	BAŞLANGIÇ
Aslan	-10.800	MÖ 10948
Yengeç	8640	MÖ 8788
İkizler	-6480	MÖ 6628
Boğa	-4320	MÖ 4468
Koç	-2160	MÖ 2306
Balık	0	MÖ 148
Kova	2160	31 ARALIK 2012
Oğlak	4320	4172

25.920 yıllık dönemi güneş veya Platonik aylara göre ayırdığımız zaman astrolojik çağlar dediğimiz kavramlar ortaya çıkar. Yalnız bu arada belirtmek isteriz ki astrolojik çağların başlangıç ve bitişleri konusunda kesin bir tarih yoktur. Yaklaşık bir tarih vardır. Çünkü gökyüzünü 30 derecelik on iki bölüme ayırdığımız zaman ve gösterge olarak takımyıldızları kullandığımız zaman takımyıldızların gök kubbesi üzerinde kesin başlangıç ve bitiş yerleri yoktur. 25.920 yıllık bir güneş yılı döngüsünün Koç Çağından Balık Çağında geçişle başladığını varsaysak bu tarih O yıldan hareket ederek yeni bir döngüyü başladığı gözükmektedir. Bunun sebebi açık burç kuşağı koçta başlar ve balıkta biter. Ancak astrolojik çağların dayandığı güneş yılı hareketleri dünya yılına göre ters istikamette işler. Şimdi sıfır yılında başladığını farz ettiğimiz Balık Çağının bitişi bu hesaplamaya göre 2160 yılında biterek Kova Çağının başlaması gerekir. Ancak eğer bazı iddialara göre Kova Çağı Maya takvimine dayanarak 31 Aralık 2012'de başladıysa o zaman Balık Çağının başlangıcı MÖ 148 yılında olmalı. Bu her ihtimalde mümkündür, ancak ikincisini tercih edeceğiz. Unutmamak gerekir astrolojik çağlarda bir çağdan diğer çağa geçişlerde belirgin değişimler olduğunu ezoterik astroloji tezi kapsamında kabul etmemiz gerekir. Ancak eski çağdan yeni çağa geçiş yaparken önceki çağın etkileri sonradan devam ettiği gibi önceden de et-

kileri ortaya çıkmaktadır. Bu dikkatli tarihi, sosyolojik ve dini akımların araştırılmasında ortaya çıkan ince ayrımlarla bariz bir şeklide ortaya çıkar.

25.920 yıllık döngüyü iki bölüme ayırarak bir sine dalga grafiği ortaya çıkarabiliriz. Bunun başlangıç noktasını MÖ 10948 olarak almamız daha sonraki bölümlerde açıklayacağımız gibi oldukça anlamlı. Bu hem Göbeklitepe açısından hem de bu tarihte olan büyük felaket açısından böyle. Bu grafiğin ima ettiği şey yeni bir çağın arifesinde olduğumuz ve geçen 13 bin yıllık sürenin insanlık açısından oldukça ilkel bir dönem olması. İlkellik halen üzerimizde, ancak bütün olumsuzluklara rağmen bu grafik bize bir iyileşme umudunu ima etmektedir.

ASTROLOJİK DÖNGÜLER VE PLATONİK ÇAĞLAR			
AÇI / DÖNEM	**PLATONİK DÖNGÜYE GÖRE SÜRE**	**360 GÜNLÜK YILA GÖRE SÜRE**	**İLGİLİ PLATONİK CİSİM**
BİR DEKAN (10°)	720 YIL	10 GÜN 240 SAAT 1.440 DAKİKA	TETRAHEDRON 720°
İKİ DEKAN (20°)	1.440 YIL	20 GÜN 430 SAAT 28.800 DAKİKA	OCTAHEDRON 1.440°
ÜÇ DEKAN (30°) BİR PLATONİK AY	2.160 YIL	30 GÜN 720 SAAT 43.200 DAKİKA	HEXAHEDRON 2.610°
SAROS DÖNGÜSÜ (60X60)	3.600 YIL	50 GÜN 1.200 SAAT 72.000 DAKİKA	ICOSAHEDRON 3.600°
ÜÇ PLATONİK AY BİR PLATONİK MEVSİM	6.480 YIL	90 GÜN 2.160 SAAT 129.600 DAKİKA	DODECAHEDRON 6.480°
BİR PLATONİK YIL	25.920 YIL	360 GÜN 6.480 SAAT 518.400 DAKİKA	BİR PLATONİK YIL 25.920 YIL

5. BÖLÜM

KOZMİK SİKLÜSLER

"Fakat ey sevgililer, şu bir şeyi unutmayın ki Rabbin indinde bir gün bin yıl ve bin yıl bir gün gibidir."
II. Petros, İncil

SİKLÜSLER

Siklüs sözcüğü eski Grekçe'de "Kiklüs"den türemiştir ve bir devinim, devre, döngü anlamına gelir. Siklüsler gerek zaman, gerekse de mekân ölçümlerinde kullanılır ve siklüslerde zaman ve mekân birleşmektedir. Örneğin bir yörünge belirli bir zaman içerisinde gerçekleşir ve daire çizerek belirli bir mekânı işgal eder. Bir derece ve orantı da yaratır, dolayısıyla izafiyetle ilgisi vardır. Kozmik siklüslerle ilgili doktrinler kadim uygarlıklarda oldukça yaygındır. Bu tradisyonlarda bazen o kadar muazzam sayıların oynadıkları görülür ki, şaşmamak elde değildir. Ancak incelendiği zaman, çok ilginç bazı noktalar ve ortak paydalar ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, mekân ve zamanın hesaplanmasında kullanılan ölçüm birimlerinin garip bir şekilde son bilimsel bulgularda elde edilen değerlere uyum sağladığı görülmektedir.

MÖ 3200 yılları civarında, Mezopotamya'da iki ayrı sayı sisteminin geliştiğini görüyoruz. Bunlardan birisi günümüzde kullanılan ondalık sistemdir ve diğeri 60 rakamına dayanan seksajismal sistemidir. Sümerler'in "sos" dedikleri bu 60'lık birim bütün zaman ve mekân hesaplarında kullanılmaktaydı ve onları bir uyum içerisinde birbirine bağlıyordu. Bu yüzden, bir daire 360 (6 x 60) dereceye bölünüyordu. Takvim 360 gün olarak gösteriliyordu (örneğin eski Mısır'da her yıl 5 kutsal bayram kutlanıyordu ve bunlar yılın diğer 360 gününden ayrı tutuluyordu), gün 24 saate bölünüyordu ve her saat 60 dakika

ve her dakika 60 saniyeye bölünüyordu. Aynı şekilde mekân, mesafe ölçen birimlerinin de seksajismal oluşu ilginçtir ve evren konusunda derin bir bilgi saklamaktadır. Bütün bu ölçü birimleri kadimlerden bize miras kalmıştır.

Önemli bir seksajismal sayı da ekinoksların gerilemesinden ortaya çıkan burç çağlarının yıl süresidir. Platonik yıl da denilen bu sayı 2.160'tır (6 x 360) (veya 6 x 6 x 6 x 10). Yunan filozofu, Heraklitos (MÖ 535-475), her 10.800 yılda dünyanın bir tufan geçirdiğini iddia etmişti, bu sayıya nasıl ulaştığı meçhuldür, ancak 10.800 sayısı burç çağlarına da bölünebilir (5 x 2160). MÖ 280 yılında kayıp Mezopotamya tarihini dile getiren Berossos, tufan öncesi dönemde 10 kralın peş peşe hükmettiğini ve sürenin tam 432.000 yıl sürüp, kralların toplam ömür sürelerine eşit olduğunu yazmıştı. İnsan ömrü ile ilgisi olmadığından, akademisyenler tarafından uzun süredir saklı anlamlar aranan bu sayı da seksajismaldir ve burç çağlarına bölünebilir (200 x 2160) (40 x 10.800).

İzlânda epik destanı "Edda", tanrı Odin'in gökyüzündeki kahramanlar salonu Valhalla'da 540 kapı bulunduğunu ve her kapıda 800 savaşçının savaşa çıktığını yazar (540 x 800 = 432.000).

60 sayısının bir devre oluşturması kadim uygarlıklarda oldukça yaygındır. 60 yıllık devre, 12 yıl oluşturan Jüpiter'in ve 30 yıl oluşturan Satürn'ün yörüngelerinin senkronize oldukları devir oluşu, Yunanlar ve Hindular tarafından önemsenerek, ona kozmik ve ezoterik bir anlam verilirdi. Afrika'nın Mali devletindeki Dogonlar her altmış yılda Sigui ayinlerini yaparlar. Çinliler de astrolojik hesaplarında 60 yıllık devreler kullanırlar, bu devreler 12 burç yılının beş elemanıyla çarpılarak meydana gelirler.

"Bil ki, bu Evren bütünüyle bireysel bir varlıktan başka bir şey değildir, başka bir deyişle, en dıştaki semavi küre, bütün içerdikleri ile birlikte, tek bir varlık olduğu hiç şüphe götürmez..."

Aklı Karışıklara Rehber, Moses Maimonides (1135-1204)

YUGALAR

Yugalar, kadim Hint kutsal kitaplarında sözü edilen oldukça uzun siklüslerdir. Aşağıda bu siklüslerle ilgili Hint destanı Mahabarata'dan bir bölüm verilmektedir:

"O zamanlar evren şimdiki gibi değildi... Krita Yuga'da her şeyin farklı olduğu bir durum vardı, ve Treta Yuga'da ondan farklı bir durum vardı. Dvapara Yuga ile büyük değişiklikler oldu. Şimdiki Yuga'da ise, her şey küçülmüştür... İlahlar, evliyalar ve her şey değişmiştir.

"Krita Yuga (Kamil Çağ), adını o devirde tek bir din oluşuna borçlu. O devirde bütün insanlar kâmildi, onun için dini ayin ve ibadetler yapmaları gerekmiyordu. Kutsallık o devirde hiç azalmadı ve insanlar hiç düşmediler. Krita Yuga'da ilahlar yoktu; ifritler, Yakşalar, Rakşalar ve Nagalar yoktu. İnsanlar ne aldılar, ne sattılar, zengin ve fakir yoktu, işçiliğe gerek yoktu, çünkü insanlar bütün isteklerini irade gücü ile sağlıyordu. En önemli fazilet dünyevi arzuları terk etmekti. Krita Yuga'da hastalık yoktu, yaşlanmak yoktu, kin yoktu, ne de kibir veya herhangi bir kötü düşünce, keder ve korku yoktu. Bütün insanlar en yüksek ululuğa erişebiliyorlardı. Evrensel ruh Narayana'ydı, o beyazdı. O herkesin sığınağıydı ve herkes onu aramaktaydı. Kâmil Çağ, baştan sonuna dek insan benliğinin evrensel ruhla bağdaştırılmasını içeriyordu.

"Treta Yuga'da adaklar başladı ve dünya ruhu kırmızıya boyandı. Fazilet bir çeyrek azaldı. İnsan gerçekleri aradı ve dini törenler uyguladılar. İstediklerini vererek ve çalışarak elde ettiler.

"Dvapara Yuga'da dünya ruhu sarıydı. Din yarıya indi. Veda (bilindiği kadar Hindu kutsal kitaplarının en eskileri) Krita Yuga'da tek bir kitaptı, ama bu çağda dörde bölündü. Birçok kişinin bu dört Vedalar üzerinde bilgi sahibiyken, bazıları sadece üç, veya birini bilmekteydi. Zihin gücü düştü, Hakikat eridi ve arzular, felaketler ve hastalıklar geldi. Bunlardan dolayı insanların cezalardan geçmeleri gerekti. Günahların yaygınlığından dolayı bir çökme çağıydı.

"Kali Yuga'da (şimdiki zaman) dünya ruhu siyah oldu. Bu demir çağıdır. Sadece çeyrek fazilet kalmamıştır. Dünya kedere boğuldu, insanlar şerre dönmüşler, hastalıklar gelmiştir, bütün yaratıklar soysuzlaştılar, kutsal ayinler ters sonuç vermekte, her şey değişimlere girmekte ve birçok Yugaları yaşayanlar dahi [reenkarnasyon yolu ile] değişime tabi olmaktadır."[28]

Bu efsanelerde çağlar çeşitli renklere bölünmekteydi (sırasıyla beyaz, kırmızı, sarı ve siyah). Bu da belki de beyaz, Kızılderili, sarı ve zenci ırklarının türeyişi ile ilgili bir doktrin saklamaktadır. Benzer çağ evrelerini içeren efsaneler de diğer Hint-Avrupa kökenli topluluklarda bulunmaktadır. Grek mitosları dile getirenlerden en eskisi Hesiodos çağları şöyle sıraladı: Altın Çağı (sarı), Gümüş Çağı (beyaz), Tunç Çağı (kırmızı ve Demir Çağı (siyah).

Yaklaşık 20 ciltlik Mahabharata'nın küçük fakat önemli bir bölümü içeren "Bhagavada Gita", kozmik siklüsler hakkında şöyle yazar: "Madde âlemindeki en yüksek gezegenden en alçağına dek, hepsi sürekli doğum ve ölümlerin bulunduğu ıs-

[28] *Indian Myth and Legend*, Donald A. MacKenzie, Gresham, London, 1922

tırap mekânlarıdır. Ama benim mekânıma ulaşan için, tekrar doğmak yoktur, ey Kunti'nin oğlu, beşeri hesaplara göre bin çağ, Brahma'nın [Tanrı] tek bir günüdür. Ve bu aynı zamanda bir gecesine de eşittir. Brahma gününde bütün canlı varlıklar meydana gelir ve gecesi düştüğünde her şey yok olur. Tekrar ve tekrar gün gelir ve varlıklar topluluğu harekete geçer. Ve tekrar ve tekrar gece düşer ve topluluk yok olur, ey Partha. Sonsuz başka bir mekân vardır. Orası, bu tezahür eden ve tezahür etmeyen madde mekânından üstündür. Orası yücedir ve hiçbir zaman yok olmaz. Bu dünyada her şey yok olunca, orası olduğu gibi kalır. O yüce hal, tezahür etmemiş ve kusursuz denilir. Biri oraya girdi mi, dönmez. Orası Benim yüce mekânımdır... Gökyüzünde nasıl rüzgâr her yerde eserse, bütün kozmik tezahürat benim içimdedir. Ey Kunti'nin oğlu, bin çağın sonunda bütün maddi evren Benim bünyeme döner ve diğer bir bin çağlık döneminin başında, Ben kendi gücümle yeniden yaratırım."[29]

Hintliler kadim kozmik siklüslerini şöyle hesaplarlardı: Bhagavad Gita'da söz edilen 1.000 çağlık dönümü Brahma'nın bir gününe eşittir. O halde, bir gün ve bir geceden oluşan dönem 2.000 çağı içerir. Bu çağlardan her biri dört Yuga'yı içerir. Yugalar adlarını, Hindu üst sınıfını (kast) oluşturan Brahminlerin oynadığı bir oyunun zar yüzlerinden alır. Brinci Yuga, Krita zarın dört noktalı tarafını, ikinci Yuga Treta (Latince'de *tres*, Grekçe'de *treis*, Sanskritçe'de *traya*, üç anlamına gelir) zarın üç noktalı tarafını, üçüncü Yuga, Dvapara (Latince ve Grekçe'de Duo, Sanskritçe'de Dva, iki anlamına gelir) zarın iki noktalı tarafını ve dördüncü Kali Yuga da zarın tek noktalı tarafından adlarını alırlar. Ayrıca her Yuga'nın başında ve sonunda Sandhya ve Sandyansa denilen geçiş dönemleri vardır.[30] Aşağı-

[29] *The Bhagavad Gita As It Is*, Swami Prabhupada, Bhaktivedanta, New York, 1972 18.16-26

[30] *The Theosophical Glossary*, H.P. Blavatsky, The Theosophical Co. 1892, 1972

da Yugaların kutsal yıllara göre değerleri verilmiştir:

Sayı	Yugalar	Kutsal Yıl	Toplam Kutsal Yıl	Toplam Dünya Yılı
4	KRITA veya SATYA YUGA Sandhya Sandhyansa	4.000 400 400	4.800.000	1,728,000
3	TETRA YUGA Sandhya Sandhyansa	3.000 300 300	3.600.000	1,296,000
2	DVAPARA YUGA Sandhya Sandhyansa	2.000 200 200	2.400.000	864,000
1	KALİ YUGA Sandhya Sandhyansa	1.000 100 100	1.200.000	432,000
	MAHAYUGA (4 Yuganın kutsal yıl toplamı)	12.000.000	12.000.000	4,320,000

Dört Yuga'nın toplam süresi 12.000 "kutsal yıl"a eşit olup Mahayuga denilen bir süre/siklüs oluştururlar. Her "kutsal yıl" bildiğimiz yıllardan 360'ını oluşturur. Dolayısıyla bir Mahayuga 4.320.000 yıla eşittir ve Yugaların yıllara göre hesapları şöyledir:

Krita Yuga 4.800 x 360 = 1.728.000 yıl

Treta Yuga 3.600 x 360 = 1.296.000 yıl

Dvapara Yuga 2.400 x 360 = 864.000 yıl

Kali Yuga 1.200 x 360 = 432.000 yıl

Mahayuga Toplam 4.320.000 yıl

Eğer Berossos'un verdiği sayı günümüz değerlerine göre muazzam ise, Mahayuga'nın süresi bundan tam on misli daha büyüktür. Üstelik Mahayuga, daha büyük siklüsler içersinde bir birim oluşturmakta. Yine de akademik çevreler bu sayılardan çeşitli sonuçlara varmışlardır. 1822 yılında Mackay adında bir astronom Yugalar üzerinde uzun bir araştırma yaptı. Onların ilginç yanı 25.920 yıllık gök kubbe veya kutup dönüşü ile orantılı oluşudur. Bu gösteriyor ki Hindu astronomlar, yıllar önce ileri seviyede bilimsel verilere sahipti.

Hint hesaplarına göre biz şu anda Kali Yuga'da bulunmaktayız, bu nispeten karanlık çağı MÖ 3101 yılında başlamış. Bir Brahma günü veya Kalpa 2.000 Mahayuga'ya eşit olduğuna göre, bir Kalpa 8.640.000.000 yıla eşittir. Bir "kutsal yıl" ise 3.110.400.000.000 yıla eşittir. Bir Brahma ömrü ise 100 "kutsal yıla" eşit olup 311.040.000.000.000 yıla eşittir. Bu süre dolunca, Mahapralaya denilen 100 Brahma yılına eşit bir uyku devri başlamaktadır. Bu devir bitince yine bir Mahavantara veya Mahakalpa başlamaktadır. Başka bir deyişle, modern bilimin de kabul ettiği gibi evrende Büyük Patlama ve Büyük Çekilişler art arda gelmektedir.

Her Kalpa'da 14 Manu hükmediyormuş ve her Manu'nun 71 Mahayugalık 306.720.000 yıllık bir devri varmış. 14 Manu'nun hükmü 994 Mahayuga'dan oluşmuş 4.294.080.000 yılmış. 6 Mahayuga'dan oluşmuş devrelere de Sandhis denilmektedir.[31] Bu süre 25.920 yıla eşittir. Bu da kutupların 25.920 yılda tamamladıkları devinmeye eşittir. Yukarıdaki sayıları ele alırsak sonuç aşağıdaki gibi olacaktır.

311.040.000.000.000 = 25.920 x 12.000.000.000

[31] *The Secret Doctrine*, H.P. Blavatsky, Theosophical University Press, 1888, 1963

"Mecazi olarak değil, gerçekten biz kuklalarız,
felek de kuklacı.
Varlık sahnesinde oynayıp durduk, sonra birer birer yine
yokluk sandığına girip gizlendik!"
Ömer Hayyam[32]

TUFAN VE KIYAMET

Kadim çağlarda periyodik olarak gelip giden tufanlar, felaketler ile dünya devre sonu üzerinde görüşler oldukça yaygındır. Nordik Kuzey efsanelerinde evrensel kıyamet Ragnarök olarak bilinirdi. Heraklitus, Empedokles, Platon, Aristoteles düzenli aralıklarla biri sudan, biri de ateşten felaketlerin peş peşe geldiklerini inanıyorlardı. Platon, dünyayı suya boğan ve Atlantis'in batışı ile sonuçlanan tufandan önce "ışıldayan" anlamına gelen Phaeton[33] gök cismin düşmesiyle oluşan ateş felaketi, ekpyrosis'i eserlerinde anlatıyordu. Aristoleles, "Protreptikus" adındaki kayıp eserinde[34] büyük seneyi oluşturan Magnus Annus'un (25.920 yıl) yaz ve kış noktalarında (solstis) felaketlerin oluştuğunu yazmıştı. Latince'de *diluvium* denilen bir su felaketinden sonra bir ateş felaketi gelir (konflagratiyo). Hint görüşünde, bu nispeten küçük felaket devreleri dışında, bir de dünyanın, güneş sisteminin ve evrenin oluş ve yok oluşunu belirleyen daha büyük devinimler de olmaktadır. En sonunda dünyanın yok olması ile sonuçlanan kıyamet günü, Hint edebiyatında Samvartaka olarak adlandırılmaktadır. Hint

[32] *Rubailer*, Ömer Hayyam, çev. Abdülbaki Gölpınarlı, Remzi Kitabevi. 1953. sayfa 114, no. 285, sayfa 115, no. 288
[33] *Mitoloji Sözlüğü*, Azra Erhat, Remzi Kitabevi, 1978
[34] *Myth and Reality*, Mircea Eliade, Harper & Row, New York, 1963, 1975

kozmolojisine paralel olarak, Zerdüşt'ün kurduğu Mecusilik'te Zervan Akarana sonsuz zaman anlamına gelir ve bunun bir Mahayuga'ya eşit olduğu söylenir.[35]

Mezopotamya efsanelerine döndüğümüzde, Babil rahibi Berossos'un yazdığı tarihi kitabına göre halka ilk medeniyeti öğreten Oannes adında yarı balık yarı insan bir varlıktı (sembolik olarak balık burcu veya su elemanı?) ve ondan sonra 259.200 yıllık (29.200 x 10) bir devre geçti[36] ve bundan sonra 10 kralın hükmettiği 432.000 bir devir başlayarak tufanla sona ermişti. Bu on kralın hükümleri Tevrat'ta söz edilen, ilki Âdem olan ve sonuncusu Nuh olan tufan öncesi on patriyark (kabile önderleri) ile ortak bir efsane ürünleri oldukları düşünülmektedir. Tevrat'ta bu önderlerin ömürleri için oldukça uzun süreler verilmektedir. Örneğin, önderler arasında ömrü en uzun olan Metuşelah'ın ömrü 969 yıl olarak verilmektedir. Aşağıdaki cetvelde Tevrat'a dayanarak her bir önderin bir sonraki öndere doğum verdiği yıl aralıkları verilmiştir. Bu şekilde Tevrat'taki verilere dayanarak tufan öncesi devrin 1.656 yıl sürdüğü kanısı ortaya çıkmaktadır. Her ne kadar bu süreler Berossos'un verdiği sürelere göre çok daha kısa ise de bu verilerin insan ömrüne göre çok uzun olmaları bazı araştırmacıların bu verileri çeşitli usullerle küçültmelerine yol açmıştır. Örneğin, bu yılların aslında aylar olduğu ortaya atanlar olmuştur. Ancak, Tevrat'ta bunlar açıkça yıl olarak verilmiştir ve zamanla, özellikle tufandan sonra insan ömrü kısaldığı belirtilmiştir. Örneğin Hz. İbrahim'in ömrü 175 yıl, Hz. Musa'nın ömrü 120 yıl olarak verilmiştir.

[35] *The Story of Chaldea*, Zenaide A. Ragazin, Putnam0s Sons, New York, 1889

[36] *Oriental Mythology*, Joseph Campell, Penquin Books, 1962, 1982

BEROSSOS			TEVRAT		
1.	Aloros	36.000	1.	Adem	130
2.	Alaparos	10.800	2.	Şit (Set)	105
3.	Amelon	46.800	3.	Enoş	90
4.	Ammenon	43.200	4.	Kenan	70
5.	Megalaros	64.800	5.	Mahalel	65
6.	Daonos	36.000	6.	Yared	162
7.	Euedoraches	64.000	7.	Enok (Hz. İdris)	65
8.	Amempsinos	36.000	8.	Metuşelah	187
9.	Opartes	28.800	9.	Lamek	182
10	Xisuthros	64.800	10	Nuh (Tufana dek)	600
12	TOPLAM	432.000	12	TOPLAM	1,656

Assurulolog Julius Oppert'in (1825-1906) yaptığı hesaba göre,[37] bu iki farklı cetveller birbirine orantılıdır. Sümerlerin takvimleri 72 tane beş günlük hafta içermektedir (72 x 5 = 360). 72 x 360 ise, 25.920'ye eşittir. 432.000 ise, 6.000 x 72'e eşittir. Tevrat'ta tufan öncesi dönem için verilen 1.656 yıllık süre ise 72 x 23'e eşittir. Unutmamak gerekir ki, 72 yıl ekinoksların bir derece gerilemesinin (devinme) ve ayrıca kadimlere göre insan ömrünün normal süresidir. O halde 72 sayısı bu iki cetvelin ortak paydasıdır ve aralarındaki nihai orantı 6.000'e 23'tür. İbrani takvimde bir yıl 365 güne eşittir ve 23 yıl artı 5 yıllık ekli yıl (sene-i kebise) 8.400 güne ve 1.200 haftaya (7 günlük) eşittir. O halde, 1.656 yılda 86.400 hafta vardır (1.200 x 72). Oysa Babil hesaplarına göre bir yıl 72 adet beş günlük haftaya eşittir ve her Babil yılını bir gün olarak ele aldığımızda, 432.000 günü beş ile bölerek 86.400 sayısını elde ederiz.[38]

[37] *The Moon Year*, Bredon, Mitrophanon, Kelly and Walsh, 1927, Shanghai

[38] *Ancient Europe is Older than We Think*, Colin Renfrew, Sç. D., National Geographical Magazine, Nov. 1977

"Ya Rab, Sen bize mesken idin bütün devrelerde.
Dağlar doğmadan önce.
Ve Sen yeri ve dünyayı yaratmadan önce,
Ezelden ebede dek sen Allahsın.
İnsanı toprağa döndürürsün,
Ve: Ey Ademoğulları, dönün dersin.
Çünkü senin gözünde bin yıl
Geçen dünkü gün ve bir gece nöbeti gibidir."
Mezmurlar, 90:1-4, Hz. Davut, Kitabı Mukaddes

"Fakat ey sevgililer, şu bir şeyi unutmayın ki Rab'ın indinde bir gün bin yıl ve bin yıl bir gün gibidir."
II Petrus, 3:8 (İncil) Kitabı Mukaddes

"... Rabbin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir."
Kuran-ı Kerim 22/47

"Bir Brahma Günü'nün bin yıl/çağ sürdüğünü ve Gecesi'nin de bin yıl/çağ sürdüğünü bilenler -gerçekten bir günün ve bir gecenin anlamını bilmektedirler."
Krişna, Bhagavad Gita

SEKSAJİSMAL SİKLÜSLER

Bilindiği gibi, Sümerler matematik hesaplarını 60 sayısının birimlerine göre yaparlardı. Buna da seksajesimal sistemi denilir. Kullandıkları birimler de şöyledir:

Sos 60
Saros 120 (2 x 60)
Nar 600 (10 x 60)
Sar 3.600 (60 x 60)
Büyük Sar 216.000 (60 x 60 x 60)

Kullandıkları seksajismal sistemin kalıntıları halen günümüzde saati ve dakikayı 60 saniyeye ve bir daireyi 360 dereceye ve her dereceyi 60 saniyeye bölüşü ile gösterilmektedir. O halde, eski Sümerler 60 rakamını hem bir zaman hem de bir mekân birimi olarak kullanmışlardır. Aynı eski Mısırlılar gibi eski Sümerler de bir yılı 360 gün olarak hesapladıklarına göre (küsurat sonradan eklenirdi). Zaman ölçüm birimlerinin dökümünü veren tablo aşağıda gösterilmiştir:

Birim	Saniye	Dakika	Saat	Gün	Ay
1 dakika	60 saniye				
1 saat	3.600 san.	60 dakika			
1 gün	84.400 san.	1,440 dak.	24 saat		
1 hafta (beş günlük)	432.000 san.	7.200 dak.	60 saat	5 gün	
1 ay	2.592.000 san.	43.200 dak.	720 saat	30 gün	
1 yıl	31.104.000 san.	518.200 dak.	8.640 saat	360 gün	12 ay

Yukarıdaki sayıları incelersek, söz konusu bütün kadim Hint, Mezopotamya vs siklüs devreleri ile 25.920 yıllık Magnus Annus'un ortak paydalarının tekrarlandığını görürüz. Aşağıdaki tabloda daha büyük zaman birimlerini ele alarak, 25.920 yılda tamamlanan devinme olayını 360 derecelik dönüşüne göre hesaplıyoruz ve ortalama insan ömrü, kadim inançlarına uygun olarak 72 yıl olarak (bir derecelik devinme hareketine eşit) verilmektedir:

Birim	Gün	Ay	Yıl	Derece
1 yıl	360 gün	12 ay		
1 Ömür	25.920 gün	864 ay	72 yıl	1 derece
1 Çağ	777.600 gün	25,920 ay	2,160 yıl	30 derece
1 Devinme	9.331.200 gün	311.010 ay	25.920 yıl	360 derece

60 yıllık devreler, gerek Hint gerekse Çin astrolojisinde mevcuttur. Bu devrelerde yıllar belirli burçlara tekabül edip, 12 burçtan oluşan bir devre 5 ile çarpılır ve bu şekilde 60 yıllık bir dönem elde edilir. Çin astrolojisinde bu burçlar Çin tradisyonunda yer alan 5 elementle çarpılır. Bunlar sırasıyla ateş, ahşap, su, metal ve topraktır.[39] Hint tradisyonunda aynı şekilde bir yıla tekabül eden 12 burç, 5 unsur ile çarpılır. Bunlar sırasıyla Samvatsara, Parivatara, Idvatsara, Anavatsara ve Urdavatsara'dır. O halde, gerek Hint, gerekse de Çin astrolojisinde 12 burcun ve beş unsurun birleşimi ile 60 farklı tesir meydan gelir. O halde, örneğin Çin astrolojisinde ateş-at yılı ile metal-at yıllarında burçlarının aynı olmasına rağmen, farklı eleman birleşiminden dolayı farklı addedilirler. Her iki sistemde de 12 yıllık devrelerin Jüpiter gezegeninin 12 yıllık yörüngesi ile bir bağ kurulur. Ayrıca Romalıların da 5 yılın (lustrum) 12 ile çarpıldığı 60 yıllık devreleri vardı.

Bir dairenin dereceleri olarak kullanılan 360 sayısı ve dolayısıyla 2.160, 25.920 vs. gibi sayılarının matematik özelliklerinden biri de birçok ortak paydası olması, örneğin:

360 = 2 x 180; 3 x 120; 4 x 90; 5 x 72; 6 x 60; 8 x 45; 9 x 40; 10 x 36; 12 x 30; 15 x 24; 18 x 20; 20 x 18; 24 x 15; 30 x 12; 36 x 10; 40 x 9; 45 x 8; 60 x 6, 72 x 5; 90 x 4; 120 x 3; 180 x 2

[39] *Makaleler ve İncelemeler*, Dri Phil. Hamit Zubeyir Koşay, Ayyıldız Mat. Ankara 1974.

"Göklerin hükümranlığı O'nundur, diriltir, öldürür. O, her şeye Kadir'dir. O her şeyden öncedir, kendisinden sonraya hiçbir şeyin kalmayacağı sondur, gerçek mahiyeti insan için saklıdır, o her şeyi bilir.

"Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa hükmeden, yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız, O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür... Bütün işler Allah'a döndürülür. Geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar, O kalplerde olanı bilendir."

Kuran'ı Kerim 57/2-6

SEKSAJİSMAL ASTRO-GEOMETRİ

Bu garip başlıklı konuya girmeden önce; hatırlatalım ki geometri sözcüğünün kökü yeri ölçmekten gelir. Geo (coğrafya, jeoloji, jeofizik) arz veya yer anlamına gelir. Me (metre, metrik, metroloji) de bir ölçü birimi olarak ay anlamına gelir. Astro da tabii yıldız anlamına gelir. Daha önceki bölümde, 60 birimin zaman siklüslerinde ölçümünü elde ettik. Bu bölümde 60 birimin veya seksajismal hesabının mekân ölçümlerinde gösterdiği olağanüstü sonuçları inceleyeceğiz. Bu orantıları ilk keşfettiğimizde ve başkalarının eserlerinde onları pekiştiren benzeri orantılar gördüğümüzde, onların tamamen rastlantı eseri olmaları gerektiğini düşündük. Ancak sayılar konuşuyor ve evrende her şeyin mükemmel bir ahenk ve düzen içerisinde cereyan ettiklerini açıklıyor. Tekrar ve tekrar böyle bir düzeni kanıtlayacak orantıları buldukça, bunların tesadüf eseri olmayabilecekleri kanısına vardık. Bunu da herhangi bir ansiklopedi veya standart bir referans kitabına danışan herkes rahatça görebilir. Aslında, aşağıdaki orantıların birçoğunu bilim insanları

da bilmektedir. Ancak çeşitli kaynaklarda belirlenen bu "ilginç rastlantılar" bir araya getirildiğinde gerçek tablo ortaya çıkmaktadır.

Biz nasıl mükemmel bir düşünce ürünü olan zaman birimlerini düşünmeden kullanıyoruz, kadim çağlardan bize intikal eden mekân ölçüm birimlerinde de hayrete şayan orantılar ortaya çıkmaktadır. Bunların yegâne açıklamaları onların yüksek seviyede bilimsel verilere varmış kayıp uygarlıkların kalıntıları olmaları, ya da kadimlerin evrendeki ahenk ve düzen ile sezgisel bir bağları olmaları, ya da daha ileri seviyede uygarlıkların ziyaret edip insanlara bunları öğreti olarak bırakmalarıdır.

Günümüzde kullanılan metrik sistemi yeni bir sistemdir ve 1790'lı yıllarda Fransız ihtilal komitesi tarafından geliştirilmiştir. Metrenin ana ölçeği, Paris'te Sevre Müzesi'nin ölçüler dairesinde korunan platin bir çubuk üzerinde işaretli iki noktanın arasındaki uzunluktur. Yaklaşık olarak dünyayı tamamen çevreleyen bir boylamın kırk milyonda biridir. Bu nispeten yeni ölçü birimi hemen hemen bütün dünya ulusları tarafından kabul edilmiştir. Kadim ölçü birimleri ayak, parmak gibi insan bedeninden alınmış ve league gibi kaynakları bilinmeyen daha büyük ölçülerden oluşmuştur. İngiltere ve diğer Atlantik sahil ülkelerde kadim bir uygarlığın kalıntıları bulunur. Son Karbon 14 saptamalarında bu yapıların tarihçiler tarafından saptanan en eski olanlar arasında yer aldıkları ortaya çıkmıştır. Bu saptama da ağaç halkalarının desteği ile yapılmıştır ve bu dev monolit yapıtların tarihinin de MÖ 3000'den öncelere uzandığı saptanmıştır.[40]

Batı Avrupa'daki eski uygarlık kalıntıları hep batıya, adeta Atlantik kıyısına bitişiktir ve Atlantis efsanesini çağrıştırmaktadır. Bu bölgeler de Bask, Berber, Tuareg halklarının yoğun

[40] *Ancient Europe is Older than We Think*, Colin Renfrew, Sç. D., National Geographical Magazine, Nov. 1977

olduğu bölgelerdir. Bu bölgelerdeki mevcut kalıntılar, Amerika kıtasında bulunan çok eski (MÖ) birçok kalıntıya yakın bir benzerlik arz eder. Ayrıca her iki tarafta kadim yer isimlerinde de birçok benzerlikler vardır.

Amerika'da, Atlantik kıyısındaki bu bölgelerin eski yerlilerine genelde İberler denilir ve bazı etnologlara göre dilleri Mayalara, Kafkasyalılara ve Türklere[41] benzerlik gösteriyordu. Hatta Briton (İngiltere), Breton (Fransa) ve Berber (Kuzey Afrika) adlarının İber'den türediği konusunda görüşler vardır. Romalılar da imparatorlukların Kafkasya sömürgesine "İberya" derlerdi. Bu bölgelerin en eski grupları olan İberlerden sonra doğudan gelen Keltler istila etmişlerdir ve özellikle İngiltere ve Fransa'ya yerleşmişlerdir. Keltlerin de Kafkasya kökenli ve İberlerle akraba oldukları düşünülmektedir. Daha da sonra İngiltere'yi istila eden Anglo-Saksonların da Germanik kökenli bir kavim oldukları bilinmektedir. Keltlerin torunları arasında İrlandalılar, İskoçyalılar, Galliler, Kornvallılar, Bretonlar vs. bulunmaktadır.

Anglo-Saksonlar İngiltere'ye girdiklerinde kadim bir bilgiyi koruyan Druidlere ve Stonhenj gibi daha o zamanlarda binlerce yıl geçmişi olan yapıtlara rastladılar. Stonhenj'in bir nevi rasathane ve bir bilgisayar kadar ince hesapları olan kadim bir taş takvimi olduğu Boston Üniversitesi profesörü Gerlad S. Hawkins tarafından kanıtlanmıştır.[42] Ayrıca tarihi kayıtlara göre Pythagoras, Druidleri ziyaret ederek bilgi almıştır. Druidler reenkarkasyon doktrinine inanıyorlardı. Diodoros, Strabo, Lucian, Timagenes gibi klasik yazarlar Druidlerin bilgeliği konusunda övgü ile söz etmişlerdir.[43] Aşağıda verdiğimiz İngiliz ölçü birimleri büyük olasılıkla çok kadim çağlara, belki de At-

[41] *Makaleler ve İncelemeler*, Dri Phil. Hamit Zubeyir Koşay, Ayyıldız Mat. Ankara 1974

[42] *Stonehenge Decoded*, Gerald S. Hawkins, Fontana, 1965, 1979

43 *The Druids*, Stuart Pigegott, Penquin, London 1968

lantis'e dek uzanmaktadır.[44]

Birim	İnç	Fit	Yard	Fathom	Rod	Chain	Furlong
1 Fit	12						
1 Yard	36	3					
1 fathom	72	6	2				
1 rod	198	16.5	5.5	2.75			
1 chain	792	66	22	11	4		
1 furlong	7920	660	220	110	40	10	
1 mil	63.360	5,280	1,760	880	320	80	8
1 League	95,040	7920	2,640	1320	480	120	12

Aslında bu eski ölçü birimleri arasında 1.609 metreye eşit olan mil en yenisidir ve Romalılar tarafından askerlerin attığı 1.000 büyük adıma ve 5.000 fite eşit olarak hesaplanmıştır. Ancak, 16. asırda daha eski ölçü birimlerine uymasını sağlamak üzere, Kraliçe Bess tarafından 5.280 fit'e değiştirilmiştir. Dolayısıyla, günümüzde kullanılan mil de diğer kadim birimlere tamamen orantılıdır. Aşağıdaki verilen söz konusu kadim ölçü birimlerinin kozmik orantılar ile garip bir uyum içerisinde oldukları gözükmektedir. Her ne kadar inanılmaz olsalar da bu sayılar tam olarak doğrudur ve her isteyen onları herhangi bir referans kitabından kontrol edebilir:

Dünyanın çapı: 7.920 mil (22 x 360) (12 x 660), Bir league = 7.920 fit, bir furlong = 7.920 inç.

Ayın çapı: 2.160 mil (6 x 360). Bu sayı, 2.160 yıllık bir büyük ay veya astrolojik çağa eşittir.

Güneşin çapı: 864.000 mil (2.400 x 360) (12 x 12 x 6.000) (400 x 2.160). Dolayısıyla güneşin çapı ayın çapından tam 400 kez daha büyüktür.

[44] *How soon will we Measure in Metric*, Kenneth F. Weaver, National Geographic Magazine, Aug 1977

Dünyanın çevresi: 24.883,2 mil (12 x 12 x 12 x 12 x 1.2)[45]

Dünyanın aya 237.600 mil (360 x 660) (30 x 7920). Dünyanın ortalama mesafesi: çapı çarpı 30.

Dünya kütlesinin ay kütlesine oranı : 81 kez (3 x 3 x 3 x 3).

Dünyanın güneş etrafında dönüş hızı : 66.600 mil/saat (185 x 360).

Güneş kütlesinin dünya kütlesine oranı: 333.000 kez (925 x 360).

Işık hızı yaklaşık 300.000 kilometre saniye (299.792,4562 km/sn) ve 186.282,3959 mil saatte hareket eder. Dünyanın güneşe mesafesi 150.000.000 km ve 93.000.000 mil olduğuna göre, ışığın güneşten dünyaya ulaşması 500 saniye sürer. Tabii ki, dünyanın yörüngesi eliptik olduğu için bu sayıda artı ve eksi oynamalar zaman zaman olur, ancak bilimsel açıdan tam bir ortalama olarak kabul edilmektedir.

Dünyanın güneş etrafındaki dönme hızı tam 18,5 mil olduğuna göre ışık hızı ondan 10.000 kez hızlıdır (yüzde birin altında fark payı ile).

İssac Asimov'a göre: "İlginçtir ki, ışık hızı Ekvator'da (eşlek) dünyanın dönme hızından hemen hemen 648.000 kez hızlıdır. Bu sadece bir tesadüftür, çünkü dünyanın herhangi bir hızda dönmesi mümkündür ve geçmişte oldukça daha hızlı ve gelecekte daha yavaş dönecektir. Dünyanın bir kez dönmesi bir gündür ve bizim zaman birimlerimizi eşit parçalara böler. Babilliler ve onlardan önce gelenlerin sayesinde biz günü 24'lü ve 60'lı birimlere bölmekteyiz ve tesadüfen 648.000, 24 ve 60'a bölünmektedir. Bu iki tesadüften dolayı ışık hızı ile dünyanın ekvatoru etrafında dönen bir cisim dakikada 450 ve saniyede 7,5 tur atar. Üçüncü bir tesadüf de Fransız komisyonu metrik sistemi dünyanın bir boylam dairesine göre ölçmesi ekvator

[45] *The City of Revelation*, John Mitchell, Abacus, 1972

çemberinin yaklaşık 40.000.000 metre uzunlukta yapmaktadır. Bunu da 7,5 ile çarparsak ışık hızı olan 300.000.000 metre saniyeyi elde ederiz."[46] Aslında Isaac Asimov'un unuttuğu dördüncü bir tesadüf vardır: 648.000 = 300 x 2.160.

Işık hızını 300.000 km saniye olarak kabul edersek –ki bu hemen hemen doğrudur– o takdirde bir saatteki ışık hızı 3.600 kez büyüktür ve bir günlük ışık hızı bir saatlik ışık hızından 24 kez büyük olup değeri 25.920 milyon olur (Büyük Yıl çarpı bir milyon). Ayrıca ışık hızı yüzde iki farkla 6 çarpı onun on ikinci gücü miline eşittir.

Makrokozmos ve mikrokozmos arasında bir orantı oluşu, insan bedeni ve evrenin mimarisi arasında bir bağ oluşu kadim bir temadır. İnç de insan parmağına ve fit de ayağına göre hesaplanmıştır. Eski Sümer ve Mısır ölçü birimleri de eski İngiliz ölçü birimlerine eşit veya orantılıdır. Mısır kubit'i 18 inçtir. 2 Mısır kubit'i bir yarda eşittir. Kubit, Latince'de "kubitus" kaynaklanır ve dirsekten parmak uçlarına dek uzunluk ölçüsüdür. Bir Mısır kubiti olduğu gibi, bir Sümer ve bir İbrani kubiti vardır. Daha ufak birim olarak el veya avuç ölçüsü vardır ve bunlara ayrı olarak parmak ölçü birimlerine bölünür. Bir Sümer fiti (ayak) 13,2 inçtir veya 1,1 İngiliz fitine eşittir. O halde, 600 fitten oluşan Sümer stadion birimi 660 İngiliz fitine eşittir. Bu da bir furlong'a eşittir.

[46] *Of Matter Great and Small*, Isaac Asimov, Ace Books, 1973, New York

"Bugünkü yaşamımız dünkü düşüncelerimizin, yarınki yaşamımız da bugünkü düşüncelerimizin ürünüdür. Yaşam aklın eseridir. Aynen araba tekerleklerinin atları izlemesi gibi, saf olmayan bir akılla konuşan ve davranan kişiyi de acı izler."

Buddha

İNSAN VE SİKLÜSLER

Hermetik Yasalar çerçevesinde bulunan "Siklüsler Yasasına" göre hem zaman hem de mekân içeriğinde her şey dairesel hareket eder. Bir de "İç İçe Evrenler Yasası" vardır ve atomdan kozmosa dek birbirinden kademe kademe büyük, birbirini içeren evrenler, organizmalar ve birimlerin birbirleri ile içli dışlı, bağlantılı oluşunu açıklar. Sistemler büyüdükçe siklüsleri büyür, sistemler küçüldükçe de küçülürler. Ancak hep aralarında bir orantı vardır. Birinin küçük birimi, diğerinin büyük birimidir. Bu açıdan zaman ve mekân izafi ve nispidir.

Hint matematikçiler bu konuda bazı şaşırtıcı verilere ulaşmışlardır. Mookerjee'e göre: "Hint matematikçiler çok eski devirlerden beri, milyarlara varan sayılarla hesap görmüşlerdir. Sonsuzluğu dahi bir birim olarak düşünmüşlerdir. Hint astronomların söz ettikleri en ufak zaman birimi Truti'dir ve 1/33.750 saniyeye eşittir. Atom ebatta bir cismin üzerinden güneşin geçiş süresi "Siddhanta-Stromani" adında bir Hint astonomi kitabında 17.486.000.000 paramanus olarak verilmiştir. Molekül anlamına gelebilecek paramanus'un (para = üst, anu = atom) boyutu genelde 1/1.000.000 ile 1/349.525 inç arası olarak hesaplandı... Bir gün 86.400 saniye içerirdi ve ayrıca 46.656.000.000 ana bölünürdür. Bu sayıya da şöyle varılır:

Bir eşit 60 Ghatika (veya 60'lık birimleri içeren 24 saat), bir Ghatika da 60 Vig-Ghaitika'ya eşittir, bir Vig-Ghaitika da 60 Lipta'ya eşittir ve bir lita 60 Vilipta'ya eşittir, bir Vilipta 60 Para'ya eşittir ve bir Para 60 Tatpara'ya eşittir. O halde bir gün 46.656.000.000 Tappara veya ana eşittir."[47]

Hinduların, Kozmik evredeki siklüslere verdikleri değerleri, Yuga hesapları, Brahma günleri vs. mecazi mi yoksa gerçek olarak mı kabul ettiklerini saptamak zordur. Ancak, bir Brahma günü, bir Brahma yılı ve bir Brahma ömrü insan değerlerinde bulunan aynı değerlerle, dolayısıyla güneş sisteminde bulunan değerlerle orantılı olarak düşünüldüğü açıktır.

Siklüs konusunda çağımızda gerektiği kadar araştırma yapılmamaktadır. Bu konuda Dewey ve Mandino'nin yazmış oldukları bir kitaptan bir metin şöyle yazar: "Dünyamız inanılmaz bir hızla uzayda Herkül takımyıldızları ve Lydra takımyıldızları arasındaki bir boşluğa doğru hareket eden sarı bir yıldızın etrafında tutsak bulunmaktadır.

"Bizi güneşe bağlayan çekim gücü ABD kadar kalın bir çelik kabloyu koparacak güçtedir ve güneşle aramızdaki mesafenin 93 milyon mil olmasına rağmen, tamamen onun gücünün altındayız.

"Siz bu cümleyi okurken, bu yanan gaz topu ile uyumunuzu korumak için o kadar hızlı hareket ediyorsunuz ki, bunu hayal etmeniz olanak dışıdır.

"İlk başta, dünyanız yıldızlara kıyasla 23 saat, 56 dakika ve 4,09 saniyede dönmektedir. Bir devri tamamlamak için dünya ekvatorda saatte 1.000 mille hareket etmektedir.

"Dünyamız aynı zamanda güneş etrafında 365,242 günlük bir siklüsle döner. Böyle bir dönmeyi yapabilmek için dünya 66.000 mil/saatte hareket eder.

[47] *The Tantric Way*, Ajit Mookerajee, Madhu Khanna, Thames and Hudson, 1977

"Güneşimiz, bizimle ve dünyanın dışında sekiz gezegen ve bir sürü ayla birlikte galaksimiz Samanyolu etrafında 230 milyon yılda bir dönmektedir. Bunu yapabilmek için 481.000 mil/saat hareket eder.

"Son olarak, bizim samanyolu bir süper-galaksiler kümesi etrafında 1.350.000 mil/saatte hareket etmektedir. O halde, saatte 1.000 mil hareket eden bir top üzerinde saçlarımız bile karışmadan dönmekteyiz. O top saate 66.000 millik bir hızla galaksinin etrafında 481.000 mil/saatte hareket eden bir yıldız etrafında dönmektedir. Galaksi'de 1.350.000 mil/saatte bir süper galaksiler kümesi etrafında dönmektedir. Bütün bunlar o kadar dakik siklüsler düzeni içerisinde cereyan ediyor ki, bundan binlerce yıl sonra evrendeki konumumuzu şimdiden saptamak mümkündür."[48]

O halde bir taraftan çok büyük siklüslerin bulunduğu ve diğer taraftan çok küçük siklüslerin bulunduğu bir evrende insan yaşamı nispeten ılımlı siklüslere tabi olduğu gibi, çok daha büyük ve küçük siklüslerle bağlantılıdır ve yaşamı ile direkt bağı olan siklüsler de bu yelpazede ortalarda bir yeri işgal etmektedir.

[48] *Cycles, the Mysterious Forces that Trigger Events*, Dewey ve Mandino, Manor Books, New York, 1973

"Kadimler zamanı sonu gelmeyen siklüslere bölerlerdi. Çark içinde çarklar. Ve her söz konusu devinimin de kozmik, dünyevi, fiziksel veya metafizik bir olayın başını veya sonunu işaret eden farklı süreleri vardı."

- Theosophical Glossary, H.P. Blavatsky,

KALAÇAKRA

Kalaçakra, Sanskritçe'de zaman siklüslerine verilen addır (kala = zaman, çakra = çark, daire). Uzun süre Uzak Doğu'da bulunan Andrew Tomas bu konuda şöyle diyor: "Kanjour ve Tanjour adlı Tibet kutsal kitapları Şambala (Orta Asya'da efsanevi ve gizli bir ruhsal şehir, dünyanın ruhsal merkezi) el yazmalarından metinler içerdiği iddia edilir... Bu Tibetli kutsal kitaplar aynı zamanda sadece inisiye edilmiş Lama'ların (Tibet Budist rahipleri) anlayabileceği sembol ve mecazlara örtülü olarak Kalaçakra biliminden söz edilir. Tibet Budizmi'nde inanılır ki Kalaçakra bilgisi Bodişatvaların gizli âlemine idrak kapısını açar. Bodişatvalar dünyadaki evrimlerini tamamlayıp insanlara yardım eden yüksek varlıklardır."[49]

Siklüsler konusunda bu bölümde tam kapsamlı bilgi vermek mümkün olmadı. Şüphesiz bu ilmi araştırmak, öğrenmek ve mevcut kaynaklardan sentez kurmak bir ömür gerekir. Blavatsky'nin eserlerinde oldukça karmaşık kozmik siklüsler verilmektedir. Astronomi, fizik, biyoloji bilimlerin her birinde çeşitli siklüsler vardır. Bu konularda araştırmalar yapılmış, değerli kitaplar yazılmıştır. Aşağıdaki tabloda siklüsleri birbirine ilişkili olarak göstermeye çalıştık:

[49] *Shambhala: Oasis of Light*, Andrew Tomas, Sphere, London, 1977

1) Kadimler nefesin alıp verilişine kozmik anlam verirlerdi. Nefesin alışı pozitif, verilişi negatif bir devre tamamlar. Bazı Hint Tantrik eserler insanın bir günde alması gereken nefes adetini 2.160 olarak verirler, ancak bu durumda insanın nefesini 40 saniyelik bir süreye çıkarması gerekir, ki bunun farklı bir bilgi düzeyi içerdiğini gösterir. Bizim nefes alış verişimizin hücrelere karşı etkisi, bize kıyasla aynı gündüz ve geceye bedel olmalıdır. Hücrelerin barındığı atomlar içinde bir yıla tekabül ettiği denilebilir.
2) İnsan sisteminden dünya sistemine çıktığımızda, bir gün ve gece (24 saat, 86.400 saniye) de dünya seviyesinde nefes alıp vermeye bedel olmalıdır. Gündüz dünya güneşten ışık ve ısı alır, gece de onları verir. İnsan açısından bu siklüs uyanıklık ve uyku sürecinin tamamlanmasıdır. Hücre içinse, yaz ve kış devrelerini tamamlayan yıla bedel olmalıdır.
3) Bir yıl (360 Sümer günü, 31.104.000 Sümer saniyesi), dünya açısından bir güne bedel olmalıdır. Nasıl biz bir günde dünyanın etrafında dönüyorsak. Dünya da bir yılda güneşin etrafında dönüyor.
4) 7 yıllık dönemde insan yaşamında belirli değişimler geçirmektedir ve evrelere girmektedir. İnsan bedeninde bütün hücreler yedi yılda bir yenilenir. Dolayısıyla onu bir hücre ömrü olarak kabul edebiliriz.
5) Bir Ömür (72 yıl, 25.920 Sümer günü). 25.920 yıllık Büyük Yılında bir derece ilerlemesine eşittir. Ömür sonu hücre açısından kıyamet günüdür, çünkü bütün hücreler birlikte ölmektedir. Reenkarnasyon doktrininde bir ömür ruhun gündüzüdür, ölüm hali ve öte âlem gecesi ve yeniden doğumu yeni bir günün başlangıcıdır.
6) Bir Büyük Ay (2.160 yıl, 25.920 ay)
7) Bir Büyük Yıl (25.920 yıl, 311.040 ay). Dünya açısından bir yıla tekabül eder, çünkü bu devrede dünya sabit yıldızlara göre tam bir dönüş yapar.

DİĞER KİTAPLARIMIZDAN SEÇMELER

Kybalion – Antik Mısır ve Yunan Hermetik Felsefesi	Üç İnisiye
Gerçek Şifa Sanatı	İsrael Regardie
Kuşdili Kılavuzu	Mehmet Saltık
Mistik Kabala	Dion Fortune
Eski Türk Masonlarının Uygulamaları - Bektaşi, Gülhaç - Simya Sırları	Baron Rudolf von Sebottendorf
Konsantrasyon	Mouni Sadhu
Kabalaya Giriş ve Hermetik Geleneği	Westcott - Mathers
Maji - Anlamı, Amacı, Gücü	W. W. Butler
Ey Dünya İnsanları Hepiniz Türksünüz	Gene Matlock
Tanrının Eşekleri	Mehmet Saltık
Elektrikler Kesikti Çalışamadık Allah'ım	Ali Rıza Safa
Erg-Enek-On	Fırat Düzgüner
Peygamber Enok'un Kitabı	Anonim
Resimle İçgelişim	L. Sabah
Kökcanlandırmak Sunumuyla Ataların Gölgesinden Aydınlığa	Vildan Çolak
1 2 3 Sıçra	Selcan Yıldırıcı
Sağlıklı Okültizm	Dion Fortune
Beyaz Sabah Sayfaları	Selcan Yıldırıcı
Buda Kimdir?	Sangharakshita
The Fountain of Health	Ayhan Eyikan
Hakikatin Yüreğine Yolculuk	Safiullah
Dr. Taverner'in Sırları	Dion Fortune
Bilgelik Mabedinin Eşiğinde	Franz Hartmann
Abra Kadabra	Berk Yüksel

Kadının Gölgelendirilmiş Tarihi	Gülay Özmen Kılıç
Günlük Yaşamda Pratik Okültizm	Dion Fortune
Seyahatname 2 - Anadolu'nun Gizemli Yollarında	Yavuz Çekirge
Davul ve Mum	David St. Clair
Kafdağı'nın Gölgesinde	Mehmet Salih Özalp
Mısır'da Ruh ve Ölüm Ötesi	Manly P. Hall
Seyahatname 3 - Anemonların İzinde	Yavuz Çekirge
Seyahatname 4 - Frenk Seyyahların İzinde	Yavuz Çekirge
Sağlık Pınarı	Ayhan Eyikan
Aşk-i-Kâr	L. Sabah
Gündelik Hayat İçin Altın Kurallar	Omraam Mikhael Aivanhov
Düşüncenin Gücü	Omraam Mikhael Aivanhov
Aşk-ı Amazon	Banu Boz
Tanrısal Maji Kitabı	Omraam Mikhael Aivanhov
Ezoterik Öğretiler Ansiklopedisi Cilt 1 - Tufandan Önce	Cihangir Gener
Ezoterik Öğretiler Ansiklopedisi Cilt 2 - Tufandan Sonra	Cihangir Gener
Ezoterik Öğretiler Ansiklopedisi Cilt 3 - Semavi Dinler Çağı	Cihangir Gener
Ezoterik Öğretiler Ansiklopedisi Cilt 4 - Aydınlanma Çağı	Cihangir Gener
Abra Kadabra	Berk Yüksel
Tapınak - Tanrının Unuttuğu Kavim İsrailoğulları	Zafer Calayoğlu
Beslenme Yogası	Omraam Mikhael Aivanhov
Cinsel Güç veya Kanatlı Ejderha	Omraam Mikhael Aivanhov
Eğitim Doğumdan Önce Başlar	Omraam Mikhael Aivanhov
Astral Seyahat	Metin Kiraz

Ölümsüzlüğe Uyanış	Eray Emin Aydemir
İndirilme Sırasına Göre Yüce Kur-an'ı Kerim ve Meali	Ayşa Zeynep Abdullah
Seyahatname 5 - Hiyerofanilerin İzinde	Yavuz Çekirge
Zodyak - İnsan ve Evrenin Anahtarı	Omraam Mikhael Aivanhov
Ruhu Olan Robot	Kenan Kolday
Yaratıcı, Yaratılış ve Evrim	Mehmet Salih Özalp
Hermesçi Bilimlere Giriş	Franz Bardon
Geometrik Şekillerin Dili	Omraam Mikhael Aivanhov
Yeni Bir Dünya	Omraam Mikhael Aivanhov
Psişik Korunma	Dion Fortune
Simyanın Taşı	Aydın Parlar
Eril ve Dişil Enerji Eğitimi	Hatice Aktaş Çelik
Ezoterik Batıni Doktrinler Tarihi	Cihangir Gener
Gnostik Ittifak	Kemâl Kaplan
Sen H.İ.Ç Ol! Şifresi: 40	Asım Yamak
Kundalini - Okült Bir Deneyim	G.S. Arundale
Atlantis İnisiyasyonu Tarot	Cihangir Gener
Günlük Meditasyonlar	Omraam Mikhael Aivanhov
Alev İnisiyeleri	Manly P. Hall
O'nun Sırları	Muzaffer Kına
Hermetik Evlilik	Manly P. Hall
Evrensel Yaşam Enerjisi Reiki	Gülüm Omay
Ruhsal Gelişim ve Temel İlkeler	Gündüz Saka
Psiko-Regresyon: Geçmiş Yaşam Terapisi	Dr. Francesca Rosetti
Türklerin Kozmik Sembolleri - Tamgalar	Nuray Bilgili
Üç Batıni Bilge	Seyhun Tunaşar
İnisiye Eğitimi ve Çalışması	Dion Fortune

Mucizevinin Arayışı - Gurdjieff'in Öğretileri	P. D. Ouspensky
İnsandan Tanrıya - Sefirot ve Melekler Hiyerarşisi	Omraam Mikhael Aivanhov
Şambala - Ölümsüzlerin Işık Vahası	Andrew Tomas
İçsel Gelişim - Farkındalık ve Aydınlanma Çalışma Kitabı	Manly P. Hall
Süptil Merkezler ve Bedenler	Omraam Mikhael Aivanhov
Nazi Dini ve Hitler'in Gizemleri	Eray Emin Aydemir
En'el Aşk	Kenan Kolday
Maji Sanatı	Francis I. Regardie
12 Adımda Ruhsal Aydınlanma	Francis I. Regardie
Seyahatname 6	Yavuz Çekirge
Hakikatin Sırrı	Muzaffer Kına
Beş Element Majisi	Mehmet Turgay
Kuran'ın Ezoterik Yorumu ve Hanif Din	Cihangir Gener
Ruhların Aşkı - Uyanış Seansları 2	Hatice Aktaş
Majisyen Eğitimi ve Çalışması	W.E. Butler
Yüksek Alemleri Bilmek ve Erişmek	Rudolf Steiner
Bilinmeyen Yönleriyle Bektaşilik	Mustafa Şişman
Yoga Nefes Bilimi	William Walker Atkinson
Astral Alem	William Walker Atkinson
Majiye Çıraklık	W.E. Butler

EZOTERİK ASTROLOJİ

İnkâr edilmeyecek bir gerçek varsa, o da şudur; binlerce yıllık bir geçmişi olan astroloji, kendine has bir mantığa ve kurallara sahip karmaşık bir öğretidir ve tarihin bir parçası olarak insanların kendini ve evreni anlaması için bir araç hâline gelmiştir. Sanatta, edebiyatta, mimaride işlenmiş, dini motiflere konu olmuştur.

Çoğu insan astrolojiye kendisini ve başkalarını tanımak, geleceği, önündeki engelleri ve fırsatları bilmek için danışır. Bu kitap farklı bir açıdan astrolojiyi ele alarak, astrolojinin arkasındaki bazı gizemleri açımlayacak, yapbozun parçaları yerli yerine oturduğu zaman muhteşem bir manzara ortaya çıkacaktır. Bu parçalar ortada ve bütünün içine gireceği yerler de aşikârdır. Onun için bu kitabı anlamak zor olmayacaktır. Nadir kaynaklardan ve kişisel araştırmalardan bir araya getirilmiş olan bu kitaptaki bilgiler çok şaşırtıcı sonuçlara varmakta ve okült olarak tanımlanan gizemli bilgilerin hemen hemen tümünü açacak bir anahtar sunmaktadır.

THG 0778769 TVE
160,00₺

HERMES
9 786057 737632
Sipariş ve Danışma Hattı
0530 934 03 77
www.hermeskitap.com
instagram.com/hermeskitap